

Kinder Bijbelverhalen

Adam & Eva.....	2
Noach	6
Abraham.....	10
Ezau & Jacob.....	16
Jozef	22
Mozes	28
De Tien Geboden	38
In de Wildernis	43
Jozua.....	49
Gideon.....	54
Samson	57
Samuel.....	61
David & Goliat	66
Elia	70
Elisa.....	76
Jonas.....	84
Esther.....	87
Daniel	91
Jezus Christus.....	97
Rein en Onrein vlees	104
Het plan van God, uitgebeeld in Zijn Heilige Dagen	107
De oorsprong van Valentijnsdag	117
De Oorsprong van Pasen	120
De oorsprong van Allerheiligen	124
De oorsprong van kerstmis.....	126

Hoofdstuk 1

Adam & Eva

Dit verhaal kan gevonden worden in Genesis 1 – 5.

In het begin was God er. Heb je je ooit afgevraagd waar God vandaan kwam? God heeft altijd al bestaan. Omdat wij fysiek zijn, kunnen we dit niet begrijpen. Wij hebben een begin. Wanneer is jouw verjaardag? Dat is jouw begin. Met God is dat anders. Hij heeft altijd bestaan.

Eerst Schiep God engelen. Zelfs zij hebben een begin, omdat ze geschapen zijn. Daarna creëerde God het universum. We weten niet hoe lang God erover gedaan heeft om dat te maken. We kunnen ons niet voorstellen hoe groot het is. Als we omhoog kijken naar de sterrenhemel op een heldere avond, kunnen we er maar een klein stukje van zien.

God schiep miljoenen geestelijke wezens die we engelen noemen. De Bijbel vermeldt drie van deze geestelijke wezens, zij werden geschapen om te helpen de anderen te besturen. Een ervan was Lucifer. De andere 2 die in de Bijbel genoemd worden zijn Michaël en Gabriël. Lucifer werd gestuurd om de prachtig gecreëerde aarde te besturen. Zijn naam Lucifer, betekent "Licht Brenger" of "Schijnende Ster van het Ochtendgloren". God schiep Lucifer om erg wijs, goed, en vaardig te zijn, en ook was Lucifer erg mooi. Lucifer moest de baas zijn over de engelen van de aarde door al God zijn opdrachten en wetten uit te voeren. Alles was prachtig en iedereen was blij... voor een tijdje.

Omdat God dit universum gemaakt heeft en de eigenaar is, is Hij er de allerhoogste baas over. In het begin was Lucifer tevreden, blij en gehoorzaamde God, maar God gaf alle engelen een eigen wil. Ze konden denken, redeneren en beslissingen maken. Zo lang Lucifer aan God gehoorzaamde ging alles goed, maar na een tijdje wilde Lucifer meer. Hij wilde de hoogste baas van het universum zijn. Hij kreeg gedachten van hebzucht, ambitie en ijdelheid. Hij vond dat God onrechtvaardig was. Hij kon het universum veel beter besturen dan zijn Schepper.

Met het verstrijken van de tijd, haalde Lucifer éénderde van de engelen over om het met hem eens te zijn. Hij beloofde ze dat hij ze rijkelijk zou belonen als hij eenmaal de baas was. Hij loog tegen ze en overtuigde ze om zich te keren tegen juist Diegene die hun leven gegeven had. De ijdelheid, lust en hebzucht die waren gegroeid vanuit een kwaad idee zorgde ervoor dat Lucifers grote wijsheid verdraaid werd. Anders had hij geweten dat een oorlog tegen zijn Schepper onmogelijk zou zijn. Zijn denken was zo verward dat vanaf dan zijn redenering vals werd. Vervuld met het geloof dat hij daadwerkelijk van zijn Schepper kon winnen, ging Lucifer door met zijn rebellerende plan. Met miljoenen engelen die hem wilden gehoorzamen in plaats van God, ging hij op weg naar de hemel voor de aanval.

Natuurlijk is God veel machtiger. Lucifer werd verslagen en teruggeworpen op de aarde. Zijn naam werd veranderd in Satan, dat betekent "vijand". De engelen die ook rebelleerden werden samen met hem naar de aarde verbannen en heetten vanaf toen demonen.

Door de grote slag was de aarde vernietigd en de dinosaurussen die toen leefden werden

gedood. De eens zo mooie aarde was nu een gigantische puinhoop dankzij satan zijn rebellie, maar God was niet van plan het zo te laten. Hij had al van tevoren bedacht om een familie te maken. Hij wilde mensen maken die op een dag deel zouden zijn van Zijn Geestelijke Familie. Eerst moesten ze tijdelijke levens leven als mensen om lessen te leren en om Zijn manier van leven te kiezen, en niet te zijn zoals Satan. God maakte zich klaar om de aarde op te ruimen en Zijn plan waar te maken.

Op de eerste dag haalde God de zware rook en de gassen weg. De zon brak nu voor het eerst sinds de rebellie door. God kon de dag van de nacht scheiden. Hij zei: "En avond en ochtend waren de eerste dag." God maakte duidelijk dat de nieuwe dag begint als de zon onder gaat. Daarom beginnen we met houden we de Sabbat op Vrijdag avond en eindigen we die als de zon onder gaat op Zaterdag. Dus op de eerste dag scheidde God de dag van de nacht.

Op de tweede dag, maakte God de lucht schoon, Hij moest dit doen voordat planten en dieren konden bestaan. We hebben allemaal frisse, schone lucht nodig om te ademen.

Op de derde dag, scheidde God het land van de zeeën en oceanen. Hij Schiep mooie bomen, bloemen, fruit en andere begroeiing. De aarde begon weer mooi te worden.

Op de vierde dag, veegde de Schepper de laatste gassen en stof uit de lucht, en zo liet hij het licht van de zon, de maan en de sterren binnen.

Op de vijfde dag, Schiep God vissen en andere waterdieren en ook de vogels.

Op de zesde dag schiep God de landdieren. Geiten olifanten, eekhoortjes, honden en andere dieren werden gemaakt. Kun jij een paar dieren noemen die op deze dag gemaakt zijn? Ook op de zesde dag, schiep God de mens. Hij maakte Adam van het stof van de aarde. Hij wist dat Adam eenzaam zou worden. Alle dieren hadden een metgezel, mannetjes en vrouwtjes. God zorgde dat Adam in diepe slaap viel en nam toen één van zijn ribben en maakte daarvan een vrouw. Adam noemde haar Eva.

Op de zevende dag ruste God uit van het geweldige werk dat Hij in zes dagen verricht had. Hij noemde de zevende dag de Sabbat. Dit zou een speciale dag van rust zijn. Hij maakte een wet dat de mens elke week die dag zou houden om te rusten en om samen te komen om te aanbidden. God maakte de Sabbat heilig en gebood dat de mensen die ook altijd heilig moesten houden. De eerste zes dagen waren voor de mens om te werken en te spelen, maar God zei dat de laatste dag van de week heilige tijd zou zijn. God wil dat we ons Zijn geweldige Schepping blijven herinneren. De Sabbat is een tijd dat we naar de Kerk gaan en voor God komen om Zijn manier van leven voor ons te leren. God zei dat we moesten rusten, zoals Hij ook ruste van al Zijn werk.

God leerde Adam en Eva de goede manier om te leven. Hij legde Zijn wetten uit die hen gelukkig zou maken, maar Hij wilde dat ze zouden kiezen. God wist wat Adam en Eva zouden doen. God wist dat ze, zonder dat Zijn Heilige Geest in hen leefde, niet goed konden zijn. God wil dat we ons realiseren dat we Hem nodig hebben. God maakte Adam en Eva anders dan het dierenrijk. Hij gaf dieren hersenen, maar niet logisch denkend verstand. God maakte de mens zo dat hij kon denken en beslissingen kon maken. Dieren worden geleid door instincten. Mieren weten hoe ze voedsel moeten verzamelen voor de winter. Niemand hoeft ze dat te leren. Vogels weten wanneer ze naar het zuiden moeten

vliegen voor de winter, zelfs zonder een kaart! De walvissen weten dat ze naar warmer water moeten in de winter en dat ze naar plaatsten als Alaska moeten in de zomer. Niemand toont ze de weg, Ze weten dat door hun instinct. Mensen zijn niet zo. Ons moet alles geleerd worden. Mensen hebben een menselijke geest in zich. God maakte de eerste man, Adam, met een geest die kon leren om te werken en dingen te bouwen. Maar om met andere mensen om te gaan, en om een goeie relatie met God te hebben, moet de Heilige Geest bij onze geest gevoegd worden.

God testte de eerste man, Adam. In het midden van de prachtige Tuin van Eden plaatste God 2 speciale bomen. Één was de boom des levens. De andere was de boom van de kennis van goed en kwaad. De boom van het leven zou ze God's Geest gegeven hebben om op de goede manier te leven. De boom van kennis van goed en kwaad zou ze in staat stellen zelf te bepalen wat goed is en wat slecht. God waarschuwde ze dat fruit eten van deze boom tot de dood zou leiden. Het betekende dat ze God afwezen.

Satan zocht manieren om Adam en Eva tegen hun Schepper te keren, zodat hij hun meester zou worden. Zijn kans kwam op een dag toen Eva alleen in het park liep. Ze stond plotseling oog in oog met een serpent, een slangachtig wezen. Alle dieren waren op dat moment vriendelijk, maar ze was erg verrast toen de slang daadwerkelijk tegen haar begon te praten! "Heeft God je verteld dat je zou sterven als je van de boom van kennis van goed en kwaad zou eten?" vroeg het serpent. "Ja, dat zei Hij" antwoordde Eva. "We willen niet sterven dus hebben we de boom niet eens aangeraakt." Het serpent was vlug om te antwoorden. "Maar mensen kunnen niet sterven", loog hij. "Als je het fruit van die boom eet, dan wordt je wijs, zoals God." Eva kon geen weerstand bieden. Ze geloofde de leugens die het serpent haar vertelde. Ze ging naar de boom van de kennis van goed en kwaad, plukte het fruit en at er van. Het smaakte goed, dus gaf ze wat aan Adam. Hij wist dat het van de boom was waar God ze voor gewaarschuwd had, maar hij at het toch. God wist wat ze gedaan hadden en daar was Hij was niet blij mee.

Hij stuurde Adam en Eva weg uit de Tuin van Eden. Hij zette een vlamvend zwaard voor de ingang van de tuin. God verbande Adam en Eva zodat ze niet van de boom des levens konden eten. Als gevolg van hun zonde vervloekte God de grond buiten het park. Voor het eerst sinds de aarde nieuw was gemaakt, kwamen er onkruid en doornen uit de grond. Dit was zwaar voor Adam, die moest nu het land bewerken voor zijn voedsel.

Na een tijdje kregen Adam en Eva 2 zonen. De eerste heette Kaïn en de tweede heette Abel. Kaïn werd een landboer en plantte groenten, fruit en graan. Abel was een herder en verzorgde schapen. Kaïn en Abel leerden om offers te maken voor God op stenen altaars. Dit was hun manier om contact te maken met God om vergeving te vragen voor de dingen die ze fout gedaan hadden. Kaïn had niet de instelling die zijn broer had. Abel zou altijd de beste dieren uitzoeken en aan God geven. Kaïn had ook dieren, maar hij bracht groenten naar God. Hij wilde zijn beste dieren niet opgeven, die wilde hij voor zichzelf houden. Hij wist dat God een dierenoffer wilde en geen groenten, maar het kon hem niet schelen. Zijn hart zat voor God niet op de juiste plaats. Toen Kaïn er achter kwam dat God niet zo blij was met hem, werd hij jaloers op zijn broer die wel het juiste gedaan had. De jaloezie veranderde in boosheid en daarna in haat. Later toen de broers alleen in het veld waren, sloeg Kaïn zijn broer met een grote stok en doodde hem. Hij probeerde zijn zonde te verbergen, maar natuurlijk wist God wat hij gedaan had. God vroeg Kaïn: "Waar is je broer?" Kaïn loog: "Ik weet het niet. Moet ik altijd op hem passen? Ik weet niet waar hij is." God vertelde Kaïn dat Hij wist wat hij gedaan had. God vervloekte hem en hij moest zijn

familie verlaten. Het was erg triest voor Adam en Eva om twee van hun kinderen te verliezen.

Adam en Eva hadden meer kinderen, en precies zoals God gezegd had wat er zou gebeuren als ze van de boom van kennis van goed en kwaad zouden eten, stierven ze. Tegen de tijd dat Adam stierf op 930 jarige leeftijd, leefden er duizenden mensen op de wereld. Geweld, haat en hebzucht was in de harten van iedereen die leefde. God was bedroefd om zoveel lijden te zien in de wereld. Altijd als God Zijn wetten gebroken worden is er ongelukkigheid en ellende. De slechtheid werd zo erg, dat slechts 726 jaar nadat Adam stierf, God de hele aarde vernietigde door een vloed. Alleen Noach en zijn familie overleefde, maar dat is een ander verhaal...

VRAGEN:

- 1 Wat was de naam van Satan voordat die veranderde? Wat betekent Lucifer? Wat betekent Satan?
- 2 Waarom rebelleerde Satan tegen God? Hoeveel engelen volgden hem?
- 3 De aarde was eens zo mooi, wat is ermee gebeurd door Satans rebellie? Hoe lang deed God erover om de aarde te herscheppen?
- 4 Waarom heeft God de mens geschapen? Op welke dag werd de mens geschapen? Wat nam God van Adam om Eva te maken?
- 5 Hoe telt God tijd? Wanneer begint en eindigt een dag?
- 6 Waarom maakte God de Sabbat? Op welke dag was die gemaakt?
- 7 Wat zijn de namen van de twee bomen in de Tuin van Eden? Waar stonden ze symbool voor?
- 8 Door middel van welk dier sprak Satan tot Eva om haar te verleiden het fruit te eten van de boom van kennis van goed en kwaad?
- 9 Wist Adam wat hij at toen Eva hem fruit gaf, of werd hij misleid?
- 10 Wie was de eerste baby die ooit geboren werd? Wat is de naam van zijn broer?
- 11 Waarom accepteerde God Kaïns zijn offer niet?
- 12 Wat deed Kaïn bij zijn broer omdat hij jaloers was?
- 13 Hoe oud was Adam toen hij stierf?
- 14 Hoe lang na Adam zijn dood vernietigde God de aarde met een vloed?

Hoofdstuk 2

Noach

Dit verhaal kan gevonden worden in genesis 5 – 10.

Nadat God Adam en Eva had geschapen kregen ze veel kinderen en er kwamen veel mensen op de wereld. Er was veel geweld en haat. Iedereen vocht om zijn zin te krijgen. Ook al had God Zijn wetten en geboden, die leidden tot een lang en gelukkig leven, aan Adam en Eva uitgelegd, ze wilden niet op die manier leven. Ze kozen ervoor te leven zoals zij dachten dat het beste was. Ze beslisten zelf wat goed en wat slecht was. Ze wilden niet dat God hun dat vertelde. Het resultaat was grote ongelukkigheid en chaos op de hele aarde. Mensen vochten en doodden voor de dingen die ze wilden hebben. Ze bedrogen, logen en stalen van anderen. Er was geen liefde voor andere mensen. De wereld was gevuld met tranen en ongelukkigheid. Het was triest voor God om te zien hoe slecht de mens was geworden.

In de Bijbel staat: “Toen de Heer zag dat alle mensen op aarde slecht waren, alles wat ze uitdachten was steeds even slecht. En de Heer had er spijt van dat Hij de mens op aarde gemaakt had, en Hij voelde zich diep gekwetst”

Maar er was één man op aarde die rechtschapen was. Van alle mensen op de aarde was het alleen Noach die van God hield. Toen Noach 500 jaar oud was had hij 3 zonen: Sem, Cham en Jafeth.

God zei tegen Noach: Het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld is de aarde vol geweldenarij, en zie, Ik ga hen met de aarde verdelgen”

God zei Noach dat hij een ark met kamers erin moest maken. Een ark is een soort houten kist. Later liet God de kinderen van Israël de ark van het verbond bouwen, die leek ook op een houten kist. In het geval van Noach was het een erg grote kistachtige boot, waar mensen en een heleboel dieren in konden. God gaf Noach heel nauwkeurige instructies hoe hij die ark moest bouwen. Het moest gebouwd worden precies zoals God het zei. Natuurlijk, God heeft de hele aarde gemaakt, Hij kon gemakkelijk zelf die ark bouwen, maar Hij wilde dat Noach hem bouwde. God zei Noach dat Hij de aarde ging vernietigen met een grote vloed. Noach wist dat hij de ark moest bouwen om te drijven, en volgde God zijn gedetailleerde instructies. Er zouden 3 dekken zijn op de ark en vele kamers. De ark was ongeveer 450 voet lang (135 meter), 75 voet breed (22.5 meter) en 45 voet hoog (13.5 meter).

We weten niet hoe lang Noach erover gedaan heeft om de ark te bouwen. Waarschijnlijk deed hij er met zijn zonen vele jaren over. Ze werkten er heel hard aan. Ze moesten de bomen omhakken en alle voorraden verzamelen. Ze hadden geen Gamma of Karwei of een andere ‘doe-het-zelf’ zaak, zoals we die nu hebben, ze moesten alles zelf doen. Ze hadden ook niet al het gereedschap dat we nu hebben. De ark werd een gigantische boot. Mensen kwamen van heinde en ver om te kijken. Ze bespotten Noach en zijn zonen terwijl die aan het werken waren. Hier waren ze een boot aan het bouwen en er was nergens water in de buurt. Belachelijk. Ze lachten en bespotten “gekke ouwe Noach” vele jaren lang. Maar nog altijd deed Noach wat God hem opgedragen had. Noach vertelde de mensen wat er ging komen en dat ze hun slechte manier van leven moesten veranderen en doen wat goed was. Niemand luisterde. Niemand had spijt van de manier waarop ze

leefden. Niet één mens. Noach vond het jammer voor de wereld, maar hij begreep waarom God dit moest doen. Noach was het eens met God.

God zei tegen Noach dat hij dieren op de ark mee moest nemen. Noach moest mannetjes en vrouwtjes dieren nemen zodat er jonkies zouden komen om de aarde opnieuw te bevolken. Noach moest zeven paren van alle reine dieren en vogels, en 1 paar van alle onreine dieren en vogels meenemen. God hoefde Noach niet meer te vertellen welke dieren rein waren en welke onrein. Noach hield zich al aan de gezondheidswetten. “Rein” en “onrein” betekent dieren die gezond zijn om te eten, en dieren die niet goed zijn om te eten. Noach had meer reine dieren nodig dan onreine dieren zodat hij en zijn familie genoeg te eten zouden hebben. Dus werden er meer koeien dan varkens meegenomen. Hoeveel kamelen waren er op de ark? Hoeveel herten?

Noach hoefde geen vallen te zetten om de dieren naar de ark te brengen. God zorgde dat de dieren kwamen. De mensen moeten wel verwonderd zijn geweest toen ze twee zebra's, twee beren, twee leeuwen, veertien herten, veertien koeien, en vele andere dieren naar de ark zagen komen. Het moet een ongelooflijk schouwspel zijn geweest om te zien hoe ze allemaal aan boord van die grote boot gingen.

Het bouwen van de ark was niet Noachs enige werk. Hij moest ook hooi en ander voedsel voor de dieren meenemen, en hij moest voorbereidingen treffen voor zijn eigen familie. Ze moesten voedsel, kleren, bedden en andere dingen hebben, Dit was een groot karwei. Wat voor dingen had jij mee willen nemen op de ark?

Eindelijk was de dag daar dat de Heer tegen Noach zei: “Kom in de ark, jij en je vrouw, je drie zonen en hun vrouwen.” Noach en zijn familie zaten bij de grote hoeveelheid dieren, allemaal samen in de ark. Het moet erg lawaaiërig geweest zijn met al die dieren. Buiten lachten de mensen nog altijd en staken de draak met ze. Noach wist wat er met ze zou gebeuren. Het speet hem voor ze, maar hij wist dat God rechtvaardig en eerlijk was in wat er zou gebeuren.

In het boek Hebrëen, staat dat Noach de wereld veroordeelde in rechtvaardigheid. Dit betekent dat Noach het met God eens was. Noach wist dat de wereld zo slecht was geworden, en het beste was om de mensen te vernietigen zodat ze later kunnen opstaan, als Gods koninkrijk over de aarde regeert. Noach was een prediker van rechtvaardigheid. Hij legde de mensen het verschil uit tussen goed en kwaad, maar ze kozen om een verkeerde manier van leven te leiden. Ze wilden God niet gehoorzamen, ze gingen door met het leven van miserabele, zelfzuchtige, met haat gevulde levens – tegenovergesteld aan God zijn manier. Ze zullen later allemaal opgewekt worden, en nog een kans hebben om gelukkige, vredige levens te leiden, als ze ervoor kiezen te gehoorzamen. Als ze opgestaan zijn, zullen ze dan bereid zijn te luisteren denk je? Denk je dat ze dan nog spotten en lachen? Of denk je dat ze dan nederig zijn en zullen luisteren naar God?

Noach was 600 jaar oud toen hij in de ark ging. Het was 1656 jaar nadat God de eerste man en vrouw gemaakt had. Noach en zijn familie zaten een hele week op de ark voordat het begon te regenen. Gedurende deze tijd lachten de mensen buiten en maakten grappen over Noach en zijn familie. Noach zelf moet zich wel afgevraagd hebben wanneer God de belofte die Hij gedaan had, waar zou maken. Na een week op de ark gezeten te hebben begon het te regenen. Het regende harder en harder, 40 dagen en 40 nachten, het hield maar niet op. Eerst maakten de mensen zich er niet zo druk om, maar

na een tijdje begon men zich af te vragen of Noach toch niet gelijk had, maar toen was het te laat.

Huizen liepen onder water, het water kwam over de nokken van de daken. Sommige mensen bereikten de bergen, maar daar stroomde het water naar beneden en sleurde ze mee. Er was geen ontsnappen aan. Alle landdieren en alle mensen stierven op de aarde, behalve diegenen in de ark.

Noach en zijn familie verveelden zich niet in de ark. Er waren zoveel klusjes te doen. Ze moesten de dieren voeren en water geven, de stallen schoonmaken, en er waren nog allerlei andere taken. Alle acht mensen op de ark bleven druk bezig. Toen de ark gebouwd werd had God de instructie gegeven om er een raam in te maken. Als ze uit het raam keken konden ze al het water zien. Overal was water. Toen de regens kwamen en de aarde overspoelden, werd de ark opgetild door het water, en dreef wat rond. Noach wist niet waar hij was, en het maakte ook niet uit. Er was niets meer in leven op de aarde behalve de vissen. De ark kwam na vijf maanden eindelijk tot rust, en het duurde nog drie maanden voordat ze bergtoppen konden zien.

Het water langzaam maar zeker. Tenslotte opende Noach het raam, en liet vogels vliegen. Een raaf en een duif. De vogels vlogen over de wateren maar toen ze geen rustplaats konden vinden kwamen ze terug op de ark. De vogels wilden niet op het water landen. Noach wachtte nog een week en stuurde toen de duif nog eens weg. Deze keer kwam de duif terug met een olijfbblad in zijn snavel. Noach wist nu dat de wateren aan het zakken waren, dus wachtte hij nog een week en stuurde de duif nog eens. Dit keer kwam de duif niet terug en wist Noach dat het tijd was om de ark uit te komen. Hij en zijn familie hadden iets langer dan een jaar op de ark gezeten.

Noach bouwde een altaar voor de Heer en offerde één van elk rein dier en reine vogel aan God. Hij bedankte God dat Hij hem en zijn gezin in leven had gelaten. God zei toen tegen Noach: "Ik zal er nooit meer een vloed de hele laten aarde verwoesen, en Ik zal nooit meer elk levend wezen vernietigen zoals Ik gedaan heb." God sloot een verbond met Noach, God zei: "Dit is een teken van het verbond tussen jou en mij, en elk levend wezen dat bij je is, voor altijd. Ik zal Mijn regenboog in de wolk zetten en wanneer je die ziet zul je de belofte die ik gedaan heb herinneren." Er was voor die tijd nog nooit een regenboog geweest, maar nu zien we ze nadat het geregend heeft.

De volgende keer dat jij een regenboog ziet, bedenk je dan dat het een teken is van het verbond wat God met Noach en de hele wereld sloot – dat Hij nooit meer de wateren zou toestaan om de hele wereld te vernietigen. Het is een teken van Gods belofte.

Nimrod en de Toren van Babel

Na de vloed, leefde Noach nog 350 jaar. In totaal leefde Noach 950 jaar. Na de vloed, duurde het niet lang voordat de mens weer op de oude manier bezig was, en er weer boosaardigheid was zoals voor de vloed. Noachs zoon Cham had een zoon genaamd Kus. Kus had een zoon genaamd Nimrod. In plaats van dat ze zich over het land verspreiden, gingen de mensen in steden wonen, beschermd door muren. Ze waren bang voor de wilde dieren. Nimrod was een erg goede jager die de mensen beschermde, maar hij was ook een erg boosaardige man die een hekel had aan God. Hij bouwde meerdere steden één daarvan was Babel. Nimrod kende het verhaal van de vloed. Hij wist dat God de aarde vernietigd had om de slechtheid, dus had Nimrod een plan waarmee hij dacht

dat hij God te slim af was. Hij bouwde een toren die zo hoog zou zijn, dat God niet nog een vloed kon sturen om hem te doden. Hij dacht dat als hij maar hoog genoeg kon komen, hij aan nog een vloed zou kunnen ontsnappen. Hij geloofde God Zijn verbond met de mens niet. Weet jij nog wat dat verbond was? Wat was de betekenis van de regenboog?

De mensen werkten hard aan de bouw van de toren. God zag dit en wist dat als mensen samen werkten ze nog meer slechts konden doen, dus verwarde God hun talen. Plotseling, nog terwijl de mensen werkten, konden ze elkaar niet meer verstaan. De één sprak Frans, een ander Duits en weer een ander Spaans. Ze keken in verwarring naar elkaar. "Hé, wat zeg je? Wat mankeert je? Ik versta niets van wat je zegt. Wat is er hier aan de hand."Iedereen was in totale verwarring. Het woord "Babel" betekent verwarring. De mensen brabbelden maar wat. Het werk aan de toren moest volledig gestaakt worden omdat ze elkaar niet meer konden verstaan.

Mensen begonnen het gebied te verlaten, ze groeften samen met anderen die hun taal spraken. Ze bevolkten andere delen van de wereld opnieuw. De toren van Babel is nooit afgebouwd.

VRAGEN:

- 1 Hoeveel zonen had Noach? Wat zijn hun namen?
- 2 Waarom vernietigde God de aarde en alle mensen?
- 3 Vertelde Noach aan de mensen wat er ging komen? Hoeveel mensen geloofden hem?
- 4 Hoe oud was Noach toen hij de ark in ging?
- 5 Hoe lang leefde Noach nog na de vloed?
- 6 Hoeveel mensen waren er op de ark?
- 7 Hoeveel paren van reine dieren en hoeveel paren van onreine dieren waren er op de ark?
- 8 Waarom waren er meer reine dan onreine dieren?
- 9 Hoe lang regende het op de aarde?
- 10 Hoe lang bleven Noach en zijn familie in de ark?
- 11 Wat voor klusjes waren er op de ark te doen?
- 12 Hoe wist Noach dat het tijd was om de ark uit te komen?
- 13 Wat is het verbond van de regenboog?
- 14 Wie was Noach zijn slechte achterkleinkind? Waarom mochten de mensen hem graag?
- 15 Waarom bouwde Nimrod een toren? Hoe hield God hem tegen? Wat betekent Babel?

Hoofdstuk 3

Abraham

Dit verhaal kan gevonden worden in genesis 11-22

Dit verhaal begint slechts 292 jaar na de vloed. Abram leefde enkele generaties na Noach, maar toch was Noach van grote invloed op Abrams leven. Zoals je weet leefde Noach tot 350 jaar na de vloed, dus was Abram ongeveer 58 jaar toen Noach stierf. Noach zag dat de mensen van de wereld zich weer ten kwade tegen God keerden, zelfs nadat de wereld vernietigd was vanwege de grote boosaardigheid van de mens.

Abrams vader aanbad afgoden. Er zijn zelfs aanwijzingen dat hij voor de uitermate boosaardige Nimrod werkte, en hij liet zijn zoon opvoeden door Noach.

Zeventien jaar na Noach zijn dood zei God tegen Abram dat hij weg moest gaan uit het land Egypte, naar een andere plaats waar God hem naartoe zou leiden. We weten niet waarom God tegen Abram zei dat hij dit moest doen, maar misschien om weg te komen van de boosaardigheid om hem heen en om weg te komen van zijn eigen familie die afgoden aanbidders waren. Hoe dan ook, er staat in de Bijbel dat Abram zijn vrouw Sarai, en zijn neef Lot meenam en op reis ging. Abram was toen 75 jaar oud.

Beloften gedaan aan Abraham

God zei Abram dat Hij een machtig volk uit hem zou laten voortkomen en dat hij hem rijkelijk zou zegenen, maar Abram en Sarai hadden helemaal geen kinderen. Hoe kon God de belofte dat er een groots volk uit hem zou voortkomen waarmaken als hij geen kinderen had? God had hem gezegd: "Al het land dat je ziet zal nog vele jaren aan je kleinkinderen toebehoren, sla je ogen op en kijk van waar je nu staat – noord, zuid, oost en west, al het land wat je ziet zal ik voor altijd aan jou nakomelingen geven". "Nakomelingen" zijn kleinkinderen en achterkleinkinderen en achter - achterkleinkinderen! Abram geloofde God, maar wist niet hoe God het zou uitvoeren. Na een tijdje kregen de herders van Abram en Lot ruzie over de waterputten en grasvelden. God zei tegen Abram dat hij zich van Lot moest afscheiden. Abram zei tegen Lot dat hij moest kiezen waar hij naartoe wilde gaan. Lot koos het beste stuk van het land en verhuisde weg van zijn oom. Lot koos ervoor om in de stad Sodom te wonen, een erg boosaardige stad.

Melchizedek

De stad Sodom werd aangevallen door een boosaardige koning. Lot en zijn gezin waren enkele van de gevangenen. Toen Abram er over hoorde verzamelde hij zijn knechten en ging zijn neef redden. Abram bracht Lot en al zijn bezittingen terug en van wat hij genomen had, gaf hij een tiende aan God. Abram ontmoette Melchizedek, Koning van Salem, de priester van de Meest Hoge God. Melchizedek was eigenlijk God zelf, die zich zichtbaar gemaakt had zodat Abram Hem kon zien. "Salem" betekent "Vrede", dus Melchizedek was de Koning van Vrede. Abram gaf God de tiende. Wij moeten God ook de tiende betalen, dat doen we door 10% van ons inkomen aan de Kerk te geven. De tiende betekent één tiende, of 10%. Nogmaals zei God tegen Abram dat Hij hem zou zegenen, maar Abram zei: "Maar U heeft me geen kinderen gegeven, er is niemand die dit alles kan erven". Maar God verzekerde Abram dat hij een erfgenaam zou hebben.

God nam hem op een avond mee naar buiten en zei: "Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je kunt. Zoveel afstammelingen zal je hebben."

Hagar

Abram en Sarai werden een beetje ongeduldig, niet begrijpend hoe God Zijn belofte zou waarmaken. Sarai gaf haar dienstmeid aan Abram om kinderen bij te verwekken. Dit was een Egyptische vrouw genaamd Hagar. Nadat Hagar zwanger was werd Sarai jaloers en verachtte haar, keek op haar neer. De spanning liepen hoog op tussen de twee vrouwen. Abram zei tegen Sarai, dat ze met Hagar kon doen wat ze wilde. Sarai gaf Hagar en flink van langs, en Hagar vluchtte bij haar uit de buurt.

Een boodschapper van de Heer vond Hagar naast een waterbron, en hij vroeg haar: "Waar kom je vandaan en waar ga je heen?"

"Ik vlucht weg uit het zocht van mijn meesteres, Sarai." Antwoorde Hagar. De Engel vertelde haar dat ze terug moest gaan naar Sarai, en zich nederig moest opstellen naar Sarai toe. De engel openbaarde haar dat ze een zoon zou baren, en dat ze hem Ismaël moest noemen, dat betekent "God hoort". Hij zei dat het een wilde man zou worden die met iedereen zal vechten. Hagar beviel van Ismaël en Abram was toen 86 jaar oud.

Dertien jaar later, toen Abraham 99 jaar oud was, verscheen de Heer weer aan hem en zei: "Ik ben de Almachtige God (El Shaddai). Wandel voor Mijn aangezicht en wees onberispelijk". Toen viel Abram op zijn gezicht en God sprak hem toe zeggende: "Mijn verbond is met jou en jij zult vader zijn van vele volkeren. Jouw naam zal niet langer Abram zijn, maar je zult Abraham genoemd worden, wat betekent "vader van een menigte". Ik zal volken van jou maken, en koningen zullen uit jou voortkomen. Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij, en jou en jouw afstammelingen na jou, voor een altijd voortdurend verbond." Een verbond is een overeenkomst tussen twee mensen, zoals een belofte. Als God een verbond met je sluit of je iets belooft, dan is dat absoluut!

Toen zei God: "wat jouw vrouw betreft, je zult haar niet meer Sarai noemen, maar Sarah, dat betekent prinses." God zei Abraham dat hem een zoon geboren zou worden. Abraham zei: "Zal mij een zoon geboren worden? Ik ben 99 jaar oud en Sarah is 90 jaar oud".

Sodom en Gomorra

Later verscheen de Heer weer aan Abraham. Abraham keek op en zag dat er drie mannen aan kwamen. Echter, het waren geen echte mannen. Het was God en er waren twee engelen met Hem. Abraham maakte een diepe buiging voor ze en vroeg of ze alsjeblieft bij hem wilden blijven eten. Abraham zei Sarah dat ze snel een fijne maaltijd moest bereiden voor de gasten. God vertelde Abraham dat Sarah snel zwanger zou raken en een zoon zou krijgen. Sarah luisterde vanuit de tent, en ze lachte in zichzelf omdat ze wist dat ze te oud was om nog kinderen te krijgen. De Heer vroeg haar waarom ze lachte. Sarah ontkende dat ze lachte, ze ontkende het omdat ze bang was, maar God zei tegen haar: "Nee, je hebt wel gelachen". God wist dat ze in zichzelf gelachen had. Je weet nog dat God zelfs onze gedachten kent.

De Heer en de twee engelen stonden op om te vertrekken. God zei: "Omdat de schreeuw vanuit Sodom zo groot is, zal Ik de stad bezoeken." De twee engelen begonnen hun tocht naar Sodom, maar de Heer bleef achter bij Abraham. Abraham vroeg aan God: "Zou u de rechtvaardigen in Sodom vernietigen samen met de boosaardigen? Stel dat er 50 rechtvaardigen in de stad zijn, zou U dan de stad sparen omwille van de 50?" De Heer zei: "Als Ik in Sodom 50 rechtvaardigen vind, dan zal ik om hen, iedereen sparen.

Abraham vroeg toen: "Wat als U 45 rechtvaardigen vindt? Zou U de stad sparen?" God antwoordde: "Ja, voor 45 rechtvaardigen zal ik de stad sparen." Abraham bleef God vragen wat Hij zou doen bij steeds minder rechtvaardigen. Ten slotte zei Abraham: "Laat de Heer niet kwaad zijn, dan wil ik nog één keer spreken. Stel dat er tien gevonden worden?" De Heer zei: "Ik zal de stad niet vernietigen omwille van 10 rechtvaardigen." Toen de Heer het gesprek met Abraham eindigde ging Hij Zijn eigen weg, en Abraham ging zijn eigen weg.

De twee engelen kwamen 's avonds aan in Sodom. Ze zagen eruit als gewone mannen, zodat niemand wist dat ze engelen van God waren. Toen Lot ze zag, kwam hij ze tegemoet, en boog met zijn gezicht naar de grond. Lot nodigde ze uit om de nacht in zijn huis door te brengen, maar de engelen zeiden dat ze op een plein in de stad zouden slapen. Lot maakte hier ernstig bezwaar tegen: "Nee, u moet met mij mee naar huis komen." Hij wist dat het een boosaardige stad was, en dat de mannen er niet veilig zouden zijn. De twee engelen brachten de nacht in Lot zijn huis door. Die nacht probeerden een paar mannen bij Lot in te breken. Zoals God al gezegd had, was het een kwaadaardige stad. De engelen maakten dat de inbrekers blind werden. De stad was zo slecht dat er zelfs geen 10 rechtschapen mensen gevonden konden worden.

De engelen zeiden tegen Lot: "Is er nog iemand anders? Je schoonzonen, je zonen, je dochters, en wie je verder maar in de stad kent, neem ze mee uit deze plaats. God heeft ons gestuurd om vanwege de vele zonden, deze stad te vernietigen."

Lot ging naar buiten en sprak tot zijn schoonzonen, die met zijn dochters getrouwd waren, en zei: "Sta op en maak dat je uit de stad komt, want de Heer gaat deze stad vernietigen!" Maar zijn schoonzonen dachten dat hij een grapje maakte.

Toen de ochtend aangebroken was, drongen de engelen bij Lot aan om op te schieten, en ze zeiden: "Sta op, neem je vrouw en je 2 dochters die hier ook zijn mee, en ga. Snel, anders wordt je verzwolgen in de straf van de stad." Lot bleef wat rondhangen totdat de engelen zijn hand en zijn vrouw haar hand pakten en ze de stad uit brachten. De engelen drongen bij ze aan: "Vlucht voor je leven! Kijk niet achterom! Vlucht naar de bergen anders wordt je vernietigd!" Lot zei: "Nee niet de bergen, laat me vluchten naar een andere stad genaamd Zoar." De engel zei: "Snel dan, vlucht daar naar toe, want ik kan niets doen totdat je daar aankomt."

De zon was al op toen Lot in Zoar aan kwam. Toen regende de Heer vuur op Sodom en Gomorra. Hij gooide die smerige steden plat en alle mensen die er woonden. Terwijl ze rende, keek Lots vrouw achterom, ze negeerde de waarschuwing van de engel om dat niet te doen, en ze werd een zoutpilaar, dat is een standbeeld van zout. Ze had de engel moeten gehoorzamen en niet om moeten kijken, maar ze was er niet blij mee dat ze Sodom uit moest. Ze woonde graag tussen haar vrienden en haar familie. Ze kon niet begrijpen waarom God de stad moest vernietigen. Ze was zo gewend aan de boosaardigheid dat ze niet herkende hoe slecht het eigenlijk was.

De volgende ochtend vroeg, ging Abraham op de heuvel staan waar hij de vorige dag met God gestaan had. Hij kon aan de rookpluimen zien, dat er nog geen tien rechtvaardigen in de stad gevonden waren. Voor Abraham had God zijn neefje Lot en zijn twee dochters gered.

Isaak, de beloofde zoon

Eindelijk, 392 jaar na de vloed, kregen Abraham en Sarah een zoon. Hij werd Isaak genoemd, dat betekent “gelach”, omdat Sarah gelachen had toen ze hoorde dat ze een baby zou krijgen. Abraham en Sarah waren erg gelukkige ouders. Sarah was 90 jaar oud en Abraham was 100 toen Isaak geboren werd.

Ismaël, de zoon van Abraham en Hagar, was 13 jaar oud toen Isaak werd geboren. De twist tussen Hagar en Sarah werd sterker toen beide vrouwen aandacht van Abraham voor hun eigen zoon wilden. Uiteindelijk zei Sarah tegen Abraham: “Zet die slavine en haar zoon de deur uit, want de zoon van die slavine zal geen erfgenaam zijn, samen met mijn zoon Isaak.” Hier was Abraham erg ontevreden over, maar God zei hem dat hij naar Sarah moest luisteren en ze weg moest sturen. God zou ook van Ismaël een volk maken, want hij was tenslotte ook een zoon van Abraham. Hij zou niet de zegeningen krijgen die Isaak zou krijgen, maar hij zou toch een groot volk worden. Tegenwoordig zijn de Arabische volken afstammelingen van Ismaël, en wij in het westen stammen af van Isaak.

Abraham pakte brood en water in en gaf het aan Hagar en stuurde haar en Ismaël weg. Ze dwaalde door de woestijn totdat al het voedsel en water op was. Ze stopte Ismaël onder de struiken en ging een eindje bij hem vandaan. Ze wilde hem niet zien sterven. Ze bad tot God en hilde. God hoorde haar en een engel antwoordde: “Vrees niet Hagar. God heeft je gehoord en zal voor je zorgen.” Hagar keek op, en zag een waterbron. God redde Hagar en haar zoon. Ismaël werd een boogschutter, dat betekent dat hij goed overweg kon met een pijl en boog. Hij groeide op en trouwde met een Egyptische vrouw.

God test Abraham

Abraham hield meer van Isaak dan dat hij van zichzelf hield, maar God zou Abraham testen. Alhoewel God Abraham kende moest Hij dit toch doen om Abraham zijn liefde te testen en om Abraham sterker te maken, en ook zodat dit voor ons opgeschreven kan worden – als een voorbeeld.

God riep naar hem: “Abraham!” En hij zei: “Hier ben ik.” Hij zei: “Abraham, neem je zoon Isaak, van wie je houdt, naar het land van Moriah, en offer hem op als een brandoffer op de berg die ik je zal tonen.”

Vroeger voordat Jezus ons offer werd, moesten mensen dieren offeren en doden om de prijs van hun zonden te betalen. Ze namen een geit, een lam of een stier, en sneden zijn keel door en lieten het dier doodbloeden. Vervolgens verbrandden ze het dier op een stapel stokken of op een altaar. Als we zondigen staat daar een straf op die alleen betaald kan worden door vergoten bloed. Tegenwoordig hoeven we geen dieren meer te offeren, omdat Jezus die prijs voor ons betaald heeft. Sommige erg kwaadaardige mensen in Abrahams tijd offerden hun eigen kinderen aan hun goden. Ze doodden ze en verbrandden ze, maar God wil nooit dat we zoiets doen. Maar hier, zei God dat Abraham dit juist wel moest doen. Abraham moet wel wat in de war zijn geweest door zo'n opdracht van God, maar hij twijfelde niet aan God en ging niet in discussie.

De volgende dag stond Abraham vroeg op en zadelde zijn ezel. Hij stelde gehoorzaamheid aan God niet uit. Het moet een kwelling geweest zijn dat hij zijn zoon, van wie hij zielsveel hield, moest doden. Hij vertelde Isaak niet waarom ze weg gingen, hij zei alleen dat ze aan God gingen offeren. Ze vergaarden stokken voor het offeren, en gingen op reis naar de plek die God gezegd had. Drie lange dagen waren ze onderweg naar de plek die God gezegd had. Drie lange dagen en nachten dacht Abraham na over de opdracht die God hem gegeven had. Abraham had op elke moment kunnen zeggen:

“Laten we omkeren en terug gaan. Ik kan dit gewoon niet doen. Het is teveel gevraagd. Ik houdt teveel van mijn zoon. Waarom vroeg God mij zo iets verschrikkelijks te doen? Ik kan het gewoon niet. Het is niet juist.” Maar dat deed Abraham niet. Abraham bleef geconcentreerd op wat God hem opgedragen had. Hij vertrouwde God. Hij mag dan wel niet begrepen hebben waarom hij zijn zoon moest offeren, maar hij begreep dat hij God moest gehoorzamen.

Abraham had zijn zoon en zijn twee bedienden, die mee waren, niet gezegd dat hij de bedoeling had om Isaak te doden. Op de derde dag waren ze aangekomen op de plaats die God gezegd had. Abraham zei zijn twee bedienden dat ze achter moesten blijven terwijl hij en Isaak verder gingen om aan God te offeren. Isaak vroeg hem: “Maar waar is het lam voor het brandoffer vader?” Abraham antwoordde hem: “Mijn zoon, God zal zelf zorgen voor een lam voor het brandoffer.” En zo gingen ze met zijn tweeën.

Abraham bouwde een altaar en bond Isaak vast en legde hem er op. Isaak moet wel bang geweest zijn, maar hij vertrouwde zijn vader, van wie hij wist dat hij van hem hield. Abraham nam zijn mes en stond op het punt om Isaak zonder aarzeling te doden, maar God hield hem tegen. “Abraham, Abraham.” Hij antwoordde: “Hier ben ik.” En tot Abrahams opluchting zei God: “Doodt de jongen niet, want nu weet Ik dat je God vreest, omdat je zelfs je eigen geliefde zoon niet voor me hebt achtergehouden.”

God wist nu dat Abraham Hem zou gehoorzamen. Hij wist dat Abraham geloof had en Hem vertrouwde. Abraham had bewezen dat hij van God meer hield dan wat dan ook, inclusief zijn zoon. Dit werd opgeschreven voor ons als een voorbeeld, dat we God vóór alles op de eerste plaats moeten zetten, net zoals Abraham deed. God zei: “Nu ken ik je Abraham.” God wist dat dit het moeilijkste was wat ooit aan Abraham was gevraagd te doen. Als hij God hierin wilde gehoorzamen, dan wist God dat Abraham Hem altijd overal in zou gehoorzamen.

Abraham zocht en zag dat er een geit in de struiken zat gevangen. Hij nam de geit, en offerde die op het altaar. Hij en Isaak bedankten God. Ze waren allebei erg blij.

Ze gingen de berg weer af, en kwamen bij de twee bedienden, samen gingen ze naar huis en waren heel gelukkig. Abraham werd gekend als “de vader van de getrouwen” omdat hij groot vertrouwen had in God.

VRAGEN:

- 1 Wie hielp met het grootbrengen van Abraham en onderwees hem over God?
- 2 Hoe oud was Abraham toen Noach stierf?
- 3 Wat zei God dat Abraham moest doen, 17 jaar nadat Noach gestorven was?
- 4 Wie was Abraham zijn neefje?
- 5 Welke twee steden werden vernietigd vanwege hun boosaardigheid? Vanwege hoeveel rechtvaardigen zou God de steden sparen? Hoeveel rechtvaardigen waren er?
- 6 Wat gebeurde er met Lot zijn vrouw?
- 7 Wat waren de namen van Abraham en Sarah voordat God ze veranderde? Wat betekent Abraham? Wat betekent Sarah?
- 8 Sarah kon geen kinderen krijgen omdat ze te oud was, dus wie gaf ze daarom aan Abraham om kinderen bij te verwekken? Wat was de naam van hun zoon? Wat betekent deze naam?
- 9 Wat deed Sarah toen ze hoorde dat ze alsnog een zoon zou krijgen? Hoe oud was Sarah toen? Hoe oud was Abraham toen? Wat betekent Isaak? Waarom moest Sarah de baby Isaak noemen?
- 10 Wat gebeurde er met Hagar en Ismaël?
- 11 Hoe testte God Abraham zijn geloof?
- 12 Hoe lang was de reis?
- 13 Wat had Abraham moeten doen met Isaak? Hield God hem nog op tijd tegen?
- 14 Waarom wordt Abraham "vader van de getrouwen" genoemd?

Hoofdstuk 4

Ezau & Jacob

Dit verhaal kan gevonden worden in Genesis 24 tot 49..

Ongeveer drie jaar nadat Sarah stierf begon Abraham te denken aan een huwelijk voor Isaak. Tegen die tijd was Isaak 40 jaar oud. Abraham was bezorgd dat zijn zoon een vrouw zou kiezen uit de Kanaänieten, die afgodenaanbidders waren. Abraham instrueerde de voornaamste van zijn dienaren om mannen, kamelen en voorraad mee te nemen op een reis naar Mesopotamië, Abrahams geboorteland, om daar een vrouw voor Isaak te vinden vanuit zijn eigen volk.

Na enkele dagen reizen naar het Noordoosten kwam Abrahams dienaar op een avond met zijn karavaan aan bij een waterbron net buiten de stad Nahor. In die dagen waren het meestal de vrouwen die naar de bron gingen om water te halen. Abrahams dienaar bad tot God dat één van die vrouwen een goede vrouw voor de zoon van zijn meester zou blijken. Hij bad ook dat God die vrouw zou aanwijzen door haar te inspireren om water voor hem en de kamelen te halen. Dit lijkt wel veelgevraagd voor God. Welke vrouw zou water omhoog willen halen voor tien dorstige kamelen? Maar nog voordat de dienaar zijn gebed goed en wel gezegd had, kwam een mooie jonge vrouw op de bron aflopen. Terwijl ze water omhoog haalde, stapte Abrahams dienaar op haar af, en vroeg om een slok water. De vrouw hem de kruik met water voor. "Drink mijn heer." zei ze, "En ik haal met plezier water voor uw kamelen omhoog!" Dit was een rechtstreeks antwoord op wat Abrahams dienaar net aan God in zijn gebed gevraagd had. Hij wist zeker dat dit de vrouw voor Isaak was. Ze zei hem dat ze Rebecca heette, dochter van Bethuel, Nahor's zoon. Ze was dus een achternicht van Isaak. Dit was goed nieuws voor de dienaar, en hij dankte God voor het antwoord op zijn gebed. Hij vertelde Rebecca wie hij was, en over wat hij God in gebed gevraagd had om de juiste vrouw voor Isaak te vinden. Rebecca was enthousiast. Ze nam de man mee naar haar familie en ze vertelden het verhaal aan hen. Ze waren er allemaal van overtuigd dat het de wil van God was dat Rebecca de vrouw van Isaak zou worden. Ze waren allemaal blij, vooral Rebecca. Ze kreeg gouden juwelen en prachtige kleding. Ze begonnen snel aan de tocht terug, zodat ze haar toekomstige echtgenoot kon ontmoeten. Een paar dagen later liep Isaak in het veld toen hij de karavaan naderbij zag komen. Hij liep de karavaan tegemoet, en hij hoopte dat dit de karavaan was die zijn vader naar Nahor had gestuurd. Toen Rebecca een man hun kant op zag rennen, vroeg ze wie hij was. Toen haar verteld werd dat hij de man was voor wie ze hier gebracht was om mee te trouwen, was ze erg blij. Ze klom snel van haar kameel en kwam haar toekomstige echtgenoot tegemoet om hem te groeten. Ze waren allebei erg blij elkaar te ontmoeten.

Isaak en Rebecca trouwden kort daarna. Door Isaak en Rebecca begon God zijn belofte te vervullen die Hij aan Abraham gedaan had. God had beloofd grote naties van hem te maken. Abraham was nu 140 jaar oud, hij leefde nog 35 jaar, en stierf toen hij 175 jaar was.

Het duurde twintig jaar voordat Isaak en Rebecca kinderen konden krijgen. Rebecca had ongebruikelijke pijnen die zo ernstig waren, dat ze God vroeg om verlichting. God vertelde haar dat ze leven zou schenken aan het begin van twee volken. Het ene volk zou sterker dan het andere blijken, en de eerstgeborene zou de jongere dienen. De tweeling

worstelde binnenin haar.

De eerstgeborene kwam er rood uit, en had overal haar, dus noemden ze hem Ezau, dat betekent "harig". De tweede van de tweeling pakte de hiel van de eerste vast. Ze noemden hem Jacob, dat betekent "verdringer". Verdringer betekent ook "een ander voorbij streven, voordringen". Herinner je wat God tegen Rebecca gezegd had over de tweeling. De jongere zou machtiger worden, en de oudere zou de jongere dienen. God zou gemakkelijk ervoor kunnen zorgen dat Jacob de oudere was, maar Hij koos ervoor om dingen op deze manier te doen, voor een bepaalde reden.

Ook al waren de jongens tweeling, ze leken helemaal niet op elkaar. Ezau hield van jagen. Jacob hield van dieren grootbrengen en gewassen laten groeien. Isaak hield van het vlees waar Ezau mee thuis kwam, en Ezau was daarom zijn favoriete zoon. Rebecca's favoriete zoon was Jacob.

Ezau verkoopt zijn geboorterecht

Op een dag ging Ezau op een lange jachttrip. Hij ging zo ver, dat tegen de tijd dat hij terug thuis kwam, hij van honger niet meer recht kon lopen. Jacob had heerlijke soep gekookt en Ezau kon het ruiken. Ezau was zo zwak, en de soep rook zo lekker dat hij Jacob smeekte hem onmiddellijk wat soep te geven voordat hij flauw viel.

Het was de gewoonte in die dagen, dat de eerstgeborene van een familie een groter erfdeel, meer giften en rechten, zou krijgen dan broers die later geboren werden. Omdat Ezau het eerst geboren was, had hij het zogenaamde "geboorterecht". Dit betekende dat als de vader kwam te overlijden, de eigenaar van het geboorterecht een groter deel van de vader zijn bezittingen zou erven dan andere kinderen van het gezin. In dit geval betekende het ook, dat de afstammelingen van de oudste zoon het grootste deel zou krijgen van de belofte die God gedaan had aan Abraham en diegenen die na hem zouden komen. Het geboorterecht had grote waarde. Jacob realiseerde zich dit, en wilde dit heel graag hebben. Dit was zijn kans om het van Ezau, zijn broer te krijgen.

"Ik zal je alles te eten geven wat je wilt, als je jouw geboorterecht aan mij geeft," lachte Jacob gewiekst. Ezau had zo'n honger dat bang was dat hij elk moment zou kunnen flauwvallen. Hij dacht dat als hij zou sterven, welk nut zou het geboorterecht dan nog hebben?

Dus hij zei: "Ik beloof je mijn geboorterecht voor wat soep."

Nadat Ezau klaar was met eten, liep hij weg, hij trok er zich niets van aan dat hij een grote prijs betaald had voor wat eten. Isaak en Rebecca wisten niets van dit voorval. Isaak zou anders erg ontevreden zijn, omdat Ezau zijn favoriete zoon was.

Jaren later deed Ezau zijn ouders pijn door met twee vrouwen te trouwen. Het was niet ongewoon om met meer dan 1 vrouw te trouwen in die tijd, maar Ezau zijn vrouwen waren Kanaänieten, Kanaänieten aanbaden idolen en hadden geen kennis van God.

Rebecca en Jacob bedriegen Isaak

Op een dag toen Isaak ruim honderd jaar oud was en blind, riep hij Ezau bij zich. Hij zei tegen zijn oudste zoon: "Op mijn leeftijd kan de dood op ieder moment komen. Neem je boog en pijlen, en doodt een hert voor me en kook het zoals ik het lekker vind. Daarna zal ik jou de zegening geven die over de zoon moet komen die het geboorterecht heeft."

Herinner je, dat Isaak niet wist dat Ezau zijn geboorterecht had verkocht voor een kom soep. Ezau vertelde het hem ook niet. Hij ging gewoon op pad om een hert te jagen. Rebecca had Isaak met Ezau horen praten, maar zij wilde dat Jacob, haar favoriete zoon, de zegening zou krijgen, dus kwam ze met een plan.

Rebecca riep Jacob bij zich. “Snel, doe wat ik zeg en je zult de zegening krijgen die je vader op het punt staat aan Ezau te geven. Ga naar buiten, naar de kuddes en neem 2 jonge geiten. Ik zal ze koken precies zoals je vader ze graag heeft, en hij zal ze eten, en hij zal jou zegenen.”

Jacob geloofde dat hij het geboorterecht zou krijgen om dat Ezau het hem beloofd had, maar hij dacht niet dat het zo makkelijk zou zijn om zijn vader te foppen. Hij zei tegen zijn moeder: “Ik kan niet voor Ezau doorgaan. Wanneer mijn vader zijn handen op me legt, zal hij voelen dat mijn huid glad is, en niet harig zoals Ezau. Dan zal hij me vervloeken in plaats van zegenen.” Maar Rebecca zei: “Maak je daar maar niet druk om, ik heb een plan. Ga jij maar de geiten halen.”

Jacob ging en nam twee geiten uit de kudde. Rebecca maakte snel een heerlijke vleeschotel, zo gekookt en gekruid dat Isaak niet kon merken dat het geen hertenvlees was. Ze nam 1 van de jassen van Ezau en deed die Jacob aan. Over zijn handen, armen, en nek wond ze voorzichtig repen geitenhaar van de geiten die ze net geslacht hadden. “Breng nu dit vlees en brood naar je vader.” zei ze tegen Jacob. Jacob probeerde zoals Ezau te klinken toen hij de tent in ging. “Hier ben ik vader” zei hij. “Wie is daar?” vroeg de blinde Isaak. “Het is Ezau. Ga zitten en eet dit vlees, en dan kunt u me zegenen zoals u beloofd heeft.” Isaak vroeg: “Hoe kan het dat je zo snel terug bent met het hert?” Jacob loog: “God leidde me naar waar ik één kon vinden.” Isaak was er niet gerust op. “Kom hier mijn zoon.” Hij wilde hem voelen om er zeker van te zijn dat het Ezau was.

Hij voelde zijn harige armen en zei: “Je klinkt als Jacob, maar dit zijn de harige armen van Ezau. Ben je echt Ezau?” Jacob loog nog eens tegen zijn vader. “Geef me het eten Ezau, en ik zal eten en je zegenen.” Isaak at de maaltijd en vroeg Jacob om dichterbij te komen en hem te kussen.

Toen Jacob dat deed, rook Isaak de grassen en geurende kruiden van de velden op Ezau zijn jas. Het misleidde hem zodat hij dacht dat Ezau bij hem was.

Isaak zegende toen zijn zoon: “God, geef deze jonge man vele goedbewaterde velden. Geef hem voldoende graan en fruit van de ranken. Zorg dat mensen hem dienen en dat naties voor hem buigen. Geef hem macht om over zijn broers te regeren. Moge een vloek rusten op diegenen die hem proberen te vervloeken, en moge een zegening rusten op hen die hem zegenen.”

Toen hij de zegening gekregen had, ging Jacob direct weg. Hij ging snel om Ezau te vermijden. Kort daarna ging Ezau zijn vaders tent in: “Hier ben ik vader, met het hert gekookt precies zoals u het graag heeft.” Isaak was geschokt: “Wie ben jij?” “Ik ben Ezau, uw eerstgeborene.”

Isaak realiseerde zich dat Jacob een truc uitgehaald had om gezegend te worden. Hij vertelde Ezau wat er gebeurd was. Ezau was woedend. “Hij heeft twee keer een truc met me uitgehaald, eerst het geboorterecht en nu de zegeningen. Kunt u mij ook zegenen vader?”

Het speet Isaak voor zijn favoriete zoon. “Ik heb al gevraagd om Jacob te zegenen. Dit is zoals het zal zijn voor jouw nageslacht Ezau. God zal jou en diegenen die na jou komen een land geven ver weg van de beste dingen die deze Aarde te bieden heeft. Je zult moeten jagen en vechten voor wat je krijgt. Jij en jou volk zal in dienst zijn voor jou broer en zijn volk, maar er zal een tijd komen waarop je van ze verlost zal zijn.” Ezau was niet

erg dankbaar voor wat zijn vader voor hem gevraagd had, integendeel, hij was erg boos op Jacob en wilde hem doden.

Rebecca werd zo ongerust over Jacob zijn veiligheid dat ze een plan bedacht om haar favoriete zoon te laten vertrekken. Ze ging naar haar echtgenoot, Isaak.

Jacob wordt weggestuurd

Ze zei tegen Isaak: "Als Jacob hier nog langer leeft, zal hij waarschijnlijk met een Kanaänietische vrouw trouwen, net zoals Ezau. Ik denk dat je hem naar Haran moet sturen, om een vrouw uit zijn eigen volk te kiezen. Isaak was zwaar teleurgesteld dat Ezau afgodendienaars getrouwd had, en dus stemde hij in. Jacob ging maar wat graag, want hij was bang voor Ezau. Hij haastte zich, reisde licht bepakt en nam kleine paden voor het geval Ezau zou proberen hem te volgen.

Onderweg stopte Jacob op een rotsachtige berg. Hij sliep op de grond en gebruikte een gladde steen als hoofdkussen. Hij had een vreemde droom. Hij droomde over een enorme trap die vanaf de aarde heel hoog de lucht in ging. Vele engelen gingen op de trap omhoog en omlaag. Bovenaan stond een erg machtig lijkend wezen. "Ik ben de God van Abraham en Isaak," luidde de stem van het wezen boven aan de trap. "Ik zal op deze reis met je meegaan en je beschermen. Het land waarop je ligt zal van jou zijn en van degenen die na jou komen zullen het bezitten. Ze zullen zich uitspreiden over de aarde en door hen zullen alle landen een zegening krijgen. Ik zal de beloften die ik jou maak nakomen."

Toen Jacob wakker werd uit de droom, was hij vervuld met een vreemde angst. Hij realiseerde zich dat God voor het eerst met hem gesproken had. Hij voelde dat de gebeurtenis zo belangrijk was, dat hij de steen die zijn kussen was geweest zalfde, en gebruikte om de speciale plaats te markeren. Hij was zo dankbaar voor God zijn belofte om hem te beschermen, dat hij God beloofde om een tiende te geven van alles wat hij zou krijgen. Jacob wist dat een tiende van wat iemand verdient terug gegeven moet worden aan God. Per slot van rekening is God eigenaar van alles. Wat een mens ook heeft, het komt als een gave van zijn Schepper.

Jacob ontmoet Rachel

Eindelijk bereikt Jacob Haran. Hij vond het huis van Laban, de broer van zijn moeder. Zijn mooie nicht Rachel was de schapen water aan het geven. Jacob stelde zich voor, en Rachel was erg blij hem te ontmoeten. Jacob bleef een maand bij zijn oom en zijn gezin. Gedurende deze tijd werkte hij hard. Hij hoedde de kudde en werkte in het veld, en hij werd verliefd op Rachel. Rachel had een oudere zus genaamd Leah, maar het was Rachel van wie Jacob hield. Laban kon zien wat voor harde werker Jacob was en wilde hem niet kwijt, dus hij vroeg Jacob: "Ik zou graag willen dat je voor me bleef werken, wat zou je een eerlijke beloning vinden?"

Jacob antwoordde: "Ik zal 7 jaar voor je werken als je mij Rachel als echtgenote geeft." Laban was natuurlijk erg in zijn nopjes. Zeven jaar lang een gratis arbeider! Wat een koopje!

Zeven jaar kan een lange tijd zijn, maar Jacob was al blij dat hij Rachel elke dag kon zien. Hij werkte hard en eindelijk kwam het eind van zeven jaar in zicht. Het was tijd voor het huwelijk. Laban gaf een enorm feest voor het huwelijk. Het duurde een hele week. Toen de tijd daar was voor de ceremonie droeg Jacobs bruid een lange zware sluier die haar gezicht verstopte. Jacob was erg gelukkig. Het voelde alsof de zeven jaar die hij voor

Laban gewerkt had, het waard was om met de vrouw te trouwen van wie hij zo veel hield.

Laban licht Jacob op.

Nadat ze getrouwd waren werd de lange sluier opgelicht. Het was Rachel helemaal niet! Het was haar zuster, Leah! Jacob was woedend. Hij ging naar Laban en zei: “Je hebt me opgelicht. Ik heb niet voor Leah gewerkt, ik heb zeven jaar voor Rachel gewerkt. Je hebt me belazerd!”

Laban antwoordde hem kalmjes: “Het spijt me neef, maar in dit land is het gebruik dat de oudste dochter eerst trouwt. Ik kan dat gebruik niet veranderen, ik moest jou Leah geven.”

Als Laban eerlijk was geweest, dan had hij Jacob van het gebruik verteld, maar hij wilde dat Jacob voor hem zou werken. Jacob was teleurgesteld en gekwetst. Deze truc deed hem denken aan de manier waarop hij zijn broer zijn geboorterecht en zijn speciale zegeningen afgetroffen had. God liet hem zien hoe het voelt om opgelicht te worden.

Laban zei tegen Jacob: “Als je Rachel nog steeds als vrouw wilt, dan moet je twee dingen doen.” Jacob antwoordde hem: “Maar Leah is nu mijn vrouw, welke twee dingen zouden dat kunnen veranderen?” Laban antwoordde: “Als jij een goede echtgenoot bent voor de rest van deze feestweek, en als je nog zeven jaar voor me werkt, dan kan Rachel jouw vrouw worden.” Jacob stemde met deze voorwaarden in. Aan het eind van de week trouwden Jacob en Rachel. Jacob moest nog wel de komende zeven jaar voor zijn oom werken. Arme Leah. Ze zat vast in een huwelijk waar ze niet om gevraagd had en met een man die niet van haar hield, maar van haar zuster. God had ook medelijden met Leah, en zegende haar met veel kinderen.

Na veertien jaar voor Laban gewerkt te hebben werd het tijd voor Jacob om zijn gezin te verhuizen. Hij laadde zijn bezittingen in, en ging met de karavaan naar de plaats waar hij eens woonde. Maar hij was nog steeds bang voor Ezau. Hij had hem in veertien jaar niet meer gezien, en wist niet zeker of Ezau nog boos was omdat hij opgelicht was. Hij vroeg God om bescherming.

Jacob worstelt met God

Terwijl Jacob en zijn karavaan kampeerden, ging Jacob iets verderop om te bidden. Die nacht kwam God in menselijke gedaante om met Jacob te praten. God greep Jacob vast om te voorkomen dat hij zijn reis zou voortzetten. Hij wilde zien hoeveel doorzettingsvermogen Jacob had. Ze begonnen te worstelen. Natuurlijk is God veel sterker, maar Hij wilde dat Jacob vocht voor wat hij wilde. Ze worstelden de hele nacht. Het moet uitputtend voor Jacob geweest zijn, maar hij gaf niet op. Elke keer als God probeerde weg te lopen, pakte Jacob Hem weer beet en worstelde weer met Hem. “Ik laat U niet vertrekken totdat U mij Uw zegeningen geeft”. Jacob was vastberaden. Vanzelfsprekend had God Jacob op elk moment tegen kunnen houden, maar Hij wilde zien hoe vastberaden Jacob was. God kon zien aan Jacob zijn lichamelijke vasthoudendheid, hoe sterk hij geestelijk zou zijn in gehoorzaamheid aan God. Het was de kracht in karakter, de mentale kracht waar God in geïnteresseerd was. God zou niet zijn zegeningen geven aan iemand die op een oneerlijke manier iets van een zwakkere broer had afgepakt. Daarom deed God zich voor als een man, om Jacob de kans te geven zichzelf te bewijzen met een tegenstander die zijn gelijke leek te zijn

Toen het ochtend werd zei God tegen Jacob: “Het is tijd voor Mij om te gaan”. Maar Jacob liet hem niet gaan. God raakte Jacobs heup aan, en zijn heup raakte ontzet. Dit was erg pijnlijk. God zei hem: “Jou naam zal niet langer Jacob zijn, maar je zult voortaan Israël

genoemd worden.”

Israël betekent “God zegeviert”. Zegevieren betekent superioriteit en eeuwig bestaan. De naam Israël betekent WIE bestaat? WIE is superieur? God zegeviert. Wie won de worstel wedstrijd? God zegeviert en is superieur. God zei Jacob: “jouw naam zal Israël zijn, omdat je met God geworsteld hebt en met de mens en je hebt gezegevierd.”

Jacob trok verder met de karavaan. Uiteindelijk zag hij Ezau aankomen. De twee broers ontmoetten elkaar en Ezau was heel blij zijn broer te zien. Hij had hem vergeven voor wat hij hem had aangedaan. God had Israël genade/gunst gegeven.

Jacob, wiens naam veranderd was in Israël, kreeg 12 zonen, die bekend staan als de Israëlieten.

Vragen:

1. Wat was het teken waar Abrahams dienstknecht om gevraagd had, om te weten wie er geschikt zou zijn om zijn meesters vrouw te worden?
2. Wie vroeg de dienstknecht of zij de kamelen water moest geven?
3. Wie was de eerstgeboren zoon? Wat betekent zijn naam?
4. Waarom was Jacob een verdringer?
5. Wie was Isaak's favoriete zoon en waarom?
6. Wie was Rebecca's favoriete zoon?
7. Voor wat verkocht Ezau zijn eerstgeborenenrecht? Wat is dat eigenlijk?
8. Toen Rebecca hoorde dat Isaak Ezau vroeg een hert te doden en het voor hem klaar te maken, zodat hij hem kon zegenen, met welk plan kwam zij aanzetten? Zodat haar favoriete zoon gezegend kon worden in plaats van Ezau?
9. Waarom dacht Isaak dat het Ezau was, terwijl het eigenlijk Jacob was?
10. Waar droomde Jacob onderweg over? En wat gebruikte hij als kussen?
11. Hoe lang werkte Jacob voor hij met Rachel kon trouwen? Hoe werd hij bedrogen?
12. Hoe lang moest Jacob nog werken voor hij met de vrouw kon trouwen waarvan hij hield?
13. Met wie worstelde Jacob? Welke naam kreeg Jacob? Wat betekent Israël?
14. Hoeveel zonen had Jacob? Hoe werden zij bekend?

Hoofdstuk 5

Jozef

Dit verhaal kan gevonden worden in Genesis 29 - 50.

God beloofde zegeningen via Abraham. Abrahams zoon heette Isaak. Isaak had een zoon genaamd Jacob, wiens naam door God veranderd was in Israël. Jacob, of Israël, had 12 zonen. Jacob had twee vrouwen, Leah en Rachel, en hij hield meer van Rachel dan van Leah.

Jacob en Leah hadden zonen, maar Rachel had er geen. Ze verlangde naar een kind. De eerste die geboren werd was Ruben, daarna kwamen Simeon, Levi, Juda, Isachar en Zebulon. Jacob had ook zonen bij Leah en Rachels dienstmeiden, hun namen waren Gad, Asher, Dan en Naphtali.

Eindelijk kreeg Rachel een zoon. Zijn naam was Jozef, dat betekent: "De Heer zal mij nog een zoon geven". Later kreeg Rachel die andere zoon, Benjamin. Helaas stierf ze tijdens de bevalling. Het was een trieste tijd voor Jacob.

Isaak stierf ook korte tijd later, hij werd 180 jaar oud. Zijn zonen Ezaü en Jacob, begroeven hem en hem wacht de wederopstanding die binnenkort komt.

Omdat Jacob zoveel van Rachel hield, was Jozef zijn favoriete zoon. Het was overduidelijk voor zijn andere zonen dat Jozef de favoriet was. Jacob maakte een mooie jas voor Jozef, een jas met vele kleuren, hierdoor kregen de andere broers een hekel aan Jozef.

Jozef had een vreemde droom, en hij vertelde de droom aan zijn broers. Jozef vertelde hoe hij gedroomd had dat ze graanschoven in het veld aan het binden waren, (een schoof is een bundel graan die rechtop kan staan), en zijn bundel schoven stond rechtop, en hun schoven bogen naar voor, naar die van hem toe. De broers werden boos. "Denk je dat wij voor jou gaan buigen? Denk je dat jij over ons gaat regeren?" Ze walgden ervan.

Later vertelde Jozef ze over een andere droom die hij had gehad. Deze keer bogen de zon, de maan, en elf sterren voor hem. Nu waren zijn broers echt kwaad.

Zijn broers gingen ver van huis de kudde voeren. Jacob maakte zich ongerust toen ze wel heel lang wegbleven. Hij riep Jozef: "Alsjeblieft, ga kijken hoe het met je broers gaat, en breng mij nieuws van ze." Dus ging Jozef op weg om ze te vinden. Toen hij ze na een paar dagen eindelijk vond, waren ze niet blij om hem te zien.

"Hier komt de dromer" zei één van hen: "Laten we hem doden en zeggen dat een wild beest hem opgegeten heeft."

Toen Ruben, de oudste broer, hoorde wat ze van plan waren, greep hij in om Jozef's leven te redden. "Laten we hem niet doden. Hier is een diep gat, laten we hem daar in stoppen." Ruben had het plan opgevat om Jozef later te redden en hem naar huis te sturen.

Toen Jozef zijn broers zag zwaaide hij, en juichte van blijheid. Hij had een paar dagen naar ze gezocht, maar ze waren niet blij om hem te zien. Ze grepen hem beet, en rukten

zijn jas af, de jas met vele kleuren die zijn vader voor hem gemaakt had. Ze gooiden hem in de diepe droge put. Ze lieten hem daar de hele dag terwijl ze voor hun kudde zorgden. Jozef was in de war en vroeg zich af waarom zijn broers zoiets zouden doen. Hij wist niet hoe jaloeers en vol haat ze waren.

Jozef als Slaaf Verkocht

Terwijl ze hun avondeten aten, kwam er een groep Ishmaëlieten langs. Ze waren onderweg naar Egypte. "Waarom zouden we onze broer doden," zei Juda. "We kunnen hem verkopen aan de Ishmaëlieten en zo wat geld verdienen, we kunnen hem als slaaf verkopen." Ze trokken Jozef uit de put, en verkochten Jozef voor 20 zilver sheckels. Jozef ging als slaaf naar Egypte.

Toen Ruben terugkeerde van het verzorgen van zijn kudde, was Jozef weg. Hij was erg overstuur, want hij wilde Jozef laten gaan. Wat moest hij nu aan zijn vader vertellen? Ze doodden een geit, en doopten Jozef zijn jas in het bloed. Ze brachten de Jas terug naar Jacob. Arme Jacob, hij herkende de jas van zijn favoriete zoon. "Een wild beest moet hem gedood hebben," zei Jacob. Hij huilde en rouwde vele dagen. Hij weigerde om getoost te worden vanwege het verlies van zijn meest geliefde zoon. Het was erg gemeen en wreed van zijn zoons om hem te laten denken dat zijn favoriete zoon dood was.

Jozef werd naar Egypte gebracht, en werd verkocht als slaaf aan Potifar, kapitein van de wacht van het leger van de Farao. God was met Jozef en hij was succesvol in alles wat hij deed. Jozef was eerlijk en werkte erg hard. God gaf hem voordeel in de ogen van Potifar en maakte hem opzichter of baas van het huishouden. God zegende Potifar en zijn huishouden vanwege Jozef.

Jozef was een erg aantrekkelijke jongeman en Potifars vrouw viel hem steeds lastig, en wilde dat hij haar vriendje werd, maar Jozef weigerde. Hij zei haar dat het verkeerd zou zijn om de vrouw van een andere man te nemen. Hij respecteerde Potifar die hem vertrouwde. Maar belangrijker dan dat, hij zou één van Gods geboden breken. Welk gebod zou hij overtreden? Het zevende: pleeg geen overspel.

Jozef deed zijn best om haar te ontlopen. Maar op een dag, terwijl er verder niemand in het huis was, benaderde Potifars vrouw Jozef weer. Hij probeerde weg te lopen, maar ze pakte zijn jas. Hij trok zijn jas uit en rende weg. Ze werd kwaad op hem. Ze begon te schreeuwen en te roepen. De andere bedienden kwamen aanrennen. Ze loog en vertelde hen dat het Jozef was die haar achterna liep en haar lastig viel, en dat toen ze weigerde, hij haar probeerde te zoenen. Dat ze toen was beginnen schreeuwen en toen de bedienden binnen kwamen, vluchtte hij en liet zijn jas achter. Arme Jozef, het was een regelrechte leugen! Toen Potifar er over hoorde, smeed hij Jozef in de gevangenis. Het was niet eerlijk, maar Jozef deed wat goed was, ook al was hij degene die gestraft werd.

God was genadig voor Jozef. Hij gaf Jozef gunsten, ook toen deze gevangen was. De gevangenvaarder was aardig voor Jozef, en maakte hem baas over alle andere gevangenen. Het ging Jozef voor de wind, zelf in de gevangenis, omdat God met hem was.

Op een dag werden twee bijzondere mannen in de gevangenis gegooid. De ene was de schenker en de andere de bakker. Ze werden onder Jozef zijn toezicht geplaatst.

Dromen van de Schenker en de Bakker

Zowel de schenker als de bakker hadden op een nacht een droom, en ze spraken er de volgende dag over. Ze waren bedroefd omdat ze niet wisten wat de dromen betekenden. Jozef kwam om te zien wat er was, en vroeg: "Waarom kijken jullie zo bedroefd?" "We hadden beide een droom en er is niemand die ons kan vertellen wat die droom betekent," antwoordden ze. Jozef zei ze: "God is degene die dromen interpreteert. Vertel mij je dromen en misschien onthult God ze aan me."

De schenker vertelde zijn droom eerst. "Kijk, ik zag een rank, en aan de rank waren drie vertakkingen; het was alsof hij ontsproot, z'n bloemen sproten uit en de trossen brachten rijpe druiven. Toen was de beker van de farao in mijn hand. Ik nam de druiven en perste ze in de beker van de farao en plaatste de beker in de Farao zijn handen." Jozef zei tegen hem: "Dit is de interpretatie. De drie vertakkingen zijn drie dagen. Binnen drie dagen zal de Farao jou in ere herstellen en je zult de koning wijn schenken zoals je eerst deed. Alsjeblieft, als je terug gaat, herinner je aan mij. Vraag de Farao of hij mij vrij laat."

De bakker was opgewonden over het goede nieuws wat Jozef aan de schenker gegeven had. Hij stond te springen om zijn eigen droom te vertellen. "In mijn droom, waren er drie witte manden op mijn hoofd. In de bovenste mand waren allerlei gebakken waren voor de koning en de vogels kwamen en aten ze uit de mand op mijn hoofd."

Jozef was bedroefd om de interpretatie te geven, maar hij wist dat het moest. "De drie manden zijn drie dagen. Binnen drie dagen zal de Farao je aan een boom hangen en de vogels zullen komen en zullen het vlees van je eten."

Drie dagen later was er een groot feest voor de Farao. Op die dag herstelde hij de schenker in zijn functie, namelijk de farao wijn schenken, maar de bakker werd opgehangen net zoals Jozef had gezegd. De schenker was Jozef helemaal vergeten. Hij vertelde de Farao niet dat Jozef ten onrechte in de gevangenis zat.

Farao's Droom

Twee jaar later had de farao een droom. Hij wist niet wat de droom betekende, maar hij was er erg uit zijn doen. Hij riep al zijn wijze mannen, maar niemand kon de droom uitleggen. Toen herinnerde de schenker Jozef. Hij vertelde de Farao hoe Jozef hem en de bakker precies vertelde wat er met ze zou gebeuren. De Farao liet Jozef bij zich brengen. De Farao vertelde Jozef: "Ik had een droom, en niemand kan me de interpretatie geven, maar ik heb gehoord dat jij dromen kunt uitleggen."

Jozef antwoordde hem: "Nee, ik kan geen dromen interpreteren, de uitleg komt van God. Alleen God kan de betekenis vertellen, maar als u mij de droom vertelt, zal God u het antwoord laten zien." Jozef was erg wijs. Hij wist dat de antwoorden van God kwamen, en niet van hemzelf.

"In mijn droom," zei de Farao, "stond ik op de oever van een rivier. Plotseling kwamen er zeven koeien uit de rivier, ze zagen er goed uit en waren vet en ze graasden in de weide. Na hen kwamen nog zeven koeien. Ze waren uitgedroogd en mager; de lelijkste koeien die ik ooit gezien heb. Toen aten de magere koeien de vette koeien op, en daarna waren ze nog steeds de lelijkste koeien die ik ooit gezien had. Ze waren nog steeds uitgedroogd en mager. Toen had ik nog een andere droom. Er waren zeven aren graan die uit één plant kwamen, vol en gezond, en klaar om gegeten te worden. Toen zag ik nog zeven dunne en uitgedroogde planten opkomen en die vraten de zeven vette aren op, maar ze zagen er nog steeds dun en uitgedroogd uit. Ik vertelde deze droom aan de magiërs, en ze wisten de betekenis niet, Kun je het mij vertellen?"

Jozef zei de Farao: "De twee dromen betekenen hetzelfde. God heeft de Farao laten zien wat hij op het punt staat te doen. De zeven vette koeien zijn zeven goeie jaren en de

zeven aren graan zijn ook zeven goede jaren van oogsten. De zeven magere koeien en de zeven dunne, uitgedroogde graanplanten zijn zeven jaren hongersnood.”

Weet jij wat een hongersnood is? Dat is als er niet genoeg voedsel is, en de mensen sterven van de honger. Soms kan slecht weer voor een hongersnood zorgen, als er niet genoeg water is, kunnen gewassen niet groeien. God liet de Farao weten dat er zeven jaren van overvloed en zeven jaren van hongersnood zouden komen.

Jozef ging door en gaf de Farao advies: “U zou een wijs man moeten selecteren en hem opzichter maken over heel Egypte. Hij zou ambtenaren moeten aanstellen om één vijfde van de oogst te vergaren gedurende de zeven overvloedige jaren, om dat op te slaan voor de moeilijke tijden. Zodoende zal Egypte niet omkomen gedurende de hongersnood.”

Jozef de op één na Machtigste in Egypte

Het advies was goed in de ogen van de Farao. Hij geloofde Jozef en was zo onder de indruk dat hij hem gezag gaf over heel Egypte, alleen ondergeschikt aan de Farao zelf. Hij deed Jozef mooie kleren aan en gaf hem een speciale zegelring van zijn eigen vinger. Jozef was dertig jaar oud. Hij was drie jaar lang gevangene geweest. God had hem verhoogd van slaaf naar gevangene naar de op één na machtigste man in Egypte.

Jozef ging gelijk aan het werk. Hij liet grote opslagplaatsen bouwen om graan en ander voedsel op te slaan. Hij trouwde en kreeg twee zonen, Manasse de eerstgeborene, en Efraim, de tweede. Eindelijk, de zeven jaren van overvloed eindigden en hongersnood kwam over het land. Alleen Egypte had voedsel omdat Jozef het opgeslagen had zeven jaar lang. De hongersnood was extreem.

Jozefs Broers komen naar Egypte

Jacob en zijn gezin leden ook. Je weet nog dat Jacob niet wist dat zijn zoon Jozef nog leefde. En Hij wist al helemaal niet dat hij in Egypte zo'n belangrijke functie had. Toen Jacob hoorde dat Egypte voedsel had, stuurde hij er tien van zijn zonen naar toe om wat te kopen. Hij liet Benjamin thuisblijven. Nu Jozef er niet meer was, was Benjamin het enig overgebleven kind van zijn geliefde Rachel. Jacob wilde er zeker van zijn dat hem niets overkwam, dus gingen de andere tien broers op weg naar Egypte om eten te kopen.

Toen ze in Egypte aankwamen, herkende Jozef ze meteen. Hij deed alsof hij een vreemde was, en sprak alleen ruw in het Egyptisch met ze. Hij deed alsof hij hun taal niet sprak en liet een tolk voor zich spreken. “Waar komen jullie vandaan?” vroeg hij streng. “Wij komen uit Kanaän en we komen voedsel kopen” antwoordden ze gedwee. Jozef antwoordde terug: “Ik geloof jullie niet, jullie zijn spionnen! Jullie komen hier om te zien hoe zwak ons land is, zodat jullie ons kunnen aanvallen.” De broers begonnen nerveus te worden. “Nee, Nee, echt waar, we komen hier alleen maar om voedsel te kopen. We zijn allen broers. We hebben nog één kleinere broer thuis bij onze vader. Het is de waarheid.” Jozef sprak via de tolk: “Ik geloof jullie niet. Jullie blijven hier in de gevangenis totdat jullie jongere broer komt. Ik zal één van jullie naar huis sturen om hem op te halen.” De broers begonnen onder elkaar te praten, maar ze realiseerde zich niet dat Jozef ze kon verstaan; “dit overkomt ons om wat we met Jozef gedaan hebben. We zijn schuldig en worden nu op deze manier gestraft.” Jozef werd het medeleven teveel, en hij wendde zijn hoofd af zodat ze zijn gezicht niet konden zien, en huilde. Hij droogde zijn tranen en sprak via de tolk: “Ik zal slechts één man hier houden.” Hij wees op Simeon. “Breng jullie jongste broer, en ik zal hem vrijlaten.” Simeon werd voor hun ogen vastgebonden. Jozef zei in het geniep tegen zijn bedienden dat ze hun zakken vol met graan moesten doen en ook het geld wat ze betaald hadden. Ze vertrokken zonder Simeon. Toen ze een eindje op weg

waren openden ze hun zakken en zagen het graan en het geld! Ze waren erg bang. ‘We zitten nu echt in de problemen.’ Zeiden ze. ‘God is ons zeker aan het straffen.’

Toen ze Jacob zagen vertelden ze hem het hele verhaal. ‘De man die het hele land overziet sprak ons ruw toe en dacht bij vergissing dat we spionnen waren. We probeerden hem de waarheid te vertellen, maar hij wilde ons niet geloven. Hij nam Simeon gevangen, en zei dat we hem niet terug kregen totdat we onze jongste broer brachten. Dan zou hij weten dat we de waarheid spraken. En ook, toen we terug gingen zakken onze zakken vol graan en met het geld wat we ervoor betaald hadden.’ Jacob was erg overstuur. ‘Jozef is me ontnomen, Simeon is me ontnomen, en nu willen jullie Benjamin bij me weg halen, niets daarvan!’

Met het verstrijken van de tijd, werd de hongersnood erger. Jacob realiseerde zich dat zijn gezin zou sterven als ze niet weer naar Egypte gingen om voedsel te kopen. Hij riep zijn zoons bij elkaar en zei ze dat ze terug naar Egypte moesten gaan. ‘Maar de man waarschuwde ons niet terug te komen zonder onze jongste broer.’ Jacob vroeg: ‘Waarom hebben jullie hem verteld over Benjamin?’ Juda antwoordde: ‘Hij vroeg ons of onze vader nog leefde en of we nog meer broers hadden, konden wij weten dat hij zou vragen om hem op te halen? Alstublieft vader laat hem meegaan, ik beloof dat ik goed voor hem zal zorgen.’ Hun vader stemde in. ‘Neem twee maal zoveel geld mee’

De broers gingen terug naar Egypte. Ze kwamen aan bij Jozefs huis en toen Jozef zijn broer Benjamin bij hen zag, zei hij tegen zijn bediende: ‘Neem ze mee mijn huis in en bereidt een fijne maaltijd voor ze.’ De broers werden meegenomen, Jozef zijn huis in en ze waren bang.

‘Het is vanwege het geld dat weer in onze zakken gekomen was de vorige keer. Ze gaan ons straffen en ons tot slaaf maken.’ Ze probeerden Jozefs bedienden de vergissing die met het geld gemaakt was, uit te leggen. Ze waren erg ongerust. Toen werd hun broer Simeon bij ze gebracht. Ze waren blij elkaar weer te zien.

Toen Jozef binnen kwam voor de lunch, bogen de broers diep voor hem. Jozef herinnerde zich de droom die hij had, dat zijn broers op een dag voor hem zouden buigen. Via de tolk vroeg Jozef hoe het met hun vader was. ‘Hij is in goeie gezondheid’ zeiden ze, terwijl ze bleven buigen. Toen zag Jozef zijn jongste broer Benjamin, zijn enige volle broer, ze hadden immers allebei Rachel als hun moeder. Jozef was zo ontroerd dat hij de kamer uit ging om een plekje te vinden om te huilen. Na een tijdje kwam hij weer bij de mannen in de kamer terug. Jozef zag er op toe dat Benjamin vijf maal zo veel eten kreeg als de andere broers. Ze aten en dronken en waren erg blij. Toen het tijd werd om te vertrekken, gaf Jozef zijn bedienden de opdracht om hun zakken te vullen met graan, het geld wat ze betaald hadden, en ook om in de zak van Benjamin zijn bijzondere zilveren beker te doen. Toen ze waren vertrokken, gaf Jozef zijn bedienden de opdracht om achter ze aan te gaan. Toen deze de broers ingehaald hadden vroegen ze de broers: ‘Waarom hebben jullie van onze meester gestolen?’ De broers waren doodsbang. ‘Waar heb je het over? Wij hebben niets gestolen.’ Maar de bedienden zeiden: ‘Iemand heeft de zilveren drinkbeker van onze meester gestolen, en wie die gestolen heeft, zal sterven.’ Toen ze de zakken doorzochten, vonden ze de beker in de graanzak van Benjamin. Toen vond iedere man het geld weer terug in zijn zak. Nu zaten ze echt in de problemen. Ze waren heel erg bang, en ze werden allemaal mee terug genomen naar Jozef.

De broers probeerden het stuk voor stuk voor hun jongste broer Benjamin op te nemen. ‘Dood hem niet, dood mij in zijn plaats. We hebben onze vader beloofd dat we voor Benjamin zou de zorgen, en dat we hem veilig thuis zouden brengen.’ De broers huilden, en smeekten om genade. Ze vertelden over hun broer Jozef, die jaren geleden was

overleden, en hoe daardoor hun vader bijna het leven gekost had. Als ze nu zonder Benjamin thuis zouden komen, zou hun vader zeker sterven.

Jozef onthult Zichzelf

Eindelijk kon Jozef het niet meer uithouden. Hij begon te huilen waar ze bij waren. Toen sprak hij tot ze in hun geboortetaal het Hebreeuws: "Ik ben Jozef. Is mijn vader nog in leven?" De broers waren stom van verbazing. "Ik ben het, Jozef, degene die jullie als slaaf verkocht hadden. Kijk, wees niet bang of treurig. God heeft me hierheen gestuurd om ons te redden van de hongersnood. Er zijn nog vijf jaar te gaan in deze hongersnood. Ga terug naar huis en haal jullie gezinnen en onze vader en kom hier wonen, ik zal voor jullie zorgen."

De broers omhelsden en kusten hun broer Jozef. Er kwam veel gehuil en gelach uit de kamer terwijl ze elkaar opnieuw leerden kennen. Ze gingen nog eens terug naar Kanaän om hun gezinnen en Jacob op te halen. Ze vertelden aan Jacob: "Jozef leeft! Hij is gouverneur over heel Egypte."

Israël was stomverbaasd. Hij was zo verheugd dat hij gelijk weg ging. De reünie tussen Israël en Jozef was hartverwarmend. Jacob kwam in Egypte wonen met al zijn zonen en hun gezinnen. Israël leefde lang genoeg om zijn favoriete zoon weer te zien, en hij werd begraven bij zijn vader Isaak, en zijn grootvader Abraham. Jozef werd 110 jaar oud.

Er waren 66 mensen in de familie van de Israëlieten. Jacob had 12 zonen en ze vermenigvuldigden zich tot een grote familie. Ze bleven 430 jaar in Egypte voordat Mozes ze eruit leidde. Enige tijd nadat Jozef gestorven was, maakten de Egyptenaren slaven van de Israëlieten. Het was een zwaar leven, en de Israëlieten smeekten God om redding, maar dat is een heel ander verhaal.

VRAGEN:

- 1 Wie waren Jozefs vader en moeder?
- 2 Hoeveel zonen had Jacob?
- 3 Hoeveel zonen had Rachel? Wie waren dat?
- 4 Wat voor bijzonders maakte Jacob voor zijn favoriete zoon?
- 5 Wat gebeurde er in de droom die Jozef aan zijn broers vertelde?
- 6 Waarom mochten Jozefs broers hem niet?
- 7 Wat deden de broers met Jozef? Wat vertelden ze hun vader over wat er gebeurd was? Wat namen ze mee als bewijs?
- 8 Wie kocht Jozef als slaaf?
- 9 Waarom werd Jozef in de gevangenis gegooid? Hoe lang zat hij gevangen?
- 10 Wat waren de twee dromen van de Farao? Wat was de betekenis ervan?
- 11 Hoe lang zou er genoeg voedsel zijn en hoe lang zou de hongersnood duren?
- 12 Waarom kwamen Jozef zijn broers naar Egypte?
- 13 Waar beschuldigde Jozef ze van?
- 14 Wie werd er vastgehouden als gevangene?
- 15 Wie moesten ze van Jozef mee terug brengen om hun broer vrij te krijgen?
- 16 Waarom wilde Jacob niet dat Benjamin mee naar Egypte ging?
- 17 Wat liet Jozef in Benjamins graanzak stoppen om ze terug te halen?
- 18 Hoeveel Israëlieten verhuisden er naar Egypte?
- 19 Hoeveel jaar leefden de Israëlieten in Egypte voordat Mozes ze eruit leidde?

Hoofdstuk 6

Mozes

Dit verhaal kan gevonden worden in Exodus.

Dit verhaal vindt plaats ruim 2.000 jaar na de tuin van Eden en Adam en Eva. Het gebeurde bijna 1.500 jaar voor Jezus Christus.

Jacobs familie vluchtte naar Egypte vanwege de hongersnood in het land. Zijn zoon Jozef was opzichter over de voorraden in Egypte aangesteld en had het land gered gedurende de hongersnood, door zeven jaar lang voedselvoorraden aan te leggen, zoals God hem gezegd had te doen. Na de hongersnood bleven de kinderen van Israël in Egypte. Enkele honderden jaren waren verstreken en de Israëlieten waren de slaven van de Egyptenaren geworden. Het was een zwaar leven. Ze moesten hard werken in het veld en ze moesten huizen bouwen met stenen en cement. De Israëlieten, die we ook kennen als Hebreeërs waren erg ongelukkig.

De Egyptenaren waren bang dat er bij de Israëlieten zoveel jongetjes geboren zouden worden, zodat zij machtiger dan zichzelf zouden worden als ze opgroeiden, en dus gaf de koning van Egypte, die Farao genoemd werd, aan de vroedvrouwen de opdracht, om de jongetjes dood te maken als ze geboren werden, en de meisjes te laten leven.

De Hebreeuwse vroedvrouwen waren bang voor God, en deden niet wat de Farao zei, maar lieten toe dat de baby's bleven leven, en dus zegende God de Hebreeuwse vrouwvrouwen. Maar Farao stuurde zijn soldaten om alle mannelijke baby's te doden. Hij zei dat ze die in de rivier de Nijl moesten gooien.

Er waren een man en vrouw, van de stam van Levi, die een zoontje hadden gekregen. Ze waren bang dat de Egyptenaren hun baby zouden doden dus verstopten ze hem drie maanden lang. Toen ze hem niet langer konden verstoppen, bouwden ze een kleine ark voor hem. Ze deden de baby in de kleine mand en stuurden die de rivier op. Zijn zuster Mirjam volgde langs de oever om te zien wat er met haar broertje zou gebeuren.

De dochter van Farao ging naar de rivier met haar bedienden om een bad te nemen. Ze had zelf geen kinderen. Ze zag het kleine mandje in de rivier met de stroom mee drijven, en stuurde haar dienstmeiden om het te halen. Toen ze de mand opende lag daar een schattige, lieve kleine baby te huilen. Ze had medelijden met de baby. Ze zei: "Dit is één van de Hebreeuwse kinderen." Mirjam, de zus van de baby, keek toe.

Ze stapte op de prinses af en vroeg haar: "Wilt u dat ik een Hebreeuwse vrouw ga zoeken om u te helpen voor de baby te zorgen?" Farao's dochter zei: "Ja, ga." Mirjam ging haar moeder halen om voor hem te zorgen.

Farao's dochter noemde de baby Mozes, "Omdat ik hem uit het water gehaald heb"

Mozes werd opgevoed als een prins in Farao's huishouden. Hij at het beste eten, had mooie kleren aan en werd onderwezen door de beste leraren, Hij had alle goeie dingen die een prins zoal heeft. Hij wist dat hij geen Egyptenaar was, maar een Israëliet.

Toen Mozes opgroeide ging hij op een dag naar de plaats waar de andere Hebreeërs waren, en zag een Egyptenaar een Hebreeuwse slaaf slaan. Toen hij dacht dat niemand het zag, doodde hij de Egyptenaar en begroef hem in het zand. De volgende dag, toen hij

weer naar buiten ging, zag hij twee Israëlieten vechten, en hij probeerde ze uit elkaar te halen. “Waarom sla je een mede Hebreëer?” vroeg Mozes. Toen zei één van de mannen: “Wie heeft jou rechter over ons gemaakt? Ben je van plan mij te doden net zoals deed met die Egyptenaar gisteren?”

Mozes ontvlucht Egypte

Toen Mozes wist dat zijn geheim uitgekomen was, werd hij bang. Toen de Farao ervan hoorde wilde hij Mozes doden. Mozes vluchtte en ging ergens naar toe, ver weg van Egypte. Hij trouwde en kreeg twee zonen, Zijn leven was tientallen jaren nogal gewoon. Hij hield schapen en koeien en werkte hard voor zijn schoonvader.

De koning van Egypte stierf en het leven van de Israëlieten werd nog zwaarder. Ze kreunden, klaagden en huilden omdat ze het zo moeilijk hadden. God hoorde hen en herinnerde zich Zijn verbond met Abraham, Isaak en Jacob. Nu was het tijd voor God om de Israëlieten uit de handen van de Egyptenaren te redden.

De Brandende Struik

Mozes was met zijn schapen in de woestijn en kwam bij de berg van God genaamd Horeb. God verscheen aan Mozes in een het vuur van een brandende struik. Mozes was verwonderd toen hij de struik zag. Hij kon het vuur zien, maar de struik brandde niet op. Hij stond daar vol ontzag toen hij een stem hoorde: “Mozes!” Hij sprong achteruit en zei: “Hier ben ik.” Toen donderde de stem: “Kom niet dichterbij. Doe je sandalen van je voeten want de plaats waarop je staat is heilige grond.” Toen zei God: “Ik ben de God van je vaders – de God van Abraham, Isaak en Jacob.” En Mozes verstopte zijn gezicht want hij was bang. Toen zei de Eeuwige: “Ik heb de onderdrukking van Mijn volk dat in Egypte is, gehoord, en Ik heb hun huilen over hun opzichters gehoord, en Ik ken hun kwellingen. Dus ben Ik naar beneden gekomen om ze uit de handen van de Egyptenaren te halen en ze naar een goed en groot land te brengen, een land vol met melk en honing. Ik heb hun smeekbeden gehoord en Ik zal ze bevrijden. Kom nu, daarom, en Ik zal jou naar Farao sturen zodat jij Mijn volk, De kinderen van Israël uit Egypte kan brengen.”

Denk je dat Mozes hier blij mee was? Denk je dat hij stond te springen om terug te gaan naar Egypte om zijn volk te redden? Feitelijk was Mozes helemaal niet blij. Hij wilde niet gaan. Hij wilde dat God iemand anders zou sturen. “Maar wie ben ik om naar Farao te gaan en zoiets te vragen? Hij zal nooit naar mij luisteren.”

God zei: “Mozes, Ik zal bij je zijn. Ga aan de Israëlieten vertellen dat Ik jou bezocht heb, en dat ze Egypte zullen verlaten. Vertel Farao dat de Eeuwige God van de Israëlieten jou opgezocht heeft, en laten we nu drie dagen door de woestijn reizen om God te aanbidden. Ik weet zeker dat de koning van Egypte je niet zal laten gaan, dus Ik zal mijn arm uitstrekken en Egypte slaan met al Mijn wonderen die Ik zal doen, en daarna zal hij jullie laten gaan.” God wilde dat de Israëlieten Zijn macht zagen. Hij wilde dat ze wisten dat Hij het was die ze gered had. Ze stonden op het punt getuige te zijn van de grote macht en glorie van God.

Mozes antwoordde en zei: “Maar stel nou dat ze niet naar mij willen luisteren. Wat als ze mij niet geloven?” Dus zei God dat hij de stok die hij in zijn hand had op de grond moest gooien. Mozes deed het en de stok werd een sissende slang – en Mozes vluchtte ervoor!

Toen zei de Eeuwige tegen Mozes: “Rijk ernaar, en pak het beest op bij de staart”. Mozes pakte de slang voorzichtig op, en deze veranderde weer in de stok. “Nu”, zei God, “Doe je hand in je hemd!” En toen Mozes zijn hand in zijn hemd stak en er weer uit haalde, was

die zo wit als sneeuw geworden van de lepra. Lepra is een vreselijke huidziekte. Mozes was geschokt toen hij zijn hand zag. “Nu”, zei God, “stop hem weer in je hemd!” Toen Mozes zijn hand weer in zijn hemd deed en hem er weer uit haalde, was hij erg opgelucht om te zien dat zijn hand weer genezen was.

God zei: “Als ze jou niet geloven nadat je deze dingen hebt gedaan, haal dan water uit de rivier en giet het over droog land en het zal veranderen in bloed.” Natuurlijk wist God dat ze Mozes niet zouden geloven. Hij wist ook precies wat Farao zou doen.

Mozes zei: “O alstublieft Heer, kunt U niet iemand anders sturen? Ik stotter en ik kan niet goed praten. Alstublieft stuurt U iemand anders.” God zei: “Wie maakt de mond van een man? Ga en Ik zal bij je zijn.” Maar Mozes wilde nog steeds niet gaan. “O alstublieft, God, stuur iemand anders.”

God werd boos op Mozes. “Ik zal jouw broer Aäron sturen om met je mee te gaan. Ik zal met jou spreken en jij vertelt Aäron wat hij moet zeggen.” God had rechtstreeks met Aäron kunnen werken, maar dat is niet wat Hij wilde doen. Hij gaf Mozes de leiding. God zou met Mozes spreken, en dan zou Mozes het aan Aäron vertellen.

Mozes en Aäron gingen naar de stamoudsten van de kinderen van Israël en vertelde hen wat God verteld had, en ze geloofden en waren erg blij dat God naar hun ellende had gezien. Ze wisten dat God ze zou redden van de Egyptenaren.

Mozes en Aäron komen voor Farao

Mozes en Aäron gingen naar Farao en zeiden: “De Eeuwige God van Israël zegt: “Laat Mijn volk gaan, zodat ze in de woestijn, drie dagen lang een feest voor mij voor Mij mogen houden.” Farao zei: “Wie is deze Eeuwige dat ik hem zal gehoorzamen? Ik ken hem niet en ik zal de Hebreërs niet laten gaan.” In plaats daarvan gaf hij de opzichters de opdracht om de slaven harder te laten werken dan ooit tevoren. De Israëlieten waren boos op Mozes en Aäron en gaven hun er de schuld van dat het werk nog moeilijker was geworden.

Mozes ging terug naar de Heer en zei: “Heer waarom heeft U problemen naar de Israëlieten gebracht zodat ze het moeilijker hebben dan ooit.? Sinds ik bij Farao kwam, zijn ze slechter af dan daarvoor. Ik dacht dat U hen zou bevrijden.” Maar Mozes en de Israëlieten waren ongeduldig. God had een plan.

“let maar op!” zei God. God stuurde Mozes terug naar Farao met instructies. Nogmaals, zeiden Mozes en Aäron tegen Farao wat God had gezegd: “Laat mijn volk gaan!” Nogmaals weigerde de Farao. Aäron gooide zijn stok op de grond voor Farao en de stok werd een slang. Farao riep zijn magiërs en ze deden hetzelfde en hun stokken werden ook slangen, maar Aärons slang vrat de andere slangen op. Soms staat God het Satan toe om bepaalde krachten te hebben, maar het was overduidelijk wie de meeste macht had.

Farao gaf niet toe en liet de kinderen van Israël niet gaan. De volgende ochtend toen hij een bad wilde nemen in de rivier de Nijl, waren Aäron en Mozes daar ook en zeiden: “De Eeuwige God van de Hebreërs heeft mij naar u gestuurd met de boodschap: “Laat Mijn volk gaan zodat ze Mij kunnen dienen in de woestijn, maar u liet ze niet gaan. Bij deze zult u weten dat Ik de Eeuwige ben.” God had Aäron en Mozes instructies gegeven. Ze hielden hun staf omhoog en strekten die uit over het water. De rivieren, de vijvers en de stromen werden rood, bloedrood!

Dit was de eerste plaag – water dat in bloed veranderde. De Egyptenaren leden heel erg onder deze plaag. Ze moesten buiten de oevers van de rivieren graven om drinkwater te vinden. Het bloed stonk en de vissen stierven. De rivieren waren helemaal rood. De magiërs konden ook water in bloed veranderen. Als ze echt goed waren geweest, dan hadden ze het bloed terug in water veranderd, maar dat konden ze niet. De plaag duurde zeven dorstige dagen.

Echter onthoudt wel dat de Egyptenaren God niet kenden. Ze hadden vele valse goden. Hun voornaamste god was de rivier. Levend in een onherbergzaam land als Egypte, begonnen de mensen de rivier te aanbidden. Ze hadden vele goden en veel van de plagen waren aanvallen op hun valse goden, om zo met de manier waarop ze geloofden te spotten.

Farao weigerde nog steeds om de Israëlieten te laten gaan, daarom werd de tweede plaag over hen gebracht. De rivier spuugde overvloedig kikkers uit. Ze kwamen bij de mensen in huis, in hun bedden, ook in hun keukens. De kikkers kwamen zelfs in hun eten. De Egyptische magiërs konden ook kikkers laten verschijnen, maar ze konden ze niet laten verdwijnen. Kikkers bedekten het hele land Egypte. Ze kwamen uit de rivieren, uit de vijvers en uit de beekjes. Kikkers, kikkers, kikkers – overal! De kikker was ook eens een god van de Egyptenaren, maar nu werden ze er niet goed van. De arme Egyptenaren konden amper slapen 's nachts door al het lawaai wat de kikkers maakten. Elke keer als ze wilden eten, sprongen kikkers op hun bord. De Egyptenaren hadden genoeg van de kikkers!

Eindelijk riep Farao Mozes en Aäron bij zich en zei: “Ga en smeeke jullie God om de kikkers weg te halen. Ik kan het niet langer verdragen. Ik beloof dat ik de kinderen van Israël zal laten gaan. Als die kikkers maar verdwijnen.

Mozes smeekte God de kikkers weg te nemen en de kikkers gingen dood. Ze stierven in de huizen, op de velden, in de bedden, overal! De Egyptenaren brachten ze samen op hopen en staken de brand erin. Het hele land stonk. Maar na deze opluchting veranderde Farao van mening. Met andere woorden – hij had gelogen. Hij besloot om de kinderen van Israël niet te laten gaan. God wist wat de Farao zou doen. Hij wist dat hij loog.

God vertelde Mozes dat de derde plaag luizen zou zijn. Aäron moest stof van de grond doen opdwarrelen en het stof zou in luizen veranderen om de Egyptenaren te bijten en te kwellen. Deze keer konden zelfs de magiërs het wonder niet nadoen, maar Farao's hart was nog steeds verhard en hij wilde de Israëlieten niet laten gaan.

De volgende plaag begon een beetje anders. Tot nu toe moesten ook de kinderen van Israël de plagen ondergaan, maar nu zou God Israël en Egypte scheiden. De kinderen van Israël zouden beschermd worden tegen de plagen.

De vierde plaag was een zwerm vliegen. De lucht was zwart van de brommende vliegen. De arme Egyptenaren konden door de vliegen niet eens uitrusten. Ze waren overal – in hun eten, hun water, hun bedden. Als ze hun mond open deden om te spreken, vlogen de vliegen naar binnen. De Egyptenaren waren ellendig, maar er was niet één vlieg in heel Goshen.

Na een tijdje kon Farao er niet meer tegen. Hij riep Mozes en Aäron bij zich. “Stop deze vliegenplaat en ik zal de Israëlieten laten gaan, alsjeblijft!” Maar nadat de plaag opgehouden was, veranderde Farao weer van mening. Farao had weer gelogen en wilde ze niet laten gaan.

De vijfde plaag werd nu over Egypte uitgeroepen. Hun dieren werden ziek.. Dit was een erg slechte plaag voor de Egyptenaren omdat ze van hun dieren afhankelijk waren voor voedsel en werk. Veel van de dieren gingen dood, maar geen van de dieren van de Israëlieten ging dood, niet één! En nogmaals ... liet Farao ze niet gaan.

De zesde plaag was erg pijnlijk. God gaf Mozes en Aäron de opdracht om handenvol as van een fornuis te nemen, en dat door Mozes te laten verspreiden door de wind, voor de neus van Farao, Het zou fijn stof worden in het land Egypte en het zou puisten en zwerende wonden veroorzaken bij zowel mens als dier.

De magiërs konden niet voor de Farao verschijnen vanwege de pijnlijke puisten die ze hadden. Denk je dat Farao de kinderen van Israël liet gaan? Nog niet.

Farao werd verteld dat als hij de kinderen van Israël niet zou laten gaan, er de volgende dag een hagelstorm zou komen die alle mensen en dieren die in het veld waren zou doden. Sommigen die werkten voor de Farao zorgden ervoor dat hun arbeiders en hun dieren de volgende dag binnen bleven. Diegenen die niet geloofden en die in het veld waren, werden gedood door hagel en bliksem. Het was de ergste storm die het land ooit had gezien. Het was angstaanjagend. Alleen in het land Goshen waar de kinderen van Israël waren, was geen hagelstorm.

Nogmaals riep Farao Mozes en Aäron bij zich en smeekte dat God de storm zou stoppen. Hij beloofde de kinderen van Israël te laten gaan, maar toen de storm voorbij was en de Farao zich veilig voelde, veranderde hij van mening.....alweer!

Wat de zevende plaag niet vernietigd had van de gewassen, daar zorgde de achtste plaag voor – sprinkhanen. Elke boom en elke groene plant werd kaal gevreten door zwermen en zwermen sprinkhanen. Er waren miljoenen en miljoenen sprinkhanen, alles opetend wat ze tegenkwamen. Het geluid dat ze maakten was oorverdovend!

De Egyptenaren moeten er beroerd aan toe zijn geweest toen ze hoorden hoe de sprinkhanen hun planten, fruit, gras en bomen vernietigden. Het land was helemaal donker van de vele sprinkhanen, en tegen de tijd dat ze weg waren, was er niets meer over. Bomen waren helemaal kaal gestript. Er was niets groens meer te vinden. Farao was nog steeds koppig en wilde de Israëlieten niet laten gaan.

De negende plaag was duisternis over heel Egypte, drie dagen en drie nachten lang. Het was zo donker dat ze elkaar niet konden zien. Ze konden hun huizen niet uit, en zelfs met kaarsen aan was het pikdonker, maar de kinderen van Israël hadden licht in Goshen waar ze woonden.

God vertelde aan Mozes: "Ik zal nog één plaag over Farao en Egypte uitroepen. Daarna zal hij de kinderen van Israël laten gaan. Sterker nog, hij zal jullie verjagen. Spreek tot de Hebreërs en vertel ze, dat als het tijd is om te gaan, dat ze dan de Egyptenaren om goud, zilver en andere mooie dingen vragen." God zou ze gunst geven zodat ze de vele rijkdommen van Egypte met zich mee zouden nemen. Ze zouden de Egyptenaren beroven.

Na de negende plaag, die van duisternis, werden Mozes en Aäron weer bij Farao gebracht. Hij schreeuwde ze toe: "Ga uit Egypte! Neem de Hebreërs met je mee en ga!" Maar hij voegde er snel aan toe: "Je kunt niet de kuddes schapen en koeien meenemen." Mozes wist wat Farao dacht. Als de Israëlieten de woestijn in zouden reizen zonder vlees en melk van de kuddes, dan zouden ze naar Egypte terugkeren en weer slaven worden.

“We moeten onze kudde meenemen zodat we aan onze God kunnen offeren”, zei Mozes brutaal tegen Farao: “We laten geen enkel dier achter.” Het gezicht van Farao liep rood aan van woede. “Je hebt zojuist je vrijheid verloren” schreeuwde hij. Na een lange tijd stilte zei Mozes: “U zult ons niet meer zien. God zal nog één plaag over Egypte afroepen. Alle eerstgeborenen in uw land zullen sterven! Dit is inclusief uw eerstgeboren zoon Farao, en ook de eerstgeborene van alle dieren.” Mozes en Aäron verlieten de zaal van Farao voor de laatste keer.

Bij de andere plagen beschermde God de Israëlieten in het land Goshen. Ze hoefden niets te doen, maar deze keer zou het anders zijn. Ze zouden alleen beschermd worden tegen de laatste plaag als ze heel nauwkeurig de instructies opvolgden die ze kregen. Nu komen we bij de tiende plaag, en die brengt ons bij het Pascha.

Pascha

God gaf belangrijke instructies aan Mozes. “Deze maand, die ik Abib genoemd heb, is de eerste maand van het jaar. Vertel de Israëlieten dat op de tiende van deze maand, elke familie een perfect gezond éénjarig lam apart moet zetten. Dan op de 14e dag van de maand, moet elke familie het lam slachten. Het lam moet geroosterd worden en vervolgens gegeten worden met ongezuurd brood en bittere kruiden. Zorg dat het goed gaar is. Eet het helemaal op, als je kunt, en wat er over is moet in het vuur verbrand worden. Als je dat lam eet, wees dan gekleed alsof je op een lange reis gaat.

Mozes luisterde aandachtig terwijl God verder ging met nog meer instructies. “Als je het lam doodt, neem dan wat van het bloed en smeer het op de deurposten en op de bovenste helft van de deuren van jullie huizen. Als Ik dan een engel stuur om alle eerstgeborenen in Egypte te doden, zal hij de gemerkte huizen passeren en overslaan en jullie eerstgeborenen zullen niet sterven. Deze dag zal “Pascha” heten. Het zal ter herdenking, een herinnering zijn, om je eraan te herinneren dat Ik jullie eerstgeborene heb gespaard van de dood. Jullie zullen het Pascha houden als herdenkingsdienst voor jou en je kinderen voor alle generaties die nog komen, voor altijd.”

“De volgende dag, de 15e dag van de eerste maand, Abib, zullen jullie een speciale jaarlijkse Sabbat houden.” Je weet nog dat Gods dagen altijd beginnen bij zonsondergang en eindigen bij zonsondergang. Deze Sabbat, die op elke dag van de week kon vallen, moest beginnen aan het eind van de 14e dag. “Het zal de eerste dag van het Feest van Ongezuurd Broden genoemd worden.” vertelde God aan Mozes. “Jullie zullen alle rijsmiddelen uit je huis doen voordat de heilige dag begint. Zeven dagen lang zal het brood wat jullie eten, ongezuurd brood zijn. Zuurdesem, gist, of andere rijsmiddelen “blazen” het deeg op. Als je brood maakt, moet het deeg eerst rijzen voordat het de oven in kan. Door het rijzen wordt het brood opgeblazen. Zonden, trots en ijdelheid zorgen ervoor dat mensen zichzelf belangrijk vinden, dat hun ego opgeblazen wordt. God wilde dat de Israëlieten het zondige Egypte verlieten, en zondige manieren die door het gezuurde deeg worden voorgesteld, achter zich zouden laten. Maar wat is zuurdesem, en wat is zonde?

Als je op de ingrediëntenlijst op kijkt van het voedsel wat je koopt, zul je bepaalde ingrediënten zien die het brood laten rijzen. Rijsmiddelen, gist.. zijn allemaal producten die ervoor zorgen dat het voedsel rijst of opblaast. Sommige van deze ingrediënten zijn gist, bakpoeder en zuiveringszout. Deze worden gevonden in brood, koekjes, crackers, pizza's en cakes. Het is slechts voor deze zevendaagse periode van het jaar dat deze de

producten zonde vertegenwoordigen. Het is in orde om deze producten te eten de rest van het jaar, maar niet tijdens de Dagen van Ongezuurd of Ongedesemd Brood. Gedurende deze tijd, moeten wij het volledig uit onze huizen doen, zodat wij het niet per ongeluk eten.

Wat is nu zonde? Het antwoord op die vraag kan worden gevonden in 1 Johannes 3:4, waar staat dat de zonde de overtreding van de wet is. Overtreden betekent breken, dus zonde is het breken van de geboden van God. God zegt dat de straf van het overtreden van Zijn wet de dood is.

Jezus Christus zou op de dag van het Pascha worden gedood. Het lam dat de kinderen van Israël doodden was een symbool voor Christus, die ons Pascha, ons offer zou worden. Door het offer van Christus zou God aan onze zonden voorbijgaan, zoals de laatste plaag van Egypte aan de kinderen van Israël voorbij ging, zodat wij voor onze zonden die boete niet hoeven te betalen. Jezus stierf en betaalde die boete voor ons, maar Hij verwacht wel dat we de zonden achter ons laten, en dat we extra opletten dat we niet weer zondigen en dat we niet meer Gods wetten overtreden. Het bloed van Christus zou ons "Pascha" zijn (de engelse naam voor deze dag is "Passover"), zoals het bloed van het lam ervoor zou zorgen dat de doodsengel de kinderen van Israël zou overslaan (engels voor overslaan is "Pass over").

Nu, terug naar ons verhaal. De Israëlieten bleven binnen op de nacht van het Pascha zoals God hen had geïnstrueerd. Voor de Egyptenaren was het een vreselijke nacht. Tegen middernacht stierven alle eerstgeboren mensen en dieren.

De Farao was met afschuw vervuld toen hij het levenloze lichaam van zijn oudste zoon zag. Er was niet één huishouden in Egypte waar niet minstens één dode was. Er was veel en hard gehuil in het land. Farao begon, meer dan ooit daarvoor, de grote macht van de God van Israël te beseffen. Zijn bericht aan Mozes en de Israëlieten om Egypte te verlaten kwam snel. Omdat God tegen de Israëlieten gezegd had dat ze gekleed moesten zijn alsof zij op reis zouden gaan, waren zij klaar om te gaan. Zij dreven hun kudde, die waren beschermd, bijeen, en begonnen met hun tocht uit van Egypte op de nacht van de vijftiende. Het was een vreugdevolle aangelegenheid.

God wilde dat ze zich de wonderen die Hij had verricht om ze uit slavernij te bevrijden zouden herinneren. Zij vierden wat echt een „Nacht om Goed te Onthouden“ (of zoals wij het noemen een 'meest gedenkwaardige avond') was, op het begin van die eerste speciale Heilige dag - de Eerste Dag van Ongezuurd Brood. Nu houden wij deze „Nacht om Goed te Onthouden“ (of meest gedenkwaardige avond) als gedenkteken om ons eraan te herinneren hoe God de kinderen van Israël uit Egypte bevrijdde. Het was een zeer gelukkige tijd voor de Israëlieten. Terwijl ze weggingen, gaven de Egyptenaren hen gouden en zilveren sieraden, kleren, en wat ze verder ook maar wilden. Israël had – tot op de dag - precies 430 jaar in Egypte geleefd vóór God hen er uit leidde. Het was geen kleinigheid voor de Hebreërs om te vertrekken. Zij waren uitgegroeid tot een paar miljoen mannen, vrouwen, en kinderen. Het was een boel mensen om te verhuizen, maar de opwindning was enorm terwijl zij hun bezittingen inpakten om het wrede en ruwe land te verlaten waar ze hun hele leven gewoond hadden. Nu zouden ze vrij zijn!

Terwijl de Israëlieten reisden, gebruikte de God een grote wolk om hen tijdens de dag te leiden. In de avond zou de wolk stoppen. Dit was een teken voor de mensen om te stoppen en gedurende de nacht te kamperen. Toen de duisternis kwam, veranderde de wolk in een gigantische pilaar van vuur! Het gaf ze licht en misschien ook warmte tijdens koude nachten. Op deze wonderbare manier leidde God de Israëlieten in de richting die zij moesten gaan.

Verkenneren en spionnen, die door Farao werden gestuurd om de reis van Israëlieten in de gaten te houden, ontdekten dat de reusachtige karavaan onderweg was naar de Rode Zee. Bij het horen van dat nieuws, besloot de Farao dat hij de Israëlieten als slaven terug wilde in Egypte.

Farao en zijn leger van ruiters en strijdwagens denderden over de vlaktes om hen in te halen. Tegen die tijd bereikten de Israëlieten een punt dichtbij de Rode Zee waar zij reusachtige bergen voor zich zagen opdoemen. Deze bergen leken hun weg te blokkeren, maar de wolk leidde hen er tussendoor. Veel van de stamoudsten van Israël waren het oneens met de richting waarin God hen leidde. Al snel klaagden honderden mensen. De Israëlieten werden met afschuw vervuld toen zij hoorden dat het leger van Farao snel naderbij kwam. Ze waren nu opgesloten tussen de zee aan de ene kant, de bergen rondom hen, en het leger dat van Farao dat aan de andere kant naderbij komt. Mozes herinnerde de mensen eraan dat God het was die hen leidde en Hij wist wat het beste was. Om hen te beschermen, stond de kolom van vuur die nacht tussen de Israëlieten en de Egyptenaren,

Het Oversteken van de Rode Zee

Gewoonlijk kampeerden de Israëlieten gedurende de nacht, maar nu instrueerde God Mozes dat ze verder moesten. Zij die de instructies van God eerder al in twijfel trokken, waren nog meer in verwarring gebracht toen Hij hen beval om naar het oosten - naar de Rode Zee te gaan. De mensen klaagden meer: "Omdat er niet genoeg graven in Egypte waren, heeft U ons hier gebracht om te sterven! Waarom liet U ons niet met rust in Egypte? Waarom brengt U ons hier om te sterven?"

Mozes zei tegen de mensen: "Wees niet bang. Sta stil en zie hoe God u deze dag zal bevrijden, want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u niet meer zien. De Heer zal voor u vechten en u zult uw mond houden".

God gaf Mozes de opdracht om zijn staf op te heffen en zijn arm uit te strekken over de zee. Toen Mozes dit deed kwam er een luid gebrul en het snel stromende water begon zich terug te trekken. Er vormde zich een lange smalle vallei in het midden. Aan elke kant werd het water een torenhoge muur. Kun je je voorstellen zo'n spektakel mee te maken? Het was ontzagwekkend om te zien hoe het water zich scheidde.

„Kijk! Kijk! het water verdeelt zich in twee!“ schreeuwden ze naar elkaar in ongeloof. Het lawaai was enorm, niet alleen van het meeslepende water, maar ook van de opwinding van de Israëlieten.

Een sterke wind begon te blazen, die droogde de modderige aarde op zodat de wagens en de mensen er over konden lopen. Verscheidene uren later toen de zeebedding droog was, begonnen de Israëlieten te lopen tussen de twee torenhoge muren van water naar de kust aan de andere kant. Toen zij de overkant naderden, klonk het daverende geluid

van dravende paarden en de rammelende wielen van de strijdagens die snel op hen inliepen. Dat maakte zelfs de moedigste mensen bang. Het leger van Farao was vlak achter hen! Zij begonnen te rennen. De vrouwen en de kinderen schreeuwden en haastten zo snel als ze konden. De zon glinsterde op de getrokken zwaarden die klaar waren om hen neer te maaien. „Snel!“ Schreeuwden ze tegen elkaar „Wij moeten harder rennen! Zij zullen ons allen doden!“ Zij grepen hun kinderen en renden al gillend haastig verder. Toen alle Israëlieten veilig aan de overkant waren, zei God tegen Mozes dat hij zijn staf weer over de zee moest uitstrekken. Toen Mozes dit deed donderden de watermuren naar beneden, tegen elkaar aan. Het water verpletterde en verdrong het leger van Farao en Farao zelf. De Israëlieten schreeuwden en dansten toen ze de verslagen Egyptenaren zagen.

God had alle Israëlieten getuige laten zijn van dit wonder. Zij hadden zo langzamerhand heel wat wonderen gezien, maar als ze op een probleem stuitten, vergaten zij alles wat God eerder in Egypte had gedaan. Zij waren de grote macht van God vergeten. En ze zouden van nog veel meer wonderen getuige zijn terwijl ze onderweg waren naar het beloofde land gevuld met melk en honing.

VRAGEN:

1. Hoe kwamen de kinderen van Israël in Egypte? Hoelang waren zij daar?
2. Waarom wilde de Farao de babyjongetjes doden? Waarom niet de meisjes?
3. Hoe oud was Mozes toen hij in een mand werd gezet in de rivier?
4. Waarom zetten zijn ouders hem in de mand? Wie volgde om te zien wat er met de baby zou gebeuren?
5. Wie vond de baby?
6. Waarom moest Mozes uit Egypte vluchten?
7. Wat zag Mozes op de berg waardoor hij van dichtbij een kijkje ging nemen?
8. Wat waren de twee wonderen die God op de berg aan Mozes toonde die Mozes aan Farao moest laten zien?
9. Was Mozes blij dat hij zijn volk kon helpen? Wie stuurde God met hem mee om namens hem te spreken?
10. Wat gebeurde er met de slangen die de magiërs lieten verschijnen?
11. Wat was de eerste plaag? Hoe lang duurde deze? Konden de magiërs dit ook?
12. Wat was de tweede plaag? Konden de magiërs hetzelfde doen? Waarom ging het land stinken?
13. Wat was de derde plaag? Konden de magiërs dit uitvoeren?
14. Wat was het verschil dat door God werd gemaakt met de vierde plaag? Waar beïnvloedde de plaag geen mensen? Wat was de vierde plaag?
15. Wat was de vijfde plaag?
16. Wat was de zesde plaag? Waarom konden de magiërs niet vóór Farao verschijnen?
17. Wat was de zevende plaag? Wat deden enkele mensen die voor Farao werkten de volgende dag voor hun dieren en bedienden?
18. Welk luid, lastig, vernietigend schepsel at alle groene bomen en planten in de achtste plaag?
19. Hoe lang duurde de negende plaag van duisternis? Hadden de Israëlieten licht in het land van Goshen?
20. Wat was de tiende en tevens laatste plaag? Welke speciale instructies werden gegeven aan de kinderen van Israël?
21. Waarom wordt het in het Engels "Pascha" genoemd?
22. Wie werd gedood tijdens Pascha? Wat moesten de kinderen van Israël boven de deur doen zodat de engel aan hen voorbij zou gaan? Konden zij naar buiten komen?
23. Waar gaat de 'Nacht om goed te herinneren' over
24. Hoe leidde God de Israëlieten overdag – en 's nachts?
25. Waarom waren de kinderen van Israël „opgesloten“ toen het leger van Farao hen achterna kwam?
26. Wat deed God om ze te redden?
27. Wat gebeurde er met Farao en zijn leger?

BONUS vraag: in welke maand en op welke dag was "Pascha" dit jaar?

Hoofdstuk 7

De Tien Geboden

Dit verhaal kan gevonden worden in Exodus 15 – 34.

Nadat de kinderen van Israël op droge grond de Rode zee waren overgestoken, stortte de zee naar beneden en verpletterde de Egyptenaren en doodde ze allemaal, inclusief de Farao. De kinderen van Israël waren nu in de woestijn. Ze waren eindelijk verlost van de Farao van Egypte en de gevangenschap als slaven. Ze waren geen slaven meer. God leidde hen naar een nieuw land dat Hij omschreef als „stromend van melk en honing.“ Eerst waren ze heel blij, maar hun vreugde werd woede toen ze geen water konden vinden. Ze klaagden en mopperden tegen God en Mozes. „Bracht U ons uit hier om te sterven? Waar is het water? Wij zitten al drie dagen zonder water. Geef ons wat wij nodig hebben“ eisten ze. Zij kwamen bij een plaats genaamd Marah, maar het water daar was bitter. Nu klaagden zij nog luider. God vertelde Mozes om een boom om te hakken en die in het water te werpen. Het water werd zoet gemaakt. Het was moeilijk om genoeg water voor zoveel mensen te vinden. Er waren ongeveer zes miljoen Israëlieten

Manna

Na korte tijd klaagden de mensen opnieuw. „Wij hebben honger! Geef ons voedsel! Toen wij nog in Egypte waren hadden wij altijd genoeg te eten. Nu hebt U ons hier gebracht om te sterven!“ Toen zei de Heer tegen Mozes: “Ik zal brood uit de hemel laten regenen voor jullie, en de mensen zullen elke dag er oopuitgaan en ze zullen per persoon een bepaalde hoeveelheid verzamelen. Ik zal ze testen om te zien of ze Mij zullen gehoorzamen of niet. Zij zullen slechts genoeg verzamelen om elk familielid die dag te voeden. Zij zullen niet iets extra verzamelen, maar op de zesde dag van de week, zullen zij tweemaal zo veel verzamelen, zodat ze op de Sabbat ook wat hebben.”

In de ochtend, toen de dauw verdwenen was, bleef er op de grond een kleine ronde substantie achter. Toen de kinderen van Israël het zagen, vroegen zij elkaar: “Wat is het?” Ze noemden het brood manna, wat betekent: “wat is het?” Mozes vertelde hen dat dit het brood was wat God vanuit de Hemel gezonden had. Het was heerlijk en smaakte naar brood met honing.

Het manna moest vroeg in de ochtend worden geraapt, voordat de hete zon het smolt. Iedereen die lui was en niet op tijd opstond, kreeg honger.

Zij verzamelden genoeg voor hun familie zonder wat over te houden, zoals God had gezegd, maar er waren enkelen die God niet geloofden. Zij verzamelden wat extra om tot de volgende dag te bewaren. De volgende ochtend, zaten er wormen in het manna en het stonk! De mensen moesten hun tenten schoonmaken maar de tenten bleven stinken! Het was moeilijk om de geur er uit te krijgen. Ze hadden naar God moeten luisteren. Toen de zesde dag kwam moesten de mensen tweemaal zo veel verzamelen, om ook genoeg te hebben voor de Sabbat. Degenen die een stinkende tent hadden waren bang. Zij hadden gezien wat er met het manna gebeurde toen ze het een nacht bewaarden. Zij verzamelden niet tweemaal zo veel op de zesde dag, en zij kregen honger. Toen zij op de Sabbat uit hun tenten kwam om manna te verzamelen was er niets. God liet hen zien dat het anders was op de Sabbatdag. Hij verrichte een wonder dat het manna de nacht van de Sabbat goed bleef, maar niet op de andere dagen. Hij wilde ze hun werk op de andere dagen laten doen, maar de Sabbat was een rustdag.

Water van de Rots

God leidde de mensen door middel van een wolk tijdens de dag en 's nachts met een pijler van vuur. Soms kampeerden zij voor een paar dagen, maar zij wisten dat ze moesten volgen als de wolk bewoog. Alweer was hun watervoorraad laag en opnieuw klaagden de mensen: "Geef ons water!" Ze zeiden tegen Mozes. "U heeft ons hier naar de woestijn gebracht om te sterven!" De menigte was boos. God werd er niet vrolijk van. God zei Mozes op een grote kei te gaan staan en de steen te slaan met zijn staf. Toen Mozes de rots sloeg, gutste het water eruit en de mensen dronken.

De Berg Sinai

Toen de kinderen van Israël bij de berg Sinai kwamen, bleven ze daar een tijdje. Mozes ging de berg op en God sprak hem toe: "U zult de Israëlieten vertellen dat als zij Mijn stem gehoorzamen en zich aan Mijn geboden zullen houden, dan zullen zij een speciale schat voor Mij zijn. U zult een heilige natie zijn." Mozes vertelde de mensen wat God gezegd had.

De mensen antwoordden: "Alles wat de Heer gezegd heeft, zullen we doen!" God zei tegen Mozes dat hij de mensen moest zeggen om op de derde dag bij de berg Sinai te komen. Zij moesten niet te dichtbij komen. Mozes moest zeggen waar ze moesten stoppen. Wie de berg aanraakte zou gedood worden. Ze moesten eerbied voor God hebben.

Op de derde dag kwamen de mensen aan de voet van de berg Sinai. Er was veel donder en bliksem. De grond schudde. De mensen waren heel bang. Er klonk een luide trompet die aankondigende dat God op de berg neerdaalde. Het trompetteren werd luider, net als het donderen. De bevende aarde zorgde ervoor dat rotsen van de berg gleden. Het licht was verblindend. De Grote God van het Universum was op de berg neergedaald. De mensen beefden bij die aanblik. Toen riep de Heer naar Mozes om omhoog te komen.

Voordat Mozes boven was, gaf God de opdracht terug te gaan. "De mensen proberen om u te volgen de berg op. Keer om en waarschuw ze voor het schenden van heilige grond. Als ze te dichtbij komen, zullen ze sterven. U kunt Aäron meebrengen wanneer u terugkomt, maar niemand anders. Wees snel Mozes." Op zijn weg naar beneden, riep Mozes heel hard tegen de mensen: "Keer terug!".

God gaf Mozes onder andere Zijn Tien Geboden. In de Bijbel staan de Tien Geboden vermeld in Exodus 20 en Deuteronomium 5.

De Tien geboden

Het was op de Pinksterdag dat God Zijn Tien Geboden aan de kinderen van Israël gaf. De Geboden zijn er niet alleen voor de Israëlieten, maar voor de hele mensheid. Ze leren ons hoe we God kunnen aanbidden en hoe we met elkaar om moeten gaan. Miljoenen Israëlieten stonden in volledige stilte toen de Schepper hen de Tien Geboden gaf.

1. U zult geen andere goden vóór Mij hebben.
2. U zult geen beelden snijden van dingen in Hemel of op de Aarde om daarvoor te buigen in aanbidding. Ik ben een jaloezse God! Ik straf hen die Mij haten tot in de derde en vierde generatie, maar Ik toon liefde aan hen die van Mij houden en Mijn wetten uitvoeren!

3. U zult de naam van uw Eeuwige God niet op een verkeerde manier gebruiken. Ik zal hen straffen die Mijn naam uiten zonder eerbied en verering.
4. Herdenk de Sabbatdag en houdt die heilig. U zult al uw werk op de eerste zes dagen van de week doen, maar zevende dag heilig. Uw God herschiep de Aarde in zes dagen en rustte op zevende. Hij maakte de zevende dag daarom heilige tijd.
5. .Eer uw vader en uw moeder.
6. U zult niet moorden.
7. U zult geen overspel plegen
8. U zult niet stelen.
9. U zult niet liegen.
10. U zult niet wensen iets te bezitten wat niet tot u behoort; u zult niet begeren.

Dit zijn de wetten die de God aan mensen geeft om een goede verhouding met Hem en met elkaar te hebben. Het zijn wetten die op liefde gebaseerd zijn; liefde voor God en liefde voor elkaar. De mensen houden deze wetten in de wereld niet. In het Millennium zullen alle mensen ernaar streven deze uit te voeren. Het zal een prachtige wereld zijn wanneer dat gebeurt. Kun je het je voorstellen, geen diefstal, geen liegen, geen moord? Je zult zelfs geen sloten op de deuren nodig hebben. Je hoeft je er niet ongerust over te maken dat mensen dingen van je afpakken. Het zal een prachtige wereld zijn!

Alle mensen hadden de donder en bliksem en de rokende berg gezien, het geluid van de trompet gehoord, en ze waren heel bang. Ze zeiden tegen Mozes: “Spreek tegen ons en wij zullen luisteren maar laat God niet tegen ons spreken. Wij zijn zo bang.” De mensen begonnen zich terug te trekken, maar Mozes kwam in dikke duisternis van de berg af waar God was. God gaf andere regels en wetten aan Mozes om aan de kinderen van Israël te geven. Hij gaf ze wetten over hoe om te gaan met misdadigers, met bezit, en andere dagelijkse problemen. Hij besprak ook de feestdagen met Mozes, offerandes en offers. De mensen waren allen in overeenstemming: “wij zullen alles doen wat God ons beveelt te doen “

Mozes gaat weer de Berg op (Exodus 24:9 - 11)

Mozes, Aäron, Nadab, Abihu, en zeventig oudsten gingen de berg op. Daar zagen zij God toen Hij zich voor hen manifesteerde. Zij konden geen geest zien, dus God maakte Zichzelf voor hen zichtbaar. Onder Zijn voeten was het zo glad als saffier. Zij aten en dronken met God. Daarna zei God tegen Mozes: “kom bij Mij op de berg en Ik zal u de wet en de geboden geven die Ik heb geschreven, zodat u ze kunt onderwijzen.” Mozes stond op met zijn assistent Jozua, en zij gingen verder de berg op met God. Mozes vertelde de oudsten om te wachten tot hij en Jozua terugkwamen. De aanblik van de glorie van God was als een verslindend vuur op de bergtop, en alle kinderen van Israël konden het zien. Mozes liep in het midden van een wolk en Jozua wachtte op hem. Mozes was veertig dagen en veertig nachten op de berg. Gedurende die hele tijd at of dronk hij niet. God sprak tegen Mozes over het maken van de Ark des Verbonds. Hij vertelde Mozes om daarin de tabletten met daarop de Tien Geboden te doen, Tabletten die God zelf geschreven had. En Mozes moest er ook wat van de manna die de kinderen van Israël gegeten hadden, in doen en ook de staf die Aäron in Egypte had gebruikt. God en Mozes spraken vele uren over verschillende wetten en geboden. God vertelde Mozes dat de Sabbat een teken zou zijn tussen de kinderen van Israël en Hem. Het zou voor altijd een verbond zijn. God sprak van aangezicht tot aangezicht met Mozes, zoals je met een vriend zou doen.

Het gouden Kalf

Terwijl Mozes op de berg was, werden de kinderen van Israël rusteloos. „Waar is deze man, Mozes? Hij is te lang weg. Wij weten wat niet aan hem is gebeurd. Kom, laat ons goden maken die ons zullen leiden.“ Aäron zei tegen ze: “Geef mij al uw gouden oorringen.” Zo bracht de Israëlieten hun goud bij Aäron en hij deed het in het vuur en smolt het om en vormde een kalf uit het goud. Dan zei hij: “O kinderen van Israël, aanschouw uw god! Dit is de god die u uit Egypte bracht.” Aäron maakte een altaar voor het gouden kalf en vertelde de Israëlieten: “Morgen zullen wij een feest voor de Heer hebben.” Natuurlijk zou dit geen feest zijn voor de ware Heer. Het allereerste Gebod zegt dat u geen andere goden voor God zult hebben. Het tweede Gebod zegt dat je geen beelden ter aanbedding mag maken.

Hoewel God zoveel wonderen voor de ogen van de Israëlieten had verricht, wilden sommigen van hen allerlei goden hebben, zoals ze in Egypte hadden gezien. “Wij hebben een leider nodig die we kunnen zien!” riepen ze uit. Zij bogen voor hun gouden kalf. Zij dansten, lachten, en hadden een groot feest voor hun idool.

God zei tegen Mozes: “ga naar beneden, want de mensen zijn slecht. Ze hebben een idool uit goud gemaakt en hebben dat wat rechtvaardig is de rug toegekeerd.” God was heel erg boos. Mozes ging haastig de berg af met de twee stenen tabletten in zijn handen, en hij kwam weer bij Jozua. Jozua zei tegen hem: “Er is een boel lawaai in het kamp. Er moet daar een oorlog woeden.” Mozes beantwoordde hem: “Dat is niet het geluid van oorlog is, dat is het geluid van het feesten.” Haastig gingen Mozes en Jozua het laatste stuk van de berg af.

De Stenen Tafelen Gebroken

Toen Israëlieten Mozes zagen, hielden ze onmiddellijk op. Er viel een doodse stilte. Mozes was zo boos dat hij ter plekke de twee tabletten op de grond wierp en ze in stukken verbrijzelde. “Wat gebeurt hier?” Vroeg hij. “Wat hebben jullie gedaan? Aäron, wat hebben deze mensen jou aangedaan dat je zo’n vreselijke zonde voor God hebt begaan?” Aäron antwoordde: “Nou kijk Mozes, u weet hoe kwaadwillig de mensen zijn. Het is niet mijn schuld. Zij zeiden dat ik een god die hen zou leiden moest maken. U bleef tenslotte ook wel heel lang weg. De mensen brachten me hun goud en ik goot het in het vuur, en – poef, toen verscheen zomaar dit kalf.” Aäron haalde zijn schouders op alsof hij geen benul had over hoe dit gebeurd kon zijn. Mozes was niet misleid door zo’n dwaas verhaal. God wist hoe de vork in de steel zat. Door een idool te maken om te aanbidden waren ze willens en wetens ongehoorzaam geweest aan God.

Mozes smolt het kalf en deed het goud in hun water en vertelde de mensen om het te drinken. Toen ging hij bij de ingang van het kamp staan en zei: “Wie aan de kant van Heer staat – kom met mij mee!” De zonen van Levi verzamelden zich bij hem. Mozes vertelde hen om hun zwaarden te trekken en de verantwoordelijken te doden. Drieduizend Israëlieten werd die dag gedood wegens hun vreselijke zonde tegen God. De Heer zei tegen Mozes: “Hak twee tabletten van steen uit zoals de eerste twee, en Ik zal daarop schrijven zoals Ik deed met de eerste tabletten, die je gebroken hebt.” God schreef opnieuw Zijn Tien Geboden en Mozes bracht die naar beneden, naar de kinderen van Israël.

VRAGEN:

1. Wat mankeerde er aan het water in Marah? Hoe lang hadden de Israëlieten zonder water gezeten? Wat deed Mozes om het water zoet te maken? Wat zond God hen elke ochtend vanuit de hemel, toen de Israëlieten klaagden over een hongerige maag?
2. Hoe noemden de Israëlieten het brood? Wat betekent "manna"? Waar smaakte het naar?
3. Hoeveel manna moesten ze elke dag verzamelen? Wat gebeurde als zij teveel verzamelden?
4. Hoeveel moesten ze op de zesde dag verzamelen? Waarom?
5. Kun je de Tien Geboden noemen?
6. Welk Gebod is een teken zijn tussen God en Zijn mensen?
7. Hoe lang was Mozes op de berg?
8. Wat deden de kinderen van Israël terwijl Mozes op de berg was?
9. Wat maakte Aäron voor de Israëlieten?
10. Wat deed Mozes toen hij terugkeerde?
11. Hoe zei Aäron dat het gouden kalf werd gemaakt?
12. Welke drie dingen werden in de Ark des Verbonds gedaan?
13. Op welke Heilige dag werden de Tien Geboden aan de kinderen van Israël gegeven?
14. Waar worden in de Bijbel de Tien Geboden vermeldt?

Hoofdstuk 8

In de Wildernis

Dit verhaal kan gevonden worden in Leviticus 10 - Deuteronomium 34.

Nadat God de kinderen van Israël de Tien Geboden had gegeven, zei Hij dat ze een tabernakel moesten te bouwen. Een tabernakel is een soort tijdelijk huisje. Hij vertelde ze in detail hoe de tabernakel gebouwd moest worden. Dit is ook waar de Ark des Verbonds met daarin de Tien Geboden bewaard zou worden. De mensen gaven gul hun goud voor de bouw van de tabernakel. Het werd zo gemaakt dat het afgebroken en meegenomen kon worden wanneer het tijd was voor de Israëlieten om te verhuizen. Je weet nog, dat ze onderweg waren naar het beloofde land... een land dat stroomt met melk en honing. Zolang de wolk boven de tabernakel bleef hangen, zouden ze kamperen, maar wanneer de wolk steeg, was het tijd om alles in te pakken en te gaan waar ze naartoe geleid werden.

Toen de tabernakel klaar was, schoot een sissende vuurbal de deur uit, steeg op en kwam neer op het altaar! De mensen werden bang en vielen op hun gezicht. „Dit is het Heilige vuur van God,“ zei Mozes tegen Aäron. „Uw zonen zullen het nooit mogen doven. Twee keer per dag zouden brandende kolen uit het altaar moeten worden genomen, en in een wierookvat naar de Heilige plaats worden gedragen, om ze het gouden altaar met wierook te besprenkelen. Laat nooit het Heilige vuur uitgaan.“

Vanaf die dag was de tabernakel constant in gebruik. Vroeg in de ochtend kwamen de zonen van Aäron om zich voor te bereiden op hun plichten. Er waren brandoffers, verzoenoffers, zondeoffers, voedseloffers, en veel meer. Het was een drukke plaats.

De Zonen van Aäron Gedood

Op een dag, kwamen de zonen van Aäron, Nadab en Abihu, een beetje te laat op het werk aan. Het Heilige vuur was uit gegaan. Zij gingen naar het kampvuur en verzamelden daar enkele kolen uit het vuur. Zij waren gewaarschuwd om het vuur niet uit te laten gaan. Zij eerbiedigden God niet en dachten dat ze het simpelweg konden verbergen door vuur uit een andere haard te halen. Dit was ongehoorzaamheid en minachting aan God. Zij dachten dat ze het voor God konden verbergen.

Terwijl zij het onheilige vuur aan het voorbereiden waren schoten 2 sissende vuurballen van bliksem uit de binnenste kamer van de tabernakel en doodde hen beiden. De mensen waren erg geschrokken door wat er was gebeurd met Nadab en Abihu.

Na een tijdje gingen de kinderen van Israël weer verhuizen. De tabernakel werd ingepakt en de mensen gingen volgden de wolk, die hen leidde. God zorgde elke ochtend voor manna, behalve natuurlijk op de Sabbatdag, maar de Israëlieten hielden nooit op met klagen.

Aäron en Mirjam komen in Opstand tegen Mozes

Op een dag kwamen Aäron, de broer van Mozes, en zijn zuster Mirjam in opstand tegen Mozes. “U doet alsof God alleen door u werkt. God spreekt ook door ons. Wie heeft u de baas gemaakt?” God hoorde hen, dus riep Hij ze alle drie.

Hij vertelde Aäron en Mirjam: “Waarom waren jullie niet bang om tegen Mijn dienaar Mozes in opstand te komen? Want met andere profeten spreek ik in dromen en visioenen, maar ik spreek van aangezicht tot aangezicht met Mozes, zoals een vriend. Hoe durf je tegen hem in opstand te komen.” God was erg boos op ze. Toen Aäron zich omdraaide en naar zijn zuster keek, was zij wit van melaatsheid.

Aäron zei tegen Mozes: “O alstublieft bid dat God haar geneest. Wij hebben gezondigd en het spijt ons.” Mozes bad voor Mirjam. God zei dat Hij haar zou genezen, maar zij moest zeven dagen buiten het kamp blijven wegens haar zonde. Het gaf hun tijd om over hun zonde na te denken: de zonde die zij begaan hadden door slecht te spreken over hun broer, de dienaar van God,

Toen zij aan het beloofde land van Kanaän waren gekomen, zei God Mozes om spionnen van elke stam te sturen. Die zouden terug komen om de mensen te vertellen over het land. Ze wisten er vijanden zouden zijn, maar God zou voor hun zorgen. Immers, Hij had ze dit land beloofd.

De Twaalf Spionnen

Twaalf spionnen, van elke stam één, werden gestuurd om veertig dagen het land te bespioneren. Het was een rijk land, precies zoals God gezegd had. De druiven waren zo groot, dat een tros tussen twee palen moest worden gedragen. Er leefden daar ook vijanden. Na veertig dagen, kwamen de spionnen terug. De Israëlieten wilden heel graag nieuws over hun nieuwe beloofde land horen. “Nou” zeiden de spionnen, “het is een rijk land vol van melk en honing. Hier is wat van het fruit.” Zij toonden de tros druiven hangend tussen twee palen. De mensen werden heel enthousiast bij het zien van zulk heerlijk en groot fruit. Zij wilden heel graag meer horen.

“Jammer genoeg”, gingen ze verder, “zijn er veel vijanden. De steden zijn groot en hebben muren. Het is te veel voor ons. Wij kunnen daar niet naar toe gaan.”

“Wacht”, zeiden Jozua en Kaleb. “Laat ons meteen gaan en het in bezit nemen. God heeft ons dit land beloofd en Hij zal voor ons vechten.”

De andere tien spionnen zeiden: “Nee, zullen zij ons doden. Er waren daar reuzen, daarbij vergeleken zijn wij zo groot als sprinkhanen.” Natuurlijk was dit een leugen. Er waren grote mensen, maar niet zo groot als dat!

“Waren we maar in Egypte gebleven of in de wildernis gestorven,” klaagden de Israëlieten. “God heeft ons hier gebracht om te sterven. Terugkeren naar Egypte zou beter zijn. Laten we onze eigen leider kiezen en naar Egypte terugkeren.”

Mozes, Aäron, Jozua, en Kaleb spraken tegen de mensen: “Wees niet bang, God zal ons het land geven zoals Hij beloofd heeft. Herinner je de wonderen die jullie zagen. Vertrouw God!” Maar de mensen waren boos en begonnen stenen te pakken om naar ze te gooien. God was zeer kwaad. „Ga uit de weg Mozes, en laat me al deze rebelse mensen doden!” Mozes smeekte God: “Alstublieft genadige God, doodt ze niet. Wanneer de Egyptenaren er over horen, zullen zij zeggen dat U de Israëlieten niet in het beloofde land kon brengen, en dat U ze daarom moest doden.”

De Straf voor de Opstand

God had geduld en doodde hen niet, maar Hij vertelde ze dat ze niet het beloofde land in konden gaan. Zij zouden in de wildernis moeten rondzwerven: één jaar voor elke dag dat

ze het land bespioneerden hadden. Weet je nog hoeveel dagen ze het land bespioneerden? Veertig. Dus veertig jaar zwierven ze rond in de wildernis en hadden ze geen huis of een land om zich te vestigen.

Iedereen die twintig jaar en ouder was zou niet lang genoeg leven om in het beloofde land komen, behalve Jozua en Kaleb. Alle andere rebelse Israëlieten zouden sterven vóóordat de veertig jaren voorbij waren.

Toen Mozes het besluit van God vertelde, waren ze in rouw. Sommigen beslisten dat zij het beloofde land hoe dan ook in zouden gaan. Zij verzamelden hun bezittingen en families om te gaan. Mozes probeerde tegen te houden hen. "God zei om niet te gaan. U zult worden gedood. Ga niet!" Sommigen gingen toch, en zoals Mozes al zei, werden ze gedood door de vijanden.

De rest van Israëlieten pakten hun spullen in toen de wolk bewoog, zij wisten dat ze moesten volgen. Het was een trieste tijd voor de kinderen van Israël die zich er op hadden verheugd dat ze echte huizen konden bouwen en hun eigen land konden bewerken, maar omdat ze te weinig geloof in God hadden en tegen Hem rebelleerden, konden ze zich daar niet vestigen.

Werken op de Sabbat

Terwijl zij in de woestijn waren, kwamen zij iemand tegen die stokken verzamelde op de Sabbat. Zij kenden het gebod van de Sabbat. Hoe moeten we de Sabbat houden? Wij moeten op die dag niet werken. Deze persoon verzamelde niet alleen wat brandhout om een lekker gezellig vuurtje te bouwen om zich bij te verwarmen of om eten te koken. Hij werkte hard, en verzamelde heel wat brandhout. Hij wist dat hij het Gebod brak, maar dat kon hem niets schelen. De mannen van Israël brachten hem naar Mozes. Toen Mozes aan God vroeg wat hij met hem moest doen, antwoordde God: "Laat de hele vergadering buiten het kamp komen en stenen naar hem gooien tot hij sterft" Denk je dat dit wreed is? Nou, dat was het zeker niet. God wist dat de kinderen van Israël lessen moesten leren. Als zij niet voor hun ongehoorzaamheid werden gestraft, dan zouden zij niet leren te gehoorzamen. Dit werd ook geschreven in de Bijbel zodat wij kunnen leren hoe belangrijk gehoorzaamheid van God is. Deze man zal later weer opgewekt worden. Denk je dat hij dan heel zorgvuldig de Sabbat zorgvuldig zal houden?

Korah, Dathan, en Abiram

Er waren drie bekende mensen, Korah, Dathan, en Abiram. De Israëlieten hadden respect voor deze mensen. Op een dag kwamen zij in opstand tegen Mozes en Aäron, samen met tweehonderdvijftig leiders van de vergadering. "Mozes en Aäron, wie denken jullie wel wie jullie zijn, dat jullie over ons kunnen beslissen? Wij zijn allemaal mensen van God en God is met ons allemaal, niet alleen u. Houd er mee op om de baas over ons te spelen en altijd te vertellen wat wij moeten doen."

Aäron had zijn les eerder al geleerd toen hij probeerde Mozes hetzelfde te vertellen. Hij en Mozes waren bang voor de mensen. God zou deze opstand niet licht opvatten. Mozes vertelde Korah: "Morgenochtend zal de Heer tonen door wie Hij werkt, en door wie Hij niet werkt. Korah, u en al uw aanhangers, zet vuur in uw wierookvaten, en brengt die morgen." Mozes liet Dathan en Abiram ophalen, maar zij weigerden te komen. „U bent niet onze baas. Wij hoeven niet alles te doen wat u zegt. Wie zegt dat u de baas bent over ons?“

De volgende dag, kwamen Korah en zijn tweehonderdvijftig aanhangers met hun wierookvaten voor Mozes. Toen verscheen de glorie van God aan heel de vergadering. God zei tegen Mozes, “Zonder je af, ga weg van deze vergadering, dat Ik vuur laat neerdalen wat hen allen verslinden.”

Mozes viel op zijn gezicht. “Wees alstublieft niet boos op hen allemaal vanwege Korah.” Mozes riep snel naar de mensen: “Maak dat je wegkomt bij Korah, Dathan, en Abiram vandaan. Raak niets aan wat van hen is of u zal samen met ze worden verslonden!” De mensen begonnen zich van hen te verwijderen.

Mozes zei: “Als deze mensen een natuurlijk dood sterven of net als iedereen, dan zult u weten dat God me niet heeft gestuurd, maar als de aarde zijn mond opent en hen opslokt, dan zult u weten dat ze God hebben verworpen.”

Toen hij ophield met spreken rommelde de aarde en de grond begon zich te splitsen tot hij wijd open ging en Korah, Dathan, en Abiram, en de tweehonderdvijftig aanhangers verzwolg. Hun families en hun hele bezit viel er ook in. Daarna sloot de aarde zich weer. De Israëlieten gilden en schreeuwden terwijl ze verder weg renden van waar de slechte mensen waren.

Het zou de kinderen van Israël duidelijk moeten zijn door wie God werkte, maar de volgende dag al verschenen de Israëlieten voor Mozes en Aäron en klaagden: “U heeft de mensen van God gedood.”

Het was belachelijk om dat te zeggen. Hadden Mozes of Aäron de aarde geopend om de slechte mensen op te slokken? Wie doodde Korah, Dathan en Abiram? God was heel boos op de Israëlieten Hij zond een plaag die veertienduizendzevenhonderd mensen doodde.

Mozes is Ongehoorzaam aan God

De kinderen van Israël bleven maar klagen. Toen zij in de woestijn van Kadesh kwamen, was er geen water. Zij gingen naar Mozes en Aäron met klachten en bedreigingen. “Waarom heeft u ons hier gebracht om te sterven? Waarom bracht u ons uit Egypte? Wij waren daar beter af!”

Mozes en Aäron gingen in de tabernakel en de Heer sprak aan Mozes: “Neem de staf, verzamel de mensen, en spreekt tot de rots vóór u. Het zal water geven.” Mozes nam de staf en ging naar de mensen.

“Hoor nu, rebellen! Moeten wij water voor jullie uit deze rots laten stromen?” Daarna hief Mozes de staf op en sloeg tweemaal op de rots en het water gutste er uit. God was boos op Mozes. Hij had Mozes gezegd om tegen de rots te spreken, niet om de rots te slaan. Ook had Mozes gezegd of “wij” water uit de rots moesten laten stromen. Mozes had zelf geen macht: hij had de glorie aan God moeten geven.

“Vanwege je zonde zul jij de kinderen van Israël niet in het beloofde land brengen” zei God tegen Mozes en Aäron.

De kinderen van Israël reisden van Kadesh naar de berg Hor. Daar, stierf Aäron, vredig op de bergtop. Het hele volk Israël rouwde om hem gedurende dertig dagen.

De Plaag van de Slangen!

Toen reisden de kinderen van Israël verder. Opnieuw klaagden zij: “Waarom hebt u ons

uit Egypte gebracht om in de wildernis te sterven? Er is nooit genoeg voedsel en water. Wij zijn het eten van dit waardeloze brood beu.“ Zij klaagden over het manna dat God aan hen had gegeven.

God was boos over hun ondankbare houding. Hij stuurde slangen het kamp in. Velen stierven aan de slangbeten. De mensen renden naar Mozes en zeiden: “Wij hebben gezondigd en we zijn tegen de Heer ingegaan. Alstublieft bid dat Hij de slangen weer wegneemt!”

Mozes bad voor de bange kinderen van Israël. God zei tegen Mozes een bronzen slang om een paal te wikkelen en iedereen die was gebeten moest naar de paal komen en de paal bekijken en dan zouden ze niet sterven. Natuurlijk heeft de paal op zich geen genezende kracht. Alleen God kan genezen, maar het was om ze eraan te herinneren dat ze gezondigd hadden.

Later, aanbaden de kinderen van Israël de slang op de paal. Zij hebben nog honderden jaren ervoor neergebogen, alsof het een god was, totdat koning Hezekiah van Juda hem uiteindelijk kapot maakte.

Vandaag, kunt je slang op de paal als symbool van genezing nog zien. Het staat op ziekenhuismuren, de zijkanten van ziekenwagens en soms in de kantoren van artsen. De volgende keer dat je er één ziet, zult je weten waar het vandaan komt.

De Dood van Mozes

Mozes gaf de laatste instructies aan de koppige Israëlieten Hij waarschuwde hen tegen het rebelleren tegen hun Schepper. Hij vertelde ze over de geweldige zegeningen die ze in het beloofde land zouden krijgen Als ze gehoorzaamden.

De veertig jaar rondzwerven in de woestijn was bijna voorbij. Allen die twintig jaar en ouder waren geweest toen het land werd verkend, waren gestorven. Het was tijd om het beloofde land in bezit te nemen.

God had Mozes verteld dat hij het beloofde land niet in zou kunnen gaan, maar hij stond wel toe dat Mozes het zou zien voordat hij stierf. Mozes ging de berg Nebo op en van daaraf kon hij het rijke land overal om zich heen zien. God vertelde hem: “Dit is het land waarvan ik gezworen had dat ik het aan Abraham, Isaak, en Jacob zou geven, zeggende: “Ik zal het aan uw nakomelingen geven. Ik heb u toegestaan om het te zien Mozes, maar u zult er niet naartoe gaan”.

Mozes stierf daar. Hij werd 120 jaar oud. Toen hij stierf waren zijn ogen nog perfect, hij had een goede gezondheid en verloor nooit zijn kracht. God begroef hem. Mozes is in zijn graf en wacht op de wederopstanding die binnenkort zal plaatsvinden. De kinderen van Israël rouwden vele dagen om Mozes. Jozua nam de plaats van Mozes in om Israëlieten te leiden. Er zouden nog vele avonturen volgen nadat ze de Rivier de Jordaan waren overgestoken, het beloofd land in.

VRAGEN:

1. Waarom doodde God de twee zonen van Aäron, Nadab en Abihu?
2. Wat vertelden Aäron en Mirjam Mozes waardoor God boos werd? Wat gebeurde er met Mirjam?
3. Hoeveel spionnen werden het beloofde land in gestuurd? Wat voor bericht brachten ze mee toen ze terugkwamen? Wie waren de enige twee die een goed bericht gaven?
4. Waarom zei God dat ze in de woestijn moesten rondzwerven? Hoe lang? Waarom 40 jaar? Vanaf welke leeftijd mochten de mensen het beloofde land niet in?
5. Wie waren de drie mensen die tegen Mozes rebelleerden, die zeiden dat ze allemaal mensen van God waren en dat Mozes moest ophouden de baas te spelen? Hoeveel mensen volgden hen?
6. Wat gebeurde er met Korah, Dathan, Abiram en de 250 mensen die samen met hen rebelleerden?
7. Wat zond God in het kamp toen de Israëlieten over het manna klaagden?
8. Wat zei God tegen Mozes om aan de paal te doen waar de kinderen van Israël naar moesten als zij door de slangen waren gebeten? Wat gebeurde wanneer zij naar de paal keken?
9. Wie was de koning die honderden jaren later de paal vernietigde? Waarom haalde deed hij dit?
10. Waarom mocht Mozes niet het beloofde land in gaan?
11. Hoe oud was Mozes toen hij stierf?
12. Wie nam de plaats van Mozes in na zijn dood?

Hoofdstuk 9

Jozua

Dit verhaal kan gevonden worden in Leviticus 10 - Deuteronomium 34.

God leidde de Israëlieten veertig jaar dwars door de Sinai woestijn. Tijdens die jaren was de hele generatie, die tegen God had gerebelleerd, gestorven. Ze durfden toen immers het land Kanaän niet in te gaan. Iedereen die 20 jaar of ouder was toen de spionnen hun rapport over het beloofde land uitbrachten, was tijdens de omzwervingen in die veertig jaar gestorven, met uitzondering van Jozua en Kaleb.

God maakte duidelijk dat na de dood van Mozes, Jozua zijn plaats in zou nemen. Mozes kon het Beloofde Land zien maar mocht het land niet in gaan omdat hij ongehoorzaam was geweest aan God toen hij op de rots sloeg voor water, in plaats van tegen de rots te spreken zoals God hem had gezegd te doen. Mozes stierf boven op de Berg Pisgah, dichtbij de Berg Nebo.

God sprak tegen Jozua na de dood van Mozes. God beloofde Jozua dat Hij hem nooit zou verlaten of in de steek zou laten. De woorden van God bemoedigde Jozua. Hij verzamelde de stammen van Israël. Over drie dagen zouden zij de Rivier de Jordaan oversteken en Kanaän binnen gaan, het beloofde land van God. God droeg hen op alle heidense naties uit te roeien. Zij moesten héél erg oppassen niet de heidense gebruiken over te nemen.

Rachab

Voordat de Israëlieten Kanaän in gingen, stuurde Jozua twee spionnen de Rivier de Jordaan over, naar de stad Jericho. Jericho was een belangrijke stad met een grote muur omheen ter bescherming tegen vijanden. Tegen dat het donker werd, werden de poorten gesloten en kon niemand er nog in of uit. De poorten en de stad waren goed versterkt en het zou niet makkelijk ingenomen konden worden.

De spionnen, gekleed als reizigers uit Kanaän, liepen door de grote poorten van Jericho. Terwijl ze rond keken in de grote stad, stopten ze bij een herberg die boven op de buitenmuur van Jericho stond. Een vrouw die Rachab heette nodigde hen uit voor een maaltijd.

Terwijl de mannen aten, ging de zon onder. Dit betekende dat de poorten van de stad werden gesloten. De twee spionnen zaten nu opgesloten in de stad. Plotseling werd er op de deur geklopt. Het waren militairen die de twee spionnen kwamen arresteren. Rachab leidde snel de twee mannen naar het dak waar zij hen met vlas bedekte.

Rachab vertelde de militairen dat de Israëlieten daar niet waren. "Als u snel bent," zei ze, "zou u ze kunnen vangen." Toen de militairen weg waren, hielp ze de twee spionnen bij de muur naar beneden, waar ze veilig waren, maar vóór de spionnen weg gingen, liet Rachab hen beloven om haar en haar familie te sparen als de Israëlieten de stad aanvielen.

"Wij zullen u en uw familie sparen als u in deze herberg blijft als we deze stad vernietigen. Hang een rood lint uit het venster zodat onze mensen weten waar je bent" zeiden de spionnen. De twee spionnen keerden terug naar het kamp van de Israëlieten.

Na het horen van de berichten van de twee spionnen, gaf Jozua de opdracht aan de Israëlieten om het kamp op te breken en naar een plek te gaan dichtbij de rivier de Jordaan. Het kostte het grootste deel van de dag om bij de rivier aan te komen.

Scheiding van de Rivier de Jordaan

Het was lente en de rivier was zeer diep vanwege de lenteregens. Het was onmogelijk voor iedereen om met al hun kuddes en bezittingen de rivier over te steken, maar God had een speciaal plan. Vroeg de volgende ochtend deed Jozua wat God bevolen had. Hij vertelde de priesters om de Ark des Verbonds te nemen en aan de rand van de rivier het water in te waden. Toen de priesters het water in stapten, scheidde de rivier. Net zoals God bij de Rode Zee had gedaan, scheidde hij de Rivier de Jordaan zodat de Israëlieten op droge grond konden oversteken. De priesters bleven aan de rand en hielden de Ark des Verbonds vast tot al de Israëlieten overgestoken waren. Dan liepen ook zij over het droge rivierbed. Zodra zij uit het water stapten, kletterden de reusachtige golven omlaag! Veel van de Israëlieten waren te jong of zelfs nog niet eens geboren toen God de Rode Zee veertig jaar daarvoor had gescheiden. Zij hadden verhalen van hun ouders en oudere mensen gehoord hoe God hen uit Egypte had gebracht en de Rode Zee scheidde zodat ze konden oversteken, en hier waren ze getuige van hetzelfde wonder!

Dit keer, hielden de kinderen van Israël voor het eerst Pascha (Passover) in het Beloofde Land. Manna, wat de afgelopen veertig jaar hun hoofdvoedsel was, kregen zij niet meer. Zij waren in het land vol van melk en honing en er zou genoeg eten zijn. Ook had God er voor gezorgd dat hun schoenen de hele tijd dat ze in de woestijn wandelden niet versleten raakten. Kun jij het je voorstellen dat je veertig jaar hetzelfde paar schoenen draagt?

De Bevelhebber van het Leger van Heer

Terwijl Jozua de stad Jericho bekeek, draaide hij zich om en stond oog in oog met een man met getrokken zwaard. Jozua stapte dapper op de man af en vroeg: "Bent u een vriend van Israël of een vijand?" "Ik ben de Bevelhebber van het Leger van Heer," antwoordde Hij. "Doe je schoenen uit Jozua, want de plaats waar je staat is Heilig." Slechts één kan Heilig zijn. Het was de Almachtige God die tegen Jozua sprak. Jozua viel op zijn knieën en boog.

"Wat zou U van me willen vragen?" vroeg Jozua nederig. God vertelde Jozua hoe de Israëlieten de stad Jericho moesten vernietigen.

Jericho

De mensen van Jericho waren zeer angstig. Zij hadden over de Israëlieten gehoord en hoe hun God hen hielp. Zij deden de poorten van Jericho goed dicht, zodat niemand erin of eruit kon. Ze dachten dat ze door de sterke muren beschermd waren.

De Heer zei tegen Jozua: "Alle sterke mannen van Israël zullen één keer per dag rondom de stad lopen, zes dagen lang. Zeven priesters zullen zeven trompetten dragen, gemaakt van ramshoorn, vóór de Ark des Verbonds uit." Ook God zei Jozua dat ze in volledige stilte moesten marcheren, tot aan de zevende dag.

Zes dagen keken de bewoners van Jericho terwijl het leger van Israël rond hun stad marcheerde in volledige stilte. Zij waren bang toen ze duizenden militairen zagen die geleid werden door de priesters en degenen die de Ark droegen. Elke dag gingen de Israëlieten naar hun kamp terug nadat ze om de stad gemarcheerd hadden. De volgende dag herhaalden zij hun stille tocht. Dit deden ze zes dagen lang.

Toen, zo ongeveer bij zonsopgang op de zevende dag, marcheerden ze zeven keer om de stad. Tijdens de zevende ronde bliezen de priesters op hun trompetten en Jozua zei tegen de mensen: "Schreeuw, want de Heer heeft u de stad gegeven!" De priesters

bliezen luid op hun hoorns en de mensen schreeuwden en de muren van Jericho vielen neer. De militairen van de Israëlieten renden de stad in en doodden alle mensen en hun dieren. Iedereen. Behalve Rachab en haar familie, zij werden gespaard omdat Rachab de spionnen had geholpen. Het stuk muur waar Rachab woonde was het enige deel van de muur dat niet gevallen was. God had haar beschermd omdat zij de spionnen geholpen had. Rachab had een lang rood lint uit haar venster gehangen zodat de Israëlieten zouden weten waar zij en haar familie waren. Rachab sloot zich aan bij de Israëlieten in hun kamp.

De Israëlieten verzamelde het goud en het zilver en nog allerlei andere metalen voor de schatkist voor het huis van de Heer. Er was hen bevolen niets anders te nemen, anders zouden ze een vloek over zichzelf en over Israël brengen. Daarna werd de stad Jericho verbrand.

De Zonde van Achan

Het nieuws over van de val van Jericho verspreidde zich als een lopend vuurtje. De inwoners van Ai waren heel bang dat zij ook door de Israëlieten veroverd zouden worden. Ai was een veel kleinere stad dan Jericho, daardoor besliste Jozua om slechts ongeveer drieduizend mensen te sturen om tegen hen te vechten. Toen de militairen van Israël vol vertrouwen de stad Ai benaderden, slingerden de stadspoorten open en kwamen de militairen van de Amorieten naar buiten gestormd met getrokken zwaarden. De Israëlieten waren zo verrast dat ze zich omdraaiden en weg renden. Zesendertig van de Israëlietische militairen werden gedood.

Jozua was geschokt toen hij het nieuws hoorde. Hij vroeg God: "Waarom hebben u ons over de rivier de Jordaan gebracht, om door onze vijanden te worden gedood? Waarom vocht U vandaag ons gevecht niet zoals U in Jericho deed? Nu zullen onze vijanden denken dat onze God zwak is. Waarom God, waarom hielp U ons niet?"

De Heer zei tegen Jozua: "Sta op! Israël heeft gezondigd, want zij hebben enkele kostbaarheden van Jericho genomen. Ik zal niet meer met u zijn tenzij je de daders, die bij jullie leven, vernietigt. Vertel de kinderen van Israël om morgen, met hun stammen, samen te komen. Ik zal degenen aanwijzen die dingen uit Jericho hebben gestolen en ze hebben verborgen. Er is iets vervloekt onder u, Israël. U kunt niet vóór uw vijanden stand houden totdat het vervloekte uit uw midden verwijderd is".

De volgende dag kwamen de Israëlieten samen, in stammen. Er werden loten getrokken om te zien uit welke stam de persoon kwam die had gezondigd. Het lot viel op de stam van Juda. Nogmaals werden de loten geworpen tot het lot één bepaalde familie aanwees. Tot slot viel het lot op een man genoemd Achan.

Jozua vroeg aan hem: "Wat heb je gedaan Achan?" Achan antwoordde: "Jozua, ik heb gezondigd tegen de Heer. Toen ik de mooie kleren en het zilver zag, wou ik ze hebben en nam ze mee en verborg ze in mijn tent." Jozua stuurde mensen naar de tent van Achan om de gestolen kleren en het zilver op te halen. Wegens zijn zonden, werd Achan gestenigd door de kinderen van Israël tot hij stierf. De gunst van God aan de Israëlieten was toen hersteld. Nu beloofde God om te helpen wanneer ze de stad Ai aanvielen.

De Aanval op Ai

Tijdens de nacht, stuurde Jozua mannen erop uit, die zich dichtbij de stad Ai moesten verbergen. De volgende ochtend stuurde hij troepen richting de stad. Net als de vorige

keer stormden de militairen van Ai naar buiten richting de Israëlieten. Zoals Jozua bedacht had, renden de Israëlieten weg, en zorgden er zo voor dat de Amorieten hen achtervolgen, verder en verder van de stad vandaan.

Toen de Amorieten ver genoeg weg waren, vielen de troepen, die zich dichtbij de stad verborgen hadden, de stad aan en staken haar in de brand. Toen het leger van de Amorieten de vlammen boven de stad zagen uitkomen, draaiden ze zich om en renden terug, maar zij werden afgesneden door de Israëlieten die uit de stad kwamen. God hielp Israël aan een grote overwinning die dag.

Jozua Bedrogen

Alle naties uit de buurt begonnen Israël te vrezen. Zij hoorden over de wonderen die God had verricht om hen te helpen. Vier naburige steden van de Hivieten kwamen samen en smeedden een complot om de Israëlieten te bedriegen. Zij stuurden mannen die net deden alsof ze uit een ver weg gelegen land kwamen, om een vredesverdrag met Israël te tekenen. God had de Israëlieten verteld om alle heidenen die dichtbij woonden te doden. Zij zouden een valstrik voor de kinderen van Israël zijn.

De mannen benaderden de Israëlieten en vertelden hen dat ze van ver kwamen. Als bewijs van hoe lang zij hadden gereisd, lieten ze Jozua en de Israëlieten hun versleten opgelapte sandalen, hun oude kleren, en hun droge beschimmelde brood zien.

“Wij hebben over uw God gehoord, en al wat hij in Egypte deed,” zo begonnen ze, “en alles wat Hij deed in Jericho en Ai. Onze oudsten hebben ons hier naar toe gestuurd om u te vertellen dat wij uw vrienden zijn. Toen wij weggingen, was dit brood heet uit de oven, en kijk nou eens - helemaal droog en beschimmeld. En kijk nou toch, onze oude sandalen die helemaal versleten zijn van het verre reizen”. De mannen van Israël hadden God over de kwestie moeten raadplegen. In plaats daarvan gingen zij akkoord met een vredesverdrag met deze mannen en hun steden. Zij zwoeren hen, bij de God van Israël, dat zij hen niet zouden aanvallen.

Toen de reizigers weggingen, stuurde Jozua spionnen om hen te volgen. Na slechts een paar dagen kwamen de spionnen terug en vertelden Jozua dat de mensen eigenlijk uit vier naburige steden kwamen. Zij waren Hivieten. Jozua was boos dat hij was bedrogen. Hij riep hen bij zich. “Waarom hebben jullie ons bedrogen en ons verteld dat jullie uit een afgelegen land kwamen? In plaats daarvan hebben wij ontdekt dat jullie hebben gelogen en dat jullie hier vlakbij wonen. Jullie zullen onze slaven worden en voor ons werken!”

Zij antwoordden Jozua en zeiden: “We hadden over uw God gehoord die u uit Egypte bracht en Mozes beval om u dit land te geven en alle mensen die hier wonen te vernietigen. Wij waren bang voor ons leven. Vandaar dat wij u bedrogen. Wij zullen uw slaven worden, uw houthakkers en waterdragers.”

Dan hoorden vijf koningen van de Amorieten over het verdrag tussen de Israëlieten en de vier steden van de Hivieten. Zij wilden de Hivieten straffen voor het sluiten van vriendschap met de Israëlieten. Zij verzamelden samen een groot leger om één van de steden van de Hivieten, Gibeon, aan te vallen. De mannen van Gibeon zonden een bericht naar Jozua om te komen helpen. God zei tegen Jozua: “Vrees hun niet, want Ik heb ze in jouw handen overgeleverd.”

Na een hele nacht marcheren stuitte Jozua op de vijand. De slag was verschrikkelijk. Toen de Amorieten begonnen weg te rennen veroorzaakte God een grote hagelbui, die

meer Amoriëten doodde dan de soldaten van Israël met het zwaard hadden gedood.

De Dag dat de Zon Stil Stond

Het zou echter spoedig donker zijn, en de vijand zou kunnen ontsnappen, en dus sprak Jozua vóór al de Israëlieten: "Zon, sta stil boven Gideon!" De zon stond stil totdat de vijand was verslagen. Uren gingen voorbij en terwijl het eigenlijk al nacht had moeten zijn, bleef de zon hoog aan de hemel. De Heer gaf aan Israël al het land dat Hij aan hun vaders, Abraham, Isaak, en Jacob had beloofd. Het werd verdeeld onder de verschillende stammen en de families. Na veertig jaar rondzwerven in de woestijn was Israël eindelijk thuis.

De Dood van Jozua

Jozua werd 110 jaar oud. Voordat hij stierf zei hij tegen de mensen om sterk en moedig te zijn. Jozua vertelde ze: "Uw God is degene die voor u heeft gevochten en u dit land heeft gegeven. Gehoorzaam Hem altijd zorgvuldig. Als u zich met deze heidense naties mengt en huwelijken met hen hebt, zullen zij u van God weg leiden. Zij zal een valstrik zijn. Denk erom dat je niet de ware God aanbidt zoals deze andere naties hun goden aanbidden. Voeg niets toe of haal niets weg van wat God u zegt te doen. Gehoorzaam Hem met héél uw hart en Hij zal voor jullie zorgen."

Denk je dat de koppige kinderen van Israël zich iets aantrokken van de waarschuwing van Jozua?

VRAGEN:

1. Van wie was Jozua de opvolger? Hoelang hadden de kinderen van Israël in de woestijn rondgezworven?
2. Wat hielden de priesters vast, aan de rand van de Rivier de Jordaan? Wat gebeurde met de rivier toen de priesters er in stapten?
3. Wie hielp de spionnen in Jericho?
4. Wie sprak tot Jozua en was de Bevelhebber van het Leger van Heer?
5. Hoeveel dagen marcheerde de Israëlieten rondom Jericho?
6. Wat gebeurde er op de zevende dag?
7. Hoe wist de Israëlieten welk huis van Rachab was?
8. Wie stal kostbaarheden van Jericho? Welk Gebod had hij gebroken?
9. Wat gebeurde er met Achan?
10. Hoe bedrogen de reizigers Jozua en de Israëlieten? Wie zeiden ze dat ze waren?
11. Wat was hun bewijs dat ze uit een afgelegen land waren gekomen? koningen kwamen samen met hun legers om Gibeon en de Israëlieten bestrijden?
12. Welk wonder dat meer Amoriëten doodde dan de Israëlitische militairen deden, verrichtte God?
13. Welk ander wonder gebeurde er op die "lange" dag? Waarom wilde Jozua niet dat het donker werd?
14. Hoe oud was Jozua toen hij stierf?

Hoofdstuk 10

Gideon

Dit verhaal kan gevonden worden in Richteren 6 - 8

In deze tijd, nadat Israël uit Egypte was gekomen en nadat Mozes, Aäron en Jozua waren gestorven was er niemand die de Israëlieten leidde. De kinderen van Israël hadden God verlaten en deden foute dingen. Zij aanbaden andere goden en waren de Tien Geboden van God, die hen gelukkig zouden maken, totaal vergeten.

Zij vochten constant met andere naties. Medianieten overvielen ze telkens weer en namen hun voedsel en hun dieren mee. Elk keer als de gewassen van Israëlieten klaar waren om te worden geoogst, kwamen de Medianieten. De Israëlieten moesten zich in holen voor deze vijanden, de Medianieten, verbergen, want die kwamen om te stelen en ze zouden proberen om hen te doden als ze hen konden vinden. De kinderen van Israël waren ongelukkig en leefden in vrees. Ze smeekten God om hulp zodat God genade zou hebben – medelijden voor ze zou voelen vanwege al hun pijn en hun lijden. Zodat Hij profeten zou sturen om hen te vertellen op te houden met het aanbidde van valse goden, en zich naar Hem te keren en Zijn geboden te houden. Maar meestal negeerden ze simpelweg de profeten van God en ondertussen bleven ze maar lijden.

Toen, gebruikte God één man om Israël te redden. Een engel verscheen aan Gideon en zei: “De Heer is met je, Gideon, jij machtige moedige man.”

Gideon zei: “Als de Heer met ons is, waarom gebeurt dit ons dan allemaal en waar zijn alle wonderen waarover we gehoord hebben, zoals toen de Rode Zee scheidde en het manna dat aan Israëlieten te eten werd gegeven, en alle andere wonderen waarover ons verteld werd? God heeft ons verlaten, Hij is ons helemaal vergeten.

Eigenlijk zou Gideon zich gerealiseerd moeten hebben waarom God hen niet hielp, omdat zij zich van God af hadden gekeerd, en niet meer gehoorzaam aan hun Schepper waren.

God verzekerde Gideon dat hij met hem zou zijn en hem zou helpen om de vijand, de Medianieten te verslaan,. Toen zei Gideon tegen Hem: “Als ik gunst heb gevonden in Uw ogen, geef mij dan een teken dat U het bent die met mij is, blijf dan hier terwijl ik een maaltijd voor ons bereid”. Zo ging Gideon naar binnen en bereidde een maaltijd voor. De Engel van God zei: “Neem het vlees en het brood en legt het op deze rots en giet de bouillon uit.” Gideon deed dit. De engel van God legde Zijn staf neer en raakte het vlees en het brood aan, en vuur kwam uit de rots en verteerde het vlees en het brood. De engel van God vertrok. Gideon wist dat dit een wonder van God was.

Gideon werpt Baal omver

Diezelfde nacht zei God tegen hem: “Neem de jonge stier van je vader en werp het altaar van Baäl omver, hak het houten beeld dat ernaast staat om en bouw een altaar voor de Heer.”

Vóóordat God met Gideon wilde werken om zijn volk te redden, wilde God dat hij de valse goden in zijn eigen huis omver wierp. Omdat Gideon vreesde voor het huishouden van zijn vader en de mensen van de stad, deed hij dat in de nacht. De volgende ochtend, zagen de mannen van de stad dat hun houten god omvergeworpen was. Ze waren woedend. “Wie heeft dit gedaan?” wilden ze te weten. Toen hen werd verteld dat het Gideon was, kwamen ze om hem te doden. Maar de vader van Gideon zei: “Bent u hier

om voor Baäl te spreken? Als hij een God is, laat hem voor zichzelf spreken!“ Dus gingen de mannen van de stad weg.

Gideon vraagt om Bewijs

God vertelde Gideon dat hij de Medianieten zou verslaan. Hij zei tegen God: “Als U Israël door mijn hand zult redden, zoals U zei, geef me dan dit teken. Ik zal een schapenvacht op de grond leggen en als er in de ochtend slechts dauw op de vacht is en het is op de grond droog, dan zal ik weten dat U Israël door mijn hand zult redden.” Een schapenvacht is als een jas voor een schaap. Toen Gideon vroeg in de ochtend opstond nam hij de vacht op en kon er een kom water uit wringen, maar de grond rondom was droog. Toen zei Gideon tegen God: “Wees niet boos op me, maar laat me nog eenmaal spreken. Laat mij testen, bid ik U, nog eenmaal met de vacht. Laat de vacht droog zijn, maar de grond rondom nat van de dauw.” De volgende ochtend toen Gideon de vacht bekeek, glimlachte hij toen hij zag dat de vacht volledig droog was, maar de grond was nat met dauw. Gideon had zijn bewijs.

Een Klein Leger wordt Gekozen

Toen nam Gideon zijn mannen en kampeerde in de buurt van de Medianieten. God zei tegen hem: “Er zijn hier teveel mannen om tegen de Medianieten te vechten. Ze zullen niet weten niet Ik het ben die hen gered heeft. Zij zullen denken zij zichzelf hebben gered. Vertel daarom dat iedereen die naar huis wil gaan, terug mag gaan.” Tweeëntwintig duizend Israëlieten gingen naar huis. Tienduizend soldaten bleven. God zei: “Er zijn er nog teveel. Ga met ze naar het water, en Ik zal hen daar voor u testen. Ik zal u laten weten wie er moeten blijven en wie er moeten gaan. Iedereen die het water drinkt met zijn tong, zoals een hond, zal u naar huis zenden, maar wie het water met zijn hand naar zijn mond brengt zal blijven.” Slechts driehonderd man dronken door hun hand naar de mond te brengen. De rest ging terug naar huis, naar hun families. God zei: “Door deze driehonderd man die hier zijn, zal Ik jullie redden en de Medianieten aan jou uitleveren Gideon.”

Meer Bewijs voor Gideon

Het kamp van Median lag onder Gideons kamp, in de vallei. De Medianieten had meer dan 120.000 soldaten, Israël slechts 300. Wanneer Gideon naar beneden keek in de vallei en zoveel soldaten en hun kamelen zag, leken zij op sprinkhanen of als zandkorrels op de kust. Hoe konden zo weinig Israëlieten tegen zoveel Medianieten vechten?

God zei tegen Gideon: “Als je bang bent om tegen hen te strijden, daal dan af naar het kamp samen met je bediende Purah, en je zult horen wat ze zeggen en daarna zul je aangemoedigd zijn om het tegen ze op te nemen.” Gideon en zijn bediende, Purah, daalden in het donker af naar het kamp van de Medianieten. Daar hoorde Gideon een soldaat van de Medianieten spreken met een andere man. Hij zei: “Ik had een droom. Tot mijn verrassing, tuimelde een brood ons kamp binnen. Het rolde tegen een tent aan en het was zo hard dat de tent instortte.”

De man tegen wie hij sprak zei toen: “Dit kan alleen maar betekenen dat God de Medianieten in de handen van Gideon heeft overgeleverd!”

En zo was het, dat toen Gideon de droom en zijn interpretatie hoorde, dat hij God aanbad en Hem dankte. Hij wist dat God deze slag voor Israël zou winnen. Hij kwam terug bij het kamp van zijn driehonderd mannen. Hij vertelde hen: “Sta op, want de Heer heeft kamp van Median in uw handen gegeven”

De Trompet en de Verborgen Toorts

Toen verdeelde hij de driehonderd mannen in drie groepen. Elk man had een trompet in één hand en in de andere hand een toorts (vuur op een stok) die in een waterkruik verborgen werd zodat het licht niet te zien was. Zij wilden dat het licht werd verborgen zodat ze de vijand konden verrassen. Het was een donkere nacht. De vijand kon ze niet zien terwijl ze dichterbij slopen. Zij hadden hun toortsen onder de waterkruiken verborgen en hun trompetten klaar om te klinken.

Gideon zei tegen zijn mannen: "Kijk naar mij, en doe wat ik doe. Als ik bij de rand van het kamp kom en op de trompet blaas, doen jullie hetzelfde. Blaas de trompet, breekt uw waterkruik zodat zal uw toorts wordt gezien en schreeuw: `het zwaard van God en Gideon!'" Zij moesten heel veel lawaai maken en de vijand verwarren.

Gideon en de driehonderd man, die met hem waren, kwamen aan de rand van het kamp in het midden van de nacht. Zij bliezen plotseling op de trompet en braken de waterkruiken zodat de helling oplichtte met vuur en geschreeuw terwijl ze van de heuvel afrenden, "Het zwaard van de Heer en van Gideon."

Je weet nog, dat de Medianieten geen idee hadden dat er slechts 300 mannen waren. Het leek alsof de Israëliische soldaten overal waren! De Medianieten waren zo bang, dat ze door elkaar heen begonnen te rennen. Het was één grote chaos in het kamp van 120.000 goedgepaste soldaten die allemaal door elkaar rondrenden. In al die verwarring gingen ze elkaar te lijf en doodden ze elkaar! Enkele van die machtige soldaten renden gewoon weg, gillend als kleine meisjes.

Met zo weinigen Israëlieten, was het duidelijk te zien dat het God was die de slag voor ze won. Het vergde moed en geloof van de Israëlieten om God te vertrouwen. Ze wisten dat het voor mensen niet mogelijk was om zo'n overwinning te halen met slechts 300 man tegen 120.000 soldaten. Zij wisten dat God het was die voor hen vocht.

VRAGEN:

1. Waarom stond God de Medianieten toe om wreed te zijn tegen de kinderen van Israël en hun voedsel te nemen? Waarom hielp God hen niet toen ze hem smeekten?
2. Wat moest Gideon eerst doen voordat God met hem wilde werken?
3. Wat was de naam van de valse God, die Israël had opgericht om te aanbidden, in plaats van de ware God?
4. Waren de Israëlieten blij dat Gideon hun god omver geworpen had?
5. Waarom wierp Gideon hun god in de nacht omver?
6. Welk teken vroeg Gideon om te weten dat God het was die met hem sprak?
7. Hoe werd bepaald welke mannen zouden blijven en welke naar huis zou gaan?
8. Hoeveel mannen bleven er? Waarom wilde God niet dat er meer bleven om te vechten?
9. Hoeveel Medianieten waren er?
10. Wat was de droom van de soldaat van de Medianieten? Wat betekende dat?
11. Welke twee dingen namen de mannen van Gideon mee voor de slag?
12. Waarom was het licht verstoep onder de waterkruik?
13. Wat gebeurde toen Gideon en zijn mensen de Medianieten verrasten?
14. Wie vocht werkelijk deze slag?

Hoofdstuk 11

Samson

Dit verhaal kan gevonden worden in Richteren 12- 16

Dit is het verhaal van de sterkste man om die ooit geleefd heeft. Hij had superkracht die God aan hem had gegeven. Na de dood van Jozua, gaf God de Israëlieten bepaalde rechters over hen. Er was zelfs één vrouwelijke rechter genaamd Deborah. Gideon was ook een rechter. Na de dood van Gideon waren er een aantal andere rechters. De kinderen van Israël rebelleerden onophoudelijk tegen hun God. Zij wilden de idolen die zij gewend waren te dienen, niet weg doen. God stond hun vijanden toe om over hen te regeren. De kinderen van Israël werden constant onderdrukt door Filistijnen. Er was een man van de stam van Dan die Manoah heette. Hij en zijn vrouw hadden geen kinderen. Een engel van God verscheen aan de vrouw van Manoah en zei: "U zult een zoon krijgen. Zorg dat je geen wijn drinkt en geen onrein voedsel eet. Hij zal een Nazariet zijn. Je zult zijn haar niet knippen. Hij zal de kinderen van Israël uit de onderdrukkende handen van Filistijnen bevrijden".

De vrouw kreeg een jongen en zij noemde hem Samson. Het kind groeide en zoals de engel zijn moeder had geïnstrueerd, knipte ze nooit zijn haar. Hij was uitzonderlijk sterk. Toen Samson opgroeide zag hij een Filistijnse vrouw. Hij vertelde aan zijn vader dat hij met haar wilde trouwen. Zijn ouders waren niet daar niet blij mee. "Is er geen vrouw hier tussen de Israëlieten die je liever tot vrouw neemt in plaats van deze Filistijnse vrouw?" Maar Samson was vastbesloten dat zij de vrouw was die hij wilde. Zijn ouders wisten niet dat God het was die deze kans aangreep om iets tegen de Filistijnen te ondernemen. Hij stuurde het leven van Samson.

Samson doodt een Leeuw

Samson ging naar een afspraakje met de vrouw die hij van plan was te huwen. Onderweg sprong een jonge leeuw uit het niets te voorschijn. Het brulde luid en probeerde Samson aan te vallen, maar God had Samson ongelooflijke kracht gegeven. Hij doodde de leeuw. Hij ging verder met zijn reis en vertelde niemand over de leeuw. Enige tijd later kwam hij aan bij dezelfde plek, dezelfde weg. Hij zag de dode leeuw. Een zwerm honingbijen had hun huis in het karkas van de leeuw gemaakt. Samson schepte wat van de heerlijke honing en at op.

Raadsel

Op het grote huwelijksfeest, vertelde Samson dertig van zijn metgezellen: "Ik heb een raadsel voor jullie. Als je het kunt oplossen en het aan mij kunt uitleggen binnen de zeven dagen van dit huwelijksfeest, zal ik jullie dertig nieuwe linnen kledingstukken geven." Zijn metgezellen luisterden ongeduldig.

"Maar," ging Samson verder, "als jullie het niet kunnen oplossen, dan moeten jullie mij dertig nieuwe kledingstukken geven." Zijn metgezellen keken opgewonden naar hem.

"Toe, vertel ons het raadsel!" Riepen ze uit. Dus gaf Samson ze dit raadsel:

*Uit de eter kwam iets te eten,
en uit de sterke kwam iets zoets.*

Kun jij het raadsel ontcijferen? Het gaat over de leeuw en de honing, maar zijn vrienden hadden geen flauw idee van het feit dat hij een leeuw had gedood. Drie dagen lang dachten ze en dachten ze. Ze kwamen er maar niet uit. Uiteindelijk gingen ze naar

Samsons nieuwe vrouw. “Wij willen het antwoord van het raadsel weten of we steken jou en het huis van je familie in de brand” De vrouw van Samson was bang. Zij had Samson over dit dreigement moeten vertellen, maar in plaats daarvan probeerde zij om de betekenis van het raadsel te weten te komen.

Alsjeblieft Samson, vertel het me. Als je van me houdt, dan zul je het me vertellen.“ Ze huilde en smeekte hem. “Ik heb het zelfs mijn ouders niet verteld. Ik ga het jou ook niet vertellen.” zei Samson tegen haar. Ze huilde en smeekte. Eindelijk, op de zevende dag van het huwelijksfeest gaf Samson toe aan haar tranen en vertelde haar de betekenis van het raadsel.

Op de laatste dag van het huwelijksfeest vertelden de mannen aan Samson: “Hmmm goed, wat zou sterker kunnen zijn dan een leeuw en wat zou zoeter kunnen zijn dan honing? Ik denk dat we het raadsel opgelost hebben, dus nu ben je ieder van ons een nieuw pak verschuldigd.“

Samson was boos op ze. “Jullie dwongen mijn vrouw om het jullie te vertellen, nietwaar?” Samson kwam zijn weddenschap na. Hij ging naar één van de Filistijnse steden en doodde daar dertig mensen en ontdeed ze van hun kleren, hij kwam terug en betaalde de mannen.

Samson was zo boos op zijn nieuwe vrouw dat hij haar verliet en terug ging naar het huis van zijn ouders. De vader van de jonge vrouw gaf haar toen weg om de vrouw te worden één van de mannen die de getuige was geweest bij het huwelijk van Samson. Toen Samson terug kwam om zijn vrouw te zien, kwam hij te weten dat zij was getrouwd met een andere man. Hij was zeer boos.

De Wraak van Samson

Samson ging er op uit en ving driehonderd vossen. Hij nam de vossen twee bij twee en bond hun staarten aan elkaar en stopte een aangestoken toorts tussen de staarten. Hij liet de vossen de velden ingaan van de Filistijnen. Die vossen renden voor hun leven! Zij hadden een aangestoken toorts tussen zich in en ze renden in willekeurige richting. Ze zette de korenvelden in brand, de olijvenbossen, en de wijngaarden. Samson ging achterover zitten en lachte terwijl dit alles in de brand stond.

Maar het lachen verging hem snel. De Filistijnen waren zo kwaad dat zij de vrouw van Samson en haar vader verbrandden. Samson zei: “Nu ben ik werkelijk kwaad!” Hij viel de Filistijnen aan en doodde er heel veel.

De Filistijnen kwamen samen en kampeerde rondom de Israëlieten. De Israëlieten werden zenuwachtig toen ze hun vijand rondom zich zagen. “Wat willen jullie?” vroegen de Israëlieten aan hen.

“Wij willen die man, Samson!”. De leiders van De Israëlieten gingen naar Samson. „Wat heb je gedaan, Samson? Vroegen ze. Zij willen dat wij jou uitleveren. Ze zullen ons doden als wij jou niet aan hen uitleveren.“

Samson zei tegen ze: “Ik zal me door jullie bij ze laten brengen, maar beloof me dat jullie mij niet zelf zullen doden Zij beloofden dit.

Samson doodt Duizend Filistijnen

Ze bonden Samson vast met twee nieuwe touwen. Toen de Filistijnen hem zag, renden ze op hem af, schreeuwend van woede. God was met Samson en zijn superkracht hielp hem om de touwen te breken alsof het niets was. Hij vond een kaakbeen van een dode ezel. Hij begon met dat kaakbeen om zich heen te meppen tot hij duizend Filistijnen had

gedood!

Daarna, ging Samson naar Gaza om een mooie vrouw te bezoeken genaamd Delila. Terwijl Samson bij haar was, sloten de Filistijnen de poorten van de stad. "Nu hebben we hem. Hij is opgesloten in de stad. Wanneer hij naar buiten komt, zullen wij hem doden!" zeiden ze. Maar toen Samson naar buiten kwam, nam hij gewoon de poorten van de stad op zijn schouders en liep ermee weg.

Delila

De slechte mannen naderden Delila en zeiden: "We willen dat jij te weten komt wat hem zo sterk maakt. Wij moeten zijn geheim kennen. Als jij het te weten komt, zullen wij u heel wat geld betalen."

Delila vroeg Samson: "Waar komt jou kracht vandaan? Wat maakt jou zo sterk?"

Hij was zo slim om haar niet de waarheid te vertellen. "Als ik met zeven sterke touwen gebonden zou zijn, dan zou ik zwak zijn en zou de kracht van elk ander mens hebben." Delila vertelde de Filistijnen zijn geheim. Zij gaven haar de zeven kabels en ze bond Samson zelf vast. Dan toen ze dacht hij was hulpeloos was vastgebonden, riep ze de mannen in de andere kamer.

"Hij is vastgebonden! Kom en pak hem." Toen zij naar buiten kwamen rennen, brak Samson de touwen alsof het niets was. Het geheim van zijn kracht was nog altijd een groot geheim.

Delila bedelde en smeekte Samson om haar de waarheid zou vertellen. "Je plaagde me en vertelde me niet echt je geheim. Vertrouw je me niet? Alsjeblieft vertel me wat je zo sterk maakt."

Samson vertelde haar: "Als ik met nieuw, nooit eerder gebruikte touwen vastgebonden ben, dan zal ik zo zwak zijn als elk andere man." Nu nam Delila nieuwe touwen en bond hem vast. Zij riep weer de mannen die in de kamer ernaast wachtten. "De Filistijnen zijn hier, Samson!" Toen de mannen binnenkwamen, brak Samson de touwen opnieuw in twee. Zijn geheim was nu nog veilig...voorlopig.

Delila probeerde opnieuw het geheim van hem los te krijgen. "Je hebt alleen maar tegen me gelogen en me uitgelachen. Waarom vertrouw je me niet? Je houdt niet van me of anders zou je me jouw geheim vertellen."

Samson vertelde haar: "Als u mijn lange haar in zeven vlechten weeft dan zal ik zwak worden." Delila vlocht het lange haar van Samson in zeven lokken. Toen sprong ze op en riep de mannen om Samson te komen halen. Dit was niet echt het geheim van zijn kracht. Toen zij binnen kwamen, zagen ze Samson opspringen in volle kracht en ze renden voor hun leven.

"Je houdt gewoon niet van me Samson." Zei Delila. "Je hebt me zoveel leugens verteld. Waarom heb je mij de waarheid niet verteld? Hou je niet van mij, Samson?" Ze smeekte, bedelde en huilde totdat Samson eindelijk toegaf en haar stomweg de waarheid vertelde.

Mijn haar is nog nooit geknipt. God vertelde mijn moeder zelfs nog voordat ik geboren was dat mijn kracht in mijn haar zou zitten. Als ik ooit mijn haar knipte, dan zou mijn superkracht mij verlaten en zou ik zo zwak als elk ander mens worden." Nu kan Samson wel de sterkste man zijn geweest, maar hij was zeker niet de slimste. Hij zou die slechte vrouw nooit vertrouwd moeten hebben.

Delila ging naar Filistijnen. "Kom nog éénmaal," zei ze tegen hen. "Ik denk dat hij dit keer de waarheid aan me verteld heeft. Neem het geld mee als jullie komen."

Arme Samson. Hij had beter moeten weten. Terwijl hij op haar schoot lag te slapen, knipte zij al zijn haren af. Toen riep ze de Filistijnen om tevoorschijn te komen en hem te grijpen. Hij sprong op zijn voeten zoals altijd en dacht: "Ik zal hen verslaan zoals altijd," maar deze keer was anders. Hij verloor zijn superkracht. Zij pakten Samson. Hij kon geen weerstand bieden zoals hij altijd gedaan had. De Filistijnen staken zijn ogen uit. Nu was hij blind. Ze stopten hem in kettingen en lieten hem rondjes lopen aan een graanmolen. Hij werkte de hele dag en deed het werk dat een ezel gewoonlijk doet. Het was zeer vernederend voor de ééns zo grote kampioen van Israël. Elke dag duwde hij het zware wiel rond en rond. De Filistijnen kwamen langs lopen en staken de draak met hem en lachten en plaagden hem. Zij waren zeer wreed.

Toen op een dag verzamelden de Filistijnen zich in een grote arena. Zij verheugden zich en boden offers aan hun god, Dagon. Zij dankten hun houten god voor het verslaan van hun vijand, Samson. "Onze God heeft Samson in onze handen geleverd" Zij beslisten dat het gemakkelijk zou zijn om Samson naar de arena te brengen om hem de draak aan te steken en hem te kwellen. Hij werd van het malende wiel weggehaald. Een jonge knul moest hem leiden omdat hij blind was. Toen ze in het grote gebouw kwamen, vertelde Samson de jongen dat hij moest rusten. De knul zette hem tussen twee pijlers. Deze pijlers steunden het gebouw waarin ze waren. Samson bad naar God: "Alstublieft God, geef me éénmaal weer kracht en laat mij met de Filistijnen sterven." God beantwoordde zijn gebed. Samson herwon zijn superkracht en duwde de twee pijlers tot het gehele gebouw in elkaar stortte met al de Filistijnen er in. Duizenden werden gedood, ook Samson, de sterkste man die ooit geleefd had.

VRAGEN:

1. Wat vertelde de engel tegen de moeder van Samson dat ze zeker niet moest doen terwijl ze zwanger was en nadat hij geboren was?
2. Welk dier doodde Samson langs kant van de weg?
3. Waar ging het raadsel over?
4. Wat moest de verliezer aan de winnaar van het raadsel geven?
5. Wie won het raadsel? Hoe kwamen zij het antwoord te weten?
5. Toen de Filistijnen de vrouw van Samson en haar vader verbranden, wat deed Samson toen? Welk dier liet hij los in hun velden? Hoeveel waren er?
6. Wat was de naam van de vriendin van Samson? Hield zij echt van hem? Waarom verraadde zij hem?
7. De Filistijnen dachten dat ze Samson gevangen hadden toen ze de poorten op slot hadden gedaan, maar hoe kon hij ontsnappen?
8. Wat waren enkele van de dingen die Samson had verteld aan Delila die ervoor zouden zorgen dat hij zijn kracht verloor?
9. Wat was het echte geheim van de kracht van Samson?
10. Wat deden de Filistijnen met Samson toen zij hem vingen?
11. Waarom lieten de Filistijnen Samson in de arena brengen? Hoe doodde Samson ze allemaal?

Hoofdstuk 12

Samuel

Dit verhaal kan gevonden worden in I Samuel 1 - 8.

Er was een vrouw genaamd Hannah die geen kinderen had. Het maakte haar zeer droevig. Ze bad voor een kind. Zij vertelde God dat als Hij haar een zoon zou geven, zij hem aan de Heer wou geven om met de priesters te dienen. Één dag, toen zij bad, hoorde de priester, Eli, haar en hij vertelde haar om in vrede te gaan en dat de God van Israël haar verzoek zou inwilligen. Hannah kreeg een zoon en ze noemde hem Samuël, wat betekent, "gehoord door God", omdat Hij haar gebed hoorde. Toen het kind nog jong was, nam zij hem mee naar Eli, de priester, om God te dienen zoals zij had beloofd. Elk jaar, rond de heilige dagen, zou Hannah Samuël zien en hem nieuwe kleren brengen die zij voor hem had gemaakt. Wegens haar trouw aan God, werd zij gezegend met nog drie zonen en twee dochters.

Eli had zelf twee zonen, maar zij waren slecht. Ze vreesden God niet. Zij stalen geld en pestten de mensen. Eli wist dat dit gaande was en zei dat zich moesten gedragen, maar het mocht niet baten. Ze hielden er niet mee op en Eli deed er niets aan om hen te stoppen. Hij zou hen vanwege hun opstand tegen God moeten straffen, maar Eli hield meer van zijn zonen dan hij van God hield. Hij liet hen die slechte dingen blijven doen.

Op een nacht nadat iedereen naar bed was gegaan, hoorde Samuël een stem roepen: "Samuël."

Hij antwoordde: "Hier ben ik." Hij rende toen naar Eli en zei: "Riep u me?"

Eli zei: "Nee, Samuël. Ik riep u niet." Samuël ging weer op bed.

Even later hoorde hij de stem opnieuw roepen: "Samuël."

Weer liep hij naar Eli en zei: "Hier ben ik. Riep u me?" Maar weer zei Eli dat hij hem niet had geroepen.

Toen het een derde keer gebeurde, zei Eli tegen Samuël: "Het moet God zijn die u roept. Ga naar bed en als je de stem weer hoort, zeg dan: "Spreek Heer, want uw dienaar luistert"

Samuël ging terug naar bed. De Heer riep hem nogmaals en deze keer zei Samuël: "Spreek, Heer, want Uw dienaar luistert". Toen zei de Heer tegen Samuël: "ik zal iets in Israël doen wat beide oren zal doen klapperen, van een ieder die het hoort. Ik zal dit tegen Eli uitvoeren omdat zijn zonen slecht handelden en hij hen niet stopte."

De volgende ochtend wilde Eli weten wat God tegen Samuël had gezegd. Samuël was bang het hem te vertellen, maar Eli drong aan. Toen Samuël het hem vertelde, zei Eli: "Laat Hem doen wat Hem goed dunkt" Eigenlijk zou Eli zich hebben moeten bekeren, en aan God hebben moeten laten zien dat het hem speet dat hij Hem niet had gehoorzaamd, maar alweer zette Eli zijn zonen op de eerste plaats vóór God, wat een overtreding is van het eerste Gebod van God dat je geen andere goden vóór Zijn aangezicht moet hebben.

Samuël groeide en iedereen in Israël kende hem en hield van hem. Zij wisten dat hij een rechtvaardig man was vóór God en Israël.

Veldslag met de Filistijnen

Israël ging er op uit om tegen de Filistijnen te vechten. De slag was zeer heftig en Israël werd verslagen. De mensen besloten om de Ark des Verbonds mee te nemen naar het slagveld, denkende dat God hen zeker zou helpen om te winnen als de Ark bij ze was.

De Ark des Verbonds werd gemaakt nadat God de Tien Geboden aan de kinderen van Israël gaf. Het was een hele mooie kist, gemaakt van fijn hout met goud bedekt. Er stonden twee engelen bovenop. Binnen de Ark des Verbonds waren de stenen tabletten waarop God de Tien Geboden had geschreven met Zijn eigen vinger. Ook in de kist, lag de staf van Aäron die in een slang veranderde voor de ogen van Farao in Egypte en wat manna dat de kinderen van Israël in de woestijn hadden gegeten. De Ark was zeer heilig. De mensen mochten hem zelfs niet aanraken. Vier ringen waren vastgemaakt op de einden van de Ark waar vier palen erdoor konden glijden om de ark te dragen.

De kinderen van Israël waren zeer slecht geweest, vóór God, ze hadden hun eigen afgoden gemaakt en valse goden aanbeden, maar op het moment dat ze God nodig hadden om hen te redden, in deze veldslag, dachten ze dat Hij hen gunst zou geven als de Ark des Verbonds op het slagveld aanwezig was. Maar God zou niet naar ze luisteren vanwege hun verdorvenheid.

De Ark Gevangen

Toen de Ark des Verbonds op het slagveld werd gebracht, schreeuwden de Israëlieten zo luid dat de aarde schudde. Zelfs de Filistijnen waren bang toen zij zagen dat de ark des Verbonds op het slagveld werd gebracht. Zij waren bang voor de God van de Israëlieten. Zij hadden de verhalen gehoord over de plagen in Egypte, de slag om Jericho, en andere wonderen. Maar vanwege de zonden van de Israëlieten en de zonden van de zonen van Eli, zou God hen niet helpen. Zij werden verslagen en de ark des Verbonds werd veroverd door de Filistijnen. De zonen van Eli werden gedood in de strijd, net zoals God aan Samuël had verteld. Een boodschapper liep terug naar Eli en vertelde hem het nieuws dat Israël de slag had verloren, dat zijn zonen waren gedood, en het ergste van alles – dat de ark des Verbonds was buitgemaakt door Filistijnen. Eli was 98 jaar oud. Hij was heel dik en bijna blind. Hij was geschokt door het nieuws van de dood van zijn zonen, maar toen hij het vreselijke nieuws hoorde, dat de ark des Verbonds buitgemaakt was, viel hij achterover en stierf.

Ashdod Lijdt

De Filistijnen namen de Ark van God en brachten hem naar een stad genaamd Ashdod. Zij brachten hem in een huis en plaatsten de ark naast hun god, een houten figuur genaamd Dagon. Toen de mensen van Ashdod vroeg in de ochtend opstonden, was Dagon op de grond gevallen, voor de Ark van de Heer, met zijn gezicht naar de grond. Zij namen Dagon en zetten hem weer rechtop op zijn plaats. De volgende ochtend, was Dagon opnieuw gevallen, op zijn gezicht voor de Ark, maar nu waren zijn hoofd en handen afgesneden. De mensen van Ashdod kregen tumoren en velen stierven. De mensen van de stad zeiden: “De Ark van de God van Israël moet hier niet blijven omdat hun God ons en onze god Dagon zal doden.”

Zij namen de ark naar een andere stad genaamd Gath, maar toen de ark naar deze stad werd gebracht, kregen deze mensen tumoren en stierven ook velen. Toen zeiden ze: “Laten we de Ark naar Ekron sturen”

Maar de mensen van Ekron schreeuwden: “Wij willen de Ark hier niet!” Zij vroegen hun priesters: “Wat moeten we doen met de Ark van de Heer? Vertel ons hoe we hem naar de Israëlieten terug moeten sturen.”

De Ark wordt Teruggebracht

De priesters zeiden: “Neem een nieuwe kar en maak er twee koeien aan vast, laat die dan gaan waar ze maar naar toe willen. Kijk, als ze de kant op gaan waar de Israëlieten leven dan zullen wij weten dat het God was, maar als ze de andere kant op gaan, dan zullen wij weten dat alle plagen en tumoren slechts toevallig gebeurden en dat het niet God was die deze dingen over ons gebracht heeft.”

De mannen deden wat de priesters gezegd hadden en plaatsten de ark op een kar en lieten de koeien gaan waarheen ze wilden. De koeien gingen rechtstreeks naar de weg die naar het kamp van de Israëlieten leidde. Toen wisten de Filistijnen dat het God was die de plagen over hen gebracht had, vanwege het in beslag nemen van de ark des Verbonds. Zij waren heel blij om de ark weg te zienvertrekken!

Er waren enkele Israëlieten aan het werk op een veld toen de koeien met de ark over de heuvel kwamen. Zij waren heel blij toen zij dit zagen. Zij renden om de anderen te vertellen dat de ark teruggekeerd was. Enkel van hen maakten een vreselijke fout. Zij openden het deksel van de Ark, ook al wisten ze beter. Ze hadden de ark nooit aan mogen raken, omdat deze heilig was. God had speciale instructies betreffende de Ark gegeven en hij mocht nooit worden geopend of aangeraakt. Vijftigduizend Israëlieten stierven die dag omdat zij oneerbiedig waren tegen God en de instructies betreffende de ark niet in acht namen. De Israëlieten kwamen huilend bij Samuël.

Samuël zei tegen ze dat ze hun afgoden weg moesten doen en God moesten gehoorzamen. Ze zouden alleen God mogen dienen. De kinderen van Israël vastten en zeiden: “We hebben gezondigd tegen God.” Toen kwamen de Filistijnen opnieuw om tegen Israëlieten te vechten en dit keer hielp God Israël om ze te verslaan.

“Wij willen een Koning!”

Toen Samuël oud geworden was maakte hij zijn zonen rechters over Israël. Zijn zonen waren kwaadaardig en slecht, net zoals de zonen van Eli. De mensen kwamen samen om met Samuël te spreken en zeiden: “kijk, u bent oud en uw zonen wandelen niet in uw voetsporen. Geef ons nu een koning om over ons te regeren, net als bij alle andere naties. Samuël was erg overstuur door dit verzoek. Hij bad aan de Heer en de Heer zei tegen Samuël: “Hoor de stem van de mensen, want ze hebben niet u verworpen, Samuël, maar zij hebben Mij verworpen dat ik niet over hen zou regeren. Maar waarschuw hen en vertel hen hoe een koning over hen zal regeren en wat hij van hen zal eisen.”

Tot nu toe was God de Koning over Israël geweest, hun Heerser. Nu klaagden de mensen. Zij wilden een koning zoals alle andere naties. Zij hadden God als hun Koning afgewezen.

Samuël vertelde de mensen: “Zo zal de koning zich gedragen, die over u zal regeren. Hij zal uw zonen en dochters voor zichzelf aan het werk zetten. Hij zal de beste velden en wijngaarden voor zichzelf nemen. U zult belastingen aan de koning betalen en zult zijn bedienden zijn.” Maar de mensen wilden nog steeds een koning over zich laten beslissen

in plaats van God.

Zij zeiden: “We willen net als alle andere naties zijn en een koning hebben om over ons te beslissen en onze gevechten voor ons te vechten.”

Saul Gekozen als Koning

Er was een man van de stam van Benjamin (één van de zonen van Israël) genoemde Kish. Hij had een zoon, die Saul genoemd werd. Saul was de knapste man in heel Israël. Hij was ook langer dan iedereen in Israël. God vertelde Samuël dat dit degene was die hij moest zalven om koning over Israël te zijn. Alhoewel de Israëlieten God als hun koning had verworpen, was hij nog vriendelijk en liefdevol voor ze. Hij koos de meest geschikte man om hun koning te zijn. Wetende dat ze hem op uiterlijk zouden beoordelen, koos God de knapste en langste man van Israël. Saul was ook zeer bescheiden en verlegen. Samuël zalfde Saul om als eerste menselijke koning over Israël te heersen.

Merk op dat de God Saul benoemde om koning te zijn. Er waren geen verkiezingen zoals tegenwoordig worden gehouden. De mensen stemden niet voor wie zij dachten dat het beste zou zijn. God houdt niet van politiek. Hij benoemde de persoon waarvan Hij wist dat die het beste was om Zijn mensen te dienen.

Toen riep Samuël alle Israëlieten bijeen. Hij vertelde hen: “Dit is wat de Here God van Israël u zegt: Ik heb Israël uit Egypte gehaald en uit de hand van de Egyptenaren en van de hand van uw vijanden bevrijd, maar vandaag heeft u uw God verworpen, die jullie hoogstpersoonlijk, van al uw vijanden en van al uw problemen redde.’ U zei tegen Hem: ‘Nee, wij willen niet dat God onze koning is, maar een mens.’ Daarom nu, verschijn vóór de Heer, uw stammen en uw families en Ik zal u laten zien wie de koning zal zijn.”

Alle mensen stelden zich in groepen op, naar hun stammen en families. God toonde dat de nieuwe koning uit de stam van Benjamin zou komen, uit de familie van Kish. Toen toonde de God mensen dat de nieuwe gekozen koning Saul zou zijn.

Maar toen zij Saul zochten konden ze hem niet vinden. God zei hen, „daar is hij, hij verbergt zich tussen zijn gereedschap!” Saul verborg zich omdat hij verlegen en bang was. Zij renden allemaal naar hem toe, om hem te halen. Samuël zei tegen ze: “Zie wie de Heer heeft gekozen, is er niemand onder het volk als hij?” De Israëlieten schreeuwden: “Lang leve de koning! Lang leve de koning!” Maar niet iedereen was gelukkig met de keuze van God. Er waren enkelen die jaloers waren en hem verachtten.

VRAGEN:

1. Wat was de naam van de moeder van Samuël?
2. Wat betekent de naam „Samuël“? Waarom noemde Hannah hem „gehoord door God“?
3. Wie was de priester onder wie Samuël werkte?
4. Hoeveel zonen had Eli? Waren zij goed of slecht?
5. Toen de kinderen van Israël de slag tegen de Filistijnen verloren, wat brachten ze op het slagveld, denkend dat God hen dan zeker zou helpen. Hielp God hen? Waarom niet?
6. Wat was het bericht dat iemand Eli over de slag bracht? Wat gebeurde met Eli toen hij het slechte nieuws hoorde?
7. Wat gebeurde in de steden die de ark des Verbonds vasthielden?
8. Hoe gaven zij de ark terug?
9. Wat zat er in de Ark des Verbonds?
10. Waarom doodde God vijftigduizend Israëlieten omdat sommigen in de ark keken?
11. Wie vertelde God aan Samuël om te zalven als koning van Israël? Van welke stam was hij?
12. Welke speciale eigenschappen had Saul? Was iedereen blij met de keuze van God om Saul koning te maken? Waarom?

Hoofdstuk 13

David & Goliath

Dit verhaal kan gevonden worden in *1 Samuel 16 – 1 koningen 2*.

Wegens zijn zonden werd Saul verworpen door God als Koning over Israël. Samuël moest van God naar Bethlehem gaan, en een ander man zalven om koning te zijn. Hem werd verteld dat de nieuwe koning iemand van de familie van Jesse zou zijn. Samuël ging en vond Jesse.

Samuël zag een aantal van de lange knappe zonen van Jesse. Toen één van hen hem voorbij kwam, dacht hij, „dit zal hem zeker zijn.“ Toen kwam er een andere sterke knappe jongeman hem voorbij. „Misschien is dit degene die ik kom zalven.“

Maar God zei: “Samuël, je kijkt naar de uiterlijke verschijning. Ik oordeel niet op hoe een persoon er aan de buitenkant uitziet. Het is wat er in het hart zit dat werkelijk telt.”

Samuël vroeg Jesse: “Zijn dit alle zonen die u heeft? De Heer heeft me laten het weten dat het niet één van dezen is.”

Jesse zei: “Nou, ik heb nog een zoon, maar hij zorgt voor de schapen. Hij is de jongste.”
Samuël zei „wij zullen niet gaan eten totdat hij komt.“

David werd verteld naar huis te komen. Toen Samuël hem zag, liet God hem weten: “Dit is degene die Ik heb gekozen.” Samuël stond op en nam de hoorn met olie en zalfde David temidden van zijn broers, om de toekomstige Koning van Israël te zijn. De geest van de Heer was met David vanaf die dag. David was slechts een jongen en had niet de sterke gestalte die zijn broers hadden. Hij was waarschijnlijk nog maar een tiener op dat moment. Hij zag er blozend uit met heldere ogen. Hij hield ervan voor de schapen te zorgen, vooral 's nachts, zodat hij naar alle sterren kon kijken en over God kon nadenken. David had muzikaal talent en speelde op de harp.

Alhoewel Samuël David gezalfd had om koning van Israël te zijn, zou het nog even duren voordat David op de troon zou gaan zitten. Totdat God Koning Saul van de troon zou halen, moest David wachten.

Het verzorgen van de schapen was geen baan voor slappelingen. David moest ervoor zorgen dat de wilde dieren de schapen niet aanvielen en er met zijn kudde vandoor gingen. Hij moest constant op zijn hoede zijn. Schapen zijn nogal hulpeloze dieren met veel vijanden, die ze willen opeten. Zij zijn afhankelijk van de herder. David werd goed met de slinger. Hij oefende om het heel goed te kunnen. In die dagen hadden ze nog geen geweren. Een mes zou betekenen dat je heel dicht bij een wild dier moest komen om het te doden, maar een slinger zou net zo dodelijk kunnen zijn als een geweer als je wist hoe je die moest gebruiken. Om een slinger te gebruiken, doe je een stuk steen in een reep doek, en slinger het boven je hoofd tot je de juiste snelheid hebt, goed mikken, en dan laat je één eind van de doek los zodat de steen als een kogel weg vliegt. Het vergt heel wat oefening. Als je probeert een leeuw te doden die op het punt staat je kudde aan te vallen, dan wil niet missen. Het kon je je eigen leven kosten.

De broers van David waren allemaal in het leger van Israël om vijanden te bestrijden. De Filistijnen waren verzameld aan één kant van een heuvel om tegen de Israëlieten te vechten die op een andere heuvel stonden, met een vallei tussen ze in. Onder de Filistijnen bevond zich een reus van een man. Hij was meer dan 3 meter lang! Hij had een harnas dat bijna zijn hele lichaam bedekte. Hij had een helm die zijn hoofd beschermde. Er liep zelfs een man voor hem, wiens taak het was om een schild te dragen om de reus te beschermen. Deze militair leek onoverwinnelijk. Zijn harnas alleen woog ongeveer 135 kilo en hij droeg een reusachtig zwaard. Toen de Israëlieten één blik op hem wierpen, deden ze een grote stap achteruit. “Ik ben Goliath, Filistijn, uit de stad Gath“, schreeuwde de reus naar de Israëlieten. “Ik heb een plan bedacht om deze oorlog simpel en snel af te maken. In plaats van onze twee legers te laten vechten, waarom laten we van beide partijen niet één man vechten? Wie komt er tegen mij vechten? Ik zal tegen Saul vechten of tegen een ander, die dapper genoeg is. Als hij mij kan doden, zal ons leger zich aan jullie overgeven! Maar als ik win van jullie man, zal jullie leger zich overgeven aan ons. Stuur uw moedigste soldaat!”

Alle soldaten van Israël beefden. Zelfs als zij een dozijn militairen zouden sturen, konden ze Goliath niet verslaan. Niemand meldde zich aan om tegen de Filistijn te vechten. De kolos stapte naar voren en hoonde: “Wat is er met jullie? Zijn jullie een stelletje lafaards? Is er niemand in Israël die wil vechten? Is er geen één moedige soldaat onder jullie?” Goliath en het Filistijnse leger lachten hun vijanden uit en bespotten hen. Goliath kwam elke dag naar voren, veertig dagen lang, en eiste dat er een uitdager zou komen die met hem zou willen vechten. Niemand wilde met hem vechten.

Jesse zei tegen zijn jongste zoon, David, om eten te brengen naar zijn broers die in het leger van Saul zaten. Ze hadden het nieuws van Goliath nog niet gehoord. David belaadde zijn ezels met voedsel en voorraden en ging op pad om zijn drie broers te zoeken. Toen hij bij het kamp aan kwam, hoorde hij het geschreeuw en de bedreigingen die Goliath maakte naar de Israëlieten. “Wie komt met me vechten! Jullie zijn een stel lafaards! Is er niet één man die wil vechten?”.

“Wie is die man?” Vroeg David. De soldaten vertelden hem over Goliath en hoe hij hen dagelijks uitdaagde. Zij vertelden David, dat Koning Saul beloofde dat wie met Goliath zou vechten en hem zou verslaan, rijkdom gegeven zou worden en met de dochter van de Koning mocht trouwen, maar dat nog niemand moedig genoeg geweest was om tegen de reus te vechten.

David was boos. “Hoe durft deze Filistijn het leger van de levende God te tarten! Wie denkt hij wel dat hij is? God is met ons! Wij kunnen deze heiden verslaan. Ik zal hem zelf bestrijden.”

De broers van David haalden hem in, “Ga naar huis David. Je weet niet wat je zegt. Ga terug en zorg voor de schapen. Wat heb je hier trouwens te zoeken?” David vertelde hen dat hij door hun vader werd gestuurd om hen wat voedsel te brengen. “da’s goed,” zeiden zij “Leg het maar neer en ga naar huis.”

Maar toen enkele soldaten hoorden dat David zich aangeboden had als vrijwilliger om tegen Goliath te vechten, brachten zij het nieuws naar Koning Saul. Het was de eerste vrijwilliger die ze hadden. Ook al was hij een onervaren, jongeman – er was tenminste iemand bereid om te vechten. Saul vroeg hem: “Weet je zeker dat je dit wil doen?”

David antwoordde hem: "Ik heb de schapen van mijn vader bewaakt. Ik heb een beer en een leeuw gedood en deze Filistijn zal niet anders zijn dan die dieren. Hoe durft hij de legers van de levende God te tarten! De Heer zal met mij zijn en ik zal hem verslaan!" David was niet bang.

Aangezien er zeker geen andere vrijwilligers waren, besliste Saul om hem te laten vechten. Hij vertelde zijn mensen om David een harnas te geven en hem voor te bereiden op de slag, maar nadat zij David het zware pantser hadden gegeven, kon hij zelfs niet lopen. "Ik kan niet dit dragen. Ik kan niet me bewegen. Neem het weg. Ik heb het niet nodig. God zal me uit de hand van de Filistijn verlossen." Ze haalden het pantser weg. David ging naar een nabijgelegen stroom en selecteerde vijf gladde stenen en deed die in zijn herderstas.

Goliath liep weer vol vertrouwen onder aan de heuvel, weer met zijn pantserdrager voor zich. "Wie zal tegen mij vechten? U bent een zwakke natie, stelletje lafaards." Toen zag hij David, een jongeman zonder een harnas, bij de heuvel neer lopen. Hij was beledigd dat ze zo iemand zouden sturen om te proberen hem te verslaan - de Geweldige Goliath. Dit was belachelijk!

"Ben ik een hond dat u dit jongetje naar me stuurt om met me te vechten? Hebben jullie geen echte strijders om te vechten? Is dit het beste wat jullie hebben?" Toen Goliath zag dat David niet afdroop of angstig wegliep, richtte hij zijn aandacht op David. Knarsetandend zei hij tegen David: "Kom maar jochie. Ik ga je uit mekaar scheuren en jouw vlees aan de vogels voeren."

David was niet bang voor de bedreigingen van de reus. "Jij komt naar mij met een zwaard en een speer, maar ik kom naar jou in de naam van de Heer, de Eeuwige God van de legers van Israël, die jij hebt getart. Deze dag zal de Heer jou aan mij uitleveren, en ik zal uw hoofd afsnijden, zodat de hele aarde mag weten dat er een God in Israël is. Iedereen zal weten dat de Heer niet redt met het zwaard en de speer; want deze strijd is van de Heer, en Hij zal u in onze handen geven!"

Toen begon David naar de reus toe te rennen. Hij had zijn slinger in zijn hand. Hij draaide de slinger in het rond, boven zijn hoofd, sneller en sneller. Dan liet hij de steen gaan en die raakte de reus precies midden op het voorhoofd, wat hem onmiddellijk doodde. Hij viel op de grond met een enorme dreun. De slag was snel voorbij. Het was heel stil en beide legers waren in shock. David rende naar hem toe, en omdat hij geen zwaard had, nam hij het zwaard van de reus en sneed het hoofd van Goliath af. En toen steeg er plotseling een daverend gejuich op, van de kant van de Israëlieten. Toen de Filistijnen zagen dat hun kampioen dood was, vluchtten ze. De Israëlieten achtervolgden hen en versloegen hen die dag.

VRAGEN:

1. Hoe heette de Vader van David?
2. Wie zalfde David om koning te zijn? Waarom dacht Samuël dat het één van de broers van David koning zou kunnen zijn in plaats van David? Wat liet de God hem weten?
3. Welk wapen gebruikte David om de schapen te beschermen?
4. Welk muziek instrument speelde David?
5. Wat was de naam van de Filistijn die Israël uitdaagde? Hoe lang was hij?
6. Waarom wilde niemand met Goliath vechten?
7. Waarom kwam David naar zijn broers? Waren zij blij om hem te zien?
8. Waarom was David niet bang toen hij Goliath zag? Waarom was hij boos?
9. Wat gebruikte David als wapen tegen Goliath? Hoeveel pantser had David om?
10. Waar raakte David Goliath met de steen?
11. Van wie was het zwaard dat David gebruikte om het hoofd van Goliath af te hakken?

Hoofdstuk 14

Elia

Dit verhaal kan gevonden worden in I Koningen 17 - II Koningen 2 & II kronieken 19 - 20.

De koningen van Israël waren erg slecht, maar één van slechtste was Achab. Hij regeerde 22 jaar over Israël. Hij was getrouwd met een hele slechte koningin die Jezebel heette. Samen leidden zij de Israëlieten in de verering van Baal. God was zeer boos op Achab.

God droeg Zijn profeet, Elia op, om een bericht aan Achab te brengen: "Zowaar de Eeuwige God van Israël leeft, vóór wie ik sta, zal er geen dauw noch regen vallen, deze jaren behalve als ik het zeg." En dus was het bijzonder droog en alle gewassen gingen dood. God vertelde Elia om naar een bepaald beek te gaan en daar te blijven en God zou voor hem zorgen. Daar brachten de raven hem brood en vlees in de ochtend en in de avond en hij dronk van de beek, maar na een tijdje droogde de beek op. God vertelde Elia om naar het huis van een bepaalde weduwe te gaan en zij zou voor hem zorgen. Een weduwe is een vrouw van wie de echtgenoot is gestorven.

Toen Elia de weduwe zag, was zij stokken aan het verzamelen. Hij vroeg haar om wat water en zij was heel vriendelijk en haalde het voor hem. Toen vroeg Elia haar om wat brood. Zij vertelde hem dat zij slechts een handvol bloem en wat olie over had en zij stond op het punt het laatste voedsel voor haar en haar zoon te maken dan zouden zij sterven van de honger. Elia zei haar dat ze zich niet ongerust moest maken. Hij zei dat haar bloem en olie niet op zouden raken totdat God opnieuw regen op de aarde zond, en zo gebeurde het dat gedurende de rest van de droogte de weduwe en haar zoon overvloedig te eten hadden. Haar bloem en olie raakten nooit op, hoeveel ze er ook van gebruikte. De weduwe kookte en zorgde voor Elia.

Op een dag werd de zoon van de weduwe ziek en stierf. De weduwe was heel verdrietig. Elia nam de jongen in zijn armen en nam hem mee naar boven, naar zijn kamer. Hij bad tot God. Elia rekte zich uit boven op de knul, drie keer en smeekte God om het kind alstublieft te laten leven. God hoorde het gebed van Elia en de jongen kwam weer tot leven. Zijn moeder was heel gelukkig en dankbaar.

De Profeten van Baal

Na drie lange jaren van droogte op het land, zei God tegen Elia dat hij terug moest gaan naar Achab en Hij zou weer regen naar de aarde zenden. Wanneer Koning Achab Elia zag, zei hij: "Ben jij dat, problemenmaker van Israël?" Elia antwoordde hem: "Ik heb Israël geen problemen gegeven, maar u en uw vaders huis, omdat u de Geboden van God achter u gelaten hebt, en in plaats daarvan Baal hebt aanbeden. Verzamel alle inwoners van Israël bij de Berg Karmel, de 450 profeten van Baal en de 400 profeten van de godin, Asherah." Baal en Asherah waren eigenlijk voor de verering van Nimrod en Semiramis. Asherah is een andere naam voor Easter, wat wij Pasen noemen. Dit waren de afgoden en de valse goden die Achab en Jezebel aanbaden en hadden ervoor gezorgd dat de Israëlieten ook deze goden aanbaden. Elia vertelde Achab om al zijn valse profeten bijeen te brengen op de Berg Karmel, samen met het volk Israël.

Toen ze zich verzameld hadden, zei Elia tegen de Israëlieten: "Hoe lang zult u blijven wankelen, tussen twee overtuigingen? Als de Eeuwige God is, volg Hem, maar als Baal

god is, volg dan hem.“ De kinderen van Israël waren stil.

Elia zei: “Ik ben de enige profeet van de Eeuwige maar de profeten van Baal zijn met 450 man. We nemen twee stieren. Laat hen één stier voor zichzelf kiezen, snijd hem in stukjes en leg die op het hout, maar steek er geen vuur onder aan. Ik zal met de andere stier hetzelfde doen. Dan roept u Baal aan om het vuur onder uw stier aan te steken en ik zal de naam van de Eeuwige aanroepen om het vuur onder mijn stier aan te steken.“ Alle mensen waren het er over eens dat het een goed idee was.

De profeten van Baal sneden hun stier in stukken en plaatsten dit op een altaar. Van ochtend tot middag riepen ze naar hun god: “O Baal, hoor ons!” Maar er kwam geen antwoord. Zij sprongen rond het altaar, sneden zichzelf met messen, hopen dat hun god ze daardoor zou opmerken.

Elia maakte ze belachelijk: “Hé, waar is jullie god? Waarom antwoordt hij u niet? Misschien slaapt hij, of is hij op vakantie, of misschien zit hij op 't toilet en kan niet u horen. Brul maar wat harder!” De profeten probeerden van alles, maar er kwam geen antwoord omdat hun god niet echt was.

Elia vertelde de mensen om dichtbij te komen. Hij herstelde het kapotte altaar van de Eeuwige, het was kapot omdat al vele jaren niemand meer aan God geofferd had. Elia nam twaalf stenen, naar het aantal stammen van Israël en hij herstelde het altaar. Hij groef toen een geul rondom het altaar. Hij legde het hout in orde, sneed de stier in stukken en legde die op het hout en zei: “Vul vier waterpotten met water en giet het op het offer en op het hout. Doe het een tweede keer en een derde keer.” Het water liep nu over het offer, het hout en in de geulen.

De mensen dachten: “Het zal zo veel moeilijker zijn. Geen enkel vuur kon nu dat offer opbranden. Het is doorweekt met water.”

Toen bad Elia tot God: “Hoor mij o Eeuwige, dat de mensen mogen weten dat U de Eeuwige God bent en dat U hun harten weer tot U gekeerd hebt.” Precies op dat moment er vuur van de Eeuwige en verbrandde het offer helemaal, het hout, de stenen, en zelfs het stof eromheen. Het vuur was zo heet, dat het al het water in de geulen oplikte.

De Israëlieten sprongen achteruit en vielen met hun gezicht op de grond. Zij schreeuwden allemaal: “De Eeuwige, Hij is God. De Eeuwige, Hij is God!” Elia zei tegen ze: “Snel grijp de profeten van Baal! Laat niet hen ontsnappen!” Zij grepen ze en doodden ze allemaal.

Eindelijk Regen

Toen zei Elia tegen Achab: “U kunt maar beter gaan, want het gaat zo heel hard regenen.” Het had al heel lang niet geregend in het land. Elia ging naar de top van de Berg Karmel om te bidden. Hij boog laag naar de grond en bad tot God om het te laten regenen. Daarna zei hij tegen de bediende die bij hem was: “Ga naar de zee en kijk en vertel me of je de regen aan ziet komen.”

De bediende ging en kwam terug. “Er is niets”, rapporteerde hij.

Elia zei, “Ga nog eens.” De bediende ging zeven keer terug.

Eindelijk kwam hij terug en zei: “Er is een kleine wolk ter grootte van een hand, maar dat

is alles.“ Elia wist dat dit zijn antwoord was. Hij vertelde zijn bediende om Achab te vertellen die hij maar beter haast kon maken en vertrekken met zijn strijdagens, voordat het zo hard ging regenen dat zijn wielen zouden vastlopen in de modder. Ook al was het nog maar een kleine wolk, Elia had er vertrouwen in, dat God op het punt stond een grote onweerstorm te veroorzaken. En inderdaad, de hemel werd heel erg donker en het begon te donderen en te weerlichten. Achab ging zo snel hij kon in zijn strijdagen terug naar het paleis. God was met Elia, die geen paard of strijdagen had. God zorgde ervoor dat Elia eerder terug bij het paleis was dan Achab. Dit moet Achab enorm verrast hebben. Hij wist dat Elia te voet was. Hoe kon hij eerder terug zijn?

Jezebel probeert om Elia te doden

Toen zij bij het paleis terugkeerden, vertelde Achab aan Jezebel wat er allemaal gebeurd was. Jezebel was woedend omdat haar profeten van Baal werden gedood. Ze had een woede aanval, ze gildem schreeuwde en stampvoette als een verwend klein kind en beval dat Elia onmiddellijk gedood moest worden. Elia rende voor zijn leven. Hij ontsnapte naar de woestijn en ging onder een boom zitten. Hij bad dat God hem simpelweg zou laten sterven. Hij was erg ontmoedigd. Hij viel in slaap onder de boom tot een engel kwam en hem wekte. “Elia, Kom en eet.“ Naast hem stond een fijne vers gebakken cake en een kruik koel water. Hij at en dronk en ging weer liggen. Na een lang dutje wekte de engel hem en gaf hem opnieuw te eten. Hierna at of dronk hij 40 dagen en 40 nachten niet. God moet hem kracht gegeven hebben anders zou hij gestorven zijn. Elia vertelde God dat hij ontmoedigd was omdat hij vond dat hij de enige persoon was die Hem gehoorzaamde.

Elia zei: “Ik ben zeer ijverig voor u geweest en heb de bedienden van Baal gedood, en heb hun altaars omver geworpen, en nu ben ik alleen en Jezebel en Achab zoeken mij om me te doden.“ God moedigde hem aan en zei: “Er zijn zeventuizend mensen in Israël die niet meer voor Baal neergebogen zijn. Je bent niet alleen Elia.“ Er waren mensen die Elia niet kende, die ook weigerden om Baal te vereren.

Nabot

Er was een man genaamd Nabot die een wijngaard had naast het paleis van Achab en Jezebel. Achab sprak Nabot aan en vroeg of hij het land van hem kon kopen. Nabot antwoordde: “Nee, mijn heer, want dit land is al vele generaties in het bezit van mijn familie. Ik zou het niet kunnen verkopen.“ Achab was erg overstuur. Hij wilde het land erg graag als moestuin. Hij mopperde en pruilde de rest van de dag. Hij ging naar bed en wilde niet eten.

Toen Jezebel te weten kwam waarom hij droevig was, vertelde zij hem: “Jij bent de koning, je kunt alles hebben wat je wilt. Sta op en eet. Ik zal je de wijngaard van Nabot.“ geven. Jezebel smeedde een complot tegen Nabot. Zij huurde twee boeven in om leugens over Nabot te vertellen. Door deze leugens werd Nabot gedood. Jezebel zei tegen Achab: “Nabot is dood. Het land is van u.“ Achab ging blij bezit nemen van het land. Kun jij de Geboden noemen die Achab en Jezebel gebroken hadden?

God vertelde Elia om Achab in de wijngaard van Nabot te confronteren. Toen Achab Elia zag, stond hij op en zei: “Heb je me gevonden, mijn vijand?“

Elia zei: “Ik heb u gevonden omdat u moordde en dit land stal van Nabot. Nu gaat God u en uw kinderen neersabelen. U en Jezebel zullen een afschuwelijke dood sterven vanwege jullie zonden. En al uw kinderen zullen ook sterven. Uw familie zullen

afgesneden worden van de troon en zullen niet de Koningen van Israël zijn.“

Achab bekeert Zich

Toen Achab deze woorden hoorde, geloofde hij wat Elia zei. Hij bekeerde zich, kleepte zich in jute en vernederde zich voor God. Het kleden in jute was een teken van nederigheid.

Alhoewel Achab vreselijk slecht was geweest, vergaf God hem en schonk hem genade. God zei Elia dat hij tegen Achab moest zeggen: “Omdat u zich vóór Mij hebt vernederd, zal Ik deze ramp niet in uw dagen brengen, maar het zal in de tijd van uw zoon gebeuren. God zou nog steeds ervoor zorgen dat de nakomelingen van het Huis van Achab geen koning over Israël meer zouden zijn, maar Hij zou het na de dood van Achab doen. Wanneer wij spijt van onze zonden hebben, is God mild voor ons.

Echter, lang duurde de bekering van Achab niet. Na een tijdje keerde hij weer terug naar zijn kwade, smerige manieren.

De dood van Achab en Jezebel

Drie jaar gingen voorbij. Toen gingen Josafat, de koning van Juda, en Achab, de koning van Israël, oorlog voeren tegen Syrië. Josafat vroeg: “Ken jij een profeet waarmee we kunnen spreken over deze oorlog die wij op het punt staan te voeren?”

Achab zei: “Ja, ik ken één profeet, hij heet Micha maar ik haat hem. Hij zegt nooit aardige dingen over me.”

Josafat berispte hem: “Spreek niet op die manier over Gods dienaar. Breng Micha hier,” beval hij.

Dus kwam Micha vóór de twee koningen. De koningen vroegen hem of ze oorlog tegen Syrië zou moeten voeren. Micha vertelde hen: Ga oorlog voeren. U zult winnen! Maar Achab zal worden gedood.“

“Zie je, wat zei ik je?” Raasde en tierde Achab. “Hij zegt nooit wat aardigs over me! Werp hem in gevangenis tot ik terugkeer”

Micha antwoordde: “Als u terugkeert, dan heeft God niet via mij gesproken.“

Josafat en Achab gingen ten oorlog tegen de Syriërs. Achab vermomde zich zodat de vijand niet zou weten dat hij de koning was. Hij droeg een pantser als bescherming. Hij dacht hij zeker veilig was, maar een boogschutter schoot een pijl en die kwam in zijn borst terecht, door een kleine opening in zijn harnas en doodde hem. Zijn zoon werd koning, maar slechts voor kort tijd.

Weet je nog wat God tegen Achab had gezegd? Dat zijn familie zou worden gedood en dat er geen koningen over Israël meer uit zijn familie zouden voortkomen. Alle zeventig zonen zouden worden gedood en zouden geen koning van Israël worden. Wat gebeurde er met de slechte koningin Jezebel? Zij werd ook vermoord, zij werd uit haar paleisvenster naar beneden gooid en de honden likten haar bloed op.

God Strijdt voor Josafat

Niet lang nadat Achab stierf, kwam een reusachtig leger samen om tegen Josafat, de

koning van Juda, te vechten. Toen Josafat het nieuws hoorde verzamelde hij de Joden om vóór de Eeuwige te verschijnen, en te vasten en te bidden, om God bescherming te vragen.

Toen Josafat in de vergadering stond, van Juda en Jeruzalem, in het huis van de Eeuwige zei hij: "O Eeuwige God van onze vaders, Bent U niet God in de hemel en regeert U niet over alle koninkrijken en naties, en in Uw hand is daar geen kracht en macht, zodat niemand U kan weerstaan? O God, zult U over onze vijand niet oordelen? Want wij hebben geen macht tegen deze grote massa die het tegen ons opneemt, noch weten wij wat we moeten doen, maar onze ogen zijn gericht op U." Josafat en Juda waren volledig nederig vóór God. Zij wisten dat alleen God hen kon redden van zo'n groot leger.

Toen kwam de geest van God op één van de profeten die daar was en hij sprak: "Wees niet bang of wanhopig voor dit grote leger, want het is niet jullie strijd, het is Gods strijd. Jullie hoeven dit gevecht niet te vechten. Ga op je plaats staan, en zie de redding van de Eeuwige die met jullie is, o Juda en Jeruzalem. Vrees of wanhoop niet. Trek morgen tegen hen uit, want de Eeuwige is met jullie."

Josafat boog zijn hoofd en gezicht naar de grond en iedereen in Juda boog vóór de Eeuwige in dankbaarheid. Zij zongen lof aan God en waren verheugd omdat God hun gebeden beantwoordde.

Het vijandig leger naderde Juda, hun paarden donderend over het land. Het volk Juda kon ze aan horen komen, maar zij vertrouwden op God. Nog voordat de vijand Juda bereikt had, keerden ze zich plotseling tegen elkaar. Zij begonnen elkaar te doden. Toen Juda aan het slagveld kwam, waren ze allemaal dood! Niemand was ontsnapt. Josafat en zijn mensen kwamen om de buit van de vijand te nemen. Zij waren verrast door de rijkdom aan goud en kostbare juwelen. Het kostte ze drie hele dagen alleen al de buit weg te dragen van het slagveld. Ze hadden het gevecht niet eens zelf hoeven te leveren. God had hen gered en hen met grote rijkdom gezegend.

Elia ontmoet Elisa

God vertelde Elia dat zijn werk voorbij was. Het was tijd om hem rust te geven, dus ontmoette Elia Elisa, die zijn veld ploegde. Elia wierp zijn jas over Elisa als teken dat Elisa zijn plaats als profeet van God zou innemen. Elisa volgde Elia. Wacht tot het volgende verhaal om te weten te komen wat er met Elia gebeurde!

VRAGEN:

1. Wie was de slechte koning van Israël?
2. Wat was de naam van zijn vrouw?
3. Hoe voedde God Elia toen de hongersnood kwam?
4. Bij wie bleef Elia tijdens de hongersnood? Welke wonderen werden verricht voor de weduwe?
5. Wie was de valse god die Achab en Israël dienden?
6. Hoeveel profeten van Baal kwamen op de Berg Karmel om het tegen Elia op te nemen?
7. Wat was de test op de Berg Karmel om te zien wie de ware God was?
8. Wat had Nabot dat Achab wou hebben?
9. Waarom wilde Nabot dat niet aan Achab verkopen?
10. Hoe kreeg Achab de tuin?
11. Nadat de engel Elia voedde, hoe lang at en dronk Elia toen niet?
12. Wie was de profeet die zei dat Achab in een veldslag zou sterven?
13. Wie was de koning van Juda die samen met Achab de strijd aan ging met de Syriërs?
14. Wat gebeurde er met Achab en Jezebel?
15. Toen Josafat wist dat een reusachtig leger op het punt stond aan te vallen, wat deden hij en heel Juda?
16. Wat zei God tegen Josafat wat hij aan het leger moest doen?
17. Wat gebeurde met het leger dat op het punt stond aan te vallen? Hoeveel van hen stierven? Hoeveel soldaten van het leger van Josafat stierven er?
18. Hoeveel dagen kostte het om de buit weg te dragen?
19. Wie nam de functie van Elia over als profeet van Israël?

Hoofdstuk 15

Elisa

Dit verhaal kan gevonden worden in I Koningen 19 - II Koningen 13.

Nadat het werk van Elia beëindigd was, zei God hem dat hij zou worden weggehaald en de rest van zijn leven zou mogen leven in vrede. Elisa zou zijn plaats als profeet in Israël overnemen.

Elia, Elisa, en de andere vijftig profeten, wisten dat het ongeveer tijd was voor de Eeuwige om Elia weg te nemen. Elisa zou zijn zijde niet verlaten. "Blijf hier," zei Elia. "De Eeuwige heeft me naar Bethel gestuurd." Maar Elisa zou hem niet verlaten. Later zei Elia: "Blijf hier terwijl ik naar Jericho ga." Maar opnieuw bleef Elisa bij hem.

Één van de profeten vroeg Elisa: "Weet je niet dat de Eeuwige Elia weg zal nemen?"

Elisa antwoordde: "Natuurlijk weet ik dat, maar houd je mond hierover, ik wil het niet horen." Elisa was erg verdrietig dat zijn vriend op het punt stond weg te gaan. Hij volgde Elia overal.

Terwijl de twee mannen naar Jericho liepen, kwamen ze aan bij de rivier de Jordaan. Elia rolde zijn jas, die een mantel genoemd wordt, op, en raakte het water ermee aan. Het water scheidde zich, zodat ze op droog land overstaken. Herinner je je nog de andere keren dat in de Bijbel beschreven wordt dat de wateren zich scheidden?

De vijftig profeten die met hen mee waren, bleven aan de andere kant van de rivier. Alleen Elisa volgde hem. Elia vroeg: "Voordat ik wegga, is er nog iets wat ik voor je kan doen?"

"Ja, dat is er," antwoordde Elisa. "Laat alstublieft een dubbele portie van uw geest op mij neerdalen."

"Wat je vraagt is moeilijk, mijn zoon." Elia wist dat hij op geen enkele manier dit verzoek kon inwilligen. God zou dit moeten doen. "Als u mij weggehaald ziet worden, dan willigt God dit verzoek in, maar als u me niet weggehaald ziet worden, dan is het antwoord van God nee."

Uiteindelijk was het tijd. Terwijl de twee mannen praatten, verscheen er plotseling een strijdswagen van vuur met heldere vurige paarden en Elia werd weggevoerd. Elisa rende achter hem aan, "Mijn vader, mijn vader." Het was triest voor Elisa om hem te zien gaan en te weten hij zijn vriend niet weer zou zien tot in het Koninkrijk. Elisa zag hem gaan! Dit betekende dat God het verzoek zou inwilligen - dat een dubbel portie van de geest van Elia op hem zou zijn.

Elisa nam de mantel van Elia op en ging op de oever van de rivier de Jordaan staan en zei: "Waar is de Eeuwige God van Elia?" Hij sloeg het water met de mantel, en het water scheidde voor hem, zodat hij naar de andere kant kon lopen. Elisa wist nu zeker dat de God die Elia zo vaak had geholpen, nu met hem was.

De vijftig profeten die nog aan de overkant van de rivier waren renden naar Elisa. "Laat ons gaan zoeken naar Elia voor het geval dat de God hem ergens neergelegd heeft en hij onze hulp nodig heeft." Elisa wist dat God het was die hem had meegenomen en God kon

zeker voor hem zorgen maar de mannen drongen aan totdat Elisa uiteindelijk zei: "Ga als jullie willen." Elisa wist dat God Elia had verborgen en dat het niet Zijn wil was dat Elia werd gevonden.

De vijftig profeten zochten die drie lange dagen. Tenslotte gaven ze op, kwamen bij Elisa en zeiden: "We konden hem nergens vinden."

Elisa zei: "Had ik niet gezegd, ga niet?"

Slecht Water

Elisa kwam in Jericho. De mannen van de stad vertelden hem: "Dit is zo'n leuke stad om in te wonen, maar het water is slecht en de grond is droog."

Elisa zei tegen ze: "Breng me een nieuwe kom en doe er zout in." Ze brachten het bij hem. Toen ging hij naar de bron van het water en wierp het zout in het water. Elisa zei tegen ze: "De Eeuwige God heeft het water geheeld." Het water was vanaf dit moment goed. Elisa was rechtschapen omdat hij de eer aan God gaf. Hij wist dat hij van uit zichzelf geen macht had. Hij vroeg Elia geen "magische krachten". Hij had gevraagd om een dubbele portie van de Geest van God. Hij wist dat de macht en de wonderen van God waren.

De Kinderen die Gods Profeet Bespotten

Toen hij naar Bethel ging waren er enkele kinderen die naar hem toe kwamen lopen bespotten hem en zeiden: "Ga weg, kaalkop!" Ze riepen naar hem en lachten hem uit en noemden hem "kaalkop". Ze dansten om hem heen en staken de gek met hem aan. Ze waren heel gemeen en wreed.

Elisa draaide zich om en sprak een vloek over ze uit in de naam van de Eeuwige God. Toen kwamen 2 berinnen uit het bos en beten tweeënveertig kinderen dood. God vat het niet licht op als iemand één van Zijn bedienden uitlacht of bespot. Dit verhaal werd geschreven als les voor ons, om er op te letten dat wij altijd eerbiedig moeten zijn. Deze kinderen zullen opgewekt – weer tot leven gebracht - worden tijdens de Grote Witte Troon, een tijd van Oordeel, dit wordt uitgebeeld in de Laatste Grote Dag, na het Loofhuttenfeest. Denk je dat ze dan een beetje eerbiediger zullen zijn? Dit verhaal is opgenomen als belangrijke les. Wij moeten altijd hebben eerbied hebben voor, en eer betonen aan diegenen aan wie God gezag heeft gegeven.

God bevrijdt Israël en Juda

Nadat Achab stierf, werd zijn zoon Joram koning. Hij was slecht in de ogen van de Eeuwige. Toch wierp hij een standbeeld van Baal omver dat zijn vader Achab gemaakt had, maar hij bleef met de zonden van Jerobeam verder gaan. Zoals het houden van Zondag in plaats van de Sabbat. Hij ook hield hij de andere Heilige Dagen van God niet. Dit waren zeer ernstige zonden voor God.

De koning van Moab wou vechten tegen de koning van Israël, Joram. Joram ging naar Josafat, de koning van Juda, en ook naar de koning van Edom om te zien of zij hem konden helpen om tegen de Moabieten te vechten. De drie legers gingen op weg om oorlog tegen de Moabieten te voeren, maar al hun water was al na zeven dagen op. Er was geen water meer voor hun legers of voor hun dieren. De koning van Juda, Josafat zei: "Is er een profeet die ons kan helpen?" En dus lieten ze Elisa halen.

Toen Elisa kwam en Joram zag, zei hij: “Wat heb ik met u te maken, koning van Israël? Want u bent een kwaadaardig mens. Als het niet voor Josafat was, de koning van Juda, zou ik zelfs niet gekomen zijn. Ik zal u helpen, voor hem.” Elisa wilde niets met Joram, een slecht mens in Gods ogen, te maken hebben.

Het Water dat de Moabieten Misleidde

Elisa vertelde hen: “Dit is wat de Eeuwige zegt, `u zult geen wind, en geen regen zien, toch zal deze vallei met water worden gevuld zodat u en uw dieren kunnen drinken.’ Dit is voor God een kleinigheid om te doen, en Hij zal de Moabieten aan u overleveren. Graaf overal greppels. Graaf in de hele vallei greppels!”

Dus groeven de Israëlieten overal greppels. De volgende ochtend had God alle greppels met koel verfrissend water gevuld. De Israëlieten dronken en lieten ook hun dieren drinken. Toen de Moabieten naar de in de zon glinsterende greppels vol water keken, leek het op bloed! God had er voor gezorgd dat het water rood van kleur leek.

De Moabieten zeiden: “Het kan geen water zijn. Het heeft immers niet geregend. Het moet bloed zijn!” De Moabieten schreeuwden van vreugde. “De Israëlieten moeten elkaar gedood hebben! Dit zal gemakkelijk zijn. Nu is het enige wat we moeten doen er naartoe gaan en ze plunderen.” De betekenis van “plunderen” is het bezit van iemand anders nemen. Dit werd vaak gedaan in oorlog. Nadat de vijand wordt gedood of gevangen genomen wordt, “plunderden” de winnaars of nemen het bezit van de verliezers. Nu dachten de Moabieten dat ze simpelweg het kamp binnen konden gaan en de Israëlieten konden plunderen.

Maar toen zij in het kamp kwamen werden ze verrast. De Israëlieten stonden op en vielen hen aan. Toen de koning van Moab zag dat hij de oorlog verloor, nam hij zijn oudste zoon en offerde hem als brandoffer aan hun god. Dit laat zien hoe ongelooflijk slecht de Moabieten werkelijk waren. God leverde die dag de Moabieten over aan de Israëlieten. Hij zorgde ervoor dat ze het water voor bloed aanzagen. De Israëlieten konden nu de Moabieten plunderen.

De Weduwe

Een weduwe kwam naar Elisa en smeekte om genade. “Mijn echtgenoot is dood en de schuldeisers komen morgen om mijn twee zonen als slaven mee te nemen. Ik heb geen geld om ze te betalen. Alstublieft help me.”

Elisa vroeg haar: “wat kan ik voor u doen? Wat heeft u in huis?”

De vrouw antwoordde: “Ik heb niets dan een kruik met olie.” Zij was heel arm en al wat ze nog over had was een kruik bakolie, en die was bijna leeg.

Elisa zei tegen haar: “Ga, en leen vaten van uw burens, lege kruiken en andere dingen waar je vloeistoffen in kunt bewaren, en verzamel er zoveel als je kunt.”

Zij ging en leende alle soorten lege kruiken, kommen, potten en andere vaten. Toen ze die bij haar in huis bracht, werden ze gevuld met olie. Toen zei ze: “Dat zijn alle kruiken die ik kon vinden.”

Dan zei Elisa: “Verkoop de olie en betaal uw schuld en u en uw zonen zullen van de rest van de olie leven.” Het was genoeg om haar schulden te betalen en er bleef nog genoeg over voor haar en haar zonen om een tijdje van te kunnen leven.

De Sunamitische Vrouw

Toen Elisa naar Sunem ging was daar een vriendelijke vrouw die hem altijd vroeg om bij haar familie te blijven eten. Zij vroeg haar echtgenoot: "De Heilige man van God komt hier regelmatig langs, zullen we een kamer maken waar hij kan blijven als hij komt." Ze maakten voor hem een leuke kamer met een bed, een tafel met een lamp, en een comfortabele stoel. Elisa was er heel blij mee.

Op een dag riep Elisa zijn bediende, Gechazi, en zei: "Deze Sunamitische vrouw is zo vriendelijk voor ons geweest. Wat denk je dat we voor haar terug kunnen doen?"

Gechazi zei: "Ze heeft geen kinderen, en zij en haar echtgenoot zijn vrij oud. We kunnen God vragen om haar een zoon te geven." Elisa vond dit een uitstekend idee.

Hij liet de vrouw halen. "U bent zo vriendelijk voor me geweest, daarom heb ik een geschenk voor u! Volgend jaar om ongeveer deze tijd, zult u een zoon in uw armen houden!" De vrouw was geschokt: "O, lieg alstublieft niet tegen mij!" zei ze. Zij kon het gewoon niet geloven. Het volgende jaar had ze een zoon. Ze was zo gelukkig.

Een paar later jaar, was de jonge knul op het land met zijn vader. Plotseling greep hij zijn hoofd en begon te gillen! "Oh, mijn hoofd, mijn hoofd!"

Zijn vader zei tegen de bedienden: "Snel breng hem naar huis, bij zijn moeder." De kleine jongen lag in de schoot van zijn moeder tot 's middags, toen stierf hij. Zij legde hem op het bed van Elisa.

De vrouw riep haar bedienden: "Ga snel en breng me een snel paard zodat ik snel Elisa, de man van God kan zoeken." Zij wilde dat Elisa naar haar zoon kwam. Ze haastte zich.

Toen Elisa haar zag aankomen, zei hij tegen Gechazi: "Kijk, de Sunamitische vrouw. Er moet iets mis zijn. Ga snel naar haar toe en kijk of alles ok is." Maar zij rende voorbij Gechazi en viel voor de voeten van Elisa. Gechazi probeerde om haar weg te duwen, maar Elisa hield hem tegen. "Laat haar met rust, want ze is erg overstuur, en de Eeuwige heeft me niet verteld waarom."

De Sunamitische vrouw zei: "Vroeg ik u om een zoon? Nu hij is dood en mijn hart rouwt." Elisa zei tegen Gechazi: "Neem mijn staf en ga snel naar het kind. Stop voor niemand en spreek met niemand. Wanneer je bij de jongen komt, leg dan de staf op hem." De vrouw wilde niet bij Elisa weggaan. Zij was bang, voor haar enig kind, en zij wilde dat Elisa met haar mee ging, dus gingen ze beiden naar haar huis.

Gechazi kwam eerder bij het huis aan dan Elisa en de vrouw. Hij legde de staf op de jongen, zoals Elisa hem had verteld te doen, maar de jongen ademde niet. Gechazi ging terug en ontmoette hen op de weg, "Hij is dood. Wij zijn te laat," zei hij. Toen Elisa het huis in ging, zag hij het kind dood op het bed liggen. Hij ging naar binnen en ging boven op het kind liggen en deed zijn ogen op de ogen van het kind, zijn neus op de neus van de jongen en strekte zichzelf uit over het kind. Binnen een paar minuten opende de kleine jongen zijn ogen en nieste zeven keer. De vrouw was heel dankbaar dat haar om haar zoon weer levend te hebben.

Giftige Stoofpot

Toen Elisa zich samen met enkele profeten had verzameld, hadden ze een stoofpot

gemaakt van kruiden die in het wild groeiden. Toen zij begonnen met eten realiseerden ze zich dat het vergif was! Één van hen schreeuwde: “Man van God, deze stoofpot is vergif! Wij zullen allen sterven!” Elisa vertelde hem om wat bloem te brengen. Toen hij het in de pot deed zei hij: “Het is veilig om het nu te eten.” De eten was niet meer vergiftigd.

Naaman, de Melaatse

Er was een man genaamd Naaman, de bevelhebber van het leger van de koning van Syrië. Hij was een grootse en eerbare man, sterk en machtig, maar hij had melaatsheid. Melaatsheid of lepra is een gevreesde huidziekte. Het veroorzaakt afschuwelijke builen en maakt het vel wit. Er is geen behandeling voor melaatsheid. Gewoonlijk worden de mensen alleen maar zieker en worden zo afschuwelijk misvormd dat niemand nog bij ze wil zijn.

De Syriërs waren op rooftocht gegaan en brachten een jong meisje uit Israël mee als gevangene. Ze bediende de vrouw van Naaman. Op een dag zei ze tegen haar bazin: “Als mijn meester de profeet die in Samaria is toch eens kon bezoeken. Die zou hem van zijn melaatsheid genezen.” Zij vertelde hen hoe God met Elisa was en dat Hij vele mensen had genezen. En dus ging Naaman naar de koning van Syrië en vertelde het hem. De koning zei tegen Naaman om naar de profeet van God te gaan en dat hij ook een brief naar de koning van Israël zou sturen. Naaman nam vele giften mee en ging op zoek naar de profeet Elisa. Toen Elisa hem zag en zijn verzoek hoorde, zei hij tegen Naaman: “Ga jezelf zeven keer wassen in de Rivier de Jordaan en uw vlees zal worden hersteld en je zult genezen.”

Naaman werd woedend. Hij wilde dat de man van God met zijn hand over hem zou zwaaien en God zou aanroepen. Hij wilde een groot uitgebreid spektakel. Hij verwachtte zeker niet dat Elisa hem zou vertellen om een bad te nemen! Dat was te gemakkelijk. “Bovendien,” zei hij, “we hebben betere rivieren in Syrië dan de Rivier de Jordaan.” Als hij alleen maar in een rivier hoefde te baden, dan had hij net zo goed een rivier dichterbij huis in kunnen springen. Hij was kwaad omdat dit totaal niet was wat hij verwachtte.

Naaman was woedend en wilde naar huis gaan, Zijn bedienden zeiden tegen hem: “Als de profeet u had verteld om iets groots te doen, zou u het niet hebben gedaan? Vooruit, en was uzelf in de Rivier de Jordaan en zie of het u zal genezen.” Ze wisten dat Naaman de hoogste berg zou hebben beklommen of was gaan vechten en vele vijanden gedood zou hebben, ja alles zou hij hebben gedaan om genezen te worden. Hij kon gewoon niet geloven dat het zo eenvoudig kon zijn als in een rivier baden, maar het is niet werkelijk de rivier die heelt, toch? Vele mensen hebben in de rivier gebaad en zijn nooit van hun ziekten genezen. Het genezen kwam door het gehoorzamen en doen wat de profeet hem had verteld te doen. Naaman zocht iets “magisch” en niet zoiets eenvoudigs als de dienaar van God gehoorzamen.

Nadat hij met zijn bedienden had gesproken, ging Naaman naar de rivier de Jordaan om zich zeven maal onder te dompelen zoals de profeet gezegd had te doen. Hij voelde zich dwaas. Na zes keer zich in de rivier gewassen te hebben, was er niets gebeurd. Hij had nog steeds lepra. Maar toen hij zich voor de zevende keer onderdompelde, werd zijn huid gaaf gemaakt. Hij werd genezen van de melaatsheid! Zijn huid zag er helder en glad uit. Hij was zo opwonden! Hij juichte en schreeuwde van vreugde! Zijn bedienden waren ook blij!

Naaman rende naar Elisa. “Ik weet nu dat er geen God in heel de aarde is, behalve de God van Israël. Alstublieft neem deze gift van mij aan, zodat ik kan laten zien hoe dankbaar ik ben.” Elisa weigerde. Naaman smeekte hem, maar Elisa weigerde. Elisa wist dat genezen van God kwam, en niet van hem.

Gechazi, de Hebzuchtige Bediende

De bediende van Elisa, Gechazi, was een hebzuchtige man. Hij hoorde dat Naaman zulke mooie cadeaus aan Elisa wilde geven, en dat Elisa hem afwees. Nadat Naaman weggegaan was volgde Gechazi hem voorzichtig, zodat Elisa het niet wist. Toen hij hem inhaalde zei hij: “Mijn meester heeft me gestuurd om u te vertellen dat wij uw royale giften uiteindelijk toch zullen aannemen. Net toen u weg reed kwamen enkele jonge profeten aanrijden en ze hadden wat kleren nodig en misschien ook wat geld!” Gechazi loog. “O, en wat die kleren betreft, die jongens waren ongeveer zo groot als ik.”

Die Gechazi, wat was hij hebzuchtig! Hij wilde geld en kleren die hij niet verdiende.

Naaman was maar al te blij om de giften aan Gechazi te geven. Toen Gechazi weer thuis kwam vroeg Elisa hem: “Waar ben je geweest Gechazi?”

“O” stamelde hij, “ik ben nergens geweest.”

Elisa wist hij loog. “Omdat je zondigde Gechazi, en erover hebt gelogen, zal de melaatsheid die op Naaman was, voor altijd op jou en jouw nageslacht zijn.”

Gechazi moet met afschuw vervuld zijn geweest. Het geld en de nieuwe kleren betekenden nu niets meer voor hem. Hij dacht dat hij zijn zonden voor God en voor de dienaar van God kon verbergen. Nu wist hij beter, maar het was te laat. Hij had melaatsheid gekregen voor de rest van zijn leven.

De Bijl Die Drijft

De groep profeten die samen woonden besloten om een groter huis te bouwen. Ze werkten hard en hakten bomen om. Terwijl één van de mannen een boom omhakte, viel het ijzeren bijlblad in het water. De arme man schreeuwde: “O nee, het was een bijl die ik geleend had.”

Elisa kwam naar hem toe, “Waar viel het, mijn zoon?” De man wees naar de plek in de rivier waar de bijl gevallen was. Elisa sneed een stok af, en wierp die in het water en het bijlblad dreef naar de oppervlakte. De jonge man haalde het blij omhoog. Dit was een wonder, want ijzer is zwaarder dan water en drijft niet.

Beschermende Engelen

De koning van Syrië maakte plannen om oorlog tegen Israël te gaan voeren, maar telkens als hij met een idee op de proppen kwam, was Elisa hiervan op de hoogte en waarschuwde hij de Israëlieten. “Zij zijn van plan hier of daar aan te vallen,” zou Elisa hen vertellen. “Steek niet daar over omdat de Syriërs zullen daar zijn.” Elisa wist het altijd, omdat God het hem vertelde.

Het was frustrerend voor de koning van Syrië. “Wie vertelt steeds onze plannen aan de Israëlieten? Is er een spion onder ons?”

Één van zijn bedienden zei: “Er is geen spion onder ons, mijn Koning; het is Elisa, de profeet van Israël. Hij vertelt de koning van Israël zelfs de woorden die u in uw slaapkamer spreekt. Hij weet alles!”

De koning van Syrië vertelde zijn mensen: "Ga, en kom terug met Elisa." Ze zonden paarden, strijdwagens en een groot leger om Elisa te omsingelen.

In de ochtend, toen een jonge profeet buiten aan het wandelen was, zag hij een reusachtig leger op de bergen, dat hen omsingelde. Hij rende gillend het huis weer in: "Wat moeten we doen? Wat moeten we doen? Er is een reusachtig leger dat ons omsingeld. Er is geen uitweg!"

Elisa kalmeerde de knul. "Vrees niet," zei Elisa, "want zij die met ons zijn, zijn meer dan zij die met hen zijn." Elisa bad: "Eeuwige Vader, ik bid U, open zijn ogen zodat hij kan zien." Toen opende de Eeuwige God de jonge man de ogen en wat hij zag verraste hem. Op de berg waren paarden en strijdwagens, overal om hen heen. God had Zijn engelen gezonden om hen te beschermen. De jonge man realiseerde zich direct dat het Syrische leger geen schijn van kans had. De Syriërs konden de engelen niet zien. Ze dachten dat ze deze slag gemakkelijk zouden winnen. Zij hadden geen idee!

Toen de Syriërs begonnen af te dalen, bad Elisa dat God hen zou verblinden. God sloeg hen met blindheid, net zoals Elisa had gevraagd. Elisa leidde het blinde leger naar de koning van Israël. Toen de Syriërs in het kamp van het leger van de Israëlieten waren, bad Elisa dat God hun de ogen zou openen. Toen hun ogen geopend werden waren ze erg bang. Ze bevonden zich in het midden van het kamp van de vijand. De koning van Israël vroeg Elisa: "Zullen we ze doden?"

Elisa antwoordde: "Dood ze niet. Geef hen eten en water en laat ze naar huis gaan." De Syriërs waren heel dankbaar. Een groot feest werd gegeven, en zij aten en ze dronken en zij keerden naar hun koning terug.

De Dood van Elisa en het Wonder dat Volgde

Toen Elisa stierf en de mannen hem gingen begraven, was er een andere man die ook net was gestorven, en dus deden ze deze man in hetzelfde graf, maar toen zijn beenderen de beenderen van Elisa raakten, kwam de man weer tot leven! Hij ging staan en liep naar buiten. Alle mensen die bij het graf waren zijn daar vast van geschrokken! Elisa had geen krachten van zichzelf. Het was God die de man weer tot leven bracht om de mensen te tonen hoe belangrijk zijn dienaar, Elisa, voor Hem was. God verrichtte vele wonderen door Elisa, Zijn profeet.

VRAGEN:

1. Van welke profeet nam Elisa de positie van profeet over?
2. Wat vroeg Elisa van Elia? Wat moest hij doen om dat te ontvangen?
3. Wat gebeurde toen zowel Elia als Elisa de rivier raakten met hun mantel?
4. Wat gebeurde er met Elia? Waarom wilden de vijftig profeten naar hem zoeken?
5. Wat was er mis met het water in Jericho? Wat deed Elisa zodat het weer goed werd?
6. Wat gebeurde er met de kinderen die Elisa bespotten en hem „kale“ noemden? Welk dier doodde de kinderen? Waarom deed God dit bij de kinderen?
7. Wanneer de koning van Moab bij de koningen van Israël en Juda kwam, wat dachten de Moabieten dat er in de greppels zat? Wat gebeurde er toen?
8. Wat maakte de Sunamitische vrouw voor Elisa?
9. Hoe betaalde Elisa haar terug? Wat gebeurde er met haar zoon?
10. Wat deed Elisa in de vergiftigde stoofpot om het gezond te maken?
11. Welke ziekte had Naaman? Wat zei Elisa hem dat hij moest doen? Hoeveel keer zei hij dat hij in de Rivier de Jordaan moest baden?
12. Wie was de hebzuchtige bediende van Elisa die tegen Naaman loog en hem zei dat Elisa geld en kleren wilde hebben voor de genezing? Wat gebeurde er met Gechazi?
13. Wat wierp Elisa in het water om de bijl te laten drijven?
14. Waarom was Elisa niet bang toen de jonge profeet gillend het huis in kwam rennen omdat zij door het Syrische leger werden omringd? Toen God de ogen van de jonge man opende, wat zag hij toen?
15. Wat gebeurde er met de overledene die naast Elisa werd begraven?

Hoofdstuk 16

Jonas

Dit verhaal kan gevonden worden in het boek van Jonas.

God sprak tot Jonas en zei: “Jonas sta op en ga naar Nineve, die geweldige stad, en schreeuw het uit tegen ze, want ik heb hun verdorvenheid gezien.” Nineve was een hele grote stad in waar nu het land Irak is. Nineve was op een belangrijk gebied, het lag centraal tussen de Middellandse Zee en de Indische Oceaan. Het was een poort tussen het oosten en het westen. Veel rijkdom ging via Nineve, daardoor was het een hele populaire stad. Nineve was ook de hoofdstad van Assyrië, Assyrië was al heel lang een vijand van de Israëlieten. Jonas was niet blij dat hij naar Nineve moest. Hij hield niet van de Assyriërs.

In plaats van dat hij naar Nineve ging zoals God hem gezegd had te doen, sprong Jonas op een schip dat in de tegenovergestelde richting ging. Hij dacht de God hem wel zou vergeten en iemand anders zou vinden om naar Nineve te gaan. Hij dacht dat hij gewoon van God weg kon lopen.

De Eeuwige (God) zond een grote storm over de zee die de boot van Jonas heen en weer smeed. De zeelieden waren allemaal bang en zeiden tegen elke man om tot zijn god te bidden voor hulp. Zij merkten op dat Jonas niet tot zijn God op hulp bad. In plaats daarvan was hij aan het slapen, onder in de boot. “Sta op man, en vraag uw God om ons te redden.” Maar Jonas wist dat hij fout zat door van God weg te lopen. Hij weigerde te bidden. De zeelieden wierpen alles zij konden overboord om te proberen het schip te redden, maar niets hielp. Zij zeiden: “laten we lootjes trekken om te zien wie dit probleem veroorzaakt.” Ze trokken loten en het lot viel op Jonas.

Het lotjes trekken werd vaak gedaan in de Bijbel. Het wordt meer dan 70 keer vermeld. Nergens staat hoe het lotjes trekken precies werd gedaan. Het kan zoiets zijn als strootjes trekken of een muntje opgooien. God zei de Israëlieten om een lot te trekken om te zien welke geit op Verzoendag moest worden weggestuurd. Het trekken van lotjes werd ook gebruikt toen de Judas Iskariot moest worden vervangen in het Nieuwe Testament.

Toen het lot op Jonas viel, wisten de zeelieden dat de boot op het punt stond te zinken door deze vreemdeling, dus vroegen ze hem: “Alsjeblieft, vertel ons wie je bent en waar je vandaan komt en wat voor problemen je ons brengt.” Jonas vertelde ze dat hij een Hebreëer was en dat hij probeerde om van God weg te lopen. De mensen vroegen hem wat zij moesten doen om niet allemaal om te komen.

Jonas zei: “Werp mij overboord omdat ik weet dat het onweer er dankzij mij is.” Desalniettemin roeiden de mannen harder en probeerden om naar land terug te keren, maar de zee werd alleen maar ruwer. Uiteindelijk hadden ze geen andere keus dan Jonas overboord te werpen. De zee werd onmiddellijk kalm en de mensen vreesden de Eeuwige.

De Eeuwige had een grote vis gereedgemaakt om Jonas op te slokken. Hij zat drie hele dagen en drie gehele nachten in buik van de vis. Het was zeer eng. Er zijn verhalen die deze gebeurtenis bespotten. Één van deze verhalen is Pinokkio. Wanneer die door een

walvis wordt opgeslokt zit hij op een vlot te vissen. Dit verhaal maakt een lolletje van Jonas en bespot God. Jonas zat niet in een goed verlichte buik op een vlot te vissen. Het was donker en eng. De vis zwom constant, zoals vissen doen, en maakte Jonas ongelooflijk zeeziek. De zuren in de maag van de vis die worden gebruikt om voedsel te verteren, aten het vlees van Jonas weg. Het was moeilijk om te ademen. Hij had geen voedsel of water en hij was heel zwak. Hij was ook doodsbang! Hij zat er drie hele dagen en drie hele nachten. Hij wist dat hij zou sterven omdat de sappen van de maag van de vis hem langzaam verteerden, zoals een slang die een muis verteert. Hij had nu spijt dat hij zo dwaas was geweest om te proberen van God weg te lopen. O, als hij nog maar één kans kreeg.

Jonas bad tot God en na drie dagen kwam de vis aan bij de kust en braakte Jonas uit. Die geur moet hem lange tijd bij zijn gebleven zijn. Zijn huid was gebleekt door de zuren van de maag van de vis. Hij voelde zich ellendig, maar hij leefde nog! Nu was hij bereid om naar God te luisteren. Hij wist dat weglopen hem alleen maar dieper in de problemen zou brengen.

God zei opnieuw tegen Jonas: "Ga naar Nineve en zeg hen wat ik jou zal vertellen."

Dus deed Jonas wat God hem gezegd had en zie tegen de mensen in de stad: "Binnen veertig dagen gaat God deze stad vernietigen vanwege haar verdorvenheid." De mensen waren bijzonder slecht geweest, aanbaden de godin Ishtar. Jonas was blij dat God Nineve ging vernietigen omdat hij de Assyriërs niet mocht.

Maar de mensen deden iets dat Jonas niet verwacht had. Zij geloofden God en bekeerden zich! De koning kondigde een vasten af voor alle mensen en zelfs alle dieren. De koning legde zijn dure kleren terzijde en deed jute kleren aan, een teken van nederigheid. De koning zei: "Laat iedere man, iedere vrouw en ieder dier vasten vóór God. Laat iedereen wijken van zijn slechte pad en van zijn gewelddadige daden. Wie weet bedenkt God zich, verandert Hij van mening en vernietigt Hij ons niet?"

Toen zag God hun werken, Hij zag dat ze zich van hun slechte manieren hadden bekeerd, en God veranderde Zijn mening en bracht niet de ramp over ze die Jonas had verkondigd. God had genade met omdat zij berouw hadden.

Jonas was er niet gelukkig mee. Jonas zei: "Ik wist dat U mild voor ze zou zijn en ze niet zou doden. Ik wist dat U hen zou vergeven. Ik had niet eens moeten komen. Dood me nou maar O Eeuwige. Laat me maar sterven."

De Eeuwige beantwoorde Jonas: "Heb jij wel het recht om boos te zijn?"

Jonas ging de stad uit en ging op een heuveltop zitten. Daar zat hij te kijken om te zien wat God met de stad zou doen. Het was heet en zijn lichaam deed pijn omdat hij in de buik van de vis had gezeten, maar de Eeuwige God was genadig voor Jonas. Hij maakte een plant die snel groeide en schaduw gaf aan Jonas, zodat hij niet zo ellendig zou zijn. Jonas was blij met de plant. Het gaf zijn gebleekte huid wat verlichting van de hete zon.

Maar toen het de volgende dag ochtend werd, zorgde God ervoor dat een worm kwam die de plant op at. Toen de zon op kwam, was Jonas heet en ellendig. Toen deed God er nog een schepje bovenop door een sterke hete wind te veroorzaken. Het werd zo ondraaglijk dat Jonas flauw viel door de hete zon. Toen hij bij kwam, was hij boos. "Laat me nou maar

sterven God.“

God zei tegen Jonas: “Heb jij wel het recht om kwaad te zijn over de plant?”

Jonas beantwoordde Hem: “Ik heb het recht om kwaad te zijn over de plant - zelfs tot de dood aan toe!”

De Eeuwige zei: “Je hebt medelijden met die plant, waar je niet zelf niet eens voor gewerkt hebt. Je plantte hem niet en gaf hem geen water. Ik gaf hem aan je om je te beschermen, maar jij kunt geen genade hebben voor een grote stad waar meer dan 120.000 mensen leven, die zo afgedwaald zijn dat ze zelfs hun linkerhand niet van hun rechter kunnen onderscheiden?”

God leerde een les over genade aan Jonas. Het is ook een les voor ons.

Later, toen Jezus Christus werd gevraagd welk teken hij zou geven dat hij de Messias, de Zoon van God, was beantwoordde hij dat geen teken zou gegeven, behalve dat wanneer hij stierf hij in het graf zou zijn, net zo lang als dat Jonas in de buik van de walvis was geweest.

VRAGEN:

1. Wat wilde God dat Jonas deed?
2. Waarom ging Jonas aan boord van het schip?
3. Wat gebeurde er op zee met het schip?
4. Hoe werd bepaald door wie het kwam dat de zee zo ruw was?
5. Wat deden de mannen met Jonas?
6. Hoe lang was Jonas in de buik van de vis?
7. Toen Jonas uitgebraakt werd op de kust, probeerde hij toen opnieuw weg te lopen?
8. Van welk volk was Nineve de hoofdstad?
9. Hoeveel tijd hadden de mensen in Nineve om zich te bekeren voordat de ramp zou komen?
10. Bekeerden zij zich?
11. Waarom was Jonas niet blij met hun bekering?
Wat maakte God om het voor Jonas comfortabeler te maken terwijl zat te prullen op de heuveltop?
12. Wat gebeurde er met de plant?
13. Welke lessen kunnen wij van het verhaal van Jonas leren?
14. Wat was het enige teken dat Christus zou geven om te bewijzen dat Hij de Messias, de Zoon van God was?

Hoofdstuk 17

Esther

Dit verhaal kan gevonden worden in het boek van Esther.

Dit verhaal zou „Schoonheid en het Beest” kunnen worden genoemd, maar wij zullen het noemen zoals de Bijbel het noemt: Esther. De schoonheid is Esther, ze redt haar mensen van het beest. Eens kijken of jij erachter kunt komen wie het beest is. Het is een verhaal van liefde, schoonheid, loyaliteit, trots en nederigheid. Kijk of je erachter kunt komen op wie welke kenmerken van toepassing zijn.

Er was een koning genoemd Ahasveros, die over een heel groot gedeelte van de aarde regeerde - van India tot Ethiopië. In het derde jaar van zijn regeerperiode gaf hij voor alle edelen en prinses van het gebied een groot feest dat 180 dagen duurde - dat is 6 maanden! Gedurende de laatste zeven dagen van het feest had Koning Ahasveros een speciaal feest in zijn paleistuinen. Op de zevende dag beval de koning dat Koningin Wasti bij hem moest komen zodat iedereen haar schoonheid kon zien. De koningin had haar eigen feest en ze weigerde te komen. De koning was woedend. Niemand mocht ongehoorzaam zijn aan de koning - zelfs de koningin niet. Zijn wijze mannen aan zijn hof zeiden tegen hem dat als het gedrag van de koningin bekend zou worden bij alle vrouwen van het koninkrijk, al snel alle vrouwen hun mannen ongehoorzaam zouden worden. Ze stelden voor dat Koning Ahasveros Koningin Wasti weg zou sturen, zoals een echtscheiding, en een nieuwe koningin vinden. Koning Ahasveros vond het een goed idee. Koningin Wasti werd verbannen. Alle mooie meisjes van het koninkrijk werden naar de koning gezonden zodat hij een nieuwe koningin kon kiezen. Ze brachten allemaal een volledig jaar in het paleis door zodat ze bijzonder goed verzorgd waren en in geurige oliën gebaad, voordat ze de koning ook maar konden zien.

Een mooi Joods meisje genaamd Esther, werd ook naar het paleis gestuurd. Zij was van de stam van Juda, één van de zonen van Jacob – genaamd Israël. De ouders van Esther waren dood en zij was opgevoed door haar Oom Mordekai. Iedereen vond Esther aardig. De koning hield meer van Esther dan van alle andere vrouwen en Esther werd zijn koningin. Toen hield de koning een groot feest voor al zijn ambtenaren en bedienden, “Het Feest van Esther”. Mordekai had Esther verteld om aan niemand te openbaren dat ze Joods was, en Esther luisterde en gehoorzaamde haar oom in alles.

Mordekai had een complot om de koning te doden afgeluisterd. Hij vertelde Koningin Esther over het complot en zij vertelde aan de koning dat Mordekai de kwestie aan haar verteld had. Toen men het onderzocht, bleek het waar te zijn, en de twee verraders werden opgehangen. Alle informatie werd opgeschreven in een boek genaamd Kronieken.

Koning Ahasveros bevorderde een man genoemd Haman om boven alle nobelen en prinses te staan in zijn hof. Alle bedienden van de koning bogen voor hem en betuigden respect als ze hem tegenkwamen. Allemaal behalve Mordekai. Mordekai boog niet voor hem. Dit maakte Haman zeer boos. Het stoorde hem elke dag dat Mordekai niet voor hem wilde buigen of hem geen respect wilde tonen. Hij haatte Mordekai. Hij durfde Mordekai openlijk niets aan te doen omdat hij wist dat hij een Jood was die geliefd was onder zijn mensen, en hij was bang alle Joodse vrienden van Mordekai zich tegen hem zouden keren.

Haman bedacht een manier om van het volk van Mordekai – de Joden - af te komen. Hij vertelde de koning dat er mensen over zijn hele koninkrijk verspreid waren, die hun eigen wetten hadden en zich niet aan de wetten van de koning hielden, daarom, was het niet goed hen te laten blijven. Haman zei tegen de koning: “Als het de koning goed lijkt, laat ik een decreet uitgaan dat de Joden vernietigd worden, en ik zal tienduizend talenten van zilver geven aan hen die het werk doen, om geld in de schatkisten van de koning te brengen.

De koning nam de zegelring van zijn hand en gaf die aan Haman, de vijand van de Joden. De koning zei tegen Haman: “Het geld en de mensen worden u gegeven, om met hen te doen wat je denkt dat goed is.” Er werd een brief verzonden naar alle provincies van de koninkrijk, dat de Joden op een bepaalde dag moesten worden vernietigd. Alle Joden, jong en oud, zowel vrouwen als kinderen zouden worden gedood. Het decreet was een wet, omdat het met de ring van de koning was ondertekend, en als iets ondertekend is door de zegelring van de koning, kon dit niet worden veranderd.

Toen Mordekai te weten kwam wat er allemaal was gebeurd, scheurde hij zijn kleren en kleedde zich in jute, omdat hij wist dat alle Joden zouden worden gedood. Hij schreeuwde het uit. In die dagen, wanneer iemand nederig was of heel droevig, dan deden ze hun mooie dure kleren uit en kleedden ze zich in jute. Het was een teken van nederigheid. Er waren grote droevenis onder de Joden. Velen kleedden zich in jute en huilden bittere tranen, omdat zij wisten dat ze op het punt stonden gedood te worden.

Mordekai vertelde Esther over het plan van Haman en hoe hij van plan was een grote som geld aan de koning te geven vanwege deze afschuwelijke misdaad. Mordekai herinnerde Esther eraan dat zij ook een Jood was. Hij zei tegen Esther: “Denk niet dat je hier aan kunt ontsnappen in het paleis van de koning.” Mordekai vertelde haar dat dit misschien de reden was dat ze koningin was, om haar mensen te redden. Esther droeg Mordekai op om te gaan en de Joden die dichtbij leefden te vertellen om te vasten gedurende drie dagen en drie nachten. Zij en haar dienstmeiden zouden ook vasten. Dan zou ze naar de koning gaan.

Op de derde dag deed Esther haar koninklijke kleren aan en ging naar de koning. Je kon alleen maar voor de koning verschijnen als hij daarom gevraagd had, of als hij zijn koninklijke scepter in zijn handen had. Als hij die niet in zijn handen had, kon je worden gedood. Toen hij Esther zag, hield de Koning Ahasveros tot haar grote opluchting de koninklijke scepter vast, en ze mocht bij hem komen. “Wat wens je Koningin Esther? Wat is je verzoek? Het zal aan u gegeven worden - tot de helft van het koninkrijk!” zei de koning. Esther antwoordde: “Als het de koning pleziert, laat dan de Koning en Haman vandaag naar het banket komen dat ik voorbereid heb.”

Toen zei de koning: “Breng Haman snel hier, dan zullen we naar het banket van de koningin gaan.” Bij het banket vroeg de koning opnieuw aan Esther: “Wat wens je, Koningin Esther? Wat is je verzoek? Het zal aan u gegeven worden - tot de helft van het koninkrijk.”

Koningin Esther antwoordde: “Als ik gunst in uw ogen heb, gelieve de koning en Haman aan het banket te komen dat ik morgen zal voorbereiden en ik zal u mijn verzoek vertellen.”

Haman ging die dag naar buiten, blij en gelukkig dat hij opnieuw uitgenodigd was. Terwijl

hij weg ging zag hij Mordekai staan, en toen Mordekai niet voor hem boog werd hij heel boos, hij haatte Mordekai. Toen hij thuis kwam liet hij zijn vrienden en familie komen. Haman vertelde hun over zijn grote rijkdom en de eer, dat hij met de koning naar het banket mocht gaan. Hij vertelde hen: "Koningin Esther nodigde niemand uit behalve de koning en MIJ, voor haar banket morgen. Maar toch betekent dit alles niets zolang die Jood, Mordekai, in leven is."

Zeres, de vrouw van Haman zei: "Richt een grote paal op en laat Mordekai daaraan ophangen." "Ja. Ja!" Zei Haman, en hij gaf opdracht direct om de galgen te bouwen.

Die nacht kon de koning niet goed slapen. Hij opende het boek van de Kronieken en las. Hij las het verslag waarin stond hoe Mordekai zijn leven had gered door het complot van de twee verraders te onthullen. De koning vroeg zijn bedienden: "Welke beloning is er aan Mordekai gegeven voor het redden van mijn leven?"

Zijn bedienden zeiden: "Er is nooit iets voor hem gedaan."

Ongeveer op dat moment maakte Haman zijn opwachting bij de koning. De koning vroeg Haman: "Wat zou er gedaan moeten worden om iemand te eren over wie de Koning verrukt is?"

Natuurlijk, sprak de koning over Mordekai, maar Haman dacht, "wie zou de koning liever eren dan mij?" Hij dacht dat de koning over hem sprak, en dus zei hij: "Laat deze man een koninklijke mantel gegeven worden, één die door de koning is gedragen, en laat één van de paarden van de koning gebracht worden. Laat deze man op de rug van het paard door de stad paraderen terwijl de mensen roepen 'dit zal worden gedaan bij de man over wie de koning verrukt is.'"

"Schitterend!" Zei de koning. "Maak haast. Neem de mantel en het paard zoals je hebt voorgesteld en geef dit voor Mordekai, de Jood. Laat niets achterwege van wat je net gezegd hebt."

WAT? Haman was geschokt! Hij dacht dat de koning over hem sprak, niet zijn ergste vijand! Alle prachtige dingen die hij had voorgesteld gingen nu naar Mordekai.

Haman gaf Mordekai de mantel, zette hem op het paard en leidde hem door stad en naar het stadsplein, al roepend: "Dit wordt gedaan met de man over wie de Koning verrukt is om te eren." Wat een grappig gezicht moet dat zijn geweest. Haman deed wat de koning hem gezegd had om te doen, maar in zijn hart was hij kwaad. Maar het was zeker leuk voor Mordekai.

Daarna keerde Mordekai terug naar het paleis van de koning. Haman ging in een zeer slechte stemming naar huis. Hij vertelde zijn vrouw en zijn vrienden alles wat er gebeurd was en hoe vernederd het was geweest. Zijn ergste vijand had hij door de stad moeten leiden, hem prijzende. Hij was triest en miserabel. Maar tot zijn verrukking, kwamen de bedienden van de koning bij zijn huis om hem mee te nemen naar het koninklijke banket met de koning en de koningin. Hij dacht dat nu uiteindelijk zou worden geprezen en erkend. Dit prachtig banket met hem als eregast van de koning en de koningin, kon zelfs Mordekai niet bederven, toch?

Bij het banket vroeg de koning opnieuw aan Esther: "Wat is je verzoek Koningin Esther? Het zal aan u gegeven worden - tot de helft van het koninkrijk."

De koningin antwoordde: "Als ik gunst in uw ogen heb gevonden, O Koning, gelieve mijn leven en dat van mijn volk te sparen." (Je weet nog dat, noch de koning noch Haman

wisten dat Esther Joods was) De koningin vervolgde: “Want mijn volk en ik zijn verkocht om te worden vernietigd, om te worden gedood!”

Koning Ahaveros antwoordde Koningin Esther: “Wie is hij, en waar is hij, wie zou zo iets durven te doen?” Esther zei: “De tegenstander en vijand is deze slechte Haman!” Haman werd wit en bleek van angst terwijl hij daar samen met de koning en de koningin zat. Toen stond de koning in zijn woede op van het banket en ging de paleistuin in. Haman stond voor Esther, hij vreesde voor zijn leven, want hij wist dat de koning heel erg boos op hem was. Haman viel in de schoot van Esther die op de sofa zat. De koning liep weer terug in de kamer en daar lag Haman over de koningin gedrapeerd. Nu was de koning werkelijk kwaad! “Hé, proberen je nou mijn vrouw te zoenen in mijn eigen huis?”

Voordat Haman nog iets kon zeggen, kwamen de bedienden binnen en gegrepen hem. Één van hen vertelde de koning dat er een aantal galgen waren die Haman had gebouwd om Mordekai aan op te hangen. De koning schreeuwde: “Hang hem er aan!” Zo werd Haman gehangen aan de galgen die hij eigenlijk had gebouwd om een onschuldige man op te hangen.

Er was nog altijd het probleem van de Joden die op een bepaalde dag moesten worden gedood. Je weet nog dat een decreet was, ondertekend door de koning en verzegeld met zijn ring, dat alle Joden moesten worden gedood. De koning vertelde Mordekai dat hij een nieuw decreet kon uitvaardigen dat hij het met zijn ring zou verzegelen. Mordekai kwam met een plan op de proppen dat alle Joden samen konden komen en zichzelf konden beschermen. Dit bevel werd ondertekend door de koning en verzegeld met zijn ring.

De Joden bewapenden zich en ze konden de strijd aangaan met hun aanvallers. De Joden vierden een feest genaamd het Feest van Purim, wat tot op de dag van vandaag wordt gevierd omdat God hen had gespaard. Mordekai werd geëerd en werd de eerste bevelhebber, na de koning.

VRAGEN:

1. Wie was “de Schoonheid“?
2. Wie zou je in dit verhaal “het beest” kunnen noemen?
3. Waarom deed Koning Ahasuresus Koningin Wasti aan de kant?
4. Wie was gevuld met trots?
5. Wie was nederig?
6. Waarom vastten Esther en de Joden? Hoe lang vastten zij?
7. Waarom wilde de koning Mordekai eren? Wat moest Haman doen om hem te eren?
8. Hoe was Mordekai familie van Esther?
9. Wat was de naam van het feest dat de Joden vierden nadat ze de vernietiging werden bespaard?

Hoofdstuk 18

Daniel

Dit verhaal kan gevonden worden in het boek van Daniël.

Toen Koning Salomon stierf werd Israël in twee verschillende koninkrijken met twee verschillende koningen verdeeld. Één koninkrijk bestond uit de stammen van Juda en Levi. Zij werden bekend als Juda, of de Joden. De andere tien stammen werden het huis van Israël genoemd.

Vanwege constante opstand en ongehoorzaamheid aan God werd Israël gevangen genomen door Assyrië. In tegenstelling tot Israël, had Juda nu en dan een rechtschapen koning, maar over het algemeen waren ook zij hun Schepper ongehoorzaam. Uiteindelijk werden zij ook gevangen genomen. De koning van Babylon genaamd Nebukadnezar veroverde Jeruzalem, nam het goud van tempel en maakte de Joden tot gevangenen.

Koning Nebukadnezar selecteerde de best opgeleide gevangenen voor een speciale taak. Hij vertelde Aspenaz, een ambtenaar die hij vertrouwde, om enkele van de jonge Joden naar het koninklijke hof te brengen. Aspenaz selecteerde knappe jonge mensen die goed opgeleid waren en die speciale talenten en capaciteiten hadden. De koning wilde deze jongeren opleiden om in zijn hof te dienen. Hij gaf ze drie jaar lang een intensieve opleiding. Onder de gekozen Joden waren Daniël, Chananja, Misaël en Azarja. Zelfs in gevangenschap bleven deze tieners de Geboden van God uitvoeren. Hoewel de Babyloniërs probeerden om hun religieuze overtuiging te beïnvloeden, richtte de jonge mannen voortdurend naar de enige ware God.

Koning Nebukadnezar gaf de jongeren die de speciale opleiding volgden voedsel van het paleis. Daniël en zijn drie vrienden gehoorzaamden de wetten van God betreffende rein en onrein voedsel en zij zouden niet het voedsel van de koning eten als dat varkensvlees of ander onrein voedsel was. Daniël sprak met de man die verantwoordelijk was voor hun voedsel, over zichzelf en zijn drie vrienden. "Laat ons het bewijzen", zei hij. "Geef ons tien dagen groenten, graan en water. En vergelijk dan hoe wij er uit zien, met hoe zij er uit zien die het voedsel van de koning eten." Hoewel de man bang was dat het dieet niet zou werken, ging hij met een korte tiendaagse proef akkoord. Aan het eind van de tien dagen, zagen Daniël en zijn vrienden er veel gezonder dan degenen die van de tafel van de koning aten. Vanaf toen kregen ze een gezond dieet.

De jonge gevangenen kregen Babylonische namen. Daniël werd Beltesssar genoemd. Chananja werd Sadrach genoemd. Voor Misaël werd Mesach genoemd en Azarja's nieuwe naam werd Abadnego.

Toen het driejarige trainingsprogramma voorbij was, waren Daniël en zijn drie vrienden de beste van alle studenten. De koning sprak zelf met hen en beschouwde hen als tien keer wijzer dan alle zogenaamde „wijze“ mannen in Babylon, mannen zoals de magiërs en de astrologen. De koning gaf Daniël en zijn vrienden belangrijke posities in zijn koninkrijk.

Terwijl de maanden verstreken bleef Daniël God gehoorzamen en Zijn Geboden houden. Naast wijsheid en goed inzicht, gaf God aan Daniël ook de bijzondere gave om dromen en visioenen te interpreteren. Daniël was zich er goed van bewust dat dit begrip van God kwam.

De Droom van Nebukadnezar

Op een nacht had Nebukadnezar een bijzonder verontrustende droom. Die droom maakte zo'n indruk op de koning dat hij er niet meer van kon slapen. Hij wist dat de droom belangrijk was en hij wilde de betekenis kennen. In de ochtend riep Nebukadnezar zijn wijzen bijeen. "Vertel me wat de droom was en leg me de betekenis uit", beval hij.

"Oh koning, leef voor altijd", antwoordden de wijzen. „Vertel ons de droom en wij zullen u de betekenis onthullen.“ Zij wisten dat zij niet konden weten wat de koning gedroomd had, en de koning wist dat zij iets konden verzinnen. Als zij hem de droom konden vertellen, dan zou hij zeker kunnen zijn dat de uitleg juist zou zijn.

„Als jullie me niet vertellen waar de droom over ging”, schreeuwde de koning, “dan zal ik jullie in stukken snijden en jullie huizen verbranden! Anderzijds”, ging de koning verder, “als één van jullie de droom en zijn betekenis kan openbaren, dan zal ik hem giften, beloningen en grote eer geven.“

Opnieuw smeekten de astrologen en de tovenaars de koning om hen de droom te vertellen. Ze zeiden: “Er is geen mens op aarde die zoiets kan.“

De koning was woedend. “Eruit! Eruit! Alle wijzen in Babylon zullen sterven!” Het decreet van de koning gold ook voor Daniël en zijn drie vrienden. Toen de mannen Daniël kwamen halen voor de executie, was hij geschokt door het nieuws.

Daniël vroeg Arjok, de kapitein van de wacht van de koning: “waarom neemt de koning dat besluit?” Arjok vertelde Daniël toen het verhaal van de droom en dat er niemand wijs genoeg is om de droom uit te leggen. Daniël vroeg en kreeg toestemming om vóór Koning Nebukadnezar te verschijnen. Hij vroeg de koning hem tijd te geven en hij zou de koning dan de droom en de uitleg van de droom vertellen. Nebukadnezar ging akkoord.

Daniël ging onmiddellijk naar zijn vrienden, Sadrach, Mesach, en Abadnego en vertelde hen wat er gebeurd was. Hij vroeg hen te bidden dat God hen genade zou verlenen en de droom en de uitleg zou openbaren zodat zij niet met de rest van wijzen van Babylon zouden omkomen.

Alle vier de mannen baden vurig en God luisterde naar hen. In een nachtelijk visioen openbaarde God de droom aan Daniël. Hij prees en dankte God voor Zijn antwoord en ging toen naar de koning. Terwijl Daniël de droom aan de koning uitlegde, toonde hij grote nederigheid. Hij schepte niet op over hoeveel hij wist. In plaats daarvan maakte Daniël het Nebukadnezar heel duidelijk dat de lof en de eer God toebehoorde omdat Hij het was die de droom had geopenbaard aan Daniël.

Daniël begon de koning over zijn droom te vertellen. “U zag een groot beeld, het was een man. Zijn hoofd was van fijn goud, en zijn borst en armen waren van zilver. De buik en dijen van het beeld waren messing. Zijn twee benen waren van ijzer en zijn voeten waren deels van ijzer en deels van klei. U zag een steen de voeten van het beeld raken. Het beeld brak in vele stukken en werd verspreid in de wind. De steen die het beeld raakte werd een grote berg en vulde de gehele aarde.“

“Dat was de droom, en dit is de betekenis. O Koning. U bent het hoofd van goud. De God van de hemel heeft u een koninkrijk, macht, kracht, en glorie gegeven. De andere delen van het lichaam vertegenwoordigen koningen die na u zullen heersen. De steen die het beeld verpletterde en een grote berg werd vertegenwoordigt het Koninkrijk van God dat

alle andere koninkrijken omver zal werpen en dat voor altijd zal duren. De grote God heeft aan u bekendgemaakt wat in de toekomst zal gebeuren. De droom is waar en de uitleg betrouwbaar“, besloot Daniel.

Nebukadnezar was zo onder de indruk dat hij voor Daniël op zijn gezicht viel en zei: “Werkelijk, uw God is de God van goden.“ Toen maakte hij Daniël tot één van zijn belangrijkste ambtenaren en gaf hem vele giften. Sadrach, Mesach, en Abednego werden ook hoge posities gegeven op verzoek van Daniël.

Het Gouden Beeld van Nebukadnezar

Hoewel Nebukadnezar van Daniël geleerd had over de opperste God in de hemel, aanbad de koning God niet. In plaats daarvan bouwde hij een groot gouden beeld en beval iedereen in zijn koninkrijk er voor te buigen en te aanbidden als ze speciale muziek hoorden spelen. De koning was erg trots op zijn gigantische evenbeeld. Hij gebod dat een ieder die niet zou buigen voor het beeld, telkens de muziek te horen was, gedood zou worden.

Het buigen voor dit beeld zou een overtreding zijn van het Eerste Gebod, en dus weigerden Daniël en zijn vrienden dit te doen. Toen Sadrach, Mesach, en Abednego gesnapt werden omdat ze niet wilden buigen, werden ze voor de koning gebracht. “Is het waar,” vroeg de koning, “dat jullie weigeren mijn beeld te aanbidden en ervoor te buigen? Want als het waar is, dan zullen jullie in een vurige oven worden geworpen en zullen jullie verbrand worden! Wie is de god die u uit mijn macht zal bevrijden?”

Sadrach, Mesach, en Abednego antwoordden de koning: “O Nebukadnezar, wij zijn u geen antwoord schuldig. Onze God, die wij vereren, is in staat ons te redden uit de brandende vuuroven maar zelfs als Hij dat niet doet, zullen wij nog niet het gouden beeld aanbidden dat u opgesteld hebt” Ze wisten dat God hen kon redden. Zij wisten alleen niet of God hen wel of niet zou redden, maar hoe dan ook, ze zouden de wil van God uitvoeren, zelfs als dat betekende dat ze moesten sterven.

Koning Nebukadnezar was zo woedend over hun antwoord dat hij beval dat de oven zeven keer zo heet moest worden opgestookt dan normaal. Hij gaf opdracht aan zijn sterkste soldaten om de drie mannen vast te binden en hen in het vuur te gooien. De soldaten voerden snel de orders van de koning uit en wierpen hen in de oven. De hitte was zo intens dat het onmiddellijk de soldaten doodde.

Vanaf een veilige afstand toekijkend, wierp Nebukadnezar een blik in de oven en was verbaasd over wat hij zag. De mannen liepen rond in het vuur! “Waren er niet drie mannen in de oven geworpen?” vroeg Nebukadnezar. “Waarom zie ik vier mannen, en waarom zijn ze niet gewond?”

Na een paar ogenblikken gaf de koning Sadrach, Mesach, en Abednego het bevel om uit de oven te komen. Niet alleen waren ze ongeschonden, maar ze hadden zelfs niet de geur van rook bij zich. De vierde persoon in het vuur was een engel die door God werd gezonden.

God gebruikte deze drie gelovige mensen om Nebukadnezar eraan te herinneren dat er een ultieme Heerser in hemel is. Nebukadnezar wilde zich nog niet vernederen, maar God

zou hem snel genoeg vernederen.

De Tweede Droom van Nebukadnezar

Op een nacht droomde Nebukadnezar een ongewone droom die geen van de Babylonische wijzen kond uitleggen. In deze droom zag hij een grote boom, zo groot dat hij tot aan de hemel reikte en voedsel en schuilplaats aan vele dieren gaf, maar een wezen uit de hemel hakte de boom om tot er slechts een stompje bleef rechtstaan. Het wezen uit de hemel zei: "Laat zijn hart veranderen van dat van een mens en laat het hart van een beest hem gegeven worden, en laat zeven tijden over hem heen gaan."

Daniël wist onmiddellijk wat de droom betekende. Hij aarzelde de koning de betekenis te vertellen. Nebukadnezar zei: "Vertel me de betekenis, zelfs als het slecht nieuws is." Alleen uw vijanden willen horen wat ik te zeggen heb," zei Daniël. "Dit is de uitleg van de droom. U bent de grote boom. U bent groot en sterk geworden, en uw koninkrijk regeert over de wereld. Het omhakken van de boom op bevel van God, betekent dat u uw positie zult verliezen als Koning van Babylon. Zeven jaar zult u als wildeman tussen de dieren leven." Daniël voegde toe: "Voordat dit gebeurt, zou het zijn wijs om te stoppen met zondigen en te beginnen met genade aan de armen te tonen. Als u dat zou doen, zou het lang kunnen duren voordat deze ellendige gebeurtenissen plaats vinden."

Nebukadnezar wordt Krankzinnig

Nebukadnezar veranderde niet. Één jaar na de droom liep de koning in zijn paleis op te scheppen over al zijn bezit. „is dit niet het grote Babylon, ik heb het door mijn macht gebouwd voor de eer en de glorie van mijn majesteit!"

Terwijl hij nog sprak, zei een stem uit de hemel: "O koning, het koninkrijk is afgenomen van u."

Op dat moment werd Nebukadnezar volledig krankzinnig. Hij werd als een dier. Zeven jaar lang doolde hij in de velden als dier. Zijn haar groeide lang als de veren van een adelaar en zijn nagels als klauwen. Hij was net als een dier, zonder verstand. De machtige Koning van Babylon at gras zoals de ossen. Hij leefde in de open lucht als een wild dier.

Aan het eind van zeven jaar, herstelde God de geestelijke gezondheid van Nebukadnezar. Hij begon snel God te loven. God gaf hem nog een paar jaar om over Babylon te heersen voordat hij stierf.

Het Schrift op de Muur

Na de regering van Nebukadnezar verloor het Babylonische koninkrijk veel macht. Een slechte en afgoden dienende man genaamd Belsassar werd koning. Op een avond toen Belsassar met zijn ambtenaren feestte, besloot hij dat de gewone drinkbekers niet goed genoeg waren voor zo'n grootse koning en zijn gasten. Hij beval dat de wij in de gouden en zilveren bekers moest worden gegoten die Nebukadnezar had geplunderd uit de Tempel in Jeruzalem

Belsassar dronk wijn uit de gouden bekers en prees zijn goden van goud, zilver, en koper. Hij zou zijn Schepper, God die deze dingen gemaakt had, geprezen moeten hebben. Tijdens het feest verscheen plotseling een geheimzinnige hand. Hij zat niet vast aan een arm of een persoon - alleen een hand! Een vinger van de hand begon op de muur te schrijven. De koning keek er angstig naar. Hij was zo geschrokken dat hij het in zijn broek

deed. De vinger schreef: "MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN."

Geen van de zogenaamd „wijze“ mannen kon de betekenis uitleggen. Toen herinnerde zich iemand Daniël, die zijn hoge rang in het koninkrijk verloren had na de dood van Nebukadnezar. Belsassar beval dat Daniël onmiddellijk bij hem zou worden gebracht.

"De woorden die op de muur werden geschreven", verklaarde Daniël, „betekenen dat uw koninkrijk op zijn eind is loopt. U heeft bewezen dat u een onverstandige heerser bent. Uw vijanden zijn reeds bij de poorten van de stad om uw koninkrijk van u te nemen
MENE, MENE was een bepaalde munt, die op dat moment gebruikt werd.
TEKEL betekent wegen op een weegschaal.
UFARSIN betekent verdelen.

Daniël verklaarde het geschrevene aan de koning:

MENE, MENE: God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt. Uw dagen zijn geteld.

TEKEL: Gij zijt gewogen en te licht bevonden.

UPHARSIN: Uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven.

Diezelfde nacht nog werd Belsassar gedood en zijn koninkrijk veroverd, en werd het verdeeld tussen Meden en de Perzen. Darius de Mediër, werd koning.

Daniël in de Leeuwenkuil

Daniël werd gouverneur over een gebied. Hij was de eerlijkste en meest betrouwbare ambtenaar van het koninkrijk. Enkele van de andere ambtenaren werden jaloers. Zij probeerden om fouten bij hem te vinden, maar konden dat niet omdat hij trouw zijn taken uitvoerde. Zij wisten hij drie keer per dag bad en hoopten dat ze dit tegen hem konden gebruiken.

Deze slechte ambtenaren gingen naar Koning Darius en drongen bij de koning aan: "Laten we een besluit uitvaardigen in uw eer", zeiden ze. "Laat dertig dagen lang geen mens aan iemand anders iets vragen dan aan u, O grote Koning. Iedereen die dat wel doet, zal in de leeuwenkuil geworpen worden." Darius was verguld met het idee. Hij schreef het besluit op en ondertekende het. De sluwe ambtenaren wisten dat geen enkel officieel besluit van een koning van de Meden kon worden veranderd.

Al snel hoorde Daniël over het besluit. Dit hield hem er niet van om drie maal per dag te bidden, iets wat hij altijd gedaan had. Toen het was tijd om te bidden ging hij in zijn huis bij het open raam zitten. Hij knielde zoals hij altijd deed en bad tot God. Wat zou jij gedaan hebben? God verwacht dat wij mensen die gezag over ons hebben gehoorzamen, maar wanneer de wetten van de mens in conflict zijn met de wetten van de God, moeten we de wetten van God altijd uitvoeren.

Daniël vreesde en vertrouwde de Eeuwige meer dan enige aardse koning. De mensen die het complot tegen Daniël hadden gesmeed wachtten tot hij begon te bidden. Toen stormden zij zijn huis in en arresteerden hem. Zij brachten hem voor Darius. De koning was niet blij te horen wat Daniël gedaan had. Hij mocht Daniël graag en wilde het besluit veranderen om hem te redden, maar het besluit van de koning was wet en het kon niet worden omgekeerd. Daniël werd in het hol van hongerige leeuwen geworpen.

Darius zat zo te piekeren over wat hij had gedaan dat hij de hele nacht niet kon eten of slapen. Vroeg in de ochtend ging hij haastig naar de leeuwenkuil en riep: "O Daniël, was uw God, die u voortdurend dient, in staat om u van de leeuwen te redden?"

Tot zijn grote blijdschap antwoordde Daniël: "Ja mijn Koning. God heeft een engel gezonden om de monden van de leeuwen te sluiten. Ik ben niet gewond."

Darius bevrijdde Daniël onmiddellijk en liet de akelige ambtenaren in de leeuwenkuil gooien. De koning schreef toen een decreet, waarin hij zijn onderdanen het bevel gaf om de levende God die Daniël aanbad, te eren.

God noemde Daniël een rechtschapen man, zeer geliefd. Daniël en zijn vrienden, Sadrach, Mesach, en Abenego hebben ons een voorbeeld gesteld dat wij moeten volgen. Zij toonden ongelooflijke moed, geloof, loyaliteit, en dankbaarheid.

VRAGEN:

1. Wie was de koning over het Babylonische rijk?
2. Welke stam ging in gevangenschap van de Babyloniërs?
3. Wie waren de drie vrienden van Daniël? Waarom wilden de tieners het voedsel van de tafel van de koning niet eten? Waar vroegen zij om?
4. Wat was de eerste droom van Koning Nebukadnezar? Wat wilde hij met de wijzen doen?
5. Met de hulp van de God, wie kon Nebukadnezar de droom uitleggen?
6. Wat bouwde Nebukadnezar waar de mensen voor moesten buigen? Wanneer moesten ze buigen?
7. Wie werd er betrapt toen hij niet wilde buigen voor het gouden beeld? Wat gebeurde er met ze?
8. Toen Nebukadnezar opschepte en overdreef over zijn koninkrijk, wat gebeurde er toen met hem? Voor hoelang?
9. Wie nam de plaats van Nebukadnezar in toen hij stierf?
10. Wat betekende het handschrift op de muur?
11. Wie nam de plaats in van Belsassar?
12. Welk decreet vaardigde Darius uit, wat moest iedereen dertig dagen moeten doen? Wat zou gebeuren met hen die ongehoorzaam waren?
13. Wat deed Daniël toen hij werd gearresteerd?
14. Wat gebeurde er met Daniël?
15. Wat gebeurde er met de mannen die probeerde Daniël door de leeuwen te laten doden?

Hoofdstuk 19

Jezus Christus

Dit verhaal kan voornamelijk gevonden worden in de boeken van Mattheüs, Markus, Lukas, and Johannes.

Vóór God ooit de aarde creëerde en de mensheid om er te wonen, had Hij Zijn opmerkelijke en ongelooflijke plan, om de mens in Zijn familie te brengen, al lang klaar. Hij wist dat de mensen Zijn Geboden niet perfect konden houden. God had bedacht om mensen de capaciteit te geven om voor zichzelf denken... om te kiezen om God wel of niet te gehoorzamen. God wilde geen robots creëren die geprogrammeerd waren om precies te doen wat Hij hen vertelde te doen. Hij wilde dat mensen voor zichzelf besloten om van Hem te houden of van hun eigen egoïstische manieren.

God had een plan om een familie te maken, maar hij wist dat de mensen zwak zouden zijn. Zonder God, die in hen leefde door Zijn Heilige Geest, konden zij niet goed zijn. Het zou onmogelijk zijn. Zij zouden zondigen, dat is ongehoorzaam zijn aan God. God is perfect. De manier van leven van God leidt tot geluk. Zonde is verkeerd en leidt altijd tot ongelukkigheid. God zei dat de straf voor zonde, de dood is. Iedere persoon die ooit heeft geleefd, heeft gezondigd. Dat is te zeggen, iedereen behalve één...en dit is Zijn verhaal.

Een engel, die Gabriël heette, werd door God naar een jonge vrouw genaamd Maria gezonden. De engel zei tegen Maria: "Wees niet bang Maria, want u hebt gunst gevonden in de ogen van God. U zult een zoon krijgen en zult hem Jezus noemen. De Heilige Geest zal u overschaduw, en u zult de Zoon van God baren." Maria was niet getrouwd, maar verloofd met Jozef. Zij werd zwanger van de Heilige Geest. De Vader van Jezus is in feite God. Jezus werd geboren uit een menselijke moeder, maar Zijn Vader was God. Hij was de eerstgebore in de Familie van de God.

Tezelfdertijd dat Maria zwanger was, was haar nicht Elisabeth zwanger. Elisabeth was ouder en had nooit kinderen kunnen krijgen. De naam van haar echtgenoot was Zacharias. Een engel vertelde Zacharias dat zijn vrouw, Elisabeth, een zoon zou krijgen en dat zij hem Johannes zouden moeten noemen. Hij zou een groot mens voor God zijn. Zacharias vroeg aan de engel: "Hoe weet ik dat u me de waarheid vertelt?"

De engel antwoorde: "Ik ben Gabriël, die zich in de nabijheid van God bevindt, en werd gezonden om tot u te spreken en u dit goede nieuws te brengen."

Gabriël vertelde Zacharias dat hij stom zou zijn 5dat betekent dat hij niet zou kunnen spreken° tot de baby geboren was omdat hij niet geloofde wat hem werd verteld. Zacharias was inderdaad stom en kon niet spreken. Toen Elisabeth zes maanden zwanger was, kwam Maria haar bezoeken. Toen Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong de baby in haar baarmoeder en Elisabeth was gevuld met de Geest van de God. Toen de baby van Elisabeth geboren was, kon Zacharias weer praten, en hij zei dat de baby Johannes moest worden genoemd zoals Gabriël had gezegd. Hij zou later Johannes de Doper genoemd worden omdat hij mensen doopte.

Een engel verscheen aan Jozef, de man waar Maria mee verloofd was, en vertelde hem dat Maria door de Heilige Geest bezwangerd was. De engel vertelde hem: "Wees niet bang om haar als uw vrouw te nemen. Zij zal een zoon baren en u zult hem Jezus noemen, want hij zal Zijn mensen van hun zonden redden." Dus trouwden Jozef en Maria.

Er was opdracht gegeven dat alle mensen naar hun eigen stad terug moesten keren voor een volkstelling. Jozef en Maria gingen naar de stad Bethlehem omdat zij van het huis en geslacht van David waren. Terwijl ze daar waren werd Jezus geboren. Er waren zoveel mensen in de stad vanwege de volkstelling dat zij geen slaappleaats hadden, dus na de geboorte rolde Maria Jezus in een deken en legde Hem in een trog, dat is een voederbak voor dieren. Dit is het bescheiden begin van onze Verlosser. God kon hem geboren laten worden in het mooiste kasteel van de wereld, maar dit maakte deel uit van Zijn doel en plan om ons een bescheiden houding te tonen.

Op dat moment waren er enkele herders die in het open veld leefden en schapen hoedden. Het was vroeg in de herfst en niet in de winter zoals de wereld gelooft. In de winter zou het te koud zijn geweest voor de herders om in het veld met de kudde te leven. Een engel kwam naar de herders. Zij waren bang toen zij de engel zagen. De engel zei: "Wees niet bang, want ik breng jullie goed nieuws. Want op deze dag is een Verlosser geboren, die Christus de Heer is. En dit zal een teken aan u zijn. U zult de baby in een deken gewikkeld vinden in een trog." Nadat de engel vertrokken was, gingen de herders weg om de nieuwe baby te zoeken die de Verlosser van de gehele wereld zou zijn. Een engel leidde hen en ze vonden de baby in de trog. Later werden Maria, Jozef en de baby verplaatst naar een huis. De herders verheugden zich zeer over de geboorte van Jezus. Zij brachten hem kostbare oliën als cadeau.

Toen Koning Herodes over de baby hoorde liet hij de herders bij zich komen. Hij vertelde ze dat hij ook de Zoon van God wilde aanbidden, maar in het geheim was hij van plan om Hem te doden. God waarschuwde de herders om niet terug te gaan naar de koning, maar na het zien van de baby, moesten zij een andere kant op moeten gaan. Toen Herodes erachter kwam dat hij door de herders was bedrogen, was hij zeer boos. Hij gaf opdracht dat alle babyjongens van twee jaar en jonger moesten worden gedood, maar God had Jozef al verteld om het kind en zijn moeder te nemen en naar Egypte te vluchten. Zij bleven daar tot na de dood van Herodes. Na de dood van de koning verscheen een engel aan Jozef en zei: "Sta op, neem het jonge kind en Zijn moeder en ga naar het land Israël, want zij die het jonge kind dood wilden, zijn dood." Zij gingen terug naar Israël.

God was met het Kind. Hij groeide en werd sterk in geest, gevuld van wijsheid, en de gunst van God die op Hem was. Zijn ouders gingen elk jaar naar Jeruzalem voor het Pascha feest en het feest van Ongezuurde Broden. Toen Hij twaalf was ging hij met hen mee. Toen het tijd was om naar huis te gaan bleef Jezus erachter in Jeruzalem. Jozef en Maria wisten niet waar Hij was. Zij dachten dat Hij bij andere familieleden of vrienden was. Toen ze zich realiseerden dat Hij niet bij hen was, keerden zij ongerust naar Jeruzalem terug om Hem te zoeken. Na drie dagen vonden zij Hem in de tempel, zittend midden tussen godsdienstige leraren, naar ze luisterend en vragen stellend. Iedereen die Hem hoorde was verbaasd over zijn begrip en zijn antwoorden. Zijn ouders gingen naar Hem toe en zeiden: "Weet je niet dat we ons ongerust maakten en je gezocht hebben?"

Maar Jezus zei tegen hen: "Waarom zoekt u Mij? Wist u niet dat Ik Me met Mijn Vaders zaken moet bezig houden?" Ze begrepen niet wat Hij bedoelde. Jezus groeide in wijsheid en gunst bij God en mensen. De bijbel spreekt verder niet over Zijn kinderjaren. Hij groeide op en werd een man. Zijn menselijke vader, Jozef, was een timmerman. Terwijl Jezus opgroeide, werkte hij hard met zijn vader Jozef om huizen te bouwen, meubilair te maken en deed andere handarbeid. Het beeld wat de wereld heeft van Jezus lijkt niet op

hoe Hij er werkelijk uit zag. De wereld toont een zwakke, magere, langharige man, maar de waarheid is dat Jezus sterk was door het timmerwerk, gebruind door het werk in de openlucht, en had Hij geen lang haar.

De bijbel zegt het een schande is voor een man om lang haar te hebben zoals een vrouw. Het haar van Jezus was kort als van een man. Dus besteedt geen aandacht aan de god van deze wereld. Zij kennen God of Zijn Zoon niet. Het is de zoveelste leugen van Satan.

Johannes de Doper preekte tegen mensen, om zich te bekeren, want het Koninkrijk van God is nabij. Hij zou reizen en mensen dopen. Jezus kwam bij Johannes bij de Rivier de Jordaan en vroeg aan Johannes om Hem te dopen. Johannes probeerde dat te verhinderen door te zeggen: "Ik moet door U gedoopt worden, en U komt bij MIJ?"

Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: "We moeten dit doen Johannes, om alle rechtvaardigheid te vervullen." Alhoewel Christus de Geest van de God reeds had, moest hij vervullen wat God Hem verteld had te doen. Ook was dit een voorbeeld voor ons. En dus doopte Johannes Jezus Christus in de Rivier de Jordaan.

Daarna, werd een stem gehoord die zei: "Jij bent Mijn geliefde Zoon over wie Ik heel tevreden, verheugd ben." Een duif daalde af uit de hemel en streek op hem neer.

Veertig Dagen en Veertig Nachten Vasten

Toen keerde Jezus, vervuld van de Heilige Geest, terug van de Rivier de Jordaan en werd door de Geest de woestijn in geleid. Hier probeerde Satan Hem te verleiden, 40 dagen en 40 nachten. Tijdens die hele tijd at Jezus niets en dronk Hij ook niets. Jezus wist dat Hij dicht bij zijn Vader moest zijn om Satan kunnen weerstaan. Het vasten bracht Hem dicht bij God. Satan probeerde van alles om Jezus te laten zondigen tegen God, zodat Hij hem zou aanbidden. Satan vertelde Jezus dat hij Hem alle koninkrijken van de aarde zou geven om over te heersen en dat Hij niet tot het Koninkrijk van God hoefde te wachten. Hij kon het allemaal nu krijgen! Maar Jezus zei tegen Satan: "Ga van Mij weg Satan, want het staat geschreven 'De Eeuwige God zult u aanbidden en slechts Hem zult u dienen.'" Hij probeerde om Jezus op vele manieren te verleiden, maar uiteindelijk gaf hij het op en ging weg. De engelen brachten Jezus toen eten en drinken. Het vasten maakte Jezus fysiek zwak, maar geestelijk zeer sterk.

Jezus Christus verrichtte vele wonderen en genas vele mensen gedurende de volgende 3½ jaar van Zijn leven, maar zijn hoofddoel was om een Kerk te bouwen. Hij riep 12 mensen uit de wereld, om zijn apostelen te worden, om anderen te leren en te onderwijzen. Apostel betekent één die gezonden is". Discipel betekent "student", iemand die leert.

De godsdienstige leiders van die tijd haatten Jezus en hadden kritiek op alles wat Hij deed. Zij hielden er niet van dat iemand hen vertelde hoe ze God moesten gehoorzamen. Zij waren zeer zelfrechtvaardig en dachten dat zij beter waren dan anderen. Zij mochten iemand niet die hen liet zien dat ze fout waren. Zij waren vervuld van trots. Zij konden geen discipelen zijn omdat ze niet bereid waren te leren. Zij wilden geen studenten zijn; zij wilden alleen maar leraren zijn.

Terwijl Christus op de aarde was, verrichtte Hij vele wonderen, genas vele mensen, en onderwees over Gods manier van leven. Hij vertelde over het komende Koninkrijk van

God en hoe ze er een deel van konden zijn. Meestal onderwees Hij slechts de discipelen omdat toen de mens de dingen van God niet kon begrijpen. Zij waren niet klaar om God te accepteren en Hem te gehoorzamen. Christus wist dit. In plaats daarvan bouwde Hij een Kerk, niet als timmerman, die een fysieke kerk bouwt, maar de discipelen onderwijzend zodat zij anderen konden onderwijzen. Wanneer je tegen mensen in de wereld over “een kerk” spreekt, denken ze dat je het over een gebouw hebt. Maar de Kerk van God is geen gebouw; de Kerk zijn de mensen. Wij zijn de Kerk - niet een gebouw!

De mensen vroegen Jezus om een wonder, dat zou bewijzen wie Hij was. Christus vertelde hen, dat het enige teken dat Hij zou geven, zou zijn dat Hij 3 dagen en 3 nachten in het graf zou zijn, net zolang als Jonas in de buik van de vis was.

Het Voeden van de Grote Menigte

Op een keer was een groot aantal mensen Jezus gevolgd terwijl Hij hen onderwees. Jezus zei tegen Zijn discipelen: “Ik heb medelijden met de mensen omdat zij Mij nu al drie dagen hebben gevolgd en niets te eten hebben gehad. Ik wil ze niet hongerig weg sturen“

Zijn discipelen zeiden tegen Hem: “Waar halen we genoeg brood vandaan in de woestijn om zo’n grote menigte te voeden?”

Jezus zei tegen ze: “Hoeveel broden hebben we? Ze antwoordden: “Zeven broden en een paar kleine visjes.“

Jezus zei dat ze op de grond moesten gaan zitten. Hij nam zeven broden en de vissen en dankte God en deelde het voedsel uit. Alle hongerige mensen aten hun buik vol. Ze lieten manden rond gaan om de resten terug op te halen. Zij verzamelden zeven grote manden vol. De menigte die werd gevoed bestond uit vierduizend mannen plus vrouwen en kinderen. Dit was nogal een wonder!

Het Complot om Jezus te Doden

Veel van de godsdienstige leiders van die tijd haatten Christus en alles wat Hij onderwees. Zij smeedden een complot, om Hem te doden. Zij hielden er niet van om te worden verteld dat ze God niet gehoorzaamden. Ze hielden er niet van te worden verteld dat ze ongelijk hadden. Zij wilden God op hun manier aanbidden – niet op de manier zoals God het had gezegd. De mensen zijn vandaag niet anders. Zij willen Kerstmis en Pasen vieren, zeggend dat het allemaal is om God te aanbidden, maar dit is niet hoe God zegt dat wij Hem moeten aanbidden. Wij moeten God gehoorzamen precies zoals Hij het aan ons vertelt. God vertelt ons om niets aan Zijn instructies toe te voegen of weg te laten.

Christus wist dat Hij gedood zou worden op Pascha, net zoals het Paschalam, door het volk Israël in het Oude Testament, en het bloed op hun deurstijl deden zodat de engels des doods hen zou overslaan. Herinner je je nog wat wij aan het begin van dit verhaal gelezen hebben? Dat de straf voor zonde de dood is. Christus had nooit gezondigd, maar wij wel. Christus betaalde de boete van onze zonden voor ons. Hij stierf in onze plaats zodat wij niet hoeven te sterven.

Pascha

Toen de zon op de 14de dag van de eerste maand onder ging, was het Pascha, en at Christus zijn avondmaal met Zijn 12 discipelen. Hij vertelde hen dat één van hen Hem zou verraden.

Christus wist wie het was - Judas Iskariot. Hij wist dat Judas Hem zou uitleveren aan de

godsdienstige leiders om Hem te doden. Hij vertelde Judas om snel te gaan en te doen wat hij zou doen. Dus Judas vertrok.

Toen vertelde Christus de rest van de discipelen dat Hij wilde dat ze het Pascha elk jaar zouden herdenken. Zij hielden het Pascha al ter nagedachtenis aan het volk Israël, ten tijde van Mozes, maar nu zou er een nieuwe reden zijn - een nieuw inzicht in het Pascha. In plaats van een Paschalam te doden, zoals ze elk jaar gedaan hadden, zou Christus nu hun Paschalam zijn. Hij had een nieuwe manier voor hen, om het Pascha te vieren. Dit is de manier waarop wij het elk jaar houden, zelfs nu.

Eerst, goot Hij wat water in een grote kom. Toen begon Hij hun voeten te wassen. Toen Hij bij Petrus aankwam, zei Petrus: "Heer, was mijn voeten niet. Ik zou Uw voeten moeten wassen!"

Maar Jezus zei tegen hem: "Petrus, als Ik uw voeten niet was, dan zult u geen deel aan Mij hebben."

Petrus antwoordde snel: "Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!"

Jezus Zei tegen hem: "Als je je gewassen hebt, moet Ik slechts uw voeten wassen." Petrus begreep niet dat het wassen van de voeten niet ging om het schoonmaken. Het ging om dienstbaarheid. Lang geleden droegen mensen sandalen. Ze liepen op stoffige wegen en hun voeten werden vuil. Als ze bij iemand op bezoek kwamen, dan was het gebruikelijk dat de bedienden hun voeten wassen. Het was een vernederend werkje. Het toonde een houding van nederigheid - van het dienen van anderen. Zelfs de Zoon van God vernederde zich tot het wassen van de voeten van Zijn studenten, Zijn discipelen. Christus gaf ons het voorbeeld om elkaar te dienen.

Hij zei: "Zien jullie wat Ik heb gedaan? Ik heb jullie het voorbeeld gegeven, dat jullie elkaar de voeten moeten wassen - de voeten van iemand anders, net zoals Ik bij jullie heb gedaan." Daarom wassen wij één keer per jaar elkaar de voeten - de voeten van iemand anders, tijdens de Pascha dienst. Het toont een houding van nederigheid en dat wij bereid zijn om elkaar te dienen, net zoals Christus bij Zijn discipelen deed.

Daarna gaf Christus hun een klein stukje ongezuurd brood en zei: "Eet. Dit vertegenwoordigt Mijn lichaam, dat Ik voor jullie geef." Dit doen wij elk Pascha, om ons eraan te herinneren hoe Christus Zijn leven voor ons gaf. Daarna gaf Hij hun een klein beetje wijn en zei: "Drink dit. Het is Mijn bloed dat voor de betaling van zonden vloeide." Want je weet nog, zonde vereist de doodstraf. Wij eten en drinken dit elk Pascha, niet alleen als een gedenkteken voor de dood van Christus, maar als oprecht teken van vastberadenheid aan God, van onze toewijding en trouw aan Hem en ons geloof in en het accepteren van Jezus Christus als ons Pascha, wetende dat Zijn bloed ons gered heeft.

Petrus Ontkent Christus

Jezus vertelde de discipelen dat de godsdienstige leiders spoedig zouden komen om Hem te doden. Hij vertelde hen dat zij zelfs zouden ontkennen dat ze Hem kenden en zouden wegrennen. Petrus zei dat hij nooit Christus zou verloochenen - zelfs als hij samen met Christus zou moeten sterven. Jezus vertelde hem: "Ja, dat zul je wel Petrus. U zult me drie keer verloochenen, vóór de haan kraait."

Ondertussen, ging Judas Iskariot naar de religieuze leiders en verteld hen, dat hij voor geld hen zou vertellen waar Jezus was. Zij gaven hem 30 zilverstukken om Jezus te

verraden. Toen zij kwamen om Christus mee te nemen, trok Petrus zijn zwaard en sneed het oor af van één van de mannen die waren gekomen. Hij wilde waarschijnlijk zijn hoofd er af hakken, maar toen de man hem ontweek, hakte Petrus zijn oor. Christus reikte raakte de man zijn oor aan en genas hem. Hij zei Hij tegen Petrus om zijn zwaard weg te doen. Hij vroeg Petrus of hij niet wist dat Christus er voor kon zorgen dat er vele engelen zouden komen om Hem te beschermen? Het was voor een groot doel dat dit alles zou gebeuren.

Judas Iskariot vertelde de leiders dat hij als teken van wie Christus was, hem zou kussen. Toen hij Jezus zag, begroette hij hem zeer vriendschappelijk en gaf hem een kus op de wang. Zij grepen Christus en namen Hem gevangen. De discipelen liepen allemaal weg, precies zoals Jezus zei wat ze zouden doen. Petrus volgde hen in het geheim naar de stad om te zien wat er zou gebeuren met Jezus.

Terwijl Petrus zich buiten de binnenplaats bevond, kwam er een dienstmeisje aan en zei: "U was met deze kerel, Jezus."

Petrus werd bang omdat hij bang was dat hij ook zou worden gevangen, dus ontkende hij het, "Ik weet wat niet waar je het over hebt. Ik ken die man niet!"

Toen naderde een ander meisje Petrus en zei: "U was met Jezus."

Petrus ontkende het en zei dat hij niet wist wie niet deze "Jezus" was. En toch kwam er later nóg een meisje naar hem toe en zei: "U was één van hen omdat uw spraak u verradt." Dit betekende dat Petrus een accent had en net als de andere discipelen sprak.

Toen begon Petrus te vloeken en te zweren, en zei: "Ik ken die man niet!" Onmiddellijk kraaide daarna een haan – net zoals Jezus zei dat er zou gebeuren.

Petrus herinnerde zich de woorden van Jezus: "Vóórdat de haan kraait, zul je Mij drie keer verraden. Petrus liep huilend weg omdat hij spijt had.

Christus, de Zoon van God, werd weggehaald en werd gedood door de mensen. Je herinnert je dat Hij gezegd had dat het enige teken dat Hij zou geven om te bewijzen dat Hij de Zoon van God was, was dat Hij 3 dagen en 3 nachten lang in het graf zou zijn. Hij stierf op een Woensdag op Pascha, rond drie uur 's middags. Hij werd in het graf gelegd vlak vóór zonsondergang vóór de Eerste Dag van Ongezuurde Broden, een jaarlijkse Heilige Dag.

Vroeg op de eerste dag van de week, Zondagochtend, kwamen twee van zijn discipelen, allebei genaamd Maria, bij het graf aan, maar Hij was er niet. Hij was al herrezen. Hij was uit het graf opgestaan, vlak vóór zonsondergang, Zaterdagavond.

Kun jij de drie dagen en drie nachten tellen? Hij herrees precies wanneer Hij gezegd dat zou gebeuren. God, Zijn Vader, deed Hem opstaan uit het graf en gaf Zijn leven aan Hem terug. Hij was de Eerstgeborene van velen die weer tot leven zullen worden gewekt of zullen veranderd worden in geestelijke wezens wanneer Jezus terug komt naar deze aarde.

Jezus Christus kwam terug naar de aarde, 40 dagen lang. Hij onderwees Zijn discipelen nadat Hij uit het graf was opgestaan. Hij moest zichzelf er weer als mens uitzien, aangezien zij geen geest konden zien.

Nu zit Christus aan de rechterhand van Zijn Vader die in Hemel is, wachtend om naar de

aarde terug te komen, als Koning der Koningen, iets wat spoedig gaat gebeuren.

VRAGEN:

1. Wie was de moeder van Jezus? Wie was Zijn vader? Wie was Zijn fysieke vader?
2. Met welk werk hielp Jezus Zijn vader?
3. Wie waren de ouders van Johannes de Doper?
4. Wat deed Johannes de Doper bij Jezus? Waar werd Hij gedoopt? Wat daalde uit de hemel neer nadat Jezus werd gedoopt?
5. Waarom mochten de religieuze leiders Jezus niet?
6. Wat was het enige teken dat Jezus, dat zou bewijzen wie Hij was? Wie was er net zolang in de buik van een vis als Jezus in de buik van de aarde was?
7. Wat was het mirakel dat Jezus verrichte toen Hij de mensen te eten gaf?
8. Wie verraadde Christus? Wat ontving hij er voor?
9. Wie zei tegen Christus dat hij Hem nooit zou verloochenen? Wat vertelde Christus hem?
10. 's Nachts, aan het begin van de veertiende, gaf Christus de discipelen en Zijn Kerk nieuwe symbolen die wij vandaag ook nog hebben. Welke symbolen zijn dat? Wat symboliseert het ongezuurde brood? Wat symboliseert de wijn? Waarom wassen wij elkaars voeten?
11. Wat probeerde Petrus te doen bij één van hen die Christus kwamen arresteren? En wat deed Christus?
12. Christus stierf op de dag van Pascha, om ongeveer 3 uur 's middags. Welke Heilige Dag zou bij zonsondergang beginnen? Op welke dag van de week stierf Hij? Hoeveel dagen zou Hij in het graf zijn? Op welke dag stond Hij op uit het graf?
13. Hoeveel dagen bleef Hij bij Zijn discipelen, nadat Hij uit het graf was opgestaan en een geestelijk wezen was geworden is? Hoe konden zij Hem zien?

Hoofdstuk 20

Rein en Onrein vlees

De lijst hiervan kan je vinden in *Leviticus 11 & Deuteronomium 16*.

Wanneer er in de Bijbel gesproken wordt over rein en onrein vlees, wordt daarmee bedoeld vlees dat goed is om te eten en vlees dat niet goed is om te eten. God schiep niet alle dieren om als voedsel te dienen. Sommige dieren werden geschapen om de aarde schoon te maken. Heb je wel eens een buizerd langs de kant van de weg een dood dier zien opeten? Buizerds helpen de aarde schoon te houden. Garnalen doen hetzelfde in de oceaan. Zij helpen om het schoon te houden. Denk aan zulke beesten als de vuilnisbakken van de wereld. Wil je uit de vuilnisbak eten?

Sommige dieren zijn geschapen om te werken, sommigen om als huisdieren te dienen. Kun je een paar dieren noemen die goed kunnen werken? De paarden en de olifanten hebben het leven van de mens gemakkelijker gemaakt met het werk dat ze hebben gedaan. Honden en katten zijn zeer goede huisdieren, maar je zou ze niet willen eten! Dieren werden geschapen voor verschillende doeleinden, net als planten. Niet zijn alle planten zijn eetbaar. Je zou toch geen giftige plant willen eten?

Noach was van rein en onrein vlees op de hoogte. God vertelde hem om zeven paren reine dieren en één paar onreine dieren mee te nemen in de ark. Hij wist precies waar God het over had, omdat hij zich al hield aan de gezondheidswetten. God wilde dat hij meer reine dieren mee zou nemen, die zouden als voedsel dienen.

God gaf eenvoudige regels om reine van onreine dieren te onderscheiden.

Als een dier herkauwt, en de hoeven gespleten zijn, is het goed om te eten. Koeien, evenals elanden en herten zijn enkele dieren hun voedsel niet zo lang kauwen zijn goed om te eten. Zij herkauwen hun voedsel. Je moet onthouden dat ze moeten herkauwen EN gescheiden hoeven hebben. Een varken heeft gescheiden hoeven maar herkauwt niet, dus is een varken niet goed om te eten. Een kameel herkauwt maar heeft geen gescheiden hoeven. Paarden herkauwen niet, dus zijn ze onrein. Het is heel eenvoudig! Sommige andere dieren hebben ook geen gescheiden hoeven en herkauwen niet, zoals katten, honden, eekhoorns, beren, en zebra's. Zou je een stinkdierhamburger eten? En konijnhutspot dan? Waarom niet?

Één meest populaire onreine vlees is varkensvlees. Sommige mensen schijnen te denken dat zolang iets goed smaakt, het goed zal zijn om te eten. Hier zijn enkele interessante feiten over varkens. Maar wees gewaarschuwd, dit is een vies verhaaltje. Een varken is een echte smeerlap. Hij eet alles, met inbegrip van: urine, uitwerpselen, modder, rottend dierlijk vlees, maden, of rottende groenten. Zij eten zelfs de kankerachtige vergroeiingen van andere varkens of dieren. Het vlees en het vet van een varken absorbeert gif als een spons. Hun vlees kan 30 keer giftiger zijn dan rundvlees of hertenvlees. In tegenstelling tot andere zoogdieren, zweet of transpireert een varken niet. Zweet is een middel waardoor gifstoffen worden verwijderd uit het lichaam. Aangezien een varken niet zweet, blijven de gifstoffen in het lichaam en vlees van het varken. Het varken is zo giftig en smerig dat God een soort riool, dat bij elke poot naar beneden loopt met een uitgang onderaan de poot, tussen de hoef. Uit dit gat vloeit alle etter en vuiligheid dat zijn lichaam niet snel genoeg in het systeem kan opnemen. Een gedeelte van deze etter komt in het

vlees van het varken. Dus waarom schiep God zo'n beest? Zeker niet om te eten!! Het varken is een vuilnisbak.

God zegt ons ook om het bloed van dieren niet te drinken. Smerig!

Water Dieren

God vertelt ons hoe we kunnen weten welke waterdieren geschikt zijn voor voedsel. Om rein te zijn moeten ze twee kenmerken hebben: vinnen en schubben. Een haai heeft vinnen maar heeft geen schubben, en is dus geen goed voedsel. Tonijn, baars, forel, en zalm zijn enkele voorbeelden van reine vissen. Garnalen, kreeft, octopus en schelpdieren hebben geen vinnen en geen schubben, dus weten we dat ze niet goed zijn om te eten. God schiep hen voor andere doeleinden. In de Bijbel staat een lijst met andere onreine waterdieren. Kikkers, schildpadden, palingen, en pijlinktvissen werden niet gemaakt voor menselijke consumptie.

Vogels

God maakte een lijst van de verschillende soorten vogels die rein en onrein zijn. We kunnen aan de hand van deze lijst nagaan welke kenmerken reine vogels hebben. Ze hebben allemaal zes gemeenschappelijk kenmerken. Onreine vogels hebben minstens één van deze kenmerken niet. Alle reine vogels hebben alle zes van deze kenmerken:

1. Een reine vogel heeft een krop, die voor het verteren van voedsel nodig is. Een krop maakt deel uit van de maag.
2. Een reine vogel heeft een spiermaag. De spiermaaghulp maalt het voedsel voor de vogel.
3. Een reine vogel jaagt niet op andere vogels. Haviken en buizerds eten andere vogels.
4. Een reine vogel verslindt geen voedsel terwijl hij vliegt, zoals de zeemeeuw en de havik.
5. Een reine vogel heeft een achterste 'teen' en een middelste 'teen' die allebei lang zijn.
6. Wanneer een reine vogel op een tak zit, spreidt het zijn tenen uit zodat drie tenen aan de voorkant zitten, en 1 teen aan de achterkant.

Alle onreine vogels hebben minstens één van de zojuist vermelde kenmerken niet. Enkele voorbeelden van onreine vogels zijn: spechten, pelikanen, ooievaars, zeemeeuwen, de koekoek, pinguïns, papegaaien, struisvogels, en uilen.

Enkele voorbeelden van reine vogels zijn: kippen, ganzen, eenden, kwartels, kalkoenen, en fazanten.

God noemde ook andere schepselen die niet moeten worden gegeten. Enkelen daarvan zijn: muizen, hagedissen, mieren, slangen, mollen, wormen en wezels. Wij moeten ook geen dieren eten die aan een ziekte gestorven zijn.

Een schepsel dat goed om is te eten is de sprinkhaan. Johannes de Doper at sprinkhanen. Het klinkt niet echt smakelijk, maar het is rein en geschikt om te eten.

God gaf ons specifieke richtlijnen om gezond te blijven. Ze zijn bedoeld voor alle mensen van alle tijden, niet alleen voor de tijd waarin de Bijbel is geschreven, of alleen voor specifieke mensen.

Wij moeten ons best doen om deze wetten te gehoorzamen om gezond te leven, zoals

God het bedoelde.

VRAGEN:

1. Welke twee eigenschappen zoeken we bij landdieren om te weten of ze wel of niet goed zijn als voedsel?
2. Betekent "Rein en Onrein", dat de beesten modderig of vuil zijn? Wat betekent het?
3. Noem enkele dieren die geschikt zijn om te eten. Noem een paar die niet geschikt zijn om te eten.
4. Naar welke twee eigenschappen moeten wij kijken bij waterdieren om te weten of ze geschikt zijn om te eten?
5. Is de walvis geschikt als voedsel? Waarom niet?
6. Is de zeeschildpad geschikt als voedsel? Hoe zit het met de haai? Wat dacht je van zalm? Waarom?
7. Welke richtlijnen kun je voor vogels noemen? Kun je een reine vogel noemen? Kun je een onreine vuile vogel noemen? Wat denk je van de struisvogel? En de valk?
8. Wat at Johannes de Doper?
9. Kun je de twee hoofdstukken noemen waar rein en onrein vlees vermeld wordt?

Het plan van God, uitgebeeld in Zijn Heilige Dagen

Lang voordat Adam en Eva werden geschapen, had God Zijn plan voor de mensheid al helemaal uitgedacht. God wilde een familie met veel kinderen, maar Hij wou niet hebben dat ze onderling zouden gaan vechten en elkaar het leven zuur zouden maken. De enige manier waarop ze goed - voor iedereen - zouden kunnen zijn, is als God in hen woonde, met Zijn Heilige Geest. Zonder God kan niemand goed zijn. God schiep mensen niet slecht, maar hij wist dat ze, als Zijn Geest niet in hen leefde, slecht zouden zijn. God wil geen wezens in Zijn Familie die ruziemaken en bekvechten. Hij weet dat iedereen ongelukkig zou zijn als ze zo zouden leven. De mens zou voor Gods weg moeten kiezen. De mens moet de les leren, dat hun eigen wegen geen geluk zouden brengen, dus God had een plan om hen in Zijn Familie te brengen. Dit plan zou worden geopenbaard in Zijn Heilige Dagen.

De Heilige Dagen zijn als een schatkaart van God die ons tot een grote en ontzagwekkende schat brengt. We moeten de kaart zorgvuldig volgen om de schat te vinden. Deze schat is het Koninkrijk van God. Je kunt de schat niet vinden zonder de kaart. Dus laten we stap voor stap de kaart volgen die God aan ons heeft gegeven. We moeten echter wel voorzichtig zijn. Het is belangrijk dat we precies de volgorde aanhouden die God ons geeft. Maar zoals met alle kaarten, moeten wij bij het begin beginnen.

Pascha

De 1ste stap in het grote plan van God is het Pascha. God wist dat elke persoon die ooit zou leven zou zondigen. Wat is zonde? 1 Johannes 3:4 vertelt ons precies wat zonde is. *Zonde is de overtreding van de wet*, dat betekent, je niet aan de wet - de Tien Geboden - houden. Dus zonde is: je niet aan de Tien Geboden houden. God vertelt ons in Romeinen 6:23 ook, dat de straf die op zonde staat, de dood is. De wetten van God zijn zo belangrijk dat er consequenties aan verbonden zijn, als ze gebroken worden. Als je een bal laat vallen, welke kant botst die op? Botst de bal ooit omhoog? Nee, nooit. De wet van de zwaartekracht zorgt dat de bal altijd omlaag gaat. De bal kan daar niets aan doen omdat het een wet is. De andere wetten van God zijn ook zo. Ze blijven altijd gelden. God zegt dat zonde zo erg is, dat de straf die er op staat de dood is. Maar wij weten al dat we ons niet perfect aan de wet van God kunnen houden. Daarom gaf God, in Zijn grote wijsheid, ons het Pascha als eerste stap op onze kaart. Zonder deze eerste stap, kunnen we niet verder.

Christus stierf om de boete voor onze zonden te betalen. God wil in ons wonen met Zijn Geest, maar Hij kan niet wonen waar zonden zijn. Omdat Christus die zonde weghaalde, kan de Geest van God nu in ons wonen.

In de tijd van Mozes en het volk Israël in Egypte, vertelde God aan Mozes om de Israëlieten te vertellen bloed van een lam op hun deurstijlen te smeren en de hele nacht binnen te blijven. Toen de engel des doods kwam en alle eerstgeboren van de Egyptenaren doodde, ging hij voorbij aan (Engels = pass over, de Engelse benaming van het Pascha is Passover) hen die het bloed op hun deurstijlen hadden gesmeerd. God stuurde Zijn eerstgeboren Zoon, Jezus Christus, om ons met Zijn bloed te redden. Jezus was perfect in al Zijn gedachten en daden. Hij had de Geest van God, sinds geboorte. Hij

zondigde nooit. Hij verdiende de doodstraf niet omdat Hij geen enkele wet van God had gebroken. Hij was perfect. Maar hoe zit het met ons? Wij zijn niet perfect. Wij hebben allemaal de Geboden van God gebroken. Daarom gaf God, in Zijn plan, Zijn eerstgeboren Zoon om die doodstraf voor ons te betalen.

Jezus Christus, in Zijn onzelfzuchtige liefde, gaf Zijn leven zodat de boete voor ons zou kunnen worden betaald. Hij werd gedood op de dag van het Pascha door de mensen voor wie Hij was gestorven. Drie dagen en drie later nachten, precies zoals Hij gezegd had, werd Hij opgewekt door Zijn Vader en herrees uit het graf. Hij is nu in de hemel, de eerstgeborene in de God Familie.

Omdat Christus in onze plaats stierf, leven wij in "genade." In genade leven betekent, dat de boete werd betaald voor ons. Wij verdienen het niet dat Christus dit voor ons deed - het was een gift aan ons zodat wij kunnen leven. Wij verdienen het eigenlijk om die boete zelf te betalen. Het zijn onze eigen zonden waardoor we in eerste instantie die straf verdienen, maar God en Christus waren barmhartig voor ons, en geven ons genade.

Omdat Christus die boete voor ons betaald heeft, mag je dan slecht zijn en zondigen? Kunnen we doen wat we willen en maar blijven zondigen? De Bijbel geeft ons een antwoord in Romeinen 6:15 *Wat dan? Zouden wij zonden bedrijven omdat wij niet meer onder de wet, maar onder de genade staan? Zeker niet!*

Stel dat iemand in de gevangenis zit wegens moord en bij hem zou de doodstraf uitgevoerd worden, als de gevangenisdirecteur beslist om genade te tonen en hem vrij te laten, is het dan toegestaan dat hij nog eens iemand vermoord? Deze man zou zo dankbaar moeten zijn dat hij genade gekregen heeft, dat hij in het vervolg zijn uiterste best zou moeten doen om nooit meer de wet te overtreden. Als hij het opnieuw doet, wordt hem waarschijnlijk niet nog eens genade, gratie verleend. Het kan zijn dat hij de boete voor zijn misdaad dan zelf moet betalen. God is genadig, maar wij moeten alles doen wat we kunnen om goed te zijn en voor de juiste manier van leven te kiezen, dus om de Geboden te houden.

Het Pascha maakt deel uit van een prachtig plan, maar wij moeten het Pascha niet als excuus gebruiken om te zondigen. Zonder Christus, die de boete betaalde voor onze zonden, kunnen wij niet verder gaan in het plan van God omdat we allemaal dood zouden zijn. Het is ook zeer belangrijk dat wij God en Jezus Christus dankbaar voor het Pascha zijn. Wij verdienen het niet. Net als de man in de gevangenis het niet verdiende om vrijgelaten te worden. Het was een geschenk, gratie, genade. We moeten ons altijd herinneren hoe God onze zonden vergeeft - *aan ze voorbij gaat* (Engels = pass over them) - vanwege het bloed van Jezus Christus. Dit is de eerste stap van de schatkaart, maar wij zijn er nog niet. Er zijn nog zes stappen op de kaart. Wij moeten ze allemaal voltooien om de schat te krijgen!

Dagen van Ongezuurde Broden

Onmiddellijk na het Pascha, toen door de dood van Christus de boete betaald is voor onze zonden, komen we aan bij de Dagen van Ongezuurde Broden, de volgende stap in Gods plan. .

Wij vieren dit een hele week lang. Nadat onze zonden zijn vergeven moeten wij bijzondere inspanningen verrichten om niet te zondigen. Zoals eerder gezegd, nu die boete voor ons betaald is, betekent dat niet dat wij nu slecht mogen zijn en zondigen. Eigenlijk is het juist

andersom! De Dagen van Ongezuurde Broden helpen ons om ons beter te concentreren op het verwijderen van de zonden uit ons leven. Weet je nog wat zonde is? – het overtreden van de wetten van God - de Tien Geboden. Maar waarom Ongezuurde Broden? Wat heeft brood met zonden te maken?

Als brood wordt gemaakt, wordt er een rijsmiddel zoals bakpoeder of gist toegevoegd om het brood te laten rijzen of “op te blazen“. Als je brood maakt, dan moet je het een paar uur laten staan, als je dan terugkomt is het deeg twee keer zo groot als daarvoor. De rijsmiddelen in het brood zorgen ervoor dat het brood zo opblaast. God neemt dit eenvoudige voorbeeld om ons te helpen een belangrijke les te leren.

Er zijn twee woorden die belangrijk om over deze Heilige dag te leren. De ene is **trots**, de andere is **nederigheid**. Het zijn twee totaal verschillende, tegenovergestelde dingen. Deze twee woorden zijn de SLEUTELS van dit deel van de schatkaart.

Je kunt de betekenis van de Dagen van Ongezuurde Broden niet ontdekken als je deze sleutels niet hebt. Bewaar deze sleutels goed, omdat wij ze opnieuw nodig zullen hebben voor de Verzoendag.

Trots, of trots zijn, betekent dat je denkt dat je boven anderen staat en neerkijkt op anderen, denken dat je beter bent dan anderen. Dit was de grootste zonde van Satan. Hij was trots en dacht dat hij beter was dan God. Hij dacht dat hij het beter kon doen dan God. Wat een dwaasheid! Trots is een hele grote zonde en in plaats van trots te zijn moet je nederig worden.

Nederig, of nederigheid, is het tegengestelde van trots. Het betekent dat je niet op anderen neerkijkt of denkt dat je beter bent dan anderen, het is bereid zijn om anderen te dienen. Mensen die bescheiden zijn, kan gemakkelijk iets geleerd worden. Ze zijn “onderwijsbaar“. Mensen die trots zijn denken dat ze het allemaal al weten en zijn niet bereid om te worden onderwezen. Luister jij als je wordt onderwezen? Ben jij bescheiden of nederig als iemand je probeert uit te leggen dat er een betere manier is om iets te doen? God houdt van deze houding!

God kan niet werken met mensen die trots zijn, omdat zij niet willen worden onderwezen. Zij denken dat ze alles al weten, maar zij die bescheiden zijn, houden ervan om onderwezen te worden. Zij houden er ook van anderen te dienen en anderen te helpen.

Wat heeft dit met brood te maken? Kun je mij een trotse blik laten zien? Steekt je borst vooruit en je neus in de lucht? Kijk, dat is trots! Natuurlijk kun je trots aan de binnenkant hebben zonder er zo uit te zien, maar als we trots aan de buitenkant zien, dan ziet het er zo uit - opgeblazen! Het gezuurde brood is opgeblazen. God gebruikt het voorbeeld van gezuurd brood om ons aan trots te herinneren. God zegt ons 7 dagen lang alle rijsmiddelen uit onze huizen te verwijderen. Wij mogen het een hele week lang niet eten. In plaats daarvan eten wij Ongezuurde Broden om ons er aan te herinneren hoe we moeten zijn - bescheiden en niet opgeblazen. Tijdens deze week in het jaar, is het gezuurde brood een herinnering aan trots en zonde. God wil dat we er de hele week over nadenken. Wij eten Ongezuurde Broden om ons eraan te herinneren dat we ons moeten concentreren op het uit ons leven bannen van zonden. Wij worden eraan herinnerd niet “opgeblazen” te zijn zoals het gezuurde brood.

Kunnen kinderen ook trots hebben? Luister jij naar je ouders? Als ze jou vertellen dat je geen gelijk hebt, wil je dan leren en ben je dan onderwijsbaar? Als je dat niet bent, dan ben je trots. Koppig zijn is ook trots. God houdt van een bescheiden houding. Als je verder wilt gaan met de schatkaart, moet je in nederigheid verder gaan.

Pinksteren

Nadat de kinderen van Israël uit Egypte kwamen, gaf God hun de Tien Geboden, op de Pinksterdag, op de Berg Sinaï. De geboden waren eenvoudig te begrijpen, maar zonder dat de Geest van God in de Israëlieten was, waren ze onmogelijk te houden. De Israëlieten waren nooit in staat om ze op een rechtvaardige manier te gehoorzamen. Hun trots en menselijke aard stond altijd in de weg. Er miste nog wat - het was de Geest van God. Mensen hebben het nodig om te zien, dat als God niet in hen leeft, zij zelfs tien eenvoudige geboden niet kunnen houden. Zonder de Geest van God kan de mens beperkt redeneren, is hij beperkt in begrip.

Op de eerste Pinksterdag nadat Christus stierf, gaf God de gedoopte mensen in Zijn Kerk, Zijn Heilige Geest, om in hen te leven en hen te helpen meer over Zijn wetten te begrijpen. De Geest van God die in ons woont dwingt ons niet om iets te doen. Zijn Geest zorgt er niet voor dat we goed of slecht zijn. Het geeft ons slechts een beter begrip van de wetten van God. God wil ons Zijn manier van leven laten kiezen – Hij wil ons niet dwingen om zo te leven, tegen onze wil. Met de Geest van God kunnen wij beter begrijpen wat goed en wat fout is, zodat we de juiste keuzes kunnen maken.

Het belangrijkste is dat de Geest van God ons helpt te begrijpen waarom iets goed of verkeerd is, zodat wij het volledig met God eens kunnen zijn. Zonder de Geest van God kunnen we geen volledig begrip van de geestelijke betekenis van Zijn wetten hebben. We kunnen slechts deel uitmaken van De Familie van God als wij deze speciale gift van God hebben gekregen. Wij kunnen deze gift alleen krijgen omdat Christus stierf zodat wij van onze zonden gereinigd kunnen worden. God zal niet in zonden wonen. De zonde moet eerst wordt verwijderd.

Dus, wat is nu die Geest van God, en hoe krijg je die? Jij hebt feitelijk al een geest in je wonen! Het is de geest van de mens. Deze geest is wat de mens anders maakt dan dieren. Net als mensen, hebben alle dieren hersenen. Wetenschappers proberen er al jaren achter te komen waarom mensen kunnen denken en dieren niet. Zij worden in de war gebracht door een groot geheim. Zij kunnen het verschil niet zien. Weet je waarom? Je kunt geest niet zien. Ze kunnen niet begrijpen dat God een geest aan de menselijke hersenen toevoegde, zodat wij kunnen denken, leren, huilen en lachen. De menselijke geest is wat je een "verstand" geeft. Dieren hebben geen verstand, die hebben alleen maar hersenen. Je kunt een geest niet zien, horen, proeven, voelen, of aanraken. Vandaar dat wetenschappers de geest niet kunnen vinden.

Sommige dieren hebben veel grotere hersenen dan wij, maar nog hebben ze niet de geest in hen die God aan ons gaf. God gaf de dieren instinct om te weten hoe ze nesten moeten bouwen, hoe ze moeten jagen, en hoe ze met hun baby's moeten omgaan. Zij kunnen trucjes leren, maar ze zijn zeer beperkt in wat ze kunnen. Je ziet nooit een hond een huis bouwen, of wel? Of heb je ooit een paard gezien wat een pak aantrok om naar zijn werk te gaan? Of wat dacht je van een leeuw die naar school gaat? Dat kunnen ze niet. Zij kunnen niet als mensen redeneren. God gaf mensen een geest om te denken, te plannen en te begrijpen. Mensen leren en maken keuzes. Dieren hebben dat vermogen niet.

De menselijke geest stelt mensen slechts in staat om over fysieke (tastbare) dingen na te denken. God is niet fysiek - Hij is geest. Om geest te begrijpen – heb je de Geest van God nodig die aan je menselijke geest wordt toegevoegd. Dit is waarom Pinksteren op onze kaart zo belangrijk is!

Als je volwassen bent geworden, is de eerste stap om de Geest van God te ontvangen, bekering. Dit betekent dat je spijt hebt van de zonden die je hebt begaan. Je beslist dat je niet jouw eigen manier van leven meer wilt leiden. Je kiest voor God en wilt Zijn manier van leven. De volgende stap is om gedoopt te worden. De minister dompelt je onder in water. Het symboliseert het wegwassen van je oude zonden, om nieuw en schoon weer boven te komen. God wast alle je vroegere zonden van je af. Ze worden je volledig vergeven en je begint opnieuw. Het is alsof je het schoolbord op school schoonveegt. Je krijgt een volledig schone lei! De dienaar legt dan zijn handen op je hoofd en vraagt aan God om Zijn Geest aan jou te geven. Vanaf dat moment, groeit de Geest van God in je – en Die helpt je om het plan van God en Zijn wetten meer en meer te begrijpen.

Zondigen mensen die de Geest van God hebben nog? Jammer genoeg, ja. Mensen maken fouten, maar ze moeten zich snel van hun fouten bekeren. Zolang wij mensen zijn, zullen wij zondigen, maar we mogen nooit opgeven om te proberen te leven naar de wetten van God. God zegt dat wanneer wij geestelijke wezens worden, wij nooit weer zullen zondigen.

Wij kunnen niet uit zonde komen, zoals Dagen van Ongezuurde Broden uitbeelden, tenzij de Geest van God in ons leeft. God wist we dit moesten hebben als de volgende stap. God gaf ons Zijn Tien Geboden zodat we zouden weten hoe te leven. De eerste vier Geboden vertellen ons hoe van God te houden. De laatste zes Geboden vertellen ons hoe van andere mensen te houden. De geboden zijn eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen, maar als de Geest van God niet in ons leeft, zijn ze onmogelijk te houden. Wij hebben de Geest van God nodig om ons te helpen. Zonder Pinksteren kunnen wij niet verder gaan met de jacht naar onze schat. Zonder God zouden we hulpeloos zijn.

Alle Heilige Dagen van God, met uitzondering van Pinksteren, zijn vastgesteld op specifieke data, zoals Pascha, dat op de 14de dag van de eerste maand is. Pinksteren is anders. “Pinksteren” betekent “tot vijftig tellen”. Het is zeer belangrijk bij het zoeken naar de schat om precies te tellen zoals de kaart zegt. Tel tot vijftig vanaf het punt dat God aangeeft.

Als je een schat zoekt die vijftig passen van een eikenboom af werd begraven, maar je besluit dat je liever vijftig passen neemt vanaf een kastanjeboom, zou je dan de schat vinden? Nee, natuurlijk niet. Je moet de schatkaart precies volgen!

Pinksteren is zeven Sabbatten, of 49 dagen, plus één dag, dat is 50, en dit eindigt altijd op een Zondag. God zegt te beginnen tellen op de eerste dag van de week, die valt tijdens de Dagen van Ongezuurde Broden. Welke dag is de eerste dag van de week? Zondag. Door vijftig dagen te tellen, beginnend met Zondag in de Week van Ongezuurde Broden, zul je de precieze datum weten waarop we Pinksteren moeten houden. Het zal altijd op een Zondag vallen. Als je begint met tot vijftig te tellen op de Zondag die na de Dagen van Ongezuurde Broden valt, dan ben je als de man die vijftig passen telt vanaf de kastanjeboom. Hij volgde de kaart niet! Het is belangrijk ervoor te zorgen dat je begint met tellen op de eerste dag van de week, tijdens de Dagen van Ongezuurde Broden.

Alle andere Heilige dagen kunnen op elke dag van de week vallen. Pinksteren is de enige Heilige dag waarvan we zeker kunnen zijn dat die altijd op dezelfde dag van de week valt, Zondag. Het is een machtig plan, maar je moet de kaart kunnen lezen en de instructies kunnen opvolgen precies zoals God ze geeft. Laten we onze speurtocht even onderbreken en even goed naar de kaart kijken. We moeten zien waar we nu zijn. De volgende stappen hebben we gevolgd:

1. Het Pascha is de eerste stap. Christus stierf zodat onze zonden konden worden vergeven en de Geest van God in ons kan wonen.
2. De dagen van Ongezuurde Broden herinneren ons eraan om niet naar de zonden terug te keren waar Christus voor moest sterven. Wij moeten ons concentreren op het meer en meer uit ons leven bannen van zonden. Het rijzen van het deeg herinnert ons aan trots. Vergeet nooit de twee sleutels - trots buiten gooien en nederigheid binnen halen!
3. Pinksteren was toen God aan de Israëlieten Zijn Tien Geboden gaf, en Hij gaf met Pinksteren Zijn Heilige Geest aan de Kerk, om het mogelijk te maken om de Tien Geboden te houden.

Tot zover gaat het goed. Wij zijn al een heel eind op onze kaart, maar wij moeten verder gaan. Denk eraan om altijd je sleutel van nederigheid bij je te houden!

Trompettenfeest

De volgende Heilige Dag is het Trompettenfeest. Dit Feest valt in het najaar. Op de eerste dag van de zevende maand valt deze Feestdag, een Sabbat. Trompetten worden gebruikt voor verschillende doeleinden in de Bijbel. Verschillende soorten trompetten met verschillende soorten geluid. De Israëlieten hadden zilveren trompetten, of gemaakt van andere metalen, ze hadden trompetten van ramshoorns, deze klonken heel luid. Sommigen werden gebruikt tijdens de reis van het volk Israël in de woestijn. Zij gaven een teken aan het kamp, ze gaven het begin van een nieuwe maand aan, riepen het volk Israël samen voor een vergadering en ze kondigden het begin aan van de Heilige dagen. Ten tijde van het volk Israël hadden ze geen luidsprekers, gsm's, mobieltjes of allerlei dingen die wij vandaag de dag hebben. Er waren miljoenen Israëlieten die de opdrachten moesten kunnen horen, zodat ze wisten wat ze moesten doen, wanneer ze hun kamp moesten opbreken, of om te stoppen aan het eind van de dag enzovoorts. Om zoveel mensen tegelijk iets te kunnen zeggen moet heel moeilijk geweest zijn. Maar zelfs de kleinste kinderen kenden de verschillende geluiden van de trompet en wisten direct wat ze moesten doen bij welk geluid. Sommige trompetten waren specifiek om alarm te blazen of om ten oorlog te trekken. Zij waren zo luid en doordringend dat iedereen wist dat er gevaar dreigde. Heb je ooit een sirene horen afgaan, bij brand? Als je dat geluid hoort weet je direct wat dat betekent en wat je moet doen. Zo was het ook bij het volk Israël, zij wisten precies wat de trompetten betekenden. Trompetten werden gebruikt als men ten oorlog trok. Ze werden gebruikt bij de strijd om Jericho. Herinner je je nog dat de Israëlieten rondom de muur van Jericho liepen, zeven dagen lang? En toen, op de laatste dag, schreeuwden ze heel hard en er werd op de trompetten geblazen: de muren van Jericho stortten in.

Later werden er trompetten gebruikt als er een nieuwe koning gekroond werd. Sommige trompetten maken een mooi geluid en je wordt er blij van. Het volk Israël kenden heel

goed het verschil tussen een trompet die voor muziek maken gebruikt werd en de trompet die hen waarschuwde voor gevaar.

In het boek Openbaring wordt gesproken over 7 trompetten, die in de eindtijd zullen klinken, gedurende 3 ½ jaar, eindigend op Pinksteren 2012. Elke trompet die weerklinkt is een waarschuwing voor vernietiging die over deze wereld zal komen om de mensen te vernederen zodat ze Gods manier van leven zullen aanvaarden. De laatste trompet is de aankondiging van diegene die God aangesteld heeft als Koning der koningen: Jezus Christus die samen met Zijn Eerstelingen zal regeren in Gods Regering. Het Trompettenfeest van 2008 was een heel speciaal Feest: er werden een aantal heel spannende dingen bekendgemaakt: de verzegeling van de 144.000 die zullen regeren met Jezus Christus, bij Zijn wederkomst. Ook werd de aftelling bekendgemaakt van de 7 trompetten die zullen klinken in de laatste 3 ½ jaar, tot de wederkomst van de Koning der koningen die de controle zal nemen over alle regeringen op aarde.

Verzoendag

Alhoewel het deze dag een beetje moeilijker is om je te verheugen (omdat we moet vasten), is het een zeer speciale Heilige dag. Na de wederkomst van Christus de wereld eindelijk verzoend zijn met God. Verzoenen betekent één worden. De wereld is op dit ogenblik niet één met God. Daarom zijn er oorlogen, wordt er vermoord, gevochten, gestolen, en alle andere dingen die de mens ongelukkig maakt. Alles en iedereen die ongelukkig is in deze wereld, is dat omdat hij tegen de wetten van God in gaat.

Wij vasten om nederig te zijn. Weet je nog hoe de belangrijk nederigheid is? Welke Heilige dag hebben we besproken waarbij gesproken werd over nederigheid en trots? Nederig zijn tegenover God is zó belangrijk. Als wij vasten, zijn wij nederig. We realiseren ons hoezeer we God nodig hebben als we honger en dorst hebben. Wij realiseren ons hoe zwak en klein we zijn. Wij hebben God voor alles nodig. Wees dankbaar dat God niet vraagt om een dag niet te ademen. Hoe lang kun jij je adem inhouden? Wij zijn zelfs afhankelijk van God voor de lucht die wij inademen.

Als de mens zich wil verzoenen met God, moet eerst Satan weg zijn. Verzoendag beeldt een tijd uit wanneer de Satan en zijn demonen zullen worden weggestuurd van de aarde, weg van alle mensen. Hij is een echt probleem, omdat hij mensen ertoe beweegt om God niet te geloven. Vanaf de tijd in de Tuin van Eden tot nu, beïnvloedt Satan mensen om verkeerde besluiten te nemen. Hoewel wij dorstig en hongerig zijn tijdens Verzoendag, heeft deze dag een zeer blije betekenis.

In het Oude Testament, had God het volk Israël de opdracht gegeven om een tabernakel laten bouwen. In deze tabernakel was een ruimte die het Heilige der Heiligen werd genoemd. Niemand mocht deze ruimte binnengaan behalve de hogepriester, één maal per jaar, op Verzoendag. Deze ruimte, waar de Ark des Verbonds stond, werd gescheiden door een soort gordijn. Bovenop de Ark des Verbonds was het verzoendeksel, bedekt met zuiver goud. Twee Gouden cherubijnen (engelen) zaten op de ark. Hun vleugels waren uitgespreid over het verzoendeksel.

Één keer per jaar, alleen op Verzoendag, ging de hogepriester het Heilige der Heiligen binnen en offerde een offer voor de mensen én zichzelf, voor zonden die zij gepleegd hadden, in onwetendheid. De mensen werden niet toegelaten in het Heilige der Heiligen.

Op het tijdstip van de dood van Christus, scheurde het gordijn in de tempel van boven tot

onder. Het was een teken van God dat het bloed van Christus onze zonden bedekte, en nu één kunnen worden met God. Omdat Christus ons offerlam was, kunnen we op elk moment bij God komen. Wij zijn verzoend, of één met God, dankzij het bloed van Jezus. Wij hebben toegang tot Heilige der Heiligen, de troon van God, om vóór Hem te komen met onze gebeden.

Je weet nog, trots en de nederigheid waren de sleutels voor Dagen van Ongezuurde Broden. Zij zijn ook sleutels aan de Verzoendag.

Tot dusver zitten wij op het juiste spoor. Wij zijn zo dichtbij! Dit is het beste kaart ooit! Laten we nu niet ophouden. Wij zijn bijna bij de grootste schat die ooit te vinden was!

Loofhuttenfeest

Dit is de leukste tijd van het hele jaar. Tijdens het Loofhuttenfeest komen we samen met broeders uit het hele land en de wereld, om het Loofhuttenfeest te vieren. Tijdens het feest, gaan wij elke dag naar de dienst en leren er meer over God dan in welke andere tijd van het jaar dan ook. Het is een tijd waarin we met onze vrienden kunnen zijn, velen daarvan zien we alleen tijdens dit Feest.

Het Loofhuttenfeest geeft een beeld van de vreedzame, prachtige tijd in de toekomst, die we het Millennium noemen, wanneer de hele wereld zich aan de wetten van God zal houden en dat de mensen een gelukkig leven kunnen leven. Het feest duurt zeven mooie dagen. Millennium betekent "duizend jaar." Zo lang zal dit tijdperk duren - duizend jaar.

God vertelt ons om een tiende van ons inkomen, of zakgeld, te bewaren zodat kunnen wij van het Feest kunnen genieten. Het Loofhuttenfeest beeldt een tijd uit van grote overvloed in de wereld van morgen - het Millennium. De hele wereld zal dan deel uitmaken van de Kerk van God. Iedereen zal dan ook het Feest vieren. Al je schoolvrienden, je neven en nichten, je burens, ... allemaal zullen ze naar het Feest gaan. Zij zullen eindelijk kunnen genieten van wat jij nu hebt. Zij weten niet wat voor ongelooflijk plezier ze zullen hebben, maar jij wel! Is het niet geweldig om te weten hoe leuk ze het zullen vinden. Als je al in de Kerk van God zit, dan weet je al hoe leuk het is.

Gods 7.000 jarig plan voor de mensheid is gebaseerd op de zevendaagse week. God gaf de eerste 6.000 jaar aan de mens om zichzelf te besturen. De laatste 1.000 jaar zal onder het bestuur van God zijn. Het Loofhuttenfeest gaat over die laatste 1.000 jaar voor de mens. Het zal een veel betere tijd zijn om in te leven dan de eerste 6.000 jaar.

Het is moeilijk om je voor te stellen dat de hele wereld zo gelukkig zal zijn, maar net als tijdens het Feest, zal het een prachtige tijd van vriendschappen, vrolijkheid, en overvloed zijn. Tijdens deze periode van 1.000 jaar zullen de mensen overal gelukkig en vreedzaam leven, onder één Regering - de Regering van God. Iedereen zal de Tien Geboden houden en de Gods Heilige dagen, net zoals jij nu doet.

Er is nog één laatste stap over op onze kaart. Hoe zit het met die mensen die ooit hebben geleefd en die gestorven zijn? Hoe zit het met de mensen die nooit iets geweten hebben over de Geboden van God? Hoe zit het met alle baby's die gestorven zijn? Krijgen zij nog een kans?

De Laatste Grote Dag

Deze Heilige dag volgt direct op de periode van 7 dagen van het Loofhuttenfeest. Het is

direct daarna, omdat deze gebeurtenis direct volgt op het Millennium. De Laatste Grote Dag beeldt de tijd van 100 jaar uit, wanneer iedereen die ooit is gestorven weer opnieuw tot leven zal worden gebracht. Iedereen die als baby, als kind, als volwassene, en zelfs zij die als oud persoon stierven, zal een kans krijgen opnieuw te leven. Maar dit keer, zal het anders zijn! Deze keer zullen zij allemaal de kans hebben om Gods manier van leven te begrijpen. Zij zullen de kans hebben om zonder al het lijden van deze wereld te leven. Sommige van de mensen die zullen worden opgewekt, werden gedood in een oorlog, of ze stierven aan een ziekte, en sommigen stierven zelfs van de honger. Ken je iemand die gestorven is, waarvan je het fijn zou vinden om die opnieuw te zien? Je zult ze opnieuw zien! Wanneer ze opnieuw tot leven worden gebracht zullen ze gezond zijn, en het belangrijkste van alles - dit keer zullen ze de wetten van God hebben om hen gelukkig te maken.

Wanneer ze opnieuw tot leven worden gewekt, zullen ze heel blij zijn om elkaar te zien. Op dit ogenblik is het alsof ze in een diepe slaap zijn. Zij weten zelfs niet dat ze dood zijn. Zij voelen geen pijn en hebben geen enkele gedachte - net als wanneer je diep slaapt. Wanneer ze weer opgewekt zullen worden, zullen ze familie en vrienden zien die vóór hen gestorven zijn, waarvan ze dachten dat ze hen nooit meer zouden zien.

Denk je dat ze dan bereid zullen zijn om te luisteren, nu dat een geweldig genadige God ze hun eigen leven, en het leven van hun geliefden teruggegeven heeft? Absoluut! Ze zullen klaar zijn om te leren hoe ze een gelukkig leven moeten leiden door aan Gods mooie wetten te gehoorzamen. Geluk, zo zullen ze leren, krijgen wij alleen als wij gehoorzaam zijn aan God. Alles wat niet volgens de wetten van God is maakt mensen droevig. Vandaar dat de wereld nu zo slecht is. De wereld gehoorzaamt God niet, maar dat zal spoedig veranderen!

Het precies volgen van de kaart leidt tot de grootste schat die een mens zich maar voor kan stellen: voor altijd leven in het Koninkrijk van God, als deel van de Familie van God. Hoe ontzagwekkend! Jij hebt al een voorsprong op de rest van de wereld, maar hen zal deze nauwkeurige kaart die jij nu hebt, ook gegeven worden, om ze te tonen hoe ze de schat kunnen vinden. Het kan best zijn dat ze jouw hulp nodig hebben, dus wees er klaar voor om ze te helpen.

Om zeker te zijn dat we alle aanwijzingen hebben, nemen we nog een keer in het kort door wat we geleerd hebben.

- Pascha: Jezus Christus stierf en betaamde de boete voor onze zonden, zodat de Geest van God in ons kon leven en wonen om ons te helpen om volgens de manier van God te leven.
- Ongezuurde Broden staat voor het uit ons leven bannen van zonden.
- Op Pinksteren gaf God de Tien Geboden aan de Israëlieten, en Zijn Heilige Geest aan Zijn Kerk.
- Het Trompettenfeest is de aankondiging van de wederkomst van Christus, om over de aarde te regeren.
- Verzoendag is wanneer Satan zal worden weggedaan en de mensen niet meer kan beïnvloeden.
- Het Loofhuttenfeest geeft een beeld van het prachtige, vreedzame Millennium, dat 1.000 jaar zal duren.
- De Laatste Grote Dag is de tijd wanneer iedereen die ooit heeft geleefd en is

gestorven, opnieuw tot leven zal worden opgewekt en een kans gegeven zal worden om te leven volgens de manier van God.

Wow! Wat een prachtige schatkaart! Het duurt een heel mensenleven om deze kaart te volgen, maar met de hulp van God kunnen wij dat, en dan kunnen wij ons omdraaien en anderen helpen om dezelfde kaart te volgen naar de ongelooflijke ontzagwekkende schat van het Koninkrijk van God!

VRAGEN:

1. Kun je alle Heilige dagen in volgorde noemen? Waarom is het belangrijk dat we ze in de juiste volgorde houden?
2. Wat is zonde? Wie heeft gezondigd?
3. Wat is de straf voor zonde?
4. Wie betaalde deze boete voor ons zodat wij niet hoeven te sterven? Nadat Christus voor onze zonden stierf, wat geeft God om ons te helpen? Waarom moest Christus sterven voor ons, zodat wij de Geest van God kunnen ontvangen - waarom kon God ons dat niet geven zonder het sterven van Christus?
5. Wat zijn de twee "sleutels" die je nodig hebt om Dagen van Ongezuurde Broden te begrijpen?
6. Wat is trots? Wat is nederigheid?
7. Wat doet gist met het brood?
8. Wat stelt gist tijdens de Dagen van Ongezuurde Broden voor?
9. Wat werd op Pinksteren aan de Israëlieten gegeven? Wat werd er aan de Kerk gegeven?
10. Wat betekent de Pinksteren? Op welke dag van de week valt Pinksteren altijd? Hoe tel je Pinksteren? Wanneer begin je te tellen?
11. Hoe ontvangt iemand de Geest van God?
12. Op welke Heilige dag wordt de terugkeer van Christus aangekondigd?
13. Waarom vasten wij tijdens de Verzoendag? Wat beeldt Verzoendag uit dat er met Satan zal gebeuren? Wat is de sleutel voor Verzoendag (hint: dezelfde sleutels voor Ongezuurd Broden)
14. Welke toekomstige tijdperk stelt het Loofhuttenfeest voor? Hoe lang duurt het Millennium? Wat betekent Millennium?
15. Wat zal er op de Laatste Grote Dag gebeuren? Hoe lang zal deze periode duren?
16. Wat is jouw favoriete Heilige dag

De oorsprong van Valentijnsdag

Voor de oorsprong van Valentijnsdag, dat op 14 Februari wordt gevierd, moeten we helemaal terug gaan naar Nimrod. Nimrod was een machtige jager en hij haatte God. Na de zondvloed bouwde Nimrod een toren die zeer hoog was. Hij dacht dat God daardoor de mensen niet door een nieuwe vloed kon doden. Nimrod had de stad Babel gebouwd, met allemaal muren rondom. De mensen waren bang voor de wilde dieren maar Nimrod was een groot jager, en hij beschermde de mensen. Nimrod en zijn slechte moeder/vrouw, Semiramis, waren opgesteld als goden die de mensen aanbaden. Alle foute feestdagen van de wereld zijn terug te leiden naar de tijd toen de mensen Nimrod en Semiramis aanbaden. Deze zijn onder andere Kerstmis, Pasen, Allerheiligen/Halloween, en Valentijnsdag.

Één van de festivals die de mensen hielden werd Lupercalia genoemd. Het was ter ere van Lupercus – een heldhaftige god. Lupercus was de “jager van wolven.” Nimrod en Semiramis hadden vele verschillende namen. Lupercus was één van de namen voor Nimrod. Bij de toren van Babel die Nimrod de mensen had laten bouwen, bracht God de een spraakverwarring over de mensen. Zij konden elkaar niet meer verstaan. De mensen begonnen het gebied te verlaten en trokken op met mensen die hun eigen taal spraken. Zij namen de goden die zij hadden aanbeden met zich mee. Nu hadden zij verschillende namen voor hun goden. De Bijbel verwijst meestal naar de verering van Nimrod als Baal. De Grieken noemden Lupercus “Pan.” De Semieten noemden Pan “Baul”, en zij hadden het van de Babyloniërs die hun god “Baal” noemden. Maar het was allemaal dezelfde heidense god.

Later wilde de Katholieke Kerk niet dat zij bekend zouden zijn om heidense verering, dus veranderde ze gewoon de namen van de feestdagen en noemden die dagen “Christelijk”. Ze verzonnen verschillende verhalen over een man, genaamd Sint Valentijn, die mensen hielp. Maar de verhalen waren allemaal tegenstrijdig. Het is moeilijk om een leugen altijd precies hetzelfde te vertellen. Alle symbolen en gebruiken die tijdens Valentijnsdag worden gebruikt zijn oude praktijken, die gebruikt werden bij het houden van Lupercalia.

Een andere naam voor het kind Nimrod was “Cupido”, dat betekent “begeren”. Men zegt dat toen Nimrods moeder haar kind zag, zij hem begeerde. Nimrod werd haar Cupido, zij begeerde hem, haar Valentijn. Zo slecht was de moeder van Nimrod, zij trouwde met haar eigen zoon! Op monumenten in Egypte staan inscripties met de tekst: “Nimrod (de Egyptenaren riepen hem Osiris) was de echtgenoot van zijn moeder.” De beelden van Cupido tonen een gevleugeld mollig jongentje met pijl en boog. Je herinnert je dat Nimrod een jager was die pijl en boog gebruikte.

Terwijl Nimrod opgroeide, werd hij een soort kind-held voor veel vrouwen, die hem begeerden. Hij was hun Cupido! In het Bijbelboek Daniël, wordt hij “de begeerte van vrouwen” genoemd (Daniël 11: 37). Sommige vertalingen gebruiken het woord Tammuz, een Babylonische naam voor Nimrod. Tammuz was eigenlijk een andere zoon van Semiramis. Nimrod was gestorven, en toen Tammuz werd geboren, vertelde Semiramis de mensen dat het Nimrod was, die herrezen was. Daarom werden Nimrod en Tammuz dezelfde god, ze gebruikte dezelfde naam. Nimrod/Tammuz wekte zoveel jaloezie op bij de vrouwen hij vaak het “beeld van jaloezie” genoemd wordt (Ezechiël 8: 5). Nimrod,

de jager, was ook hun Valentijn. De heidenen herdachten hun held-jager, of Baal, door hartvormige liefdestekens naar elkaar te sturen op de avond van 14 Februari als symbool van hem.

De katholieke Kerk, die het heidendom in het Christendom wilde doen opgaan, spoorde de mensen aan om dezelfde gebruiken te blijven vasthouden. Het was makkelijker om mensen te bekeren als zij dezelfde dagen en de tradities konden vieren, dan het Christendom te noemen.

Lupercalia was een belangrijke feestdag voor de heidenen en de Romeinen. Diverse verslagen uit die tijd wijzen erop dat Marcus Antonius meester van de Luperi Universiteit van Priesters was. Hij koos het Lupercalia festival in het jaar 44 voor Christus als het geschikte tijdstip om de kroon aan Julius Caesar te geven.

Volgens de leugens en legenden, begint het verhaal van Romulus en Remus met hun grootvader, Numitor, koning van de oude Italiaanse stad Alba Longa. Hij werd verdrongen door zijn broer Amulius. De dochter van Numitor, Reha Silvia, werd Vestaalse Maagd gemaakt door Amulius en haar werd verboden om te trouwen aangezien haar kinderen rechtmatige erfgenamen van de troon zouden zijn. Mars, de god van oorlog, werd verliefd op haar en er werd een tweeling geboren, allebei zonen.

Vrezend dat de jongens zouden groeien en naar wraak zouden streven, liet Amulius ze in een mand doen en in het ijskoud water van de rivier de Tiber gooien. Ken jij een *waar* verhaal uit de Bijbel, waar een baby in een mand, op de rivier werd gezet? Dit verhaal van Satan spot met het ware verhaal van Mozes. De mythe gaat verder; de tweeling werd gevonden door een wolvin die hen met haar melk voedde. De jongens werden later gevonden door Faustulus, de koning van de herders. Hij en zijn vrouw adopteerden ze en noemde ze Romulus en Remus. Ze groeiden op en werden sterke brutale jonge mannen, en uiteindelijk leidden ze een groep herders in een opstand tegen Amulius. Hij werd gedood en herstelden het koninkrijk van hun grootvader.

Ze hadden besloten om een eigen stad te bouwen, en Romulus en Remus kozen de heilige plaats waar de wolvin hen had verzorgd. Romulus begon muren op de Palatine Heuvel, maar Remus lachte omdat ze zo laag waren. Remus sprong er spottend overheen, en in een vlaag van woede, doodde Romulus zijn broer. Romulus zette de bouw van de nieuwe stad voort, en noemde de stad Rome, naar hemzelf. Rome is waar de Katholieke Kerk haar hoofdkwartier heeft.

De naam „Februari“ komt voort uit reinigingsceremonies. Februari kwam oorspronkelijk later op de oude Romeinse kalender voor, dan tegenwoordig, Lupercalia werd dus gehouden in de lente en werd beschouwd als festival van reiniging en vruchtbaarheid. Elk jaar op 15 Februari, verzamelden de Luperci priesters zich op Palantine Heuvel, bij de grot van Lupercal. Vestaalse Maagden brachten de heilige cakes gemaakt van de eerste aren van de graanoogst van het vorig jaar, naar de vijgenboom. Twee naakte mannen zouden ter plaatse een hond en een geit offeren. Het bloed werd op de voorhoofden van de jonge mannen gesmeerd en toen afgeveegd met in melk gedompelde wol. Die twee mensen bonden dan doeken, gemaakt van de huid van de geit, rond hun heupen, en leidden groepen priesters rond de heuvels van Rome. Terwijl ze renden, sloegen ze onderweg de vrouwen zachtjes met stroken geitenhuid. Van deze rituelen van zuivering, boetedoening (februa) ontleent de maand Februari haar naam. Men dacht dat men door

deze rituelen gereinigd werd van vloeken, ongeluk en onvruchtbaarheid. Februa waren de huiden van de offerdieren die voor deze reiniging, op de veertiende februari, werden gebruikt.

Één van de gebruiken was om de namen van beschikbare jonge meisjes in een doos te stoppen. De jonge mannen trokken elk een kaartje. Elke man accepteerde het meisje van wie hij de naam uit de doos gehaald had, als zijn liefje tijdens de duur van het festival, en soms ook langer. Dit is waar de Valentijnskaarten vandaan komen.

Later besliste de Katholieke kerk dat sommige van deze heidense gebruiken een beetje te immoreel waren om "Christelijk" genoemd te kunnen worden. In 496 na Christus schafte Paus Gelasius het festival van Lupercalia af. Hij koos Valentijn als beschermheilige van minnaars, die op het nieuwe festival op 14 Februari worden geëerd. In plaats van het tevoorschijn halen van namen van jonge meisjes, werden namen van heiligen in een doos gedaan om te trekken. Men zou nu de naam van een heilige uit de doos trekken om het komende jaar te bestuderen en te proberen om zoals die heilige te leven. Dit ging zo honderden jaren door.

Waarom kozen de Romeinen 14 Februari om Lupercalia te eren, of moeten we Nimrod zeggen? Nimrod, of Baal, de zonnegod van oude heidenen. Van hem werd gezegd dat hij geboren was tijdens de winterzonnepunt, dat was van December tot 6 Januari. Later stelde de Katholieke Kerk de datum van 25 December in als Kerstdag, maar Nimrod zijn originele verjaardag was op 6 Januari. Het gebruik was dat de moeder van een mannelijk kind, nadat de baby geboren was, veertig dagen te wachten voor zij weer in het openbaar zou verschijnen. Veertig dagen na de verjaardag van Nimrod is 15 Februari. Lupercalia werd gevierd op deze dag, en de festiviteiten begonnen op de veertiende. Later, veranderde de Katholieke kerk de feestdag in 14 Februari en noemde het Valentijnsdag.

Is God blij met mensen die een dag vieren, voor een heidense god? Als je heidense gebruiken hebt, maar ze Christelijk noemt, is dat goed.? Onthoud wat God erover te zeggen heeft:

Neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de HERE, uw God, dienen; want al wat de HERE een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur. Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen (Deuteronomium 12: 30 - 32)

De Oorsprong van Pasen

Pasen wordt in de lente door miljoenen mensen gevierd. Het wordt geassocieerd met paashazen gekleurde eieren en bepaalde broodjes, die men kruisbroodjes noemt. Maar wanneer werd Pasen voor het eerst gevierd? En wat heeft Jezus Christus te maken met deze merkwaardige rituelen? Wat is de Vastentijd, Goede Vrijdag en Paaszondag? Maken die deel uit van Het Plan van God?

De oorsprong van Pasen gaat helemaal terug tot duizenden jaren vóór Christus. Na de Zondvloed huwde de kleinzoon van Noach, Kus, een vrouw genaamd Semiramis. Zij hadden een zoon die Nimrod heette. Toen Kus stierf, huwde Nimrod zijn eigen moeder en maakte zichzelf koning. Zij waren een zeer slecht duo. Toen Nimrod stierf, wilde zijn vrouw/moeder de controle over de mensen niet verliezen, en dus vertelde ze hen dat hij was opgestegen naar de zon om de zonnegod, Baäl te worden. Hij moest nu worden aanbeden met een heilige vlam of kaars, dat is waarom in vele kerken vandaag kaarsen gebruikt worden tijdens hun religieuze diensten. Nimrod zou nu de god van het vuur zijn, bij velen bekend als Moloch.

Semiramis beweerde dat zij vanaf de maan was neergestreken op aarde in een reuze ei. Wat een dwaas verhaal, maar mensen geloofden het echt! Semiramis werd bekend met de namen Ishtar (Astarte), Easter, of maangodin.

De vele Namen van Semiramis en Nimrod

Weet je waarom Semiramis en Nimrod zoveel verschillende namen hadden? Herinner je je het verhaal van de Toren van Babel nog? Satan begon zijn eigen godsdienst, via Nimrod en Semiramis, daarmee bespote hij God.. Hij kende het plan van God over een zoon die later geboren zou worden. Satans nieuwe godsdienst zette aan tot zon- en maanverering, menselijke offers, afgoderij en nog veel meer. In Babel, de stad die Nimrod had laten bouwen, was een zeer hoge toren gebouwd. Nimrod wist dat er een vloed geweest was, die alles op aarde vernietigd had. Hij dacht als hij een toren kon bouwen die hoog genoeg was, zou zelfs God hem niet kunnen doden. Nimrod kende de belofte van God niet, dat Hij nooit de aarde meer zou vernietigen door een vloed. Weet jij nog wat het teken van dat verbond was? Dat was de regenboog!

Tijdens de bouw van de Toren van Babel was er slechts één taal op aarde. Het duurde niet lang, na de vloed, dat de mensen weer net zo slecht waren als voor de vloed. God moest dit vertragen. Op een dag, terwijl de mensen aan de toren werkten, konden ze elkaar plotseling niet meer verstaan. God had ervoor gezorgd dat ze elkaar niet meer verstonden. Het bouwen van de toren moest worden gestaakt. De mensen konden gewoon niet meer samenwerken. Degenen met dezelfde taal kwamen samen en verlieten het gebied, maar ze namen wel de Babylonische godsdienst mee. Nimrod werd in andere talen Baäl, Bal, Baalim, Molech, Saturnus, Kronos, Vulcanus, en nog een aantal andere namen, genoemd. Andere namen voor Semiramis waren Ishtar, Easter, Astarte, Ostara (wat betekent "uit het oosten" - de richting waar de zon op komt), Ashtoreth, en nog een heleboel andere namen. Zij werd koningin van de hemel genoemd, moeder godin, godin van vruchtbaarheid, en de Moeder Natuur. Zij was een godin met vele namen, werd aanbeden in de lente, als de aarde wordt vernieuwd met nieuw leven en groene vegetatie.

Na de dood van Nimrod, werd Semiramis zwanger en ze vertelde de mensen dat de vader

van haar zoon de Zon was, of Baäl, de zonnegod. Zij noemde de baby Tammuz. Ze zei dat hij de reïncarnatie was van Nimrod, wat betekende dat Nimrod weer tot leven kwam als Tammuz. Dit was net zo dwaas als het verhaal dat zij uit een ei geboren was. Maar denk je dat de mensen het geloofden? Zij wel! En jij? Denk jij dat Semiramis geboren was uit een ei, en dat haar echtgenoot/zoon de Zonnegod was, en dat haar pasgeboren zoon de opnieuw tot leven gekomen Nimrod was?

Tammuz werd een jager, net als Nimrod. Op een dag werd hij gedood door een everzwijn, dat is een groot, woest varken met scherpe slag tanden. Semiramis vertelde de mensen dat Tammuz tot zijn vader, de Zonnegod was opgestegen. Nu zouden ze samen worden aanbeden in de heilige vlam als de vader, de zoon en de heilige geest.

Vastentijd en Warme Kruisbroodjes

Semiramis had een periode van veertig dagen afgekondigd om elk jaar te rouwen voor Tammuz, voorafgaand aan de verjaardag van zijn dood. In die periode mocht er geen vlees worden gegeten. Het treuren samen met Semiramis zou hun eigen vruchtbaarheid verzekeren en succesvolle oogsten geven. Aanbidders moesten de godsdienst van Baal en Tammuz overdenken en een "T" over hun borst slaan. Zij aten ook heilige broodjes met een "T" duidelijk op de bovenkant. Tegenwoordig noemt de Katholieke Kerk deze periode van 40 dagen de vastentijd, en de heilige broodjes zijn warme kruisbroodjes. Deze heidense feestdag draagt nog de naam van Easter - Pasen.

De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken (Jeremia 7:18)

... om wierook te branden aan de koningin van hemel en drankoffers aan haar uit te gieten. De vrouwen zeiden ook: "En als we wierook brandden voor de KONINGIN VAN DE HEMEL, en drankoffers uitgoten aan haar, maakten wij CAKES voor haar, om haar te aanbidden

Omdat gij offers ontstoken hebt en gezondigd tegen de HERE en niet geluisterd hebt naar de stem des HEREN en niet gewandeld naar zijn wet, zijn inzettingen en zijn getuigenissen, daarom heeft u deze rampspoed getroffen, gelijk het heden ten dage is. (Jeremiah 44:17 - 23)

Paashaas en Paaseieren

Het lievelingsdier van Tammuz was vermoedelijk een konijn. Konijnen werden als heilig beschouwd in de Babylonische godsdienst. Konijnen zijn ook een teken van vruchtbaarheid. Dit betekent dat zij veel jongen krijgen. Semiramis was bekend als de godin van de vruchtbaarheid. Een bekende mythe is dat de Paashaas gekleurde eieren legt. Maar leggen konijnen eieren? Natuurlijk niet! De baby's van konijnen worden levend geboren, net als mensen, of puppy's of katjes. De paashaas stelt eigenlijk Semiramis voor, en waar zei ze dat zij vandaan kwam? Uit een (maan)ei. Het ei was erg heilig in de Babylonische godsdienst. Het ei is een teken van vruchtbaarheid, van de lente of van wedergeboorte van de aarde. Op sommige plaatsen maakt het decoreren van eieren deel uit van hun heilige festivals.

Diensten bij Zonsopkomst

Diensten bij zonsopkomst maken ook deel uit van de traditie van Pasen. Waar komt dit uit voort? Herinner je dat Nimrod, die ook als Baäl bekend stond, de zonnegod was.

Zonverering maakte een groot deel uit van de Babylonische godsdienst. 's Ochtends buigen naar het oosten, waar de zon opkomt, was erg gebruikelijk in de oudheid.

En Hij zeide tot mij: Nog meer gruwelen die zij bedrijven, zult gij zien. Daarop bracht Hij mij naar de ingang der poort van het huis des HEREN aan de noordzijde; en zie, daar zaten vrouwen, die Tammuz beweenden. Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Nog grotere gruwelen dan deze zult gij zien. Toen bracht Hij mij naar de binnenste voorhof van het huis des HEREN. En zie, aan de ingang van de tempel des HEREN, tussen de voorhal en het altaar, waren ongeveer vijftwintig mannen, met hun rug naar de tempel des HEREN en met hun gezicht naar het oosten, en zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon. Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Was het voor het huis Juda nog niet genoeg om de gruwelen te doen, (Ezechiël 8:13 - 17)

Jezus Christus

En hoe zit het met Jezus Christus? Heeft deze heidense feestdag iets met Hem te maken? Vertelt God ons om dezelfde heidense praktijken te gebruiken om Zijn Zoon te aanbidden?

De valse godsdiensten van tegenwoordig vieren Pasen, omdat ze denken dat Christus stierf op Vrijdag, die als "Goede Vrijdag" bekend staat, en dat Hij rees op Zondag. Maar dit is fout. Christus stierf op een Woensdagmiddag en herrees op de zevende dag, de Sabbat. Christus vertelde ons dat het teken dat hij zou geven, wat zou bewijzen dat Hij de Zoon van God was, zou zijn dat hij in het graf zou zijn, net zolang Jonas als in de buik van de vis was. Hoe lang was dat? Drie dagen en drie nachten! Kun je drie dagen en drie nachten tellen van Vrijdag tot Zondag tellen? Natuurlijk niet. En als je telt van Woensdagavond tot de avond van de Sabbat? Dan klopt het wel! Christus stierf 's middags, op de dag van het Pascha. Die avond zou de Eerste Dag van Ongezuurde Broden beginnen - een Heilige Sabbatdag. Hij werd Woensdag vlak vóór zonsondergang begraven. Precies drie dagen en drie nachten later, op de avond van de Sabbat, vlak vóór zonsondergang, werd hij uit zijn graf opgewekt.

In 325 na Christus kwam de Katholieke Kerk samen in wat 'het Concilie van Nicea' wordt genoemd. Dit was de eerste conferentie van bisschoppen om over belangrijke zaken te praten en te beslissen. Één van de doctrines die zij veranderden, was het houden van Pasen in plaats van Pascha. De Katholieke Kerk wilde zichzelf zoveel mogelijk van de Joden afscheiden, dus besloten ze om het Pascha af te schaffen en een datum voor Pasen in te stellen, die nooit samen zou vallen met de ware Heilige Dag van God. Tegen die tijd hield het grootste deel van de kerk Pasen op Zondag, maar er waren nog enkelen die Pascha op de veertiende hielden. Het concilie van Nicea besliste dat Pasen op Zondag moest worden gehouden en dat Pascha helemaal niet meer moest worden gevierd. Tijdens deze conferentie werd de datum voor Pasen vastgesteld. Het moest altijd op een zondag zijn en nooit op de 14de dag van de Hebreeuwse kalender. Heeft de mens het recht om de kalender van God te veranderen?

neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. 31 Niet alzo zult gij de HERE, uw God, dienen; want al wat de HERE een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur. Al wat

ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen. (Deuteronomium 12: 30 - 31)

Omdat zij Christus niet kennen, houden zij de Heilige dagen niet die God heeft gegeven: het Pascha, de Dagen van Ongezuurde Broden, Pinksteren, Trompettenfeest, Verzoendag, het Loofhuttenfeest en de Laatste Grote Dag. Dit zijn de ware Heilige dagen die wij van God moeten vieren.

Wanneer het Koninkrijk van God over deze wereld heerst, zal iedereen de juiste Heilige dagen houden op de juiste manier - de manier van God. De slechte heidense feesten van Satan, zoals Pasen en Kerstmis, zullen voor altijd worden afgeschaft!

De oorsprong van Allerheiligen

De term Halloween is de afkorting van de originele engelse naam, All-Hallows-Even, wat in het Nederlands 'Alle-Heiligen-Avond' betekent, omdat het de volgende dag Allerheiligen is, in het engels "All Hallows Day" of "All Saints Day". Die dag is door de Katholieke kerk apart gezet om hun overleden heiligen te eren. De wortels van dit gebruik is duizenden jaren oud toen het Samhain werd genoemd.

Samhain is de tijd dat de geesten van de doden herrezen en ronddoelden om te proberen naar huis terug te keren. De mensen waren bang en zetten eten en drinken voor hun deur, om te proberen hen te kalmeren. Zij waren bang dat als ze niet hun beste eten en drinken buiten zetten, de geesten boos zouden worden en hun dieren zouden doden of hun bezit vernietigen. Zij waren bang dat de geesten gemene trucjes met ze uit zouden halen.

Arme mensen gingen huis aan huis bedelen om lekkernijen –om voor hun eigen deur te zetten - zodat de geesten niet in hun huizen zouden komen. Uiteindelijk verkleedden de mensen zich als spoken en heksen, om de mensen zo bang te maken dat ze voedsel en drank gaven.

Het enige wat de bijgelovige mensen konden verzinnen, was om zich als demonen te vermommen, in de hoop dat ze niet zouden opvallen. Zij deden zwarte roet op hun gezicht of droegen maskers. Hoe dwaas dit ook klinkt, er waren mensen die het werkelijk geloofden en bang werden

Het werd gevierd aan het eind van de zomeroogst. Het was zowel het „einde van de zomer“ als een tijd voor de doden om langs te komen. De mensen geloofden dat tijdens Samhain zowel goede als kwade demonen kwamen om zich weer bij de levenden te voegen. Allemaal bijgeloof en kwaadaardige magie. De Jack-o-lantaarns, een uitgesneden pompoen, werden naast het vuur geplaatst om de demonen weg te houden. Dobberende appels stonden symbool voor het overgaan van de ziel van dit leven naar het hiernamaals. Sommigen geloofden zelfs dat als in de spiegel keek terwijl je een appel at, je dan je toekomstige echtgenoot of vrouw in de spiegel zou zien.

Samhain was een favoriete heidense feestdag van de mensen in Ierland, bekend als de Kelten. Zij geloofden dat tijdens deze periode de geestenwereld actiever was. De Keltische priesters die de heidense rituelen uitvoerden werden Druïden genoemd. Zij maakten "bonfires" – vreugdevuren - om dieren te offeren en ze offerden zelfs mensen voor hun goden om de goden te smeken het volgend jaar een goede oogst te hebben. Het woord "bonfirer" komt van de woorden "bot" en "vuur", door het branden van de botten van de offers. De vuren waren ook een manier om de weg te verlichten voor de zielen van de doden terwijl ze van de wereld van de levenden hun weg zochten terug naar de onderwereld. Sommige mensen hoopten dat de vuren geesten die hen kwaad wilden doen, bang zouden maken. Tegenwoordig maken de vuren deel uit van de traditie van Halloween.

Een andere gewoonte was dat de armen bedelde om "zielencakes." Huisvrouwen gaven hen brood dat zij gebakken hadden, in ruil voor gebeden voor hun doden. Na verloop van

tijd veranderde dat gebruik, en de kinderen van de stad werden de bedelaars. Hen werd snoepjes, appels, en geld gegeven. Voorspoed werd beloofd aan hen die gul gaven, en pech overkwam hen die vrekkig waren.

Wat betekent "trick or treat"? Is het God Zijn liefhebbende manier om iemand te bedreigen om een traktatie of "treat" te geven, of anders een gemene streek of "trick" te leveren? Dit is niet van God!

De zwarte katten werden verondersteld speciale krachten te hebben. Van hen werd ook gedacht dat ze de zielen van de doden herbergden. Er werd ook geloofd dat het heksen waren. Soms werden er katten in het vuur geworpen op de avond van Halloween.

Zwart en oranje zijn de kleuren van Halloween. Oranje, omdat het de tijd van oogst is, en wegens de Jack-o-lanterns, de pompoenen die zo uitgesneden zijn dat je er een kaars in kan zetten, die tijdens Halloween worden gebruikt. Zwart is ook een kleur die verbonden is aan Halloween, omdat het hoofdzakelijk een symbool van dood en duisternis is. Het zwarte van de mantel van de heks en de zwarte kat herinneren eraan dat Halloween eens een festival van de doden was.

De Katholieke Kerk probeerde het zogenaamde Christendom te vermengen met het heidendom van Samhain. Zij namen de naam All-Hallows-Eve over, Allerheiligen. Hallow betekent heilige. De kerk vertelde de mensen het een goede tijd was om alle heiligen te herinneren die waren gestorven, de heidense gebruiken gingen gewoon door.

De feestdagen van de wereld zitten vol met leugens, heidendom, bijgeloof, en slechtheid. Dit zijn de feestdagen van de Satan, niet van God. Wij moeten er niet aan deelnemen.

De oorsprong van kerstmis.

De wereld viert Kerstmis als “Christelijke” feestdag, maar komt het echt van God en Christus? En zoniet, wie z’n verjaardag vieren ze dan werkelijk? Waar komen de gebruiken vandaan - zoals de Kerstboom, cadeautjes geven en de Kerstman? Wanneer kwam Kerst voor het eerst voor? Het zal je verbazen!

De oorsprong van Kerstmis gaat helemaal terug naar Nimrod en Semiramis. Herinner je je het verhaal van de toren van Babel nog, na de zondvloed? Nimrod was een machtige jager die door de mensen werd aanbeden. Zijn moeder was ook zijn vrouw. Haar naam was Semiramis. Nimrod noemde zich de ZONnegod. De dag om hem te vereren was ZONDag. De Sabbat werd volledig verworpen door de mensen en werd vervangen door Zondagverering. Denk je dat God hier blij mee was?

Satan kende het plan van God. Hij creëerde met opzet een vervalsing om de mensen te misleiden. Hij wist dat God een Zoon zou krijgen, Jezus Christus, en dus kwam hij met een boosaardig plan om mensen te verwarren zodat ze God niet zouden aanbidden.

Kerstmis werd oorspronkelijk Saturnalia, genoemd ter ere van Saturnus, de god van de veeteelt en de landbouw. Saturnus wordt ook geassocieerd met Opis (Ops), de moeder van de aarde, of “Moeder Natuur”. Saturnus is eigenlijk Nimrod, en Opis is Semiramis. Zij hadden verschillende namen, afhankelijk van waar je woonde was de naam anders. Nadat God voor de spraakverwarring had gezorgd, bij de toren van Babel, verspreidden de mensen zich naar verschillende gebieden van de wereld. Zij namen dezelfde valse goden mee, die ze hadden aanbeden, maar hadden daar nu verschillende namen voor.

Dit is wat er uitgesproken werd, tijdens het ritueel voor Saturnalia. Onthoud dat Saturnus Nimrod was, de machtige jager. Kijk eens of jij de ware boodschap achter dit ritueel kunt vinden.

*Vóórdat de machtige Goden die de wereld regeren
vanaf de besneeuwde toppen van Olympus geboren waren,
was Saturnus de koning van alle Goden, en Ops,
Zijn zuster, was Zijn vrouw en koningin. (Nimrod en Semiramis)
Maar toen de tijd was gekomen om Zijn troon op te geven
ten gunste van een jongere God, zijn zoon,
wilde Vader Saturnus geen stap opzij zetten.
Een strijd volgde tussen oud en nieuw,
Tot Juul Saturnus uit de hemel had geworpen. (Satan werd op de aarde geworpen door
God)
Hij tuimelde omlaag, en met Zijn vrouw,
maakte Hij een schip en voer hier naartoe, ons land.
Hij onderwees de mensen vele nuttige kunsten,
om de zaden te bewaren en ze te zaaien in de grond,
daarom hoeven we nooit naar voedsel moeten zoeken.
Hij toonde ons om onze dieren te fokken (Nimrod was machtig jager)
zodat we altijd hun vlees en bont zouden hebben,
En zodat ze zouden helpen om de vruchtbare Aarde te ploegen.*

*Saturnus was de eerste die mensen onderwees om heldere muntstukken te slaan
 van glanzend zilver, schitterend goud en brons.
 Hij toonde hoe het geld zou kunnen worden gespaard,
 Om op een andere dag te gebruiken.
 Op deze en andere manieren gemaakte Saturnus
 ons leven veel gemakkelijker en vrijer.
 Zijn gelukkige regeerperiode werd genoemd de Gouden Eeuw,
 toen er voedsel genoeg voor iedereen was,
 en de mensen de overvloed die ze hadden deelden,
 en niemand stal, vocht of loog.
 Maar toen het einde kwam van Saturnus zijn regering,
 Verkoos Hij wijselijk om Zijn kroon terzijde te leggen.
 Hij vaarde weg tot voorbij de Noordelijke Wind,
 naar Hyperborea, waar hij nu slaapt,
 op een verborgen eiland op de Pool, (de Kerstman woont zogenaamd op de noordpool)
 waar hij op een nieuwe Gouden Eeuw wacht.*

*Maar totdat die gelukkige tijd opnieuw komt,
 in dit, het koudste seizoen van jaar,
 gaan wij gaan in gedachte naar het sneeuwkoninkrijk van Saturnus
 om de oude vriendelijke koning uit zijn slaap te wekken,
 en hem te vragen nogmaals met ons te lopen,
 en ons nog even met hem te laten leven,
 genieten van de zegeningen van Zijn Gouden Eeuw.
 Ik wens u: "Bona Saturnalia!" (gezegende Saturnalia)*

Herken je Nimrod en Semiramis in dit gedicht? Het gaat helemaal over hen!

Saturnalia werd een week gehouden, en eindigde op Kerstdag. Mensen gaven elkaar cadeautjes. Er werd een soort 'spot koning' gekozen door lootjes te trekken. Zijn rol was voorzitter van het festival. Hij zou vaak belachelijke eisen aan zijn ondergeschikten stellen, zoals hen vragen om naakt te dansen. Wanneer zijn korte regeerperiode eindigde, moest hij worden gedood of hij offerde zichzelf op, op een altaar, door zijn eigen keel door te snijden - zijn bloed vergietend.

Het hele gebeuren is één grote spotternij met Jezus Christus, de ware Zoon van God en toekomstige Koning van de hele aarde, die stierf door Zijn bloed te laten vloeien om voor onze zonden te betalen. Zie je wat Satan, de vervalser, heeft gedaan? Zie je de gelijkenis?

Saturnalia, verheerlijkte natuurlijk Saturnus de god van het vuur. Saturnus was de god van het zaaien (het planten) omdat de warmte van de zon nodig was om te kunnen planten en om de groei van gewassen mogelijk te maken. Hij werd ook aanbeden tijdens dit 'midwinter feest', zodat hij terug zou komen (omdat hij de „zon“ was) en de aarde opnieuw zou verwarmen zodat in de lente de planten weer zouden groeien. De planeet Saturnus werd later naar hem genoemd vanwege de ringen en heldere rode kleur.

Vrijwel elke beschaving heeft een vuur- en zonnegod. De Egyptenaren en soms de Romeinen, noemden hem Vulcan. De Grieken noemden hem Kronos, maar zij noemden hem ook Saturnus. Babyloniërs noemden hem Baäl of Molech. Dit waren allemaal andere namen voor Nimrod. De Babyloniërs uit de oudheid offerden hun eigen kinderen aan hun

„vuurgod“.

Een andere waarheid over de oorsprong van Kerstmis komt van het moderne woord “kannibaal”. Een kannibaal is iemand die mensen eet.

Dit gebruik heeft zijn wortels in een belangrijke taak van de priesters van Baäl. Het Hebreeuwse woord voor priesters is “cahn”. De Levitische priesters werden gezegd dat zij moesten eten van alles wat als zondeoffer werd aangeboden (Numeri 9, 10), maar natuurlijk ging het hier om rein vlees, zoals een stier of een geit. Maar de priesters van Nimrod, of Baäl, volgden deze zelfde regel voor het eten van het zondeoffer. Maar zij offerden geen rein vlees - zij offerden mensen, meestal kinderen. Zij aten deze mensen op, nadat zij waren geofferd. Dit is waar wij het woord “kannibaal” of “cahan-Baal” vandaan hebben, het betekent “Priester van Baal die menselijk vlees eet”. Dit is afschuwelijk om aan te denken, maar het toont hoe waarlijk boosaardig de verering van Baal is.

Het vieren van Kerstmis is het aanbidden van Baäl, de verjaardag vierend van de inslechte en boosaardige Nimrod, de vijand van God.

De Kerstman –Santa Claus

Santa was een gebruikelijke naam voor Nimrod in Klein Azië. Dit was ook dezelfde vuurgod die zogenaamd door de schoorstenen van de oude heidenen omlaag kwam. Dit was dezelfde vuurgod door wie kinderen verbrand en gegeten werden, als menselijk offer. Kinderen vertellen dat er een Kerstman of Sinterklaas is, is een leugen. Welk Gebod overtreed je daarmee?

De Kerstboom

De Kerstboom komt ook uit de tijd van Nimrod. De mensen geloofden dat Nimrod na zijn dood als altijdgroene boom terugkwam. Zij versierden de boom en plaatste cadeautjes voor hun god onder de boom. Zij gaven cadeautjes aan elkaar voor goed geluk in het nieuwe jaar.

Boom verering stond centraal in de religieuze gebruiken van de Teutonen en Druïden (heidenen) die hun tempels in het bos bouwden. Ze dachten dat er geesten in de bomen zaten, en ze werden alleen uit noodzaak omgehakt. De Romeinen versierden bomen, die altijd groen blijven. Deze altijdgroene struik werd genoemd het „kruid van de zon“ en was bijzonder geliefd. Je herinnerd je nog wie de zonnegod was? Nimrod.

De kerstboom wordt zelfs vermeld in de Bijbel. Het staat in Jeremia 10, en werd vele jaren vóór Christus werd geboren, opgeschreven. Er wordt niet positief over gesproken maar als een slechte zaak, waar we niet aan moeten deelnemen:

Zó zegt de HERE: Gewent u NIET aan de weg der volken en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, – arbeid van werkmanshanden met de bijl – met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt. Als een vogelverschrikker in een komkommerveld zijn zij, zij spreken niet,(Jeremia 10: 1-5)

Dit vers beschrijft de Kerstboom. Heidenen zetten al kerstbomen, lang voordat Christus werd geboren.

Cadeautjes geven op Kerstmis

De gewoonte van het geven van cadeautjes op Kerstmis komt uit oudheid. Er werden kleine bedeltjes gegeven, in de hoop dat dit de mensen het volgende jaar geluk zouden brengen. Meestal werden er lampen gegeven (symbool van licht) of zilver en goud (rijkdom). Het was allemaal gebaseerd op bijgeloof. De meeste mensen weten dat Christus niet geboren werd op 25 December. Hij werd geboren in de late zomer of de vroege herfst. We weten dit, omdat in de Bijbel staat dat de herders in het veld hun kuddes verzorgden toen Hij geboren werd. Daar is het veel te koud voor in December. De herders zouden niet met hun kuddes in de velden zijn in December.

Verander de Naam

Kerstmis werd de eerste paar honderd jaar nadat Christus was geboren niet gevierd. De Katholieke Kerk probeerde om mensen ertoe te brengen op te houden met hun heidense gebruiken. Toen dit niet lukte, deden ze gewoon mee, en gaven de feestdag een andere naam. In plaats van Saturnalia, zou het nu Kerstmis genoemd worden. Dezelfde gebruiken van de oude heidense feestdag werd nu gehouden, zij het onder een andere naam. Ze vertelden mensen dat het in orde was om dezelfde feestdag met alle oude gebruiken te vieren, maar dat ze het Kerstmis moesten noemen in plaats van Saturnalia.

Ken je het gezegde: “al draagt een aap een gouden ring, het is en blijft een lelijk ding.”? Wat betekent dit? Je kunt een aap een gouden ring geven, het blijft altijd een aap. Snap je het? De naam veranderen van Saturnalia naar Kerstmis betekent niet dat je daarmee God aanbidt.

Ken je het verhaal nog van Mozes toen hij de berg op ging om de Tien Geboden te ontvangen? Aäron en de Israëlieten werden ongeduldig omdat ze zolang moesten wachten, voor hij terugkeerde. Ze maakten een gouden kalf om te aanbidden. De Bijbel zegt dat Aäron de mensen zei: “Morgen is een feest voor de Eeuwige.” Maar het was niet echt een feest voor God, of wel? Het werd alleen maar zo genoemd. Ze aanbaden een kalf. Kerstmis is net zo iets. Het is het aanbidden van Baäl, maar men zegt dat het voor Christus is. Het is een leugen!

Denk je dat God blij is met het mengen van heidendom, met het aanbidden van Hem en Zijn Zoon? Natuurlijk niet! God gaf ons de Heilige dagen om Hem te aanbidden. Ons wordt verteld niets van de Bijbel weg te laten of iets eraan toe te voegen. Je zult Kerstmis, Pasen, Halloween, of Valentijnsdag niet in de Bijbel vinden. Het zijn heidense feestdagen, ter verering van Baal.

Als God had gewild dat wij de verjaardag van Christus vieren, dan zou Hij ons de juiste datum hebben gegeven om dit te doen, maar de datum van de geboorte van Christus werd niet aan ons gegeven. Wij weten dat het niet in December was. Het was niet Gods bedoeling om de geboorte van Christus te vieren. Wij houden de Heilige dagen, zoals God ons opdraagt om te doen.

neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de HERE, uw God,

dienen; want al wat de HERE een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur. Al wat ik u gebied, zult gij NAARSTIG onderhouden; gij zult DAARAAN NIET TOEDOEN? NOCH DAARVAN AFDOEN. (Deuteronomium 12: 30 - 32)

Alle woord Gods is gelouterd; hun die bij Hem schuilen, is Hij ten schild. Doe niets aan zijn woorden toe, opdat Hij u niet terechtwijze en gij een leugenaar bevonden wordt. (Spreuken 30: 5 - 6)

Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des Levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn. (Openbaringen 22:18 - 19)

Dat is een ernstige waarschuwing van God!

Wij moeten God niet aanbidden op de manier die WIJ willen. Wij moeten God aanbidden, precies zoals Hij ons zegt - niets toevoegend en niets weglatend. Het volk Israël vereerde Baäl, net zoals de rest van de wereld. God geeft ons de Heilige dagen om te vieren. Zij hebben een prachtige betekenis over het plan van God voor de mensheid.

De feestdagen van Satan zijn boosaardig en waardeloos. Wij moeten er niets mee te maken hebben! Wanneer Christus terug komt op aarde, zullen die slechte feestdagen voor altijd worden afgeschaft! Er zal geen aanbidding van Baäl meer zijn. Wat een prachtige tijd om naar uit te kijken!